โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

วิทยานิพนธ์

ของ

เพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

พฤษภาคม 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ สำหรับนักศึกษาครู

วิทยานิพนธ์

ของ

เพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

พฤษภาคม 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

LEARNING MANAGEMENT SKILLS DEVELOPMENT PROGRAM BASED ON OUTCOME-BASED EDUCATION FOR TEACHER STUDENTS

BY

PENPANSA UYPATCHAWONG

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for

The Doctor of Philosophy Degree in Educational Administration and Development

at Sakon Nakhon Rajabhat University

May 2026

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุงผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ เพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา ประสานตรี) และผู้ทรงคุณวุฒิ

.....กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง) ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนิต ศรีประดิษฐ์) และผู้ทรงคุณวุฒิ

.....กรรมการสอบและ
(ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์) กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบ
(ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข) แต่งตั้งเพิ่มเติม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

.....
(ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 25 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาแนะนำ เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประกอบด้วยนักวิชาการ อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาในทุกระยะการวิจัย ที่ได้เสียสละเวลาในการให้สัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม ประเมินเครื่องมือในการวิจัย การให้ข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ ขอบคุณอาจารย์ ดร.ผกาพรรณ วะนานาม ให้คำแนะนำ ข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา อาจารย์ ดร.อนงลักษณ์ หนูหมอก ที่ได้ให้คำแนะนำด้านภาษาในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณคณะครูโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความเมตตาในการสอบวิทยานิพนธ์จนลุล่วงด้วยดี คำแนะนำและข้อคิดในการพัฒนางานนับเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานวิจัยฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครที่สนับสนุนการศึกษาสำหรับบุคลากรอาจารย์สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อนสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษาที่ให้กำลังใจ ความห่วงใยในการเรียน และขอขอบคุณครอบครัวที่เป็นแรงบันดาลใจและกำลังใจสำคัญในการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดา ครอบครัวของผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน

เพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์

ชื่อเรื่อง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู
ผู้วิจัย เพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์
กรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง
ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์
ปริญญา ปร.ด. (การบริหารและพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์ 2569

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ 2) พัฒนาโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ 3) ศึกษาผลการใช้โปรแกรมฯ การวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ประกอบด้วย ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ โดยการสังเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน และการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ระยะที่ 2 พัฒนาโปรแกรมฯและคู่มือการใช้โปรแกรมฯ โดยการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู จากครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 111 คน การสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน และการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ระยะที่ 3 การทดลองใช้โปรแกรมฯ โดยเก็บข้อมูลกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสังเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ โดยหาค่า IOC มีค่าตั้งแต่ 0.80–1.00 มีค่าอำนาจจำแนก (r_{xy}) ระหว่าง 0.50–0.75 มีค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ 0.97 และมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 04.0–0.80 แบบประเมินทักษะ แบบสอบถาม และโปรแกรมฯ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที ชนิด Dependent samples t–test

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การใช้สื่อการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การสื่อสาร 4) การวัดและประเมินผล 5) การตั้งคำถาม 6) การอธิบายและเล่าเรื่อง และ 7) การจัดการชั้นเรียน องค์ประกอบทั้ง 7 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. โปรแกรมพัฒนาและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาสาระ จำนวน 7 โมดูล 4) กิจกรรม 5) การวัดและประเมินผล 6) สื่อการเรียนรู้ 7) ลักษณะผู้ใช้ มีความเหมาะสมภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ความเป็นไปได้ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ความเป็นประโยชน์ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และคู่มือการใช้โปรแกรมฯ มีความเหมาะสมภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการใช้โปรแกรม ฯ

3.1 โปรแกรมมีประสิทธิภาพ (E_1/ E_2) เท่ากับ 81.79/85.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

3.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3.3 ทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ หลังการเรียนด้วยโปรแกรมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3.4 ความพึงพอใจต่อโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การศึกษามุ่งผลลัพธ์ ทักษะการจัดการเรียนรู้ โปรแกรมพัฒนา

TITLE Learning Management Skills Development Program Based on Outcome–Based Education for Teacher Students

AUTHOR Penpansa Uypatchawong

ADVISORS Asst. Prof. Dr. Wannika Chalakbang

Dr. Suphirun Jantarak

DEGREE Ph.d. (Educational Administration and Development)

INSTITUTION Sakon Nakhon Rajabhat University

YEAR 2026

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to examine the components of learning management skills, 2) to develop a program and a user manual of the learning management skills based on an outcome–based education approach, and 3) to study the results of the developed program implementation. The research was conducted in three phases. Phase 1 involved studying the components of learning management skills through document synthesis, interviewing five experts, and evaluating the appropriateness of the studied components by five experts. Phase 2 focused on developing of the program and its user manual through a needs assessment study of learning management skills development among pre–service teachers. The needs data were collected from 111 teachers in the northeastern region, a focus group discussion with 7 experts, and an evaluation of the program's appropriateness, feasibility, and utility by 5 experts. Phase 3 involved implementing the developed program. The data in this phase were collected from 25 third–year students majoring in Social Studies at Sakon Nakhon Rajabhat University. The research instruments included a document synthesis form, an interview form, knowledge and understanding test IOC values ranging from 0.80–1.00, discrimination index (r_{xy}) between 0.50–0.75, reliability coefficient (α) of 0.97, and difficulty index (p) between 0.40–0.80, skill assessment form, questionnaire, and the developed program. Statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and a dependent samples t–test.

The findings were as follows:

1. The components of learning management skills were 7 components: 1) using learning materials, 2) organizing learning activities, 3) communication, 4) measurement and evaluation, 5) questioning, 6) explaining and storytelling, and 7) classroom management. All seven components were rated at the highest level of appropriateness.

2. The developed program and its user manual for enhancing learning management skills based on an outcome-based education approach comprised of: 1) principles, (2) objectives, (3) content organized into seven modules, (4) learning activities, (5) measurement and evaluation, (6) instructional media, and (7) user characteristics. Overall, the program was rated at the highest level of appropriateness, feasibility, and utility. In addition, the user manual was also evaluated as having the highest level of overall appropriateness.

3. Results of using the developed program

3.1 The program had an efficiency (E1/ E2) of 81.79/85.74, which was higher than the set threshold of 75/75.

3.2 The cognitive testing of learning management skills according to the educational approach aimed to achieve the results of teacher students after learning were significantly higher than before the study at the level of .05.

3.3 The learning management skills based on the results-oriented education approach after studying with the program, with a criterion higher than the threshold of 75 percent of the full score, were statistically significant at the level of .05.

3.4 The satisfaction with the learning management skills development program based on the results-oriented education approach for teacher students in the overall was at the highest level.

Keywords: Outcome-Based Education, Learning Management Skills, Development Program

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	คำถามของการวิจัย	4
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
	ความสำคัญของการวิจัย	5
	ขอบเขตของการวิจัย	6
	กรอบแนวคิดของการวิจัย	10
	นิยามศัพท์เฉพาะ	12
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
	1. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้	20
	1.1 ความหมายของทักษะการจัดการเรียนรู้	20
	1.2 ความสำคัญของทักษะการจัดการเรียนรู้	21
	1.3 องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้	22
	2. แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษามุ่งผลลัพธ์	69
	2.1 ความหมายของการศึกษามุ่งผลลัพธ์	69
	2.2 ความสำคัญของการศึกษามุ่งผลลัพธ์	70
	2.3 หลักการของการศึกษามุ่งผลลัพธ์	72
	2.4 องค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์	73
	2.5 การออกแบบหลักสูตรการศึกษามุ่งผลลัพธ์	85
	2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามุ่งผลลัพธ์	86
	3. ทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์	89
	3.1 ความหมายของทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์	89
	3.2 ความสำคัญของทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์	90

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

3.3 ทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์..... 90
4. แนวคิดโปรแกรมและการพัฒนาโปรแกรมทางการศึกษา..... 91
4.1 ความหมายของโปรแกรมและพัฒนาโปรแกรมทางการศึกษา..... 91
4.2 องค์ประกอบของโปรแกรม..... 92
4.3 การพัฒนาโปรแกรม..... 97
4.4 การประเมินโปรแกรม..... 101
4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมและการพัฒนาโปรแกรม..... 104
5. แนวคิดเกี่ยวกับวิชาชีพครู..... 108
5.1 มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา..... 108
6. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น..... 115
6.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น..... 115
6.2 ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น..... 116
6.3 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น..... 117
6.4 ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น..... 118
6.5 การจัดลำดับความต้องการจำเป็น..... 120
6.6 เครื่องมือประเมินความต้องการจำเป็นเชิงสำรวจ..... 120
6.7 เทคนิคการจัดลำดับความสำคัญการประเมินความต้องการจำเป็น..... 123
6.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็น..... 126
7. หลักการ แนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์..... 128
7.1 ความหมายของการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์..... 128
7.2 ความสำคัญของการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์..... 129
7.3 ขั้นตอนของการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์..... 130
7.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์..... 131

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย	133
	การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้	133
	การวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์	139
	การวิจัยระยะที่ 3 การทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู	151
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	167
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	167
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	168
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	241
	สรุปผล	241
	อภิปรายผล	243
	ข้อเสนอแนะ	256
บรรณานุกรม		259
	ภาคผนวก	287
	ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ	297
	ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย	307
	ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	327
	ภาคผนวก ง การวิเคราะห์ข้อมูล และคุณภาพเครื่องมือ	447
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	475

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	การสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้	25
2	องค์ประกอบของการใช้สื่อการเรียนรู้	32
3	องค์ประกอบทักษะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	37
4	องค์ประกอบของการสื่อสาร	42
5	องค์ประกอบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	47
6	องค์ประกอบของการตั้งคำถาม	52
7	องค์ประกอบการอธิบายและเล่าเรื่อง	56
8	องค์ประกอบการจัดการชั้นเรียน	62
9	องค์ประกอบ นิยามเชิงปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครู	63
10	องค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์	76
11	องค์ประกอบของโปรแกรม	95
12	มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ	108
13	มาตรฐานความรู้	109
14	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	140
15	แนวคิดพฤติกรรมการเรียนรู้ของ Bloom ในการสร้างแนวการทดสอบ	153
16	สรุปค่าคุณภาพเครื่องมือรวบรวมข้อมูล	159
17	แบบแผนการทดลอง	160
18	ปฏิทินการดำเนินการวิจัย	164
19	สรุปผลการศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้	169
20	ผลการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ทักษะการจัดการเรียนรู้ โดยรวม	171
21	ผลการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ทักษะการจัดการเรียนรู้ รายองค์ประกอบ	172

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
22	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	176
23	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู โดยรวม.....	177
24	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู จำแนกเป็นรายองค์ประกอบ.....	178
25	ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู โดยรวม.....	187
26	ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้.....	188
27	ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	189
28	ผลการประเมินและการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ด้านการสื่อสาร.....	190
29	ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	191
30	ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ด้านการตั้งคำถาม.....	193
31	ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ด้านการอธิบายและเล่าเรื่อง.....	194
32	ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ด้านการจัดการชั้นเรียน.....	195
33	องค์ประกอบโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู.....	197
34	แสดงผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู โดยรวม.....	199

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
35	แสดงผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู จำแนกเป็นรายข้อ.....	200
36	ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษา	225
37	ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาจำแนกเป็นรายข้อ.....	226
38	ประสิทธิภาพของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู.....	231
39	ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ก่อนกับหลังใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู.....	232
40	ผลการเปรียบเทียบทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู.....	233
41	ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู โดยรวม.....	234
42	ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู จำแนกรายข้อ.....	235
43	สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้.....	450
44	ค่าความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้.....	456

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

45 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และการแปลความหมายค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้..... 458

46 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่เป็นจริงของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู..... 460

47 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู..... 462

48 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู..... 464

49 ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นจากการคัดเลือกข้อสอบทั้งฉบับ..... 467

50 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และการแปลความหมายค่าดัชนีความสอดคล้องของทดสอบความรู้ความเข้าใจทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษา..... 468

51 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และการแปลความหมายค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษา..... 471

52 ความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู..... 472

53 ความเชื่อมั่นของการสังเกต ระหว่างผู้ประเมิน 2 คน..... 474

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ **หน้า**

1 กรอบแนวคิดการวิจัย..... 12
2 การดำเนินการวิจัย..... 163

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและแนวโน้มอนาคตที่มนุษย์จะต้องเผชิญมีความหลากหลายและมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สุขภาพ เทคโนโลยีและนวัตกรรมและอื่น ๆ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงเป็นทักษะที่สำคัญ จำเป็นในการปรับตัวและความสำเร็จในชีวิตของมนุษย์ การพัฒนามนุษย์ให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการศึกษา โดยการศึกษามีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพชีวิตของบุคคลในหลายด้าน เนื่องจากการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่เปิดโอกาสให้กับบุคคลในการเลือกที่จะเรียนรู้ ประกอบอาชีพที่ตรงกับความสนใจ ความสามารถของตนเอง มีโอกาสในการทำงานสร้างรายได้และการพัฒนาทักษะและความรู้ การเรียนรู้ช่วยให้เราพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ และทักษะที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตัวเราเองโดยการได้รับการยอมรับและคำแนะนำจากผู้อื่น ช่วยพัฒนาศักยภาพความสามารถของเราได้ มีทักษะในการจัดการกับสิ่งต่าง ๆที่เผชิญได้อย่างมีเหตุผล เพิ่มคุณค่าส่วนบุคคล สร้างความเข้มแข็งทางสังคมและสาธารณะ การมีความรู้และทักษะที่มีประโยชน์ทำให้สามารถมีส่วนร่วมและมีผลต่อการพัฒนาส่วนรวมได้ ดังนั้นการเรียนรู้ไม่เพียงเป็นกระบวนการ ทางความรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นกระบวนการที่ช่วยให้เราเติบโตและพัฒนาตนในทุกด้านของชีวิต(ปฏิญญา พั่วระยะ, 2568, หน้า 369-371)

การเรียนรู้ (Learning) เป็นกระบวนการที่ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ หรือคุณลักษณะอื่น ๆจากประสบการณ์ การศึกษา หรือการติดต่อสื่อสารกับสิ่งต่าง ๆ เป็นกระบวนการที่เป็นตัวกลางในการสร้างความรู้ พัฒนาทักษะของบุคคลซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาตนเอง พัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ฉะนั้นการเรียนรู้จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพนั้น การจัดการเรียนรู้จึงมีความสำคัญ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ (Learning Management) เป็นกระบวนการที่ใช้เพื่อการวางแผน ออกแบบ จัดการและสนับสนุนการเรียนรู้ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยมุ่งเน้นการปรับปรุงประสิทธิภาพ

ในการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนตามระดับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล การจัดการเรียนรู้มักจะถูกเชื่อมโยงกับการศึกษา การจัดการศึกษาและการเรียนรู้มีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาคนในฐานะพลเมืองให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตอย่างสมดุล มีทักษะจำเป็นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขและมีภาวะผู้นำการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พงศ์เทพ พรมตรุษ และฉลอง ชาตรูประชีวิน, 2565, หน้า 227)

ข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2556 อ้างถึงใน ชนิตา รักษ์พลเมือง และคณะ, 2560, หน้า 20) ในการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง แนวทางการผลิตครูให้สอดคล้องกับความต้องการทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2566 พบว่ามีปัญหาการผลิต การใช้ และการพัฒนาครู นอกจากนี้ชนิตา รักษ์พลเมือง และคณะ (2560, หน้า 20) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับปัญหาครูดังนี้ ด้านการผลิตครู ได้แก่ ปัญหาเชิงปริมาณ การผลิตครูเป็นไปตามต้องการของฝ่ายผลิต ซึ่งมีผลให้มีการผลิตครูเกินจำนวนความต้องการ แต่มีบางสาขาที่มีความจำเป็นผลิตได้ไม่เพียงพอกับความต้องการ และปัญหาเชิงคุณภาพ บัณฑิตครูไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ ด้านการพัฒนาครู พบว่าครูประจำการขาดเทคนิควิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดในวิชาที่สอน ขาดความรู้เรื่องการวัดและประเมินผล รวมทั้งมีภาระงานมาก โดยเฉพาะงานที่ไม่ใช่ภารกิจหลักของโรงเรียน ทำให้ไม่สามารถพัฒนาตนเองและจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ ครูขาดทักษะในการทำวิจัย และขาดกระบวนการคัดกรองครูที่มีคุณภาพ เป็นต้น เห็นได้ว่าพฤติกรรมการสอนของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่งต่อความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากสถานการณ์ปัญหาในการผลิตและพัฒนาครูดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานผลิตและพัฒนาครู การผลิตและพัฒนาบัณฑิตครู จึงควรให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ (Experiential Learning) เป็นหลัก ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือทำจริงเพื่อพัฒนาทั้งทักษะการเรียนรู้และทักษะด้านจิตใจอย่างสมดุล มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นเจ้าของการเรียนรู้และใช้ประสบการณ์การเรียนรู้ในตัวของผู้เรียนมากที่สุด ผู้สอนจึงเป็นมากกว่า “ผู้ถ่ายทอดความรู้ หรือผู้สอน” แต่มีบทบาทเป็น “ผู้ออกแบบประสบการณ์” ให้กับผู้เรียน เริ่มจากการจัดสภาพบรรยากาศที่เอื้อให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์กันทั้ง

ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2564, ออนไลน์)

การจัดการศึกษาหรือการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education หรือ OBE) เป็นการจัดการศึกษาและจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสมเหตุสมผลโดยมุ่งผลลัพธ์ไปที่ผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้เกิดคุณลักษณะที่สังคมและโลกในอนาคตต้องการ ไม่เน้นเนื้อหาวิชาเพียงอย่างเดียว (สมชาย เทพแสง และคณะ, 2566, หน้า 41) ซึ่งสัมพันธ์กับทัศนะของ Macayan (2017, pp. 1–10) ที่กล่าวถึง OBE ว่าเป็นการศึกษาที่เน้นแนวคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนคาดหวังว่าจะรู้และสามารถทำได้ คาดว่าทักษะและความรู้ใดที่จำเป็นต้องมีเมื่อออกจากโรงเรียนและสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ พิจารณาจากผลลัพธ์มากกว่าปัจจัยนำเข้า ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นเกณฑ์ในการพัฒนาหรือออกแบบหลักสูตรใหม่ เลือกสื่อการสอน วิธีการสอน และดำเนินการประเมินผลอย่างเป็นระบบ เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ของการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ (อัญชลี ไสยวรรณ, 2565 อ้างถึงใน มานะ สินธุวงษานนท์ และนัฐยา บุญกองแสน, 2566, หน้า 472) รวมทั้งมีกระบวนการออกแบบระบบการศึกษาที่จะเอื้อให้เกิดผลลัพธ์ของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การศึกษามุ่งผลลัพธ์จึงเป็นแนวคิด แนวทางที่มีความสอดคล้องกับการผลิตและพัฒนาบุคคลที่ทำให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้เข้าใจและรับรู้ถึงเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่จะได้ เป็นผลการเรียนรู้ที่สามารถวัดและประเมินผลได้อย่างชัดเจน มีการติดตามความก้าวหน้า และการปรับปรุงการเรียนรู้ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนได้มีโอกาสมองและทบทวนตนเอง และที่สำคัญคือการศึกษามุ่งผลลัพธ์จะทำให้ผู้เรียนเห็นอนาคตในการพัฒนาและประกอบอาชีพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ความสำคัญกับผู้เรียน วัดและประเมินผลจากผลงานหรือการแสดงออกของผู้เรียนหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการ กิจกรรมในการส่งเสริมการฝึกปฏิบัติเพื่อสร้างประสบการณ์ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนได้รู้ผลที่เกิดขึ้นและผู้สอนประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตลอดจนนำผลการประเมินนั้นไปสู่การพัฒนาได้อย่างเหมาะสม ทันท่วงทีเพื่อให้เป็นไปตามผลลัพธ์ที่กำหนดไว้ สำหรับสถาบันการผลิตครู การออกแบบและวางแผนกิจกรรมในโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูจะเป็นแนวทางในการส่งเสริม แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

โดยมีความครอบคลุมตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติและการวัดและประเมินผล โปรแกรมจะเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมและยังก่อให้เกิดประโยชน์หลายด้าน ดังที่วลัยนาสภ์ มีพันธุ์ (2565, หน้า 7–8) กล่าวว่าโปรแกรมช่วยในการดำเนินงานอย่างมีทิศทางและเป้าหมาย การกระจายทรัพยากรต่าง ๆ การเข้าถึงและการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน ส่งเสริมความสามารถของผู้จัดโปรแกรมหรือนักพัฒนาโปรแกรม การสร้างกรอบแนวคิดเพื่อนำไปสู่การประยุกต์ปฏิบัติ ทั้งนี้โปรแกรมพัฒนาจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนหรือผู้รับบริการเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และนำไปปรับใช้ได้อย่างเหมาะสม

จากสภาพปัจจุบันและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นได้สะท้อนถึงประสิทธิภาพในการพัฒนานักศึกษาครูโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะจัดทำโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมความรู้ ทักษะ เจตคติในการจัดการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตทางด้านการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ซึ่งหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการผลิตและพัฒนานักศึกษาครูสามารถที่จะนำโปรแกรมและกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนการเตรียมบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่สอดคล้องกับความต้องการต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้มีอะไรบ้าง

2. โปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูมีลักษณะอย่างไร

3. ผลการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูเป็นอย่างไร

3.1 โปรแกรมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 = 75/75 หรือไม่

3.2 นักศึกษาครูที่เรียนด้วยโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้และการศึกษามุ่งผลลัพธ์หลังการใช้โปรแกรมสูงกว่าก่อนการใช้โปรแกรมหรือไม่ อย่างไร

3.3 นักศึกษาครูที่เรียนด้วยโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ มีทักษะการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็มหรือไม่

3.4 นักศึกษาครูมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ที่พัฒนาขึ้นในระดับใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้

2. เพื่อพัฒนาโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

3. เพื่อศึกษาผลการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ในประเด็นต่อไปนี้

3.1 ประสิทธิภาพของโปรแกรมตามเกณฑ์ $E_1/E_2 = 75/75$

3.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้และการศึกษามุ่งผลลัพธ์ระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรม

3.3 ทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ หลังการเรียนด้วยโปรแกรมเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม

3.4 ระดับความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยโปรแกรมการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีความสำคัญดังนี้

1. ทราบองค์ประกอบที่สำคัญของทักษะการจัดการเรียนรู้ซึ่งอาจารย์ในสถาบันผลิตครูสามารถนำไปใช้เป็นเป้าหมายในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้นักศึกษาครูได้พัฒนาเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้

2. ได้โปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ซึ่งผู้สอนในสถาบันการผลิตครูสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนานักศึกษาครูให้มีทักษะที่จำเป็นในการจัดการเรียนรู้

3. ทราบผลที่เกิดจากการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่สำคัญสำหรับผู้สอนในสถาบันการผลิตครู และผู้สนใจในการประยุกต์ใช้โปรแกรมหรือแสวงหาวิธีการที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ตามระยะของการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

การวิจัยในระยะที่ 1 มีขอบเขตการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาหลักการ แนวคิด และผลการวิจัยเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้เพื่อนำสู่การสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

1.1 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาเป็นองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) การใช้สื่อการเรียนรู้ 3) การสื่อสาร 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 5) การตั้งคำถาม 6) การอธิบายและเล่าเรื่อง และ 7) การจัดการชั้นเรียน

1.2 แหล่งข้อมูล

นิยาม หลักการ แนวคิด และงานวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ จากนักวิชาการต่อไปนี้ สุวิชา วิริยมานุวงษ์ (2557) ชนกพร จุฑาสงฆ์ (2559) ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2560) วรรณภา โคตรพันธ์ (2563) วารีรัตน์

แก้วอุไร (2564) อาภรณ์ ใจเที่ยง (2565) วิจารณ์ พานิช (2567) Belgin Arslan–Canserver et al. (2021) Patphol, M. (2022) Siti Wahidah et al. (2022) แล้วดำเนินการสังเคราะห์โดยใช้เกณฑ์ความถี่ตั้งแต่ 4 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไป

ขั้นตอนที่ 2 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

2.1 ตัวแปรที่ศึกษา

องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

2.2 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้สัมภาษณ์องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณสมบัติที่กำหนด ประกอบด้วย อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา 2 คน ผู้บริหารการศึกษา 1 คน ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน และครู 1 คน

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

3.1 ตัวแปรที่ศึกษา

ความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ จากการสังเคราะห์แนวคิด เอกสารและงานวิจัย และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

3.2 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณสมบัติที่กำหนด ประกอบด้วย อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา 2 คน ผู้บริหารการศึกษา 1 คน ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน และครู 1 คน

ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

การวิจัยในระยะที่ 2 มีขอบเขตการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.1 ตัวแปรที่ศึกษา

สภาพที่เป็นจริง สภาพที่ควรจะเป็น และลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

1.2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู เป็นครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้รับรางวัลทรงคุณค่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBEC AWARDS) ปีการศึกษา 2565-2566 จำนวน 146 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3, 2566, ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้รับรางวัลทรงคุณค่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBEC AWARDS) ปีการศึกษา 2565-2566 จำนวน 111 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายในสัดส่วน ร้อยละ 75 ของครูที่ได้รับรางวัลทรงคุณค่า (OBEC AWARD) ปีการศึกษา 2565-2566 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาองค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์

2.1 ตัวแปรที่ศึกษา

องค์ประกอบการศึกษามุ่งผลลัพธ์

2.2 แหล่งข้อมูล

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์ จำนวน 10 แหล่ง ดังนี้ บัณฑิต ทิพากร (2562) สุดารัตน์ บุตรจริยะ (2563) ฐิติมา ญาณะวงษา และคณะ (2564) สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (2564) มานะ สินธุวงษานนท์ และนัฐยา บุญกองแสน (2566) Spady, William G. (1994) Maniam Kaliannan (2012) University Teknologi Mara (2020) Nurti Rahayu et al. (2021) Astrid Tran (2023)

ขั้นตอนที่ 3 การร่างโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

3.1 ตัวแปรที่ศึกษา

ความเหมาะสมของโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

3.2 ผู้ให้ข้อมูล

การสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติ ประกอบด้วย อาจารย์ในถาบันอุดมศึกษา จำนวน 3 คน ศึกษานิเทศก์หรือหัวหน้างานวิชาการ จำนวน 2 คน และครู จำนวน 2 คน

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูและความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

4.1 ตัวแปรที่ศึกษา

ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น และความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมฯ

4.2 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญสำหรับประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของโปรแกรม คู่มือการใช้โปรแกรม และแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด ประกอบด้วย อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 3 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน และครู จำนวน 1 คน

ระยะที่ 3 การทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

การวิจัยในระยะที่ 3 มีขอบเขตการวิจัย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

1.1 ตัวแปรที่ศึกษา

คุณภาพของเครื่องมือในการทดลองใช้โปรแกรม ซึ่งประกอบด้วย 1. แบบวัดความรู้ความเข้าใจ 2. แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ และ 3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้โปรแกรมฯ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.2 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพของเครื่องมือในการทดลองใช้โปรแกรม จำนวน 5 คน โดยการเลือกแบบเจาะจงตามคณสมบัติ ประกอบด้วย อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 2 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน และครู จำนวน 2 คน

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

2.1 ตัวแปรที่ศึกษา

ประสิทธิภาพของโปรแกรม ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้และการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์และความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2568 จำนวน 14 สาขาวิชา รวม 653 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2568, ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 หมู่เรียน มีนักศึกษา 25 คนโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลาก

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2568 – มีนาคม พ.ศ.2569 เป็นเวลา 5 เดือน

พื้นที่ทำการทดลอง

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู ผู้วิจัยได้ศึกษาในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1. องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ โดยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ สุวิชา วิริยมานุวงษ์ (2557) ชนกพร จุฑาสงฆ์ (2559) ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2560) วรรณภา โคตรพันธ์ (2563) วารีรัตน์ แก้วอุไร (2564) อาภรณ์ ใจเที่ยง (2565) สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สภาการศึกษา (2566) วิจารณ์ พานิช (2567) Belgin Arslan–Canserver et al. (2021) Siti Wahidah et al. (2022) สรุปได้ว่า องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ มี 7 ทักษะ ได้แก่ 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) การใช้สื่อการเรียนรู้ 3) การสื่อสาร 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 5) การตั้งคำถาม 6) การอธิบายและเล่าเรื่อง และ 7) การจัดการชั้นเรียน

1.2 องค์ประกอบการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ บัณฑิต ทิพากร (2562) สุดารัตน์ บุตรจริยะ (2563) ฐิติมา ญาณะวงษา และคณะ (2564) สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (2564) มานะ สินธุวงษานนท์ และนัฐยา บุญกองแสน (2566) Spady, William G. (1994) Maniam Kaliannan (2012) University Teknologi Mara (2020) Nurti Rahayu et al. (2021) Astrid Tran (2024) สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ผลลัพธ์การเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) การวัดและประเมินผลลัพธ์

2. องค์ประกอบโปรแกรม เพื่อใช้เป็นกรอบในการออกแบบ วางแผน และพัฒนาโปรแกรม ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ วราลี ถนอมชาติ และนภัส ศรีเจริญประมง (2560) ปิยะธิดา ปัญญา (2561) ชนาสร นิ่มนวล (2564) อรทัย ชวนนิยมตระกูล (2564) วสันต์ วรรณรัตน์ (2564) ฉลาด จันทรสมบัติ และเอกอนันต์ สมบัติสกุลกิจ (2565) Cooper, J. D., & Worden, T. W. (1983). Boone, Edgar J (1992) Houle (1996) Huda (2012) ซึ่งได้องค์ประกอบของโปรแกรม 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) สาระ/เนื้อหา 4) กิจกรรม 5) การวัดและประเมินผล 6) สื่อ ทรัพยากร และวัสดุ และ 7) ลักษณะผู้เรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมา สามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังภาพประกอบ 1

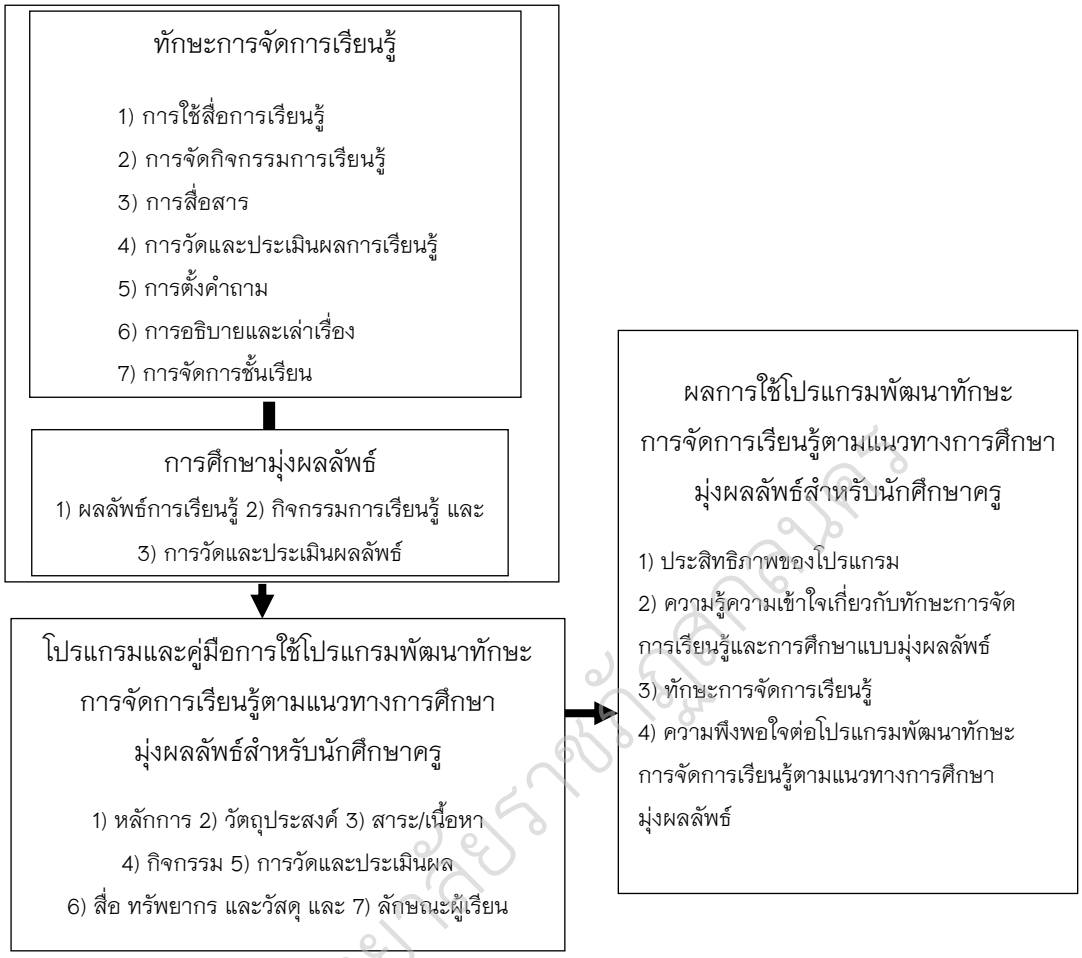

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. ทักษะการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการวางแผน ออกแบบ ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลอย่างเป็นระบบ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.1 การใช้สื่อการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการนำวัสดุ อุปกรณ์ วิธีการหรือกิจกรรมต่างๆ หรือการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม การวางแผนและเตรียมการใช้สื่อ การใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติ และสมรรถนะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และผลลัพธ์ที่คาดหวัง รวมถึงการสร้างการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ การประเมินผลการใช้สื่อและการปรับปรุงแก้ไข

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ออกแบบและเลือกกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและทำให้บรรลุผลลัพธ์ที่ตั้งเป้าหมายไว้ผ่านการออกแบบที่มีประสิทธิภาพและการประเมินผลที่มีความหมายต่อการเรียนรู้

1.3 การสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของครูในการใช้วิธีการเครื่องมือสำหรับการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูลไปยังผู้เรียนด้วยคำพูด ภาษา การกระทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน การเข้าใจบริบทและความต้องการของผู้ฟัง การฟังที่มีประสิทธิภาพ การใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านและการเขียนที่ชัดเจน ตอบสนองกับความต้องการระหว่างผู้รับสารกับผู้ส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างชัดเจนและมีคุณภาพ การสร้างความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน การใช้วิธีวัดผลที่หลากหลาย การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการประเมิน การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจนและเป็นการประเมินเพื่อการพัฒนาที่เป็นประโยชน์กับผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้ครูเข้าใจถึงผลลัพธ์ของการเรียนรู้ สามารถนำข้อมูลจากการประเมินผลมาปรับปรุงหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

1.5 การตั้งคำถาม หมายถึง ความสามารถของครูในการสร้างคำถามที่กระตุ้นความสนใจ ความคิด การมีส่วนร่วม และการเรียนรู้เชื่อมโยงกับเนื้อหาและประสบการณ์ เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่การเสาะแสวงหาความรู้ ข้อมูล คำตอบตามที่ต้องการ ทั้งยังเป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ดีขึ้น และ

ช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ที่มีอยู่เดิมกับความรู้ใหม่ การใช้คำถาม 5W 1H (Who, What, Where, When, Why, How) จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

1.6 การอธิบายและเล่าเรื่อง หมายถึง ความสามารถของครูในการจัดระเบียบเนื้อหาเพื่อถ่ายทอดข้อมูลหรือความคิดให้ผู้เรียนเข้าใจด้วยการอธิบาย ชี้แจงเนื้อหา ข้อมูล หรือแนวคิด โดยใช้ภาษาที่ชัดเจน ตรงไปตรงมา เพื่อให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่าย หรือการบอกเล่า ตัวละคร หรือเหตุการณ์หรือเรื่องราวให้มีความน่าสนใจ สามารถสื่อสารอารมณ์ ความรู้สึกได้ตรงประเด็น กระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วม ยกตัวอย่างประกอบและสรุปประเด็นสำคัญ

1.7 การจัดการชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถของครูในการวางแผนและเตรียมการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมต่างๆ ในห้องเรียนที่สนับสนุนการเรียนรู้ทั้งการเรียนรู้เชิงวิชาการและปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน การตั้งกฎระเบียบที่ชัดเจน การสร้างความคาดหวังที่ชัดเจน การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน และการจัดการพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

2. การศึกษามุ่งผลลัพธ์ หมายถึง แนวคิดทางการศึกษาที่เห็นว่าควรกำหนดเป้าหมายของผลิตผลจากการเรียนรู้ที่มีความเฉพาะเจาะจงชัดเจนตามที่โปรแกรมหรือหลักสูตรได้กำหนด และสามารถนำไปปรับใช้เพื่อการประกอบอาชีพได้ ประกอบด้วย

2.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้ หมายถึง สิ่งที่คาดหวังให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือทักษะที่ได้จากการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงการกำหนดแนวทางของกิจกรรมการเรียนการสอน และกำหนดคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาซึ่งต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.2 กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้วิธีการและกิจกรรมที่ออกแบบอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ เกิดการเรียนรู้ ซึ่งต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ลงมือทำหรือร่วมกันกับผู้สอน โดยการเรียนรู้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง การพัฒนาและความสำเร็จไปตามเป้าหมายหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2.3 การวัดและประเมินผลลัพธ์ หมายถึง กระบวนการรวบรวม ตรวจสอบ และวิเคราะห์ผลลัพธ์ของกิจกรรมหรือเป้าหมายการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายและมีความเหมาะสมในการวัดและประเมินผล โดยใช้วิธีการแบบบูรณาการแสดงหลักฐานได้ว่าบรรลุผลลัพธ์ตามที่กำหนดไว้ มีการรวบรวมผลลัพธ์ในลักษณะการติดตามความก้าวหน้าระหว่างกระบวนการ (Formative) และการพิจารณาผลในตอนสุดท้าย (Summative Assessment) เพื่อสะท้อนความสามารถของผู้เรียนในการบูรณาการความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ได้เรียนรู้

3. ทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ หมายถึง ความสามารถของผู้สอนในการวางแผนเพื่อมุ่งสู่ผลลัพธ์ซึ่งเป็นทักษะการจัดการเรียนรู้เป็นเป้าหมายหลัก จากนั้นจึงกำหนดกลยุทธ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนในการเป็นครู

4. โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ หมายถึง รายละเอียดของแนวทางในการดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยการนำผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นตัวตั้งแล้วหาวิธีการทำให้เกิดผลลัพธ์และมีการวัดและประเมินผลในตอนท้ายของโปรแกรม โดยเริ่มต้นจากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้ใช้ กำหนดวัตถุประสงค์ ออกแบบ วางแผน จัดเตรียม ดำเนินการ วัดและประเมินผล และรายงานผลอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย

4.1 หลักการของการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ หมายถึง แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับผลลัพธ์หรือความสามารถที่ผู้เรียนควรได้รับหลังจากการเรียนรู้

4.2 จุดประสงค์/วัตถุประสงค์/ผลลัพธ์การเรียนรู้ หมายถึง การกำหนดเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่ชัดเจน เกี่ยวกับทักษะและความรู้ที่ผู้เรียนควรจะพัฒนาหลังจากการเรียนรู้ ซึ่งช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนเข้าใจได้ชัดเจนถึงความสำเร็จของการเรียนรู้

4.3 ผู้เรียน หมายถึง บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับการพัฒนาด้านความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ตามเป้าหมายของการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการกำหนดและนำผลที่เกิดขึ้นไปใช้เพื่อพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จในชีวิตและอาชีพ

4.4 เนื้อหา หมายถึง สาระที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 7 ทักษะ แบ่งเป็นหน่วย (Module) แต่ละหน่วยประกอบด้วย เป้าหมาย เนื้อหา กิจกรรม วิธีการสอน และการวัดผล

4.5 กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมหรือกลไกที่ออกแบบมาให้สอดคล้องกับเนื้อหาและผู้เรียนเพื่อใช้สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและประสบการณ์ตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนด

4.6 การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำกับ ติดตามและตัดสินความก้าวหน้าของความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนตั้งแต่การออกแบบวิธีการและเครื่องมือวัด การดำเนินการวัด การวิเคราะห์ผล การสะท้อนผลและการให้ข้อเสนอแนะ

5. คู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ หมายถึง เอกสารที่สร้างขึ้นเพื่อประกอบการใช้งานโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ประกอบด้วย คำนำ คำชี้แจงในการใช้โปรแกรม แนวคิดพื้นฐาน วัตถุประสงค์ กลุ่มผู้ใช้โปรแกรม ข้อแนะนำการใช้โปรแกรม

6. ผลการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการทดลองใช้โปรแกรม ฯ ที่มีการวางแผนออกแบบวิธีการ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลที่ได้รับ ประกอบด้วย

6.1 ประสิทธิภาพของโปรแกรม หมายถึง การตรวจสอบตัดสินคุณค่าของโปรแกรมโดยพิจารณาจากกระบวนการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ว่าสามารถนำไปใช้สอนได้อย่างมีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75

75 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจากการประเมินการพัฒนาทักษะทั้ง 7 โมดูล

75 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจากการทำแบบทดสอบทางการเรียน

6.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ หมายถึง การทดสอบความรู้ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรม โดยเน้นการวัดในด้านพุทธพิสัย ได้แก่ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ

และการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ วัดจากแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

6.3 ทักษะการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาในการจัดการเรียนรู้ได้ประสบความสำเร็จ มีประสิทธิภาพและคงทน สามารถออกแบบวางแผน ปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และมีความสามารถในการปรับประยุกต์ หรือความสามารถในการแก้ปัญหา โดยใช้เครื่องมือวัดเป็นการทดสอบภาคปฏิบัติ

6.4 ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยโปรแกรมการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในใจของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการได้รับการตอบสนองตรงตามความต้องการหรือเป้าหมายที่กำหนดจากการร่วมกิจกรรมโปรแกรมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น แบ่งเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักการ ด้านวัตถุประสงค์ของโปรแกรม ด้านสาระ/เนื้อหา ด้านกิจกรรม ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านลักษณะผู้เรียน โดยวัดจากแบบสอบถาม แบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ

7. การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์และหาความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น จากนั้นจัดลำดับความต้องการจำเป็นเพื่อนำไปพิจารณาตัดสินใจ ออกแบบ วางแผน กำหนดรูปแบบแนวทาง หรือวิธีการพัฒนาอย่างเหมาะสมนำไปสู่การปรับปรุง พัฒนาที่ดี ประกอบด้วย

7.1 สภาพที่เป็นจริง หมายถึง การศึกษาหรือการสำรวจสถานการณ์เพื่อทราบสถานะปัจจุบันในสภาพแวดล้อมหรือบริบทที่เกี่ยวข้องกับทักษะการจัดการเรียนรู้

7.2 สภาพที่ควรจะเป็น หมายถึง การศึกษาหรือการสำรวจสถานการณ์เป้าหมายหรือสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้

8. นักศึกษาครู หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2568

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง โปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และขอนำเสนอดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้
    1.1 ความหมายของทักษะการจัดการเรียนรู้
    1.2 ความสำคัญของทักษะการจัดการเรียนรู้
    1.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้
2. แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษามุ่งผลลัพธ์
    2.1 ความหมายของการศึกษามุ่งผลลัพธ์
    2.2 ความสำคัญของการศึกษามุ่งผลลัพธ์
    2.3 หลักการของการศึกษามุ่งผลลัพธ์
    2.4 องค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์
    2.5 การออกแบบหลักสูตรตามการศึกษามุ่งผลลัพธ์
    2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามุ่งผลลัพธ์
3. ทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์
    3.1 ความหมายของทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์
    3.2 ความสำคัญของทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์
    3.3 ทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์
4. แนวคิดเกี่ยวกับโปรแกรมและการพัฒนาโปรแกรมทางการศึกษา
    4.1 ความหมายของโปรแกรมและโปรแกรมทางการศึกษา
    4.2 องค์ประกอบของโปรแกรมทางการศึกษา
    4.3 การพัฒนาโปรแกรม
    4.4 การประเมินโปรแกรม
    4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมและการพัฒนาโปรแกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5. แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครู

5.1 มาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา

6. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

6.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

6.2 ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

6.3 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น

6.4 ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น

6.5 การจัดลำดับความต้องการจำเป็น

6.6 เครื่องมือประเมินความต้องการจำเป็นเชิงสำรวจ

6.7 เทคนิคการจัดลำดับความสำคัญการประเมินความต้องการจำเป็น

6.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็น

7. หลักการ แนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

7.1 ความหมายของการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

7.2 ความสำคัญของการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

7.3 ขั้นตอนของการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

1. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้

การเรียนรู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลในด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ย่อมขึ้นกับหลายปัจจัย ทั้งปัจจัยในตัวผู้เรียน ปัจจัยสภาพแวดล้อมและปัจจัยเกี่ยวกับผู้สอน ในบรรดาปัจจัยที่เกี่ยวกับผู้สอน สิ่งสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ของผู้เรียน คือทักษะการจัดการเรียนรู้ นักวิชาการได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ไว้หลากหลาย ดังนี้

1.1 ความหมายของทักษะการจัดการเรียนรู้

นักวิชาการ การนักการศึกษาได้ให้ความหมายของทักษะการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ทิศนา แขมมณี (2560, หน้า 45) ได้ให้ความหมายทักษะการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการวางแผนดำเนินการสอนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม รวมถึงการประเมินผลการเรียนรู้ที่สามารถสะท้อนผลลัพธ์การเรียนรู้ที่แท้จริงของผู้เรียน

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2561, หน้า 72) ได้ให้ความหมายทักษะการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการบูรณาการความรู้ เทคนิค และวิธีการสอนต่างๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพโดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561, หน้า 23) ได้ให้ความหมายทักษะการจัดการเรียนรู้ หมายถึงความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2562, หน้า 85) ให้ความหมายทักษะการจัดการเรียนรู้ หมายถึงความชำนาญของครูในการออกแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

จากความหมายของทักษะการจัดการเรียนรู้ข้างต้น สรุปได้ว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการวางแผน ออกแบบ ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลอย่างเป็นระบบ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

1.2 ความสำคัญของทักษะการจัดการเรียนรู้

ทักษะการจัดการเรียนรู้เป็นความสามารถ ความชำนาญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนที่ช่วยในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ อีกทั้งยังมีความสำคัญอีกหลายประการ ดังที่นักวิชาการ นักการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

กลัญญู เพชราภรณ์ (2563, หน้า 4) กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ทักษะเปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้านไปสู่ความสำเร็จในชีวิต ทั้งนี้ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเป็นสำคัญ หากผู้สอนเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเหมาะกับผู้เรียน ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

Anderson and Krathwohl (2001, p.67) กล่าวถึง ความสำคัญของทักษะการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ทักษะในการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง โดยการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถตั้งคำถาม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาความคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา

Boud and Falchikov (2006, pp. 322-323) กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการจัดการเรียนรู้ว่า การมีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะทำให้ผู้เรียนสามารถสะท้อนและประเมินการเรียนรู้ของตนเองได้ อีกทั้งทักษะในการจัดการเรียนรู้ยังทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ควบคุมการเรียนรู้ได้ดีขึ้น และประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างแม่นยำ

Hattie, J. (2009, pp. 238-239) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการจัดการเรียนรู้ว่า การมีทักษะในการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถควบคุมทิศทางการเรียนรู้ของตนเองได้และรู้จักเลือกแหล่งข้อมูลและวิธีการที่เหมาะสม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ และการเรียนรู้ที่สำเร็จจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีการจัดการที่ดีในกระบวนการเรียนรู้

จากความสำคัญของทักษะการจัดการเรียนรู้ตามทัศนะของนักวิชาการข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอน พัฒนาทักษะที่จำเป็น สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม และเชื่อมโยงการเรียนรู้กับชีวิตจริง

1.3 องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ มีเป้าหมายที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน โดยผู้สอนเลือกใช้วิธีการ หรือรูปแบบที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ผู้สอนจำเป็นต้องมีทักษะในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ได้ผลตามเป้าหมายหรือจุดประสงค์ ทั้งนี้ นักวิชาการ และนักการศึกษา ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ดังนี้

สุวิชา วิริยมานุวงษ์ (2557, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ครูต้องทำความเข้าใจ มีดังต่อไปนี้ 1) ทักษะการนำเข้าสู่บทเรียน 2) ทักษะการเร้าความสนใจ 3) ทักษะการเสริมกำลังใจ 4) ทักษะการใช้คำถาม 5) ทักษะการอธิบายและ

เล่าเรื่อง 5) ทักษะการสรุปบทเรียน 7) ทักษะการใช้สื่อการเรียนรู้ 8) ทักษะการใช้วาจา กริยา ท่าทาง ประกอบการสอน 9) ทักษะการใช้กระดานดำ

ชนกพร จุฑาสงฆ์ (2559, หน้า 11–12) กล่าวว่า สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) องค์ความรู้ตามสาระการเรียนรู้ 3) การออกแบบการเรียนรู้ 4) การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย 5) การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผล

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2560, หน้า 23) ได้เสนอทักษะของครูที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และคุณภาพผู้เรียน ประกอบด้วย 1) ทักษะการสอน 2) ทักษะการจัดการชั้นเรียน 3) ทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร 4) ทักษะด้านเทคโนโลยี 5) ทักษะการวิจัยชั้นเรียน 6) ทักษะการประเมินผล 7) ทักษะการคิดวิเคราะห์

วรรณภา โคตรพันธ์ (2563, หน้า 94–95) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่จะส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

วารีรัตน์ แก้วอุไร (2564, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะสำคัญ ๆ ที่ผู้สอนทุกคนควรฝึกปฏิบัติและคำนึงในการสอนมี 9 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการนำเข้าสู่บทเรียน 2) ทักษะการอธิบาย 3) ทักษะการใช้คำถาม 4) ทักษะการเสริมกำลังใจ 5) ทักษะการสรุปบทเรียน 6) ทักษะการเร้าความสนใจ 7) ทักษะการใช้กระดานชอล์ก 8) ทักษะการกระตุ้นให้คิด 9) ทักษะการใช้สื่อการสอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2565, หน้า 178) กล่าวว่า ทักษะที่จะช่วยให้การสอนสัมฤทธิ์ผล มี 6 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการใช้วาจา กิริยาท่าทางเสริมบุคลิกภาพ และสื่อความหมาย 2) ทักษะการใช้คำถาม 3) ทักษะการใช้สื่อการสอน 4) ทักษะการใช้กระดานดำ 5) ทักษะการอธิบายและเล่าเรื่อง 6) ทักษะการเร้าความสนใจ

สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สภาการศึกษา (2566, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะที่ดีของครูเพื่อเพิ่มประสิทธิผลด้านการศึกษา ประกอบด้วย 1) การจัดการห้องเรียน 2) การวางแผนบทเรียน 3) ทักษะการสื่อสาร 4) ทักษะด้านเทคโนโลยี 5) การสอนที่แตกต่าง 6) การวัดและประเมินผล 7) การทำงานร่วมกัน 8) ความสามารถทางวัฒนธรรม 9) ความคิดสร้างสรรค์ และ 10) ความอดทนและความเห็นอกเห็นใจ

วิจารณ์ พานิช (2567, ออนไลน์) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในยุคใหม่นั้น ครูจำเป็นต้องมีทักษะและคุณสมบัติเพิ่ม ดังนี้ 1) ครูต้องเข้าใจพัฒนาการตามช่วงวัยของเด็กและเข้าใจการเรียนรู้ของเด็ก 2) ครูต้องมีทักษะในการสอนแบบใหม่เพื่อเด็กมีทักษะในศตวรรษที่ 21 และ 3) ครูมีความสามารถในการประเมินผลสำเร็จโดยดูผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นในเด็กแต่ละคน

Belgin Arslan-Canserver et al. (2021, p. 236) ได้กล่าวว่า จากการวิเคราะห์งานวิจัยและรวบรวมทักษะที่จำเป็นสำหรับครูจากแหล่งข้อมูลหลากหลาย พบทักษะดังต่อไปนี้ 1) ทักษะการจัดการห้องเรียนและการจัดการตนเอง 2) ทักษะความร่วมมือและการสื่อสาร 3) ทักษะด้านเทคโนโลยีการสอน 4) ทักษะการนำความรู้ทางการสอนไปประยุกต์ใช้ และ 5) ทักษะการดำเนินการทุกกระบวนการสอนอย่างยืดหยุ่น

Siti Wahidah et al. (2022, p. 159) กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้จะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพหากได้รับการสนับสนุนจากครูที่มีทักษะการสอนสูง ทักษะการสอนขั้นพื้นฐานประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทักษะการตั้งคำถาม 2) ทักษะการเสริมกำลัง 3) ทักษะการเปลี่ยนแปลง 4) ทักษะการอธิบาย 5) ทักษะในการเปิดและปิดบทเรียน 6) ทักษะการอภิปรายกลุ่มย่อย 7) ทักษะการจัดการ และ 8) ทักษะการสอนกลุ่มย่อย

จากแนวคิดของนักการศึกษาและนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ ดังตาราง 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	1. สุวิชา วิริยมานุวงษ์ (2557)	2. ชนกพร จุฑาสงฆ์ (2559)	3.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2560)	4. วรรณภา โคตรพันธ์ (2563)	5. วารีรัตน์ แก้วอุไร (2564)	6. อาภรณ์ ใจเที่ยง (2565)	7. สำนักวิจัยและพัฒนา สภาการศึกษา (2566)	8. วิจารณ์ พานิช (2567)	9. Belgin Arslan-Canserver et al. (2021)	10. Siti Wahidah et al. (2022)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
1.	การนำเข้าสู่บทเรียน											3	30	
	– ทักษะนำเข้าสู่บทเรียน	√				√								
	– ทักษะการเปิดและปิดบทเรียน										√			
2.	การเร้าความสนใจ											3	30	
	การเร้าความสนใจ	√				√	√							
3.	การเสริมกำลังใจ											3	30	
	– ทักษะการเสริมกำลังใจ	√				√								
	– ทักษะการเสริมกำลัง										√			
4.	**การตั้งคำถาม**											4	40	√
	– ทักษะการใช้คำถาม	√				√	√							
	– ทักษะการตั้งคำถาม										√			
5.	**การอธิบายและเล่าเรื่อง**											4	40	√
	– การอธิบายและเล่าเรื่อง	√					√							
	– ทักษะการอธิบาย					√					√			
6.	การสรุปบทเรียน	√				√						2	20	
7.	**การใช้สื่อการเรียนรู้**											8	80	√
	– การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้		√											
	– ทักษะด้านทคโนโลยี/เทคโนโลยีการสอน			√				√		√				
	– การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้				√									
	– ทักษะการใช้สื่อการสอน	√				√	√							

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 1 (ต่อ)

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	1. สุชา กริยมานุวงษ์ (2557)	2. ชนกพร จุฑาสงฆ์ (2559)	3.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2560)	4. วรรณภา โคตรพันธ์ (2563)	5. วารีรัตน์ แก้วอุไร (2564)	6. อาภรณ์ ใจเที่ยง (2565)	7. สำนักวิจัยและพัฒนา สถาการศึกษา (2566)	8. วิจารณ์ พานิช (2567)	9. Belgin Arslan-Canserver et al. (2021)	10. Siti Wahidah et al. (2022)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
8	**การสื่อสาร**											5	50	√
	– ทักษะการใช้วาจา กริยา ท่าทาง	√					√							
	– ทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร			√										
	– ทักษะความร่วมมือและการสื่อสาร									√				
	– ทักษะการสื่อสาร							√						
9.	**การใช้กระดานดำ**											3	30	
	– ทักษะการใช้กระดานชอล์ก/กระดานดำ	√				√	√							
10.	การสร้างและพัฒนาหลักสูตร		√									1	10	
11.	**การจัดการชั้นเรียน**											4	40	√
	– การจัดการชั้นเรียน			√										
	– ทักษะการจัดการห้องเรียนและการจัดการตนเอง									√				
	– ทักษะการจัดการ										√			
	– การจัดการห้องเรียน							√						

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 1 (ต่อ)

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	1. สุวิชา วิริยมานุวงษ์ (2557)	2. ชนกพร จุฑาสงฆ์ (2559)	3.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2560)	4. วรรณภา โคตรพันธ์ (2563)	5. วารีรัตน์ แก้วอุไร (2564)	6. อาภรณ์ ใจเที่ยง (2565)	7. สำนักวิจัยและพัฒนา สภาการศึกษา (2566	8. วิจารณ์ พานิช (2567)	9. Belgin Arslan-Canserver et al. (2021)	10. Siti Wahidah et al. (2022)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
12.	**การจัดกิจกรรมการเรียนรู้**											7	70	√
	– การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย		√											
	– ทักษะการสอน/ทักษะการสอนกลุ่มย่อย			√					√		√			
	– การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				√									
	– ทักษะการดำเนินการอย่างยืดหยุ่น									√				
	– การสอนที่แตกต่าง							√						
	– การวางแผนบทเรียน							√						
	– ทักษะการนำความรู้ทางการสอนไปประยุกต์ใช้									√				
13.	**การวัดและประเมินผล**											5	50	√
	– การประเมินผล/การวัดและประเมินผลการเรียนรู้		√	√	√			√						
	– ความสามารถในการประเมินผลสำเร็จ								√					
14.	**การวิจัยชั้นเรียน**			√								1	10	
15.	การคิดและการกระตุ้นให้คิด											3	30	
	– ทักษะการคิดวิเคราะห์			√										
	– ทักษะการกระตุ้นให้คิด					√								
	– ทักษะความคิดสร้างสรรค์							√						

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 1 (ต่อ)

ลำดับที่	องค์ประกอบ / แหล่งข้อมูล (ปี)	1. สุวิชา วิริยมานุวงษ์ (2557)	2. ชนกพร จุฑาสงฆ์ (2559)	3.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2560)	4. วรรณภา โคตรพันธ์ (2563)	5. วาสีรัตน์ แก้วอุไร (2564)	6. อาภรณ์ ใจเที่ยง (2565)	7. สำนักวิจัยและพัฒนา สถาการศึกษา (2566)	8. วิจารณ์ พานิช (2567)	9. Belgin Arslan–Conserver et al. (2021)	10. Siti Wahidah et al. (2022)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
16.	เข้าใจพัฒนาการและการเรียนรู้ผู้เรียน								√			1	10	
17.	การทำงานร่วมกัน											2	20	
	– การทำงานร่วมกัน							√						
	– ทักษะการอภิปรายกลุ่มย่อย										√			
18.	การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้											2	20	
	– การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้			√										
	– การออกแบบการเรียนรู้		√											
19.	ทักษะการเปลี่ยนแปลง										√	1	10	
20.	ความสามารถทางวัฒนธรรม							√				1	10	
21.	ความอดทนและความเห็นอกเห็นใจ							√				1	10	
22.	องค์ความรู้ตามสาระการเรียนรู้		√									1	10	
รวม		9	6	7	4	9	6	10	3	5	8			

จากตาราง 1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีองค์ประกอบทั้งหมด 22 องค์ประกอบ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ ที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ 4 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไปจะได้องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ 7 องค์ประกอบเรียงลำดับตามร้อยละ ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ได้แก่ 1) การใช้สื่อการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การสื่อสาร 4) การวัดและประเมินผล5) การตั้งคำถาม 6) การอธิบายและเล่าเรื่อง และ 7) การจัดการชั้นเรียน

1.3.1 การใช้สื่อการเรียนรู้

1.3.1.1 ความหมายของการใช้สื่อการเรียนรู้

นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของการใช้สื่อการสอนหรือสื่อการเรียนรู้ในแง่มุมต่างๆ ที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

สุวัฒน์ วรานุสาสน์ (2547, หน้า 53) ได้ให้ความหมายของการใช้สื่อการเรียนการสอนไว้ว่า หมายถึง การใช้สิ่งที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ และพัฒนาสมรรถภาพให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ หรือหมายถึง ตัวกลางที่ช่วยนำและถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, หน้า 7–20) ได้ให้ความหมาย การใช้สื่อการเรียนรู้ หมายถึงการใช้วัสดุ อุปกรณ์ หรือวิธีการที่เป็นตัวกลางให้ความรู้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

Srinivasan, V. (2005, pp. 55–62) ได้ให้ความหมาย การใช้สื่อหมายถึง การเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถกระตุ้นความสนใจและทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น การใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและลักษณะของผู้เรียนจะช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Sundar, S. S. (2008, pp. 45–58) ได้ให้ความหมาย การใช้สื่อหมายถึง กระบวนการที่ใช้สื่อเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้น ผ่านการกระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

สรุปได้ว่าการใช้สื่อการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการนำวัสดุ อุปกรณ์ วิธีการหรือกิจกรรมต่างๆ หรือการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม การวางแผนและเตรียมการใช้สื่อ การใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติ และสมรรถนะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และผลลัพธ์ที่คาดหวัง รวมถึงการสร้างการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ การประเมินผลการใช้สื่อ และการปรับปรุงแก้ไข

1.3.1.2 ความสำคัญของการใช้สื่อการเรียนรู้

นักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความสำคัญของการใช้สื่อการเรียนรู้ไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ (2550, หน้า 25) กล่าวถึงความสำคัญของการใช้สื่อการเรียนรู้ว่าเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ โดยการใช้สื่อการเรียนรู้สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เพิ่มการมีส่วนร่วมและการเข้าใจเนื้อหาของผู้เรียน และยังสามารถช่วยในการจัดระเบียบความรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

ทิศนา แขมมณี (2552, หน้า 135) กล่าวถึงความสำคัญของการใช้สื่อการเรียนรู้ว่า การใช้สื่อการเรียนรู้มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นความสนใจและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ โดยการใช้สื่อช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ที่หลากหลาย กระตุ้นการมีส่วนร่วม ช่วยให้เนื้อหาที่มีความซับซ้อนสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจ อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหา

วาสนา ชาวหา (2553, หน้า 45) กล่าวถึงความสำคัญของการใช้สื่อการเรียนรู้ว่าเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองให้กับผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนสามารถศึกษา ทบทวนเนื้อหาผ่านสื่อได้ตามความต้องการ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2558, หน้า 23) กล่าวถึงความสำคัญของการใช้สื่อการเรียนรู้ว่า การใช้สื่อการสอนมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนในฐานะตัวกลางที่จะช่วยในการเปลี่ยนเปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) ช่วยให้ความรู้ที่เป็นนามธรรมเปลี่ยนเป็นรูปธรรมมากขึ้น 2) ลดระยะเวลาในการเรียนรู้ให้น้อยลงแต่เนื้อหามากขึ้น 3)ช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ได้หลายทางมากขึ้น 4) ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

Mayer (2005, p. 30) กล่าวถึงความสำคัญของการใช้สื่อการเรียนรู้ว่าเป็นความสามารถใช้สื่ออย่างมีประสิทธิภาพ สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความหมายโดยการช่วยให้ผู้เรียนสามารถประมวลข้อมูลได้ง่ายขึ้นและจำแนกข้อมูลที่ซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะเมื่อการเรียนการสอนต้องการการเชื่อมโยงระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ

สรุปได้ว่าการใช้สื่อการเรียนรู้ มีความสำคัญและก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้ การเสริมสร้างประสิทธิภาพการเรียนการสอน กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เพิ่มการมีส่วนร่วมในการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้น รวมถึงช่วยจัดระเบียบความรู้ให้ชัดเจน เหมาะกับกับเนื้อหาและกลุ่มผู้เรียน

1.3.1.3 องค์ประกอบของการใช้สื่อการเรียนรู้

นักการศึกษา นักวิชาการได้เสนอข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของการใช้สื่อการเรียนรู้ ไว้ดังต่อไปนี้

ทิศนา แขมมณี (2552, หน้า 178) กล่าวว่าองค์ประกอบของการใช้สื่อการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) การวางแผนและการเตรียมการใช้สื่อโดยการกำหนดจุดมุ่งหมาย การเตรียมความพร้อม และการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม 2) การใช้สื่อการสอนโดยพิจารณาการนำเข้าสู่การใช้สื่อ การใช้สื่อตามขั้นตอน การควบคุมและแก้ไขปัญหาระหว่างการใช้สื่อ 3) การติดตามผล โดยการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนระหว่างใช้สื่อ การประเมินและวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคในการใช้สื่อ 4) การปรับปรุงแก้ไข โดยสามารถปรับปรุงวิธีการใช้สื่อ การพัฒนาและแก้ไขจากการใช้สื่อ

UNESCO (2013, pp. 12–20) กล่าวว่าองค์ประกอบของการใช้สื่อการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) การรู้เท่าทันสื่อ เป็นการเข้าใจ ความสามารถใช้สื่อที่หลากหลายได้อย่างถูกต้อง 2) การใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ การใช้เครื่องมือดิจิทัลและเทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้และการสื่อสาร 3) การพัฒนาทักษะการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์เป็นการสร้างการมีส่วนร่วม และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ 4) การปกป้องและการรักษาความปลอดภัยทางดิจิทัล เป็นความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับการป้องกันตัวจากภัยคุกคามทางออนไลน์ รวมถึงการรักษาความปลอดภัยส่วนบุคคล

Lankes, R.D. (2016, pp. 45–62) กล่าวว่าองค์ประกอบของการใช้สื่อมีดังนี้ 1) การเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม เป็นการพิจารณาเลือกให้ตรงกับเนื้อหา ความต้องการ ลักษณะของผู้เรียน 2) การสร้างการโต้ตอบ ช่วยกระตุ้นความสนใจและความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน 3) การสร้างความเชื่อมโยง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ดีขึ้น 4) การใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งสามารถทำให้การเรียนการสอนมีความหลากหลาย มีความน่าสนใจ เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงผู้เรียนกับโลกภายนอก

Aoun, I. & Hatem, S. (2020, p. 92) กล่าวว่าองค์ประกอบหลักของการใช้สื่อการเรียนรู้ว่า มีดังนี้ 1) การเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน 2) การใช้สื่อเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม 3) การใช้สื่อเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และ 4) การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้

Grushka, K. (2020, pp. 45–50) กล่าวว่าองค์ประกอบของการใช้สื่อการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) การเลือกสื่อที่เหมาะสม เน้นถึงความสำคัญตามความเหมาะสมของเนื้อหา ผู้เรียน และมีความหลากหลาย 2) การเชื่อมโยงสื่อกับเนื้อหาการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ 3) การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดึงดูด การใช้สื่อสร้างบรรยากาศ กระตุ้นความสนใจ การมีส่วนร่วม และมีปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ 4) การประเมินผลการใช้สื่อ เพื่อการพัฒนา ปรับปรุงการใช้สื่อ

จากแนวคิดของนักการศึกษา นักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบของการใช้สื่อการเรียนรู้ ดังตาราง 2

ตาราง 2 องค์ประกอบของการใช้สื่อการเรียนรู้

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	1. ทิศนา แขมมณี (2552)	2. UNESCO (2013)	3. Lankes, R.D. (2016)	4. Aoun, I. & Hatem, S. (2020)	5. Grushka, K. (2020)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
1.	**การวางแผนและเตรียมการใช้สื่อ**						3	60	√
	– การวางแผนและเตรียมการใช้สื่อ	√							
	– การสร้างความเชื่อมโยง			√					
	– การเชื่อมโยงสื่อกับเนื้อหาการเรียนรู้					√			
2.	**การเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม**						5	100	√
	– การใช้สื่อการสอน	√							
	– การรู้เท่าทันสื่อ		√						
	– การเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน			√	√				
	– การเลือกสื่อที่เหมาะสม					√			

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	1. ทิศนา แขมมณี (2552)	2. UNESCO (2013)	3. Lankes, R.D. (2016)	4. Aoun, I. & Hatem, S. (2020)	5. Grushka, K. (2020)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
3.	**การประเมินผลการใช้สื่อ**						2	40	√
	– การประเมินผลการใช้สื่อ					√			
	– การติดตามผล	√							
4.	**การปรับปรุงแก้ไขการใช้สื่อ**						2	40	√
	– การปรับปรุงแก้ไขการใช้สื่อ	√							
	– การเสริมสร้างการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ				√				
5.	**การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้**						3	60	√
	– การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้			√	√				
	– การใช้เทคโนโลยี		√						
6	**การปกป้องและรักษาความปลอดภัยทางดิจิทัล**		√				1	20	
7.	**การสร้างการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ**						4	80	√
	– พัฒนาทักษะการสื่อสาร และการมีปฏิสัมพันธ์		√						
	– การสร้างการโต้ตอบ			√					
	– การใช้สื่อเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม				√				
	– การสร้างบรรยากาศเรียนรู้ที่ดึงดูด					√			
รวม		4	4	4	4	4			

จากตาราง 2 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของการใช้สื่อการเรียนรู้ พบว่ามีองค์ประกอบทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบที่มีความถี่

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตั้งแต่ 2 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไป ซึ่งได้องค์ประกอบของการใช้สื่อ มี 6 องค์ประกอบ ตามลำดับการดำเนินงาน ดังนี้ 1) การวางแผนและเตรียมการใช้สื่อ 2) การเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม 3) การสร้างการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ 4) การใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ 5) การประเมินผลการใช้สื่อ 6) การปรับปรุงแก้ไขการใช้สื่อ

1.3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3.2.1 ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีนักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยรามคำแหง (ม.ป.ป., ออนไลน์) ให้ความหมายการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยผู้เรียนเป็นผู้ลงมือกระทำ หรือผู้เรียนและผู้สอนเป็นผู้ร่วมกันกระทำเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ได้กำหนดไว้

วราภรณ์ ศรีวิโรจน์ (2560, หน้า 2) ให้ความหมายการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง หมายถึง วิธีการ/กิจกรรมที่ครูหรือผู้เกี่ยวข้องนำมาใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

กุลิสรา จิตรชญาณิช (2562, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินงานของผู้สอนตั้งแต่การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จนสิ้นสุดการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและเกิดทักษะหรือสมรรถนะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

กลัญญู เพชราภรณ์ (2563, หน้า 3) ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนจัดสถานการณ์ สภาพการณ์ หรือกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ และสามารถนำประสบการณ์การเรียนรู้นั้นไปใช้ได้

Wiggins & McTighe (1998, pp. 25 – 35) ได้กล่าวว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในบริบทของการออกแบบการเรียนการสอน โดยเน้นการพัฒนากิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์ที่มีความหมาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กระบวนการออกแบบต้องเริ่มจากการกำหนดเป้าหมาย และต้องมีการประเมินผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ออกแบบและเลือกกิจกรรมการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและทำให้บรรลุผลลัพธ์ที่ตั้งเป้าหมายไว้ผ่านการออกแบบที่มีประสิทธิภาพและการประเมินผลที่มีความหมายต่อการเรียนรู้

1.3.2.2 ความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักวิชาการ นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

วราภรณ์ ศรีวิโรจน์ (2560, หน้า 2) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมีผลต่อการพัฒนาผู้เรียนในหลายด้าน กิจกรรมที่เหมาะสมช่วยในการกระตุ้นความสนใจ ส่งเสริมทักษะชีวิต ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน และการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ อีกทั้งการเสริมสร้างทักษะทางสังคมและการสื่อสารที่จะส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ

กลัญญู เพชราภรณ์ (2563, หน้า 3) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

Johnson & Johnson (1999, pp. 68–72) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรินได้พัฒนาทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และการแก้ปัญหา

Tomlinson, C. A. (2001, pp. 10 –12) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า เป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยให้ครูสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ครอบคลุมและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งหมายความรวมถึงเป็นการปรับเปลี่ยนเนื้อหา กระบวนการ และผลลัพธ์ของการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจที่ผู้เรียนมีแตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

Marzano (2007, pp. 56 – 60) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า เป็นความสามารถของครูในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่ต้องมีความหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายชัดเจน ให้การตอบรับกับการแสดงออกของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสำคัญเพราะ เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยครูส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนในหลากหลายด้าน กระตุ้นความสนใจ และส่งเสริมทักษะต่าง ๆ ที่สำคัญให้กับผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาความรู้ ทักษะและคุณลักษณะของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างเต็มศักยภาพ

1.3.2.3 องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักวิชาการ นักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้อย่างหลากหลายดังนี้

ทิศนา แขมมณี (2550, หน้า 58–60) กล่าวว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) การเลือกและออกแบบกิจกรรม 3) การกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน 4) การใช้กลยุทธ์การสอนที่หลากหลาย และ 5) การประเมินผลการเรียนรู้

วราภรณ์ ศรีวิโรจน์ (2560, หน้า 2 – 3) กล่าวว่าองค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) การเลือกกิจกรรมที่เหมาะสม 3) การส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน 4) การใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ และ 5) การประเมินผลการเรียนรู้

Wiggins, G., & McTighe, J. (1998, pp. 25 – 35) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) เป้าหมายการเรียนรู้ การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนจะสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม สามารถบรรลุผลลัพธ์ที่คาดหวังได้ 2) การประเมินผล มีความหลากหลาย 3) กิจกรรมการเรียนรู้ เลือกและใช้กิจกรรมที่มีความเหมาะสม กระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมและความคิด สร้างความท้าทายเชื่อมโยงกับเป้าหมายของการเรียนรู้

Tomlinson (2001, pp. 10 – 12) กล่าวว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ประกอบด้วย 1) การปรับเนื้อหา 2) การปรับกระบวนการเรียนรู้ 3) การปรับผลลัพธ์การเรียนรู้ และ 4) การประเมินและการให้ข้อมูลย้อนกลับ

Marzano (2007, pp. 56 – 60) กล่าวว่าองค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ 2) การกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน 3) การสร้างความสัมพันธ์กับเนื้อหา 4) การประเมินเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ 5) การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม 6) การปรับการสอนตามผลการเรียนรู้ 7) การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้ 8) การจัดกิจกรรมที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ 9) การเสริมสร้างทักษะทางสังคม

จากแนวคิดของนักการศึกษา นักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังตาราง 3

ตาราง 3 องค์ประกอบทักษะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	1. พิศนา แขมมณี (2550)	2. วรากรณ์ ศรีวิโรจน์ (2560)	3. Wiggins, G., & McTighe, J. (1998)	4. Tomlinson (2001)	5. Marzano (2007)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
1.	**การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้**						4	80	√
	– การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้	√	√						
	– เป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน			√					
	– การตั้งเป้าหมายการเรียนรู้					√			
2.	**การออกแบบและเลือกกิจกรรม**						5	100	√
	– การออกแบบและเลือกกิจกรรม	√							
	– การเลือกกิจกรรมที่เหมาะสม		√						
	– กิจกรรมการเรียนรู้			√					
	– ปรับกระบวนการเรียนรู้				√				
	– การปรับการสอนตามผลการเรียนรู้					√			

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	องค์ประกอบ / แหล่งข้อมูล (ปี)	1. ทิศนา แขมมณี (2550)	2. วรากรณ์ ศรีโรจน์ (2560)	3. Wiggins, G., & McTighe, J. (1998)	4. Tomlinson (2001)	5. Marzano (2007)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
3.	**การกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน**	√					1	20	
4.	**การใช้กลยุทธ์การสอนที่หลากหลาย**	√					1	20	
5.	**การประเมินผลการเรียนรู้**						5	100	√
	– การประเมินผลการเรียนรู้	√	√						
	– การประเมินผลมีความหลากหลาย			√					
	– การประเมินและการให้ข้อมูลย้อนกลับ				√	√			
6.	**การกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน**					√	2	40	√
	– การส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน		√						
7.	**– การเสริมสร้างทักษะทางสังคม**					√	1	20	
8.	**การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้**						2	40	√
	– การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้					√			
	– การใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้		√						
9.	**การปรับเนื้อหา**				√		1	20	
10.	**การปรับผลลัพธ์การเรียนรู้**				√		1	20	
11.	**การสร้างความสัมพันธ์กับเนื้อหา**					√	1	20	
12.	**การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม**					√	1	20	
13.	**การจัดกิจกรรมที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์**					√	1	20	
รวม		5	5	3	4	9			

จากตาราง 3 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่ามีองค์ประกอบทั้งหมด 13 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ 2 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไปซึ่งได้องค์ประกอบของการ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 องค์ประกอบ เรียงลำดับตามการดำเนินการ ดังนี้ 1) การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) การออกแบบและเลือกกิจกรรม 3) การกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน 4) การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้ และ 5) การประเมินผลการเรียนรู้

1.3.3 การสื่อสาร

1.3.3.1 ความหมายของการสื่อสาร

การสื่อสารเป็นพฤติกรรมการแสดงออกที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้มีอาชีพครู ครูคือผู้อบรม สั่งสอนผู้เรียน ซึ่งจำเป็นต้องใช้การพูด การอธิบายและการแสดงสีหน้าท่าทางประกอบการพูด ดังนั้น ครูที่มีทักษะในการสื่อสารจะมีความสามารถในวิธีการพูด การใช้น้ำเสียง ใช้จังหวะ ประกอบกับการใช้กิริยาท่าทาง ชวนให้สนใจ สื่อความเข้าใจได้กระจ่างชัดเจน เหมาะสม ไม่เคอะเขิน และเหมาะกับบุคลิกภาพของผู้เป็นครู ถ้าครูมีทักษะการสื่อสาร จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากต่อการเรียนการสอน ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายการสื่อสารไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2554, หน้า 156) ได้ให้ความหมายการสื่อสาร ว่าหมายถึงความสามารถในการใช้เครื่องมือและวิธีการต่าง ๆ ในการถ่ายทอดข้อมูล ความคิด และความรู้สึกระหว่างบุคคล เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและนำไปสู่การตอบสนองที่พึงประสงค์

ชิดชนก เชิงเชาว์ (2551, หน้า 98) ได้ให้ความหมายการสื่อสาร ว่าหมายถึงความสามารถในการดำเนินการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการพูด ฟัง อ่าน เขียน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สื่อสาร

Cooper D. (2005, p. 49) ได้ให้ความหมายการสื่อสาร ว่าหมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาหรือสัญญาณในการสร้างการเข้าถึงระหว่างบุคคล โดยสามารถเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับสถานการณ์ วัตถุประสงค์ได้

Weiss, J. W. (2009, p. 24) ได้ให้ความหมายการสื่อสาร ว่าหมายถึงความสามารถในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกหรือข้อมูลจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มคน โดยใช้ช่องทางต่างๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถรับรู้และเข้าใจระหว่างกันอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

Warwick, G. (2014, p. 37) ได้ให้ความหมายการสื่อสาร ว่าหมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนความคิดและข้อมูลระหว่างบุคคล ผ่านการใช้ทักษะการพูด การฟัง การเขียน และการอ่าน ซึ่งเป็นการสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร

สรุปว่า การสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของครูในการใช้วิธีการเครื่องมือสำหรับการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูลไปยังผู้เรียนด้วยคำพูด ภาษา การกระทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน การเข้าใจบริบทและความต้องการของผู้ฟัง การฟังที่มีประสิทธิภาพ การใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านและการเขียนที่ชัดเจน ตอบสนองกับความต้องการระหว่างผู้รับสารกับผู้ส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3.3.2 ความสำคัญของการสื่อสาร

นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการสื่อสาร ไว้ดังนี้

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2552, หน้า 234) กล่าวถึงความสำคัญของการสื่อสารไว้ว่า การสื่อสารที่ดีไม่เพียงแต่ช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพเท่านั้น แต่ยังช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลทั้งในแง่ของการทำงานร่วมกันและการจัดการความขัดแย้งในองค์กร การพัฒนาทักษะการสื่อสารจึงมีความสำคัญ จำเป็นที่ทุกคนควรใส่ใจเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้

กิดานันท์ มลิทอง (2553, หน้า 212) กล่าวถึงความสำคัญของการสื่อสารไว้ว่า การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการทำงานและการดำเนินชีวิตประจำวันที่ช่วยให้บุคคลสามารถถ่ายทอดข้อมูล ความคิด หรือความรู้สึกไปยังผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเข้าใจซึ่งกันและกัน รวมถึงช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ดีซึ่งส่งเสริมการทำงานร่วมกัน

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2554, หน้า 178) กล่าวถึงความสำคัญของการสื่อสารไว้ว่า เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทั้งด้านการทำงาน การใช้ชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การสื่อสารที่ดีสามารถช่วยให้เข้าใจถึงความต้องการและปัญหาของกันและกันได้อย่างดี อีกทั้งการสื่อสารยังช่วยให้การทำงานเป็นทีมมีประสิทธิภาพ และลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้ด้วย

Anderson, P. & Smith, J. (2019, p. 156) กล่าวถึงความสำคัญของการสื่อสารว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเข้าใจกันอันดีระหว่างบุคคลและในองค์กร สามารถช่วยลดความขัดแย้ง ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และสามารถช่วยในการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Brown, M. & Johnson, L. (2021, p.234) กล่าวถึงความสำคัญของการสื่อสารว่า การสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญในการเชื่อมโยงบุคคลกับบุคคล บุคคลกับกลุ่ม เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถถ่ายทอดข้อมูล เรื่องราวได้อย่างชัดเจน และยังสามารถช่วยให้เข้าใจซึ่งกันและกัน

สรุปได้ว่า การสื่อสารมีความสำคัญในชีวิตประจำวันและการทำงาน เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลมีความเข้าใจต่อกัน รวมถึงกลุ่ม องค์กร การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสามารถส่งเสริมความเข้าใจระหว่างกัน ลดความขัดแย้ง สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและช่วยให้ทำงานเป็นทีมได้อย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จตามที่วางแผนหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.3.3.3 องค์ประกอบของการสื่อสาร

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของการสื่อสาร ไว้ดังนี้

ทิศนา แขมมณี (2550, หน้า 89) กล่าวว่าองค์ประกอบของการสื่อสาร ประกอบด้วย 1) การฟังที่ดี 2) การพูดที่ชัดเจน 3) การถามและการตอบคำถาม 4) การใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม และ 5) การเข้าใจความต้องการของผู้เรียน

วิจิตร อาวะกุล (2550, หน้า 178) กล่าวว่าองค์ประกอบของทักษะการสื่อสาร ประกอบด้วย 1) การฟังที่มีประสิทธิภาพ 2) การพูดที่ชัดเจน 3) การอ่าน 4) การเขียน รวมทั้ง 5) การใช้ภาษากายที่เหมาะสม

Thompson, L., & Wilson, J. (2020, p. 234) กล่าวว่าองค์ประกอบของการสื่อสาร ประกอบด้วย 1) การฟังอย่างตั้งใจ 2) การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ 3) การอ่านและการเขียนที่ชัดเจน 4) การใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม และ 5) การเข้าใจบริบทและความต้องการของผู้ฟัง

Floyd (2021, p. 102) กล่าวว่าองค์ประกอบของการสื่อสาร ประกอบด้วย 1) การฟังที่มีประสิทธิภาพ 2) การพูดอย่างชัดเจนและตรงประเด็น 3) การใช้

ภาษาและสัญญาณทางกายที่เหมาะสม 4) การตอบสนองและการให้คำแนะนำที่มีประสิทธิภาพ 5) การเข้าใจผู้อื่น

Miller & Brown (2021, p. 145) กล่าวว่าองค์ประกอบของการสื่อสารประกอบด้วย 1) การฟังที่มีประสิทธิภาพ 2) การพูดที่ชัดเจน 3) การเข้าใจภาษาและบริบททางสังคม

จากแนวคิดของนักการศึกษาและนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสังเคราะห์องค์ประกอบของการสื่อสาร ดังตาราง 4

ตาราง 4 องค์ประกอบของการสื่อสาร

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	1. ทิศนา แขมมณี (2552)	2. กิจิตร ดาวะกุล (2550)	3. Thompson, L., & Wilson, J. (2020)	4. Floyd (2021)	5. Miller & Brown (2021)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
1.	**การฟังที่มีประสิทธิภาพ**						5	100	√
	– การฟังที่มีประสิทธิภาพ		√		√	√			
	– การฟังที่ดี	√							
	– การฟังอย่างตั้งใจ			√					
2.	**การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ**						5	100	√
	– การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ			√					
	– การพูดที่ชัดเจน	√	√			√			
	– การพูดอย่างชัดเจนและตรงประเด็น				√				
3.	**การถามและการตอบคำถาม**	√					1	20	
4.	**การใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม**						4	80	√
	– การใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม	√	√	√					
	– การใช้ภาษาและสัญญาณทางกายที่เหมาะสม				√				

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	1. ทิศนา แขมมณี (2552)	2. กิจิตร อาวะกุล (2550)	3. Thompson, L., & Wilson, J. (2020)	4. Floyd (2021)	5. Miller & Brown (2021)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
5.	**การเข้าใจบริบทและความต้องการของผู้ฟัง**						4	80	√
	– การเข้าใจความต้องการของผู้เรียน	√							
	– การเข้าใจผู้อื่น				√				
	– การเข้าใจภาษาและบริบททางสังคม					√			
	– การเข้าใจบริบทและความต้องการของผู้ฟัง			√					
6.	**การอ่านและการเขียนที่ชัดเจน**						2	40	√
	– การอ่าน		√						
	– การเขียน		√						
	– การอ่านและการเขียนที่ชัดเจน			√					
7.	การตอบสนองและการให้คำแนะนำที่มีประสิทธิภาพ				√		1	20	
รวม		5	5	5	5	3			

จากตาราง 4 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของการสื่อสาร พบว่ามีองค์ประกอบทั้งหมด 7 องค์ประกอบ นี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบของการสื่อสารที่มีความถี่ตั้งแต่ 2 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไป ซึ่งได้องค์ประกอบของการสื่อสาร 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การฟังที่มีประสิทธิภาพ 2) การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ 3) การใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม 4) การเข้าใจบริบทและความต้องการของผู้ฟัง 5) การอ่านและการเขียนที่ชัดเจน

1.3.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1.3.4.1 ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียรู้

การจัดการศึกษาระดับใดก็ตาม นอกจากผู้สอนจะมีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา การจัดกระบวนการเรียนรู้ และการเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผู้สอนยังต้องคำนึงถึงการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อบอกให้รู้ว่าผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ผู้สอนได้ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่อย่างไร (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, ม.ป.ป., หน้า 4) ทั้งนี้ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ศิริชัย กาญจนวาสี (2552, หน้า 72-75) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ว่าหมายถึง กระบวนการในการตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน มีบทบาทในการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ช่วยให้ครูปรับปรุงวิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจผลลัพธ์ของการเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ได้

จันทิมา ปัทมธรรมกุล (2566, ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ว่าหมายถึงความสามารถในการตรวจสอบคุณภาพของผู้เรียนเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนมีคุณสมบัติตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

Black & Wiliam (1998, p. 7) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ว่าหมายถึงกระบวนการที่ครูประเมินผลหรือวัดความสำเร็จของผู้เรียน โดยครูได้รับข้อมูลที่สามารถนำไปปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

Popham, W. J. (2008, pp. 3-6) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ว่าหมายถึงความสามารถในการออกแบบ ดำเนินการ และแปลผลการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อทราบความก้าวหน้าของผู้เรียน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน

Brookhart, S. M. (2019, p. 2) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ว่าหมายถึงกระบวนการที่ช่วยให้ครูได้ข้อมูลย้อนกลับที่มีคุณค่าแก่ผู้เรียน เป็นสิ่งที่ช่วยในการพัฒนาผู้เรียนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจนและมีคุณภาพจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อผิดพลาดและสามารถปรับปรุงตนเองได้ในระหว่างการเรียนรู้

สรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างชัดเจนและมีคุณภาพ การสร้างความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน การใช้วิธีวัดผลที่หลากหลาย การมีส่วนร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ของผู้เรียนในการประเมิน การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจนและเป็นการประเมินเพื่อการพัฒนาที่เป็นประโยชน์กับผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้ครูเข้าใจถึงผลลัพธ์ของการเรียนรู้ สามารถนำข้อมูลจากการประเมินผลมาปรับปรุงหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

1.3.4.2 ความสำคัญของทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

นักวิชาการ นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

Wiggins, G (1998, pp.15–16) กล่าวถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ว่า เป็นกระบวนการที่สำคัญในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งไม่เพียงแต่วัดความสำเร็จแต่ยังช่วยให้ครูได้รับข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุง พัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสม อีกทั้งการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพช่วยในการกำหนดจุดแข็ง จุดอ่อนของผู้เรียนได้ด้วย

Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (2001, pp. 63–65) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการคิดในระดับต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้สามารถประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างรอบด้าน ทั้งด้านการจำ (remembering) การเข้าใจ (understanding) การประยุกต์ใช้ (Applying) การวิเคราะห์ (Analyzing) การประเมินผล (Evaluating) และการสร้าง (Creating) เพื่อให้ครูและนักเรียนสามารถประเมินความก้าวหน้า และสามารถปรับปรุงการเรียนรู้ของตนเองได้

Stiggins, R. J. (2005, pp. 5–7) กล่าวถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลว่า เป็นกระบวนการที่มีผู้เรียนเห็นความสำคัญ และมีส่วนร่วม เป็นการให้ผู้เรียนเข้าใจในกระบวนการประเมินผลและการใช้ข้อมูลจากการประเมินเพื่อรับรู้จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนาปรับปรุงการเรียนรู้ ทักษะของตนเองอย่างต่อเนื่อง

Hattie, J., & Timperley, H. (2007, pp. 81–82) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน โดยเฉพาะในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เน้นที่กระบวนการที่มีคุณภาพ ไม่พิจารณาเพียงเฉพาะคะแนนหรือการวัดผลลัพธ์เท่านั้น การวัดและประเมินผลจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อผิดพลาด และปรับปรุงการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

Popham, W. J. (2008, pp. 4-6) กล่าวถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ว่า มีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอน กล่าวคือ ไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนแต่ยังต้องเป็นกระบวนการที่ช่วยในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง การประเมินที่เป็นการพัฒนา (Transformative) ควรเน้นการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีคุณค่า เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความก้าวหน้าและพื้นที่ที่ต้องปรับปรุงในการเรียนรู้

สรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ทราบข้อมูลเพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน เป็นข้อมูลเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีคุณค่าและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการวัดและประเมินผล ซึ่งจะสามารถรู้ถึงจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนาของผู้เรียนได้ชัดเจน การวัดและประเมินผลสามารถดำเนินการได้อย่างครอบคลุมความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ความคิดเพื่อให้ผู้เรียนรู้ความก้าวหน้า และพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง

1.3.4.3 องค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

นักวิชาการ นักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ไว้หลากหลายดังนี้

Wiggins, G (1998, pp. 15 – 16) กล่าวว่าองค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) ความเข้าใจความหมายและประโยชน์ของการประเมินต่อการเรียนรู้ 2) การพัฒนาผู้เรียนมากกว่าการตัดสิน 3) สะท้อนสมรรถนะและความสามารถที่แท้จริง 4) เชื่อมโยงกับบริบทการเรียนรู้ และ 5) ให้ข้อมูลป้อนกลับที่สร้างสรรค์และมีประโยชน์

Stiggins, R. J. (2005, pp. 5-7) กล่าวว่าการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมของผู้เรียน 2) การสร้างความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน 3) การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจน 4) การประเมินเพื่อการเรียนรู้มากกว่าการตัดสิน และ 5) การพัฒนาทักษะการประเมินตนเอง

Hattie, J., & Timperley, H. (2007, pp. 81–82) กล่าวว่าองค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) ระดับงาน 2) กระบวนการ 3) การกำกับตนเอง

Popham, W. J. (2008, pp. 4 – 6) กล่าวว่าองค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การประเมินเพื่อการพัฒนา 2) การวัดผลที่หลากหลาย 3) การประเมินตามสภาพจริง 4) การมีส่วนร่วมของผู้เรียน

McMillan, J. H. (2018, pp. 10 – 12) กล่าวว่าองค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) การประเมินเพื่อการเรียนรู้ 2) การวัดผลที่หลากหลาย 3) การให้ข้อมูลป้อนกลับ 4) การมีส่วนร่วมของผู้เรียน

จากแนวคิดของนักการศึกษาและนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัย สามารถสังเคราะห์องค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ดังตาราง 5

ตาราง 5 องค์ประกอบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / ขององค์ประกอบ	1. Wiggins, G (1998)	2. Stiggins, R. J. (2005)	3. Hattie, J., & Timperley, H. (2007)	4. Popham, W. J. (2008)	5. McMillan, J. H. (2018)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
1.	**การประเมินเพื่อการพัฒนา**						4	80	√
	– การประเมินเพื่อการพัฒนา				√				
	– การพัฒนาผู้เรียนมากกว่าการตัดสิน	√							
	– การประเมินเพื่อการเรียนรู้มากกว่าตัดสิน		√						
	– การประเมินเพื่อการเรียนรู้					√			
2.	**การสร้างความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน**						2	40	√
	– การสร้างความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน		√						
	– ความเข้าใจความหมายและประโยชน์ของการประเมินต่อการเรียนรู้	√							
3.	**การประเมินตามสภาพจริง**				√		1	20	
4.	**การเชื่อมโยงบริบทกับการเรียนรู้**	√					1	20	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / ขององค์ประกอบ	1. Wiggins, G (1998)	2. Stiggins, R. J. (2005)	3. Hattie, J., & Timperley, H. (2007)	4. Popham, W. J. (2008)	5. McMillan, J. H. (2018)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
5.	**การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจน**						3	60	√
	– การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจน		√						
	– ให้ข้อมูลย้อนกลับที่สร้างสรรค์และมีประโยชน์	√							
	– การให้ข้อมูลย้อนกลับ					√			
	– สะท้อนสมรรถนะและความสามารถที่แท้จริง	√							
6.	**การมีส่วนร่วมของผู้เรียน**		√		√	√	3	60	√
7.	การพัฒนาทักษะการประเมินตนเอง		√				1	10	
8.	การกำกับตนเอง			√			1	10	
9.	ระดับงาน			√			1	10	
10.	**การวัดผลที่หลากหลาย**						3	60	√
	– การวัดผลที่หลากหลาย				√	√			
	– กระบวนการ			√					
รวม		5	5	3	4	4			

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตาราง 5 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า มีองค์ประกอบทั้งหมด 10 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ที่มีความถี่ตั้งแต่ 2 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไปซึ่งได้องค์ประกอบของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การประเมินเพื่อการพัฒนา2) การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจน 3) การมีส่วนร่วมของผู้เรียน 4) การวัดผลที่หลากหลาย และ 5) การสร้างความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน

1.3.5 การตั้งคำถาม

1.3.5.1 ความหมายของการตั้งคำถาม

นักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการตั้งคำถามไว้หลากหลาย ดังนี้

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2567, ออนไลน์) ให้ความหมายการตั้งคำถามว่าหมายถึงการตั้งประเด็นหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดจากการอ่าน การดู การสังเกต การฟังหรือการรับรู้ แล้วตั้งคำถามเป็นข้อหรืออาจตั้งเป็นประโยค และการใช้คำถาม ถือเป็นเทคนิคในการเสาะแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาความคิดใหม่ ๆ

วรวรรณ เหรียญทอง (2561, ออนไลน์) กล่าวว่า การตั้งคำถามหมายถึงเทคนิคในการเสาะแสวงหาความรู้ที่มีประสิทธิภาพ เป็นกลวิธีการสอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการคิด การตีความ การไตร่ตรอง การถ่ายทอดความคิด สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

พรพรรณ จันดระ (2563, หน้า 7) กล่าวว่า การตั้งคำถาม หมายถึงการสร้างความคิดโดยกระตุ้นให้ตอบคำถามโดยฝึกทักษะคิดของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W 1H ซึ่งประกอบด้วย Who (ใคร) What (อะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไร) Why (ทำไม) How (อย่างไร)

Brookfield, S. D. (2012, pp. 197–198) กล่าวว่า การตั้งคำถาม หมายถึง การกระตุ้นหรือสร้างข้อสงสัยเกี่ยวกับข้อมูลหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งช่วยส่งเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์และพัฒนาความเข้าใจใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นในผู้เรียน

จากความหมายที่นักวิชาการได้ให้ไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การตั้งคำถาม หมายถึง ความสามารถของครูในการสร้างคำถามที่กระตุ้นความสนใจ ความคิด การมีส่วนร่วม และการเรียนรู้เชื่อมโยงกับเนื้อหาและประสบการณ์ เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่การเสาะแสวงหาความรู้ ข้อมูล คำตอบตามที่ต้องการ ทั้งยังเป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ดีขึ้น และช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ที่มีอยู่เดิมกับความรู้ใหม่ การใช้คำถาม 5W 1H (Who, What, Where, When, Why, How) จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

1.3.5.2 ความสำคัญของการตั้งคำถาม

การตั้งคำถามมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน ดังที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

เสกสรร สุขเสนา (2568, หน้า 353-355) กล่าวว่า คำถามมีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะด้านการคิดหาเหตุผลและการแก้ปัญหาอย่างมีหลักการ นอกจากนี้ครูผู้สอนยังต้องพัฒนาทักษะการใช้คำถามในชั้นเรียนให้เหมาะสม เพื่อให้บังเกิดผลดีต่อคุณภาพการเรียนการสอนด้วยเช่นกัน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2557, หน้า 3 อ้างใน สุนิสา บุญมา, 2563, หน้า 28) กล่าวว่า การใช้คำถามเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กคิด ผู้สอนควรใช้คำถามอย่างหลากหลาย ตั้งแต่คำถามง่าย ๆ จนถึงคำถามที่ต้องใช้ความคิดที่สูงขึ้น เป็นการฝึกผู้เรียนให้คิดเก่ง

ภพ เลาหไพบูลย์ (2542, หน้า 57 อ้างถึงใน จุฬาลักษณ์ สนเกื้อกูล และเมษา นวลศรี, 2565, หน้า 59-61) กล่าวว่า การใช้คำถามเป็นเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ แก้ปัญหา และสรุปแนวคิดหลักได้ด้วยตนเอง

Brookfield (2012, pp. 197-199) กล่าวว่า การตั้งคำถามเป็นเครื่องมือที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อสมมติฐานต่างๆ สามารถช่วยสร้างกระบวนการคิดที่มีวิจารณญาณ และส่งเสริมความคิดเชิงวิพากษ์ โดยทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนมุมมองของตนเองและค้นหาความเข้าใจใหม่ๆ

Paul, R., & Elder, L. (2014, p.8) กล่าวว่า การตั้งคำถาม เป็นทักษะที่สำคัญในการพัฒนาความคิดเชิงวิพากษ์และการไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล โดยคำถามที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนขยายขอบเขตของความรู้และมุมมองในการแก้ปัญหาต่างๆ

จากความสำคัญของการตั้งคำถามที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การตั้งคำถามของครูผู้สอนมีส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดพัฒนาการทางด้านความคิดของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้และภูมิปัญญา โดยใช้ความคิดอย่างวิพากษ์วิจารณ์และมีส่วนกระตุ้นให้นักเรียนคิดอย่างพินิจพิเคราะห์ คิดค้นคว้าหาคำตอบและสามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีหลักการ

1.3.5.3 องค์ประกอบของการตั้งคำถาม

นักวิชาการได้เสนอความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของการตั้งคำถาม ดังต่อไปนี้

อัจฉรา ปัญญาประทีป (2558, หน้า 60) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบของการตั้งคำถาม ประกอบด้วย 1) การตั้งคำถามที่กระตุ้นการคิดวิเคราะห์ 2) การตั้งคำถามเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น 3) การตั้งคำถามที่มีลำดับความซับซ้อน และ 4) การตั้งคำถามที่สัมพันธ์กับเนื้อหาและประสบการณ์จริง

Tofade et al. (2013, p. 74) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบของการตั้งคำถาม ประกอบด้วย 1) ประเภทของคำถามที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) ระดับของคำถาม ตั้งแต่คำถามง่ายๆ ไปจนถึงคำถามที่กระตุ้นการคิดวิเคราะห์และการเชื่อมโยงข้อมูล และ 3) การใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วม และเพิ่มการมีส่วนร่วมในการสนทนา

Walsh & Sattes (2016, p. 55) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบของการตั้งคำถาม ประกอบด้วย 1) การตั้งคำถามที่กระตุ้นความคิด 2) การตั้งคำถามที่ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร 3) การใช้คำถามที่หลากหลาย และ 4) การตั้งคำถามที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียน

Dillon (2017, p. 112) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบของการตั้งคำถาม ประกอบด้วย 1) การตั้งคำถามที่กระตุ้นการคิดเชิงวิจารณ์ 2) การตั้งคำถามที่กระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วม 3) การตั้งคำถามในหลายระดับ จากระดับที่ง่ายไปยังระดับที่ซับซ้อน 4) การใช้คำถามที่เปิดกว้าง ให้ผู้เรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นและเสนอแนวคิดที่หลากหลาย และ 5) การตั้งคำถามที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์จริง

Costa & Kallick (2020, p. 73) กล่าวว่าการตั้งคำถาม มีองค์ประกอบดังนี้ 1) การตั้งคำถามที่กระตุ้นการคิดอย่างลึกซึ้ง 2) การตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นการสะท้อนคิด 3) การตั้งคำถามที่เน้นกระบวนการคิด 4) การตั้งคำถามที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์จริง และ 5) การตั้งคำถามที่กระตุ้นความอยากรู้

จากแนวคิดนักวิชาการและนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของการตั้งคำถาม ดังตาราง 6

ตาราง 6 องค์ประกอบของการตั้งคำถาม

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	1. อัจฉรา ปัญญาประทีป (2558)	2. Tofade et al. (2013	3. Walsh & Sattes (2016	4. Dillon (2017	5. Costa & Kallick (2020)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
1.	**การกระตุ้นความคิดระดับสูง**						4	80	√
	– กระตุ้นความคิดระดับสูง			√					
	– กระตุ้นความคิดวิเคราะห์	√							
	– กระตุ้นความคิดเชิงวิจารณ์				√				
	– กระตุ้นความคิดอย่างลึกซึ้ง					√			
2.	**การเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น**						2	40	√
	– คำถามที่เปิดโอกาสให้แสดงความเห็น	√							
	– คำถามที่เปิดกว้าง				√				
3.	**ความหลากหลายของคำถาม**						4	80	√
	– ลำดับความซับซ้อน	√							
	– ใช้คำถามที่หลากหลาย			√					
	– คำถามหลายระดับ		√		√				
4.	**การเชื่อมโยงกับเนื้อหา ประสบการณ์**						4	80	√
	– การเชื่อมโยงกับเนื้อหา ประสบการณ์			√					
	– สัมพันธ์กับเนื้อหา ประสบการณ์	√							
	– เชื่อมโยงประสบการณ์จริง				√	√			
5.	**คำถามเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้**		√				1	20	
6.	**กระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วม**						3	60	√
	– กระตุ้นความสนใจและมีส่วนร่วม				√				
	– กระตุ้นการมีส่วนร่วม		√						
	– กระตุ้นความอยากรู้					√			
7.	**พัฒนาการสื่อสาร**			√			1	20	
8.	**กระตุ้นการสะท้อนคิด**					√	1	20	
9.	**เน้นกระบวนการคิด**					√	1	20	
รวม		4	3	4	5	5			

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตาราง 6 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของการตั้งคำถาม พบว่า มีองค์ประกอบทั้งหมด 9 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบของการตั้งคำถามที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ 2 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไป ซึ่งได้องค์ประกอบการตั้งคำถาม 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การกระตุ้นความคิดระดับสูง 2) ความหลากหลายของคำถาม 3) การเชื่อมโยงกับเนื้อหา ประสบการณ์ 4) การกระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วม 5) การเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น

1.3.6 การอธิบายและเล่าเรื่อง

1.3.6.1 ความหมายของการอธิบายและเล่าเรื่อง

การอธิบายและเล่าเรื่อง เป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญที่ครูใช้สำหรับการถ่ายทอดเรื่องราว ข้อมูล ความรู้ต่างๆ ให้กับผู้เรียน ซึ่งมีนักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

พูลสุข กิจรัตนี (2531, หน้า 336 อ้างถึงใน เสริมศรี ลักษณศิริ, 2540, หน้า 336) กล่าวว่าการอธิบาย หมายถึง การใช้คำพูดเพื่อสื่อความหมายและความสามารถในการยกตัวอย่างอุปมาอุปไมยตลอดจนใช้อุปกรณ์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ เพิ่มขึ้น หรือเป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจ หายข้องใจหรือขยายความ ซึ่งอาจทำได้โดยการบอก การตีความ การสาธิต การยกตัวอย่าง ทำให้ผู้ฟังสนใจและเข้าใจความหมายได้ดีขึ้น

สมคิด สร้อยน้ำ (2542, หน้า 369–370) กล่าวว่า การอธิบาย หมายถึงกระบวนการสื่อความหมายเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ และในความคิดรวบยอดของเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องตรงกัน ในการเรียนการสอน ครูจะต้องใช้การอธิบายเนื้อหาสาระให้แก่นักเรียน ดังนั้นครูจะต้องอธิบายให้เข้าใจง่ายและใช้การอธิบายหลายลักษณะ เช่น การอธิบายข้อความที่สอน การอธิบายเพื่อเปรียบเทียบ หรือการอธิบายเพื่อขยายข้อความ เป็นต้น

งานจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล (2564, ออนไลน์) กล่าวว่า การเล่าเรื่อง (Storytelling) หมายถึงวิธีการหรือเครื่องมือประเภทหนึ่งของการจัดการความรู้ในการดึงเอาความรู้หรือประสบการณ์ที่อยู่ภายในตัวของผู้เล่าออกมาเล่า หรือถ่ายทอดให้บุคคลอื่นฟัง โดยเป็นเรื่องที่ซาบซึ้ง ประทับใจ ผู้ฟังสามารถนำเอาความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานโดยไม่ต้องเสียเวลาเริ่มต้นในการศึกษาเรื่องนั้น ๆ ใหม่

วิชชา สันทนาประสิทธิ์ และพิชยชัย แสงดี (ม.ป.ป., ออนไลน์) กล่าวว่า การเล่าเรื่อง หมายถึง การถ่ายทอดเรื่องราวหรือเนื้อหาต่าง ๆ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ ความคิดหรือจินตนาการของบุคคลแล้วเผยแพร่ไปสู่ผู้อื่นด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การพูด การเขียน โดยการเล่าเรื่องแต่ละเรื่องนั้นมักแฝงไว้ด้วยวัตถุประสงค์ต่าง ๆที่ผู้เล่าต้องการจะถ่ายทอดไปสู่ผู้อ่านหรือผู้ฟัง

สรุปได้ว่า การอธิบายและเล่าเรื่อง หมายถึง ความสามารถของครูในการจัดระเบียบเนื้อหาเพื่อถ่ายทอดข้อมูลหรือความคิดให้ผู้เรียนเข้าใจด้วยการอธิบาย ชี้แจงเนื้อหา ข้อมูล หรือแนวคิด โดยใช้ภาษาที่ชัดเจน ตรงไปตรงมา เพื่อให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่าย หรือการบอกเล่า ตัวละคร หรือเหตุการณ์หรือเรื่องราวให้มีความน่าสนใจ สามารถสื่อสารอารมณ์ ความรู้สึกได้ตรงประเด็น กระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วม ยกตัวอย่างประกอบและสรุปประเด็นสำคัญ

1.3.6.2 ความสำคัญของการอธิบายและเล่าเรื่อง

นักเรียนมีความแตกต่างกันในอัตราการเรียนรู้ บางคนเรียนได้เร็ว แม้จะเป็นเรื่องที่ต้องใช้ตัวอย่างมากและต้องเป็นตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมเท่านั้นจึงจะเข้าใจ การที่นักเรียนจะเรียนรู้ได้เร็วหรือช้าก็ขึ้นอยู่กับเทคนิคการอธิบายและยกตัวอย่างของครูเป็นสำคัญ

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล และคณะ (2556, หน้า 169) กล่าวว่า การอธิบายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการจัดการเรียนรู้ทุกวิชาและทุกรูปแบบ เพราะมีประโยชน์ ดังนี้ 1) เป็นสื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียน 2) ช่วยให้นักเรียนสนุกและเพลิดเพลินกับบทเรียน 3) ช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาสาระของบทเรียนและนำไปใช้ได้ นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าการอธิบายและยกตัวอย่างสามารถพัฒนาทักษะการคิดและพัฒนาเจตคติที่มีต่อวิชาเรียนได้เพราะเมื่อเรียนแล้วเกิดความเข้าใจ ก็จะชอบที่จะเรียนวิชานั้น

นำชัย ชีววิวรรธน์ (2565, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า การเล่าเรื่องและการอธิบายเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้นำแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นการทำให้ผู้รับสารรับเอาข้อมูลและทัศนคติเข้าไปพร้อม ๆ กัน ทำให้กระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกร่วม ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่จะทำให้จดจำได้ดียิ่งขึ้นกว่ามีแค่ข้อมูล ข่าวสารและตัวเลข

Brown, J. S. (2005, pp. 35–37) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเล่าเรื่องและการอธิบายไว้ว่า การเล่าเรื่องและการอธิบายเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ การเล่าเรื่องกระตุ้นการเรียนรู้ เชื่อมโยงข้อมูลใหม่

กับประสบการณ์เดิม ทำให้เนื้อหามีความหมาย จำได้ง่ายขึ้น และการอธิบายช่วยให้เข้าใจลึกซึ้ง กล่าวคือ เป็นการถ่ายทอดเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นภาพรวมของข้อมูล การพิจารณาอย่างเป็นระบบ เกิดการจัดระเบียบในการเรียนรู้ อีกทั้งการเล่าเรื่องและการอธิบายยังเสริมสร้างการคิดสร้างสรรค์จากการประยุกต์ใช้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ถ่ายทอดร่วมกับข้อมูล

Prichard, A. (2014, pp. 102–110) ได้กล่าวว่า การเล่าเรื่องและการอธิบาย เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความเข้าใจและเชื่อมโยงเนื้อหากับประสบการณ์ของผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสาร กระตุ้นการมีส่วนร่วม ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความหมาย และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

Haven, K. (2016, pp. 44–50) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเล่าเรื่องและการอธิบาย ไว้ว่า การเล่าเรื่องช่วยให้การเรียนรู้มีความหมาย กล่าวคือ การเล่าเรื่องสามารถช่วยสร้างการเชื่อมโยงข้อมูลกับประสบการณ์ ผู้เรียนสามารถจดจำเนื้อหาที่เรียนได้ดีขึ้น ทำให้เนื้อหามีความน่าสนใจ น่าจดจำ การเล่าเรื่องและการอธิบายสามารถกระตุ้นอารมณ์และความสนใจ ซึ่งช่วยให้ผู้ฟังหรือผู้เรียนมีความสนใจ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งการเล่าเรื่องและการอธิบายที่ดีนั้นจะช่วยกระตุ้นความคิดและจินตนาการของผู้ฟังหรือผู้เรียน และการอธิบายและเล่าเรื่องช่วยให้คิดลึกซึ้งและมีวิจารณญาณในการตัดสินใจ หรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระบบ

สรุปได้ว่า การอธิบายและการเล่าเรื่อง มีความสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา บทเรียน สามารถเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับประสบการณ์เดิม สามารถกระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำข้อมูลได้ดีขึ้น พัฒนาทักษะการสื่อการ การคิดสร้างสรรค์โดยการประยุกต์ข้อมูลในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงกระตุ้นการคิดอย่างวิจารณญาณที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีระบบ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

1.3.6.3 องค์ประกอบของการอธิบายและเล่าเรื่อง

นักวิชาการ นักการศึกษาได้นำเสนอองค์ประกอบของการอธิบายและการเล่าเรื่อง ไว้หลากหลายดังนี้

พัชรา วาณิชวศิน. (2562, หน้า 283) กล่าวว่าองค์ประกอบของการเล่าเรื่องและการอธิบาย ประกอบด้วย 1) ประเด็นเรื่อง 2) ปมความขัดแย้ง 3) ตัวละคร และ 4) เค้าโครงเรื่อง

McDrury, J. & Alterio, M. (2003, pp. 5 – 7) กล่าวว่าองค์ประกอบของทักษะการอธิบายและเล่าเรื่อง ประกอบด้วย 1) การลำดับความคิด 2) การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย 3) การยกตัวอย่างประกอบ 4) การเชื่อมโยงเนื้อหา 5) การสร้างบรรยากาศ 6) การสร้างปฏิสัมพันธ์ 7) การสรุปประเด็นสำคัญ

Wood, J. T. (2012, pp. 123 – 125) ได้กล่าวว่าการอธิบายและการเล่าเรื่อง ประกอบด้วย 1) การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ทำให้ผู้ฟังเข้าใจง่าย 2) การใช้ตัวอย่างและการอธิบายเชิงเปรียบเทียบ 3) การปรับการสื่อสารตามผู้ฟัง และ 4) ความชัดเจนและกระชับ

Lambert (2013, p. 45) กล่าวว่าองค์ประกอบของการอธิบายและการเล่าเรื่อง ประกอบด้วย 1) การใช้ภาษาอย่างชัดเจน 2) การจัดระเบียบเนื้อหาที่ดี 3) การเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียน และ 4) การกระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วม

Brown (2018, p. 7270) กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะการอธิบายและการเล่าเรื่อง ประกอบด้วย 1) โครงสร้างเรื่องราว เป็นการจัดระเบียบเรื่องราวที่ชัดเจน 2) ตัวละคร เพื่อให้ผู้ฟังเชื่อมโยง ให้ความสนใจ 3) ประเด็นหลัก หรือสาระที่ต้องการสื่อสาร ซึ่งช่วยให้เรื่องราวมีความหมายและดึงดูดใจ 4) อารมณ์ เพื่อให้ผู้ฟังหรือผู้ชมมีส่วนร่วมและสัมผัสได้ถึงความรู้สึกของตัวละคร และ 5) การใช้ภาษา

จากแนวคิดนักวิชาการและนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของการอธิบายและเล่าเรื่อง ดังตาราง 7

ตาราง 7 องค์ประกอบการอธิบายและเล่าเรื่อง

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	1. พัชรา วาณิชวดีนิ. (2562)	2. McDrury, J. & Alterio, M. (2003)	3. Wood, J. T. (2012)	4. Lambert (2013)	5. Brown (2018)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
1.	**การสรุปประเด็นสำคัญ**						3	60	√
	– การสรุปประเด็นสำคัญ		√						
	– ประเด็นเรื่อง	√							
	– ประเด็นหลัก/สาระที่ต้องการสื่อสาร					√			

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	1. พัชรา วาณิชวศิน. (2562)	2. McDrury, J. & Alterio, M. (2003)	3. Wood, J. T. (2012)	4. Lambert (2013)	5. Brown (2018)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
2.	**ปมความขัดแย้ง**	√					1	20	
3.	**ตัวละคร**	√				√	2	40	√
4.	**การจัดระเบียบเนื้อหา**						5	100	√
	– การจัดระเบียบเนื้อหา				√				
	– เค้าโครงเรื่อง	√							
	– ความชัดเจน กระชับ			√					
	– การเชื่อมโยงเนื้อหา		√						
	– โครงสร้างเรื่องราว					√			
5.	**ลำดับความคิด**		√				1	20	
6	**การสร้างบรรยากาศ**		√				1	20	
7.	**การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย**						4	80	√
	– การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย		√	√					
	– การใช้ภาษาอย่างชัดเจน				√				
	– การใช้ภาษา					√			
8.	**การยกตัวอย่างประกอบ**						3	60	√
	– การยกตัวอย่างประกอบ		√						
	– ใช้ตัวอย่าง และอธิบายเปรียบเทียบ			√					
	– เชื่อมโยงประสบการณ์				√				
9.	การกระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วม						4	80	√
	– การกระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วม				√				
	– ปรับการสื่อสารตามผู้ฟัง			√					
	– การสร้างปฏิสัมพันธ์		√						
	– อารมณ์					√			
รวม		4	7	4	4	5			

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตาราง 7 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของการอธิบายและเล่าเรื่อง พบว่า มีองค์ประกอบทั้งหมด 9 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบของการตั้งคำถามที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ 2 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไป ซึ่งได้องค์ประกอบของการอธิบายและเล่าเรื่อง 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การจัดระเบียบเนื้อหา 2) การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย 3) กระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วม 4) สรุปประเด็นสำคัญ 5) การยกตัวอย่างประกอบ 6) ตัวละครที่น่าสนใจ

1.3.7 การจัดการชั้นเรียน

1.3.7.1 ความหมายของการจัดการชั้นเรียน

นักการศึกษาหลายท่านได้กำหนดความหมายของการจัดการชั้นเรียนไปในแนวทางเดียวกัน ดังนี้

ทิศนา แขมมณี (2550, หน้า 115) ได้ให้ความหมายการออกแบบการจัดการชั้นเรียนว่าหมายถึง กระบวนการที่ครูหรือผู้สอนใช้ในการวางแผน จัดเตรียมสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพให้กับผู้เรียน ซึ่งหมายความรวมถึงการจัดการเวลาของการจัดการเรียนรู้ การเลือกกิจกรรมที่เหมาะสม การใช้เทคนิคการจัดการพฤติกรรมผู้เรียนเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เหมาะสม รวมถึงการกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันท์ (2563, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของการจัดการชั้นเรียนไว้ว่าหมายถึง การดำเนินการของครูในการจัดสภาพแวดล้อมทั้งในเชิงกายภาพและจิตวิทยาเพื่อสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับผู้สอนและเพื่อนอย่างมีความสุข

สุรางค์ โค้วตระกูล (2565, หน้า 470) ได้อธิบายความหมายของการจัดการเรียนในห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพว่า หมายถึงการสร้างและการรักษาสิ่งแวดล้อมของห้องเรียนเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน หรือหมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ครูทำเพื่อจะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

Brophy (2005, p. 5) กล่าวว่าการจัดการชั้นเรียน หมายถึง การที่ครูสร้างและคงสภาพสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ที่นำไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่ประสบผลสำเร็จทั้งในด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ การสร้างกฎระเบียบและการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ดำเนินการที่ทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจอย่างต่อเนื่องรวมทั้งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการในชั้นเรียน

Everston and Weinstein (อ้างถึงใน ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันท์, 2562, หน้า 5) กล่าวว่า งานการจัดการห้องเรียนหรือ Classroom Management หมายถึง การดำเนินงานของครูในการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมเพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกทั้งในด้านการเรียนรู้เชิงวิชาการ และการเรียนรู้ด้านปฏิสัมพันธ์แก่ผู้เรียน

จากความหมายข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การจัดการชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถของครูในการวางแผนและเตรียมการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมต่างๆ ในห้องเรียนที่สนับสนุนการเรียนรู้ทั้งการเรียนรู้เชิงวิชาการและปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน การตั้งกฎระเบียบที่ชัดเจน การสร้างความคาดหวังที่ชัดเจน การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน และการจัดการพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

1.3.7.2 ความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน

นักวิชาการ นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการชั้นเรียน ไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

สุรางค์ โค้วตระกูล (2559, หน้า 437–440) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการชั้นเรียนว่า เป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาด้านวินัย ความรับผิดชอบ บรรยากาศมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถช่วยในการจัดการพฤติกรรมของนักเรียนได้

กลัญญู เพชราภรณ์ (2563, หน้า 2–3) กล่าวว่าการจัดการชั้นเรียนมีความสำคัญด้วยเหตุผล 5 ประการคือ 1) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นไม่ได้หรือเกิดได้น้อยถ้ามีสิ่งรบกวนในชั้นเรียนอยู่ตลอดเวลาด้วยปัญหาทางด้านพฤติกรรมของนักเรียน 2) นักเรียนที่อยู่ชั้นเรียนที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนมีเสียงดังและสิ่งรบกวนหรือการจัดที่นั่งไม่เหมาะสม อาจเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาทางวินัยนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวหรือทำให้นักเรียนไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้เต็มที่ 3) การกำหนดคุณลักษณะพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนไว้ล่วงหน้า จะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการชั้นเรียน เพราะจะทำให้นักเรียนมีแนวทางในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองโดยไม่แสดงอาการหรือพฤติกรรมที่จะเป็นการรบกวนการเรียนของผู้อื่น 4) ชั้นเรียนที่มีการจัดการกับพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่าง

เหมาะสม จะทำให้ครูสามารถดำเนินการสอนได้อย่างเต็มที่โดยไม่เสียเวลากับการแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน และ 5) การจัดการชั้นเรียนให้นักเรียนมีวินัยในการเรียนรู้และการอยู่ร่วมกันด้วยความเอื้ออาทรโดยคำนึงถึงกฎระเบียบของชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง นอกจากจะยังประโยชน์ต่อการเรียนรู้แล้วยังมีผลประโยชน์ในระยะยาวคือเป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยเพื่อการเป็นพลเมืองดีในอนาคตอีกด้วย

Wong & Wong (2009, pp. 82–85) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการชั้นเรียนว่า สามารถสร้างความคาดหวังที่ชัดเจนได้โดยการกำหนดกฎเกณฑ์และมาตรฐานในชั้นเรียน ซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนของครูและนักเรียนที่ถูกต้องและเหมาะสม เป็นการป้องกันปัญหาพฤติกรรม ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมและสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และเป็นการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การจัดการชั้นเรียนช่วยให้ครูสร้างบรรยากาศให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัย พร้อมที่จะเรียนรู้ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน

Jones (2012, pp. 45–48) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการชั้นเรียนว่า เป็นความสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะการออกแบบควรคำนึงถึงการส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกและการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ ซึ่งการจัดการชั้นเรียนช่วยให้ครูสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเอื้อต่อการเรียนรู้ จัดการพฤติกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน

Weinstein & Novodvorsk (2020, pp. 28–32) กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการชั้นเรียนว่า เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ครูสามารถสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน รวมถึงการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนและการมีส่วนร่วมของนักเรียน โดยการจัดการชั้นเรียนจะช่วยสร้างโครงการที่ชัดเจน กล่าวคือเป็นการกำหนดกฎระเบียบและขั้นตอนที่ชัดเจน ช่วยให้นักเรียนคาดหวังและสามารถปฏิบัติตามได้ การจัดการชั้นเรียนเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้และการปรับตัวของนักเรียน และการจัดการพฤติกรรม ช่วยให้ครูสามารถควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าการจัดการชั้นเรียนมีความสำคัญอย่างมาก ในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูสามารถสร้าง

บรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ จัดการพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ปลูกฝังพฤติกรรมที่ดี และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนและครู

1.3.7.3 องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน

นักวิชาการ นักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน ไว้หลากหลายดังนี้

สุรางค์ โค้วตระกูล (2559, หน้า 437 – 442) กล่าวว่าองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย 1) การตั้งกฎระเบียบและมาตรฐาน เพื่อให้ครูและนักเรียนรู้ว่าคาดหวังพฤติกรรมอะไรและปฏิบัติอย่างไร 2) การสร้างความคาดหวังที่ชัดเจน 3) การจัดสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน 4) การส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์และการใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีในชั้นเรียน 5) การจัดการพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพ

Marzano (2003, pp. 24 – 60) กล่าวว่าองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย 1) การตั้งกฎระเบียบและมาตรฐานที่ชัดเจน 2) การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 3) การจัดการพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีและลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม 4) การจัดกิจกรรมและการสอนที่มีความท้าทายและเหมาะสม และ 5) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน

Wong & Wong (2009, pp. 82 – 85) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย 1) การตั้งกฎระเบียบที่ชัดเจน 2) การสร้างความคาดหวังที่ชัดเจนเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่คาดหวังจากตนเองและสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) การจัดการพฤติกรรม เป็นการใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ในการจัดการชั้นเรียน และ 4) การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

Jones (2012, pp. 45 – 48) กล่าวว่าองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย 1) การตั้งกฎเกณฑ์และความคาดหวังที่ชัดเจน 2) การสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการเรียนรู้ 3) การจัดการพฤติกรรมเชิงบวก และ 4) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน

Weinstein & Novodvorsk (2020, pp. 28 – 32) กล่าวว่าองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย 1) การตั้งกฎระเบียบและความคาดหวังที่ชัดเจน 2) การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 3) การจัดการพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพ และ 4) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากแนวคิดของนักการศึกษา นักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน ดังตาราง 8

ตาราง 8 องค์ประกอบการจัดการชั้นเรียน

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	1. สุวางค์ โค้วตระกูล (2559)	2. Marzano (2003)	3. Wong & Wong (2009)	4. Jones (2012)	5. Weinstein & Novodvorsk (2020)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
1.	**การตั้งกฎระเบียบที่ชัดเจน**						5	100	√
	– การตั้งกฎระเบียบที่ชัดเจน			√					
	– ตั้งกฎระเบียบและมาตรฐาน	√							
	– ตั้งกฎระเบียบและมาตรฐานที่ชัดเจน		√						
	– ตั้งกฎเกณฑ์และความคาดหวังที่ชัดเจน				√	√			
2.	**การสร้างความคาดหวังที่ชัดเจน**	√		√			2	40	√
3.	**การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้**						5	100	√
	– การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้		√	√		√			
	– การจัดสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน	√							
	– การสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการเรียนรู้				√				
4.	**การจัดการพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ**						5	100	√
	– การส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์	√							
	– การจัดการพฤติกรรมเชิงบวก				√				
	– การจัดการพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ	√				√			
	– การจัดการพฤติกรรมของนักเรียน		√	√					
5.	**การจัดกิจกรรมและการสอนที่มีความท้าทายและเหมาะสม**		√				1	20	
6.	**การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน**		√		√		2	40	√
7.	**การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน**					√	1	20	
รวม		5	5	4	4	4			

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตาราง 8 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน พบว่ามีองค์ประกอบทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน ที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ 2 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไป ซึ่งได้องค์ประกอบของการจัดการชั้นเรียน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การตั้งกฎระเบียบที่ชัดเจน 2) การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 3) การจัดการพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพ 4) การสร้างความคาดหวังที่ชัดเจน และ 5) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน

จากผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สรุปนิยามเชิงปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 ทักษะที่จะนำไปสู่การวิจัยโปรแกรมพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ดังตาราง 9

ตาราง 9 องค์ประกอบ นิยามเชิงปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครู

องค์ประกอบ	**นิยามเชิงปฏิบัติการ**	**พฤติกรรมบ่งชี้**
การใช้สื่อการเรียนรู้	ความสามารถของครูในการนำวัสดุ อุปกรณ์ วิธีการหรือกิจกรรมต่างๆ หรือการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม การวางแผนและเตรียมการใช้สื่อ การใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติ และสมรรถนะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และผลลัพธ์ที่คาดหวัง รวมถึงการสร้างการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ การประเมินผลการใช้สื่อ และการปรับปรุงแก้ไข	1) วิเคราะห์ เลือกสื่อที่ตรงกับเนื้อหา ลักษณะของผู้เรียน 2) จัดเตรียม วางแผนการใช้สื่อที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ 3) ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างหลากหลาย 4) กระตุ้นให้ผู้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อ 5) สังเกต บันทึก รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ผลการใช้สื่อ 6) พัฒนา ปรับปรุงการใช้สื่อ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 9 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ความสามารถของครูที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ออกแบบและเลือกกิจกรรมการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและทำให้บรรลุผลลัพธ์ที่ตั้งเป้าหมายไว้ผ่านการออกแบบที่มีประสิทธิภาพและการ ประเมินผลที่มีความหมายต่อการเรียนรู้	1) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและสามารถวัดผลได้ 2) ออกแบบกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนและวัตถุประสงค์ 3) ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกัน 4) ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสนับสนุนการเรียนรู้ 5) ประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการเรียนรู้
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ความสามารถของครูที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ออกแบบและเลือกกิจกรรมการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและทำให้บรรลุผลลัพธ์ที่ตั้งเป้าหมายไว้ผ่านการออกแบบที่มีประสิทธิภาพและการประเมินผลที่มีความหมายต่อการเรียนรู้	1) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและสามารถวัดผลได้ 2) ออกแบบกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนและวัตถุประสงค์ 3) ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกัน 4) ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสนับสนุนการเรียนรู้ 5) ประเมินผลการเรียนรู้ที่

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 9 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
		หลากหลายอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการเรียนรู้
การสื่อสาร	ความสามารถของครูในการใช้วิธีการ เครื่องมือสำหรับการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูลไปยังผู้เรียนด้วยคำพูด ภาษาการกระทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน การเข้าใจบริบทและความต้องการของผู้ฟัง การฟังที่มีประสิทธิภาพ การใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านและการเขียนที่ชัดเจน ตอบสนองกับความต้องการระหว่างผู้รับสารกับผู้ส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ	1) สังเกต ตอบสนองต่อปฏิกิริยาของผู้ฟัง 2) ปรับระดับภาษาให้เหมาะสมกับผู้ฟังที่แตกต่างกัน 3) เลือกช่องทางและวิธีการสื่อสารที่เหมาะกับสถานการณ์ และตั้งคำถามเพื่อทำความเข้าใจเพิ่มเติมได้อย่างเหมาะสม 4) ตั้งใจฟังอย่างใส่ใจ ไม่ขัดจังหวะ แสดงออกทาง ใบหน้าหรือตอบสนองในช่วงเวลาที่เหมาะสม ขอคำชี้แจงอย่างเหมาะสม 5) สรุปประเด็นสำคัญของการฟังได้ถูกต้อง 6) สบตา ใช้มือ ท่าทาง ยิ้ม พยักหน้า ยืน นั่งประกอบ การสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติที่เหมาะสม 7) ออกเสียงชัดเจน ปรับโทนเสียงตามเนื้อหาหรือสถานการณ์ กระชับ ตรงประเด็น เว้นจังหวะที่เหมาะสม นำเสนอความคิดเป็นลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 9 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
		8) อ่านจับใจความสำคัญได้รวดเร็ว ถูกต้อง เขียนประโยคได้กระชับ จัดรูปแบบโครงสร้างในการเขียนอย่างเป็นระเบียบ นำเสนอข้อมูลเนื้อหาอย่างเป็นระบบ
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	ความสามารถของครูในการตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างชัดเจนและมีคุณภาพ การสร้างความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน การใช้วิธีวัดผลที่หลากหลาย การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการประเมิน การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจนและเป็นการประเมินเพื่อการพัฒนาที่เป็นประโยชน์กับผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้ครูเข้าใจถึงผลลัพธ์ของการเรียนรู้ สามารถนำข้อมูลจากการประเมินผลมาปรับปรุงหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	1) อธิบาย และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน 2) เลือกวิธีการ เครื่องมือที่หลากหลายมีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเวลาในการวัดผลการเรียนรู้ 3) กระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ การตั้งเป้าหมายการพัฒนาและการฝึกการประเมินตนเอง 4) รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการประเมินผล 5) วิเคราะห์จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา สื่อสารผลการประเมินที่ชัดเจน ตรงประเด็น ให้ข้อเสนอแนะหรือข้อมูลย้อนกลับที่เป็นรูปธรรม ปฏิบัติได้เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน 6) นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ วางแผนการพัฒนาผู้เรียนเรียน และติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

ตาราง 9 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
การตั้งคำถาม	ความสามารถของครูในการสร้างคำถามที่กระตุ้นความสนใจ ความคิดการมีส่วนร่วม และการเรียนรู้เชื่อมโยงกับเนื้อหาและประสบการณ์ เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่การเสาะแสวงหาความรู้ข้อมูล คำตอบตามที่ต้องการ ทั้งยังเป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ดีขึ้น และช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ที่มีอยู่เดิมกับความรู้ใหม่ การใช้คำถาม 5W 1H (Who, What, Where, When, Why, How) จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ	1) ใช้คำถามนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและการมีส่วนร่วมในการตอบ 2) สร้างและใช้คำถามที่ตรงกับประสบการณ์ของผู้เรียน 3) ยกตัวอย่างสถานการณ์เชื่อมโยงคำถามและกิจกรรมกับเนื้อหาที่กำลังจัดการเรียนรู้ 4) ใช้คำถามที่มีระดับความยากง่าย หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน 5) รับฟัง ให้เวลาในการคิดและตอบคำถาม 6) สร้างและสนับสนุนบรรยากาศ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น 7) ใช้คำถามปลายเปิดส่งเสริมผู้เรียนขยายความคิด ทบทวนประเด็นในการเรียนรู้
การอธิบายและเล่าเรื่อง	ความสามารถของครูในการจัดระเบียบเนื้อหาเพื่อถ่ายทอดข้อมูลหรือความคิดให้ผู้เรียนเข้าใจด้วยการอธิบาย ชี้แจงเนื้อหา ข้อมูล หรือแนวคิด โดยใช้ภาษาที่ชัดเจนตรงไปตรงมา เพื่อให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านสามารถ	1) จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาอย่างเป็นระบบ 2) ใช้ภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน หลีกเลี่ยงภาษาที่กำกวมหรือซับซ้อน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 9 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
	เข้าใจได้ง่าย หรือการบอกเล่า ตัวละคร หรือเหตุการณ์หรือเรื่องราวให้มีความน่าสนใจ สามารถสื่อสารอารมณ์ ความรู้สึกได้ตรงประเด็น กระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วม ยกตัวอย่างประกอบและสรุปประเด็นสำคัญ	3) กระตุ้นความสนใจ การมีส่วนร่วม สร้างแรงจูงใจในเนื้อหาและกิจกรรม 4) ยกตัวอย่างที่ใกล้ตัว เป็นรูปธรรมที่เกี่ยวข้องและเข้าใจง่าย เชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียนอย่างหลากหลายครอบคลุม 5) รวบรวมสาระสำคัญของเนื้อหาเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เน้นย้ำจุดสำคัญ ให้เวลากับผู้เรียน ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน
การจัดการชั้นเรียน	ความสามารถของครูในการวางแผนและเตรียมการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมต่างๆ ในห้องเรียนที่สนับสนุนการเรียนรู้ทั้งการเรียนรู้เชิงวิชาการและปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน การตั้งกฎระเบียบที่ชัดเจน การสร้างความคาดหวังที่ชัดเจน การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน และการจัดการพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้	1) กำหนด กฎระเบียบที่ชัดเจน เข้าใจง่าย 2) กำหนดและสื่อสารความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนรู้และพฤติกรรมของผู้เรียน 3) จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ 4) รับฟัง ตอบสนองต่อความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อให้เกิดความไว้วางใจ เปิดใจ และให้คำแนะนำที่ช่วยพัฒนาผู้เรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 9 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
		5) ให้คำชมเชย การเสริมแรงทางบวก ยกย่องพฤติกรรมที่ดีเป็นแบบอย่าง และสร้างแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม 6) ระบุพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นธรรม พร้อมปรับปรุง

2. แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษามุ่งผลลัพธ์

การศึกษาเชิงผลลัพธ์หรือการศึกษามุ่งผลลัพธ์เรียกย่อ ๆ ว่า OBE เป็นการศึกษาที่เน้นการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

2.1 ความหมายของการศึกษามุ่งผลลัพธ์

นักวิชาการ นักการศึกษาได้อธิบายความหมายเกี่ยวกับการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ไว้ดังนี้

ปริญญา เทวานฤมิตรกุล (2558, หน้า 1-3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์เป็นฐาน (Outcome Based Education; OBE) หมายถึงกระบวนการเรียนรู้จากกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ดำเนินงานในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยตนเอง ตั้งแต่กระบวนการค้นคว้าจนถึงการปฏิบัติจนลุล่วง สามารถจำแนกกิจกรรมได้หลายแนวทาง โดยผู้สอนสามารถนำกิจกรรมทั้งหมดไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนรู้ หรือเลือกเฉพาะแนวทางของกิจกรรมที่จำเป็น และสอดคล้องกับรายละเอียดวิชา (Course Description; CD) ของวิชานั้น ๆ ตามความเหมาะสม

บัณฑิต ทิพากร (2562, หน้า 2) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษาเชิงผลลัพธ์ (OBE) หมายถึงการศึกษาที่เน้นการออกแบบ "กระบวนการ" เพื่อเปลี่ยนแปลง

(Change) ผู้เรียน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้เป็นผลจากหลักสำคัญของ OBE คือ ต้องมีเป้าหมาย (Goal) ที่กำหนดเป็นรูปธรรมด้วยผลการเรียน (Learning Outcome) และผู้เรียนทุกคนต้องประสบความสำเร็จ (Accomplishment) นอกจากนี้บัณฑิต ทิพากร (2562 อ้างถึงใน สุชาติ ทองสิมา, 2563, หน้า 34-37) กล่าวว่า การจัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์หมายถึง การจัดการศึกษาโดยการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาเนื้อหา และการประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะเฉพาะ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบาททางวิชาชีพ ความต้องการของผู้เรียน และความต้องการของสังคม

ศศิธร สุวรรณเทพ (2565, ออนไลน์) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษาเชิงผลลัพธ์ (OBE) หมายถึงทฤษฎีการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีการกำหนดเป้าหมาย (Goal) ที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะ (Competence) ที่สามารถมี... เป็น.... และ ทำ..... ได้เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาหรือหลักสูตรนั้น ๆ

Spady, William G. (1994, p.1) กล่าวว่า การศึกษาตามผลลัพธ์ (OBE) หมายถึงการมุ่งเน้นและจัดระเบียบทุกอย่างในระบบการศึกษาอย่างชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักเรียนทุกคนเพื่อให้ประสบความสำเร็จเมื่อสิ้นสุดประสบการณ์การเรียนรู้

Macayan (2017, pp. 1-10 อ้างถึงใน สมชาย เทพแสง และคณะ, 2566, หน้า 41) กล่าวว่า Outcome base Education (OBE) หมายถึงการศึกษาที่เน้นแนวคิดอย่างชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนคาดหวังว่าจะรู้และสามารถทำได้ คาดว่าทักษะและความรู้ใดที่จำเป็นต้องมีเมื่อออกจากโรงเรียนและสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ พิจารณาจากผลลัพธ์มากกว่าปัจจัยนำเข้า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการพัฒนาหรือออกแบบหลักสูตรใหม่ ทั้งเลือกสื่อการสอน วิธีการสอน และดำเนินการประเมินผลอย่างเป็นระบบ เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ของการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งมีกระบวนการออกแบบระบบการศึกษาที่จะเอื้อให้เกิดผลลัพธ์ของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การศึกษามุ่งผลลัพธ์ หมายถึงแนวคิดทางการศึกษาที่เห็นว่าควรกำหนดเป้าหมายของผลิตผลจากการเรียนรู้ที่มีความเฉพาะเจาะจงชัดเจนตามที่โปรแกรมหรือหลักสูตรได้กำหนด และสามารถนำไปปรับใช้เพื่อการประกอบอาชีพได้

2.2 ความสำคัญของการศึกษามุ่งผลลัพธ์

การศึกษามุ่งผลลัพธ์เป็นการจัดการศึกษาที่มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน นักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษามุ่งผลลัพธ์ไว้ดังต่อไปนี้

สุริยา วิทยาประดิษฐ์ (2561, หน้า 91-94) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนในอดีตเป็นการศึกษาโดยใส่ความรู้เป็นฐานการเรียนรู้ (Input Based Education ; IBE) ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้จากการฟังบรรยาย (Lecture-based Learning) โดยมีผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (Teacher-centered) เป็นการเรียนแนวระนาบเป็นการเรียนรู้แบบตั้งรับ (Passive Learning) โดยความรู้ที่ผู้เรียนได้รับไม่ยั่งยืน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ของผู้เรียนยั่งยืนตามแนวทางของปิรามิดการเรียนรู้ ได้เสนอแนวทางการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยกำหนดให้ผู้เรียนรู้เป็นศูนย์กลาง (student centered) ของกระบวนการเรียนรู้ทั้งหมด เป็นกระบวนการที่ให้ผู้เรียนทำหน้าที่ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนทำหน้าที่กำหนดกรอบของกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งหวังผลลัพธ์ (Outcome) ที่เกิดแก่ผู้เรียนและมีแนวทางการวัดผลลัพธ์ (Outcome Assessment) ที่กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากการศึกษา

สมชาย เทพแสง และคณะ (2566, หน้า 42-43) กล่าวว่า OBE มีความสำคัญช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน เตรียมนักเรียนให้พร้อมในการเรียนรู้ ทำให้มีกรอบการจัดการเรียนการสอนและวิธีการประเมินอย่างชัดเจน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตร ทำให้ออกแบบวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองและเป็นอิสระ ออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมสอดคล้องกับนักเรียน ช่วยในการติดตามกิจกรรมและความคืบหน้าของนักเรียนในแต่ละวัน ทำให้เป้าหมายและความคาดหวังเกิดความชัดเจนระหว่างครูและนักเรียน และนักเรียนทุกคนมีความยืดหยุ่นและอิสระในการเรียนรู้ในแบบของตน ช่วยให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

Lee & Omar (2009, pp. 7-8 อ้างถึงใน สมชาย เทพแสง และคณะ, 2566, หน้า 42-43) กล่าวว่า OBE มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ ช่วยจัดทำแนวทางเชิงกลยุทธ์เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน เตรียมนักเรียนให้พร้อมในการเรียนรู้ โดยจัดให้มีกรอบการจัดการเรียนการสอนและวิธีการประเมินอย่างชัดเจน ส่งเสริมแนวทางการทำงานร่วมกันในการวางแผนหลักสูตร ทำให้ผู้บริหารและครูมั่นใจในการอนุมัติและการรับรองโปรแกรมใหม่และโปรแกรมที่มีอยู่ จัดให้มีกลไกในการประกันความรับผิดชอบและการประกันคุณภาพ ส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยตนเองและเป็นอิสระ จัดหาวิธีการให้เรียนได้ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติ และประสบการณ์ที่ได้รับในระหว่างการเรียนรู้ จัดให้มีเครื่องมือในกาติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงหลักสูตร ส่งเสริมความต่อเนื่องและความคล่องตัวระหว่างโปรแกรมการเรียนรู้

Noor, Kadirgama, Rahman, Rejab, Bakar & Ibrahim (2009, p. 166-177 อ้างถึงใน สมชาย เทพแสง และคณะ, 2566, หน้า 42-43) กล่าวว่า OBE จะมุ่งเน้นไปที่วัตถุประสงค์การเรียนรู้แทนที่จะให้ความสำคัญกับกลยุทธ์การออกแบบการเรียนการสอนหรือการออกแบบหลักสูตร ทำให้นักเรียนมีโอกาสสร้างความรู้และทักษะที่ใช้ได้จริงโดยใช้แนวทางที่เหมาะกับตน ส่งเสริมให้นักเรียนมีเส้นทางสู่ความสำเร็จที่ชัดเจน นักเรียนรู้ว่าต้องทำอะไรเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ ครูจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็น สร้างโอกาสและการมีส่วนร่วมเพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุเป้าหมาย และนักเรียนสามารถติดตามและประเมินความก้าวหน้าของตนเองเพื่อเพิ่มประสบการณ์และประโยชน์ในการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การศึกษามุ่งผลลัพธ์มีความสำคัญเพราะเป็นการปรับเปลี่ยนแนวการสอนจากกระบวนการศึกษาแบบเดิมที่ใช้วิธีการสอนโดยใช้ความรู้เป็นฐาน มาเป็นกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการพัฒนาผู้เรียนตามกระบวนการเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ที่ตั้งไว้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุง พัฒนาและประเมินผลได้อย่างเป็นระบบ

2.3 หลักการของการศึกษามุ่งผลลัพธ์

นักวิชาการและนักการศึกษากล่าวถึงหลักการของการศึกษามุ่งผลลัพธ์ดังต่อไปนี้

Spady (1994 อ้างถึงใน ฐิติมา ญาณะวงษา และคณะ, 2564, หน้า 282-283) กล่าวว่า แนวคิดของการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ที่ได้นำมาสร้างและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 20 ต่อเนื่องมาถึงต้นศตวรรษที่ 21 มีหลักการที่สำคัญที่ใช้อย่างแพร่หลาย สรุปได้ดังนี้

1. ความชัดเจนในเรื่องที่มุ่งศึกษา (Clarity of focus on culminating exit outcomes of significance) หรือความชัดเจนของผลลัพธ์การเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นถึงเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยผู้สอนควรบอกผู้เรียนถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ก่อนการเรียนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบชัดเจนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และบุคลิกภาพต่าง ๆ บรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ รวมถึงการประเมินผลลัพธ์ที่มีหลักฐานการเรียนที่ชัดเจนเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนทุกคนบรรลุเป้าหมาย

2. สร้างโอกาสในการเรียนรู้ หรือขยายโอกาสการเรียนรู้ (Expanded opportunities and support for learning success) ผู้สอนต้องขยายโอกาสในการเรียนรู้ให้

ครอบคลุมผู้เรียนที่หลากหลาย เพราะผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ ความถนัด และความชอบในวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หลังผ่านประสบการณ์การเรียนรู้ไปแล้ว หลักการนี้ขึ้นอยู่กับแนวคิดที่ว่าผู้เรียนทุกคนไม่สามารถเรียนรู้สิ่งเดียวกัน ในทิศทางเดียวกันและในเวลาเดียวกันได้ แต่อย่างไรก็ตามผู้เรียนส่วนใหญ่ก็สามารถบรรลุมาตรฐานระดับสูงได้หากว่าผู้เรียนได้รับโอกาสที่เหมาะสม

3. การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ที่สูงและท้าทาย (High expectations for all to succeed) ผู้สอนควรสร้างมาตรฐานการเรียนรู้ที่สูงและท้าทายเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนเป็นเพียงผู้สนับสนุนและผลักดันให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานนั้น โดยวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต่าง ๆ ต้องมีความสอดคล้องกับวิธีการเรียนการสอน

4. การออกแบบย้อนกลับ (Design down from your ultimate culminating outcomes) การออกแบบหลักสูตรและการเรียนรู้ต้องเริ่มต้นที่ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ จากนั้นจึงระบุสมรรถนะและหลักฐานการเรียนรู้ที่จะเป็นตัวบ่งชี้ว่าผู้เรียนสามารถทำได้ แล้วจึงออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้และการสอนให้สอดคล้องกัน สิ่งที่สำคัญของการศึกษาเน้นผลลัพธ์ คือ การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจน ซึ่งเป็นผลลัพธ์สูงสุด หรือผลลัพธ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถทำได้และประสบความสำเร็จหลังจากจบหลักสูตร (Macayan, 2017) โดยผลลัพธ์ที่กำหนดควรอยู่บนพื้นฐานของผู้เรียนที่จะต้องปฏิบัติจริงในการดำเนินชีวิตและบทบาทในอาชีพ

สรุปได้ว่า หลักการจัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ ประกอบด้วย ความชัดเจนของผลลัพธ์การเรียนรู้ การสร้างโอกาสในการเรียนรู้ การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ที่ท้าทายการออกแบบหลักสูตรและการเรียนรู้โดยยึดผลลัพธ์เป็นหลัก

2.4 องค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์

การศึกษามุ่งผลลัพธ์เป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างเป็นระบบ ซึ่งนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ไว้ดังต่อไปนี้

บัณฑิต ทิพากร (2562 อ้างถึงใน สุชาติ ทองสิมา, 2563, หน้า 34-37) กล่าวว่า การจัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์มีองค์ประกอบสำคัญ 3 องค์ประกอบ คือ

1. ผลการเรียนรู้ 2. วิธีการวัดผลลัพธ์การเรียนรู้และการประเมินตามผลลัพธ์การเรียนรู้ 3. กิจกรรมการเรียนรู้

สุดารัตน์ บุตรจริยะ (2563, หน้า 21) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการศึกษาเชิงผลลัพธ์ มีองค์ประกอบสำคัญ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ผลของการเรียนรู้ (Learning Outcome) และวัตถุประสงค์ (Objective) หรือเฉพาะผลการเรียนรู้ 2) วิธีการวัดผลลัพธ์ของการเรียนรู้ (Assessment Method) 3) ศาสตร์การสอน (Pedagogy) และกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning Activities) หรือการดำเนินการเรียนการสอน (Teaching/Learning Approaches)

ฐิติมา ญาณะวงษา และคณะ (2564, หน้า 281) กล่าวว่าการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์เป็นการออกแบบการทำงานบนพื้นฐานของสัมฤทธิผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ มีองค์ประกอบสำคัญ 3 องค์ประกอบ คือ 1) ผลการเรียนรู้ (Learning outcome) และวัตถุประสงค์ (Objective) หรือเฉพาะผลการเรียนรู้ 2) วิธีการวัดผลลัพธ์การเรียนรู้ (Assessment method) และ 3) ศาสตร์การสอน (Pedagogy) และกิจกรรมการเรียนรู้ (Learning activities) หรือ การดำเนินการเรียนการสอน (Teaching/Learning approaches)

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (2564, หน้า 5-7) กล่าวว่าการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์สู่สมรรถนะมีองค์ประกอบหลักสำคัญ 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ผลลัพธ์การเรียนรู้ ประกอบด้วยผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร และผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับรายวิชา 2) กลยุทธ์การเรียนการสอน 3) กลยุทธ์การประเมินผล

มานะ สินธุวงษานนท์ และนัฐยา บุญกองแสน (2566, หน้า 478) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรและจัดทำหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ผลลัพธ์ และการประเมินผล ในการออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้จะตั้งต้นจากวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบันไปสู่วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร และระดับรายวิชา นำผลลัพธ์การเรียนรู้มาออกแบบรายวิชา วางแผนการสอน วิธีการสอนและการประเมินในระดับต่าง ๆโดยคำนึงถึงการเชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรและรายวิชา

Spady, William G. (1994, p. 165) ได้กล่าวว่า การดำเนิน OBE ตั้งอยู่บนสมมติฐานเกี่ยวกับเงื่อนไขที่กำหนดและส่งผลต่อการสอนในห้องเรียน ตลอดจนการ

พัฒนาการของผู้เรียน ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) กลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) สมมติฐานในชั้นเรียนที่ผู้เรียนมีความสามารถและสำเร็จในเวลาเดียวกัน

Maniam Kaliannan (2012, p. 52) กล่าวว่า สิ่งที่น่าสังเกตของ OBE คือ ผลการเรียนรู้จะต้องมีความชัดเจนและสังเกตได้ ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1) มุ่งเน้นไปที่ผลลัพธ์ 2) กระบวนการออกแบบหลักสูตร และ 3) ความรับผิดชอบของสถาบันและครู โดยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อความสำเร็จของนักเรียนทุกคน

University Teknologi Mara (2020, online) กล่าวว่า OBE ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบซึ่งครอบคลุม 1) การออกแบบหลักสูตร 2) วิธีการสอนและการเรียนรู้ 3) การประเมิน และ 4) การปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่องและการติดตาม

Nurti Rahayu et al. (2021, p. 399) กล่าวว่า องค์ประกอบของการศึกษาตามผลลัพธ์ในห้องเรียน EFL มี 3 ประการ คือ 1) วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) การประเมินผล

Astrid Tran (2024, online) กล่าวว่า องค์ประกอบ 4 ประการของการศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์ ได้แก่ 1) การออกแบบหลักสูตร 2) วิธีการเรียนการสอน 3) การประเมิน และ 4) การปรับปรงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และการติดตามผล

จากทัศนะของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์องค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ดังแสดงในตาราง 10

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 10 องค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	ปัณฑิต ทิพากร (มปป.)	สุดารัตน์ บุตรจริยะ (2563)	ฐิติมา ญาณะวงษา และคณะ (2564)	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (2564)	มานะ สินธุวงษานนท์ และน้ำผึ้ง บุญกองแสน (2566)	Spady, William G. (1994)	Maniam Kaliannan (2012)	University Teknologi Mara (2020)	Nurti Rahayu et al. (2021)	Astrid Tran (2024)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
1.	**ผลลัพธ์การเรียนรู้**											8	80	√
	– ผลการเรียนรู้	√	√											
	– ผลการเรียนรู้และวัตถุประสงค์			√										
	– ผลลัพธ์การเรียนรู้				√									
	– ผลลัพธ์					√								
	– สมมติฐานในชั้นเรียนที่ผู้เรียนมีความสามารถและสำเร็จ						√							
	– มุ่งเน้นผลลัพธ์							√						
	– วัตถุประสงค์การเรียนรู้									√				
2.	**การวัดและประเมินผลลัพธ์**											8	80	√
	– วิธีการวัดผลลัพธ์การเรียนรู้และการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้	√	√	√										
	– กลยุทธ์การประเมินผล				√									
	– การประเมินผล					√			√	√	√			
3.	**กิจกรรมการเรียนรู้**											8	80	√
	– กิจกรรมการเรียนรู้	√								√				
	– ศาสตร์การสอน		√											

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับที่	องค์ประกอบ / แหล่งข้อมูล (ปี)	บัณฑิต ทิพากร (มปป.)	สุดารัตน์ บุตรจริยะ (2563)	ฐิติมา ญาณะวงษา และคณะ (2564)	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (2564)	มานะ สินธุวงษานนท์ และนันทยา บุญกองแสน (2566)	Spady, William G. (1994)	Maniam Kaliannan (2012)	University Teknologi Mara (2020)	Nurti Rahayu et al. (2021)	Astrid Tran (2024)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
	– ศาสตร์การสอนและกิจกรรมการเรียนรู้			√										
	– กลยุทธ์การเรียนการสอน				√									
	– กลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือ						√							
	– วิธีการสอนและการเรียนรู้								√		√			
4.	หลักการการเรียนรู้						√					1	10	
5.	กระบวนการออกแบบหลักสูตร							√				3	30	
	– การออกแบบหลักสูตร								√		√			
6.	ความรับผิดชอบของสถาบันและครู							√				1	10	
7.	การปรับปรุงคุณภาพ และการติดตามผล								√		√	2	20	
รวม		3	3	3	3	2	3	3	4	3	4			

จากตาราง 10 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบการศึกษามุ่งผลลัพธ์ พบว่า มี 7 องค์ประกอบ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบที่มีความถี่ตั้งแต่ 4 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไป ซึ่งหากพิจารณาตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จะได้องค์ประกอบการศึกษามุ่งผลลัพธ์ จำนวน 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ผลลัพธ์การเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) การวัดและประเมินผลลัพธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผู้วิจัยนำองค์ประกอบไปศึกษาและสังเคราะห์เป็นนิยามเชิงปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.4.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้

2.4.1.1 ความหมายของผลลัพธ์การเรียนรู้

นักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายผลลัพธ์การเรียนรู้ไว้ดังนี้

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (2561, หน้า 1) กล่าวว่า Learning outcomes (ผลลัพธ์การเรียนรู้) หมายถึง ความคาดหมายว่านักศึกษาจะมีความสามารถที่จะทำได้ตามผลลัพธ์ของการเรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ การให้ความสำคัญกับผลลัพธ์การเรียนรู้ กระบวนการในการเจาะจงผลลัพธ์จะเป็นสิ่งควบคุมกิจกรรมการเรียนการสอน งานพัฒนาวิชาการและส่งเสริมการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลอีสาน (สุรนารายณ์) (2565, หน้า 2) กล่าวว่า Learning outcomes (ผลลัพธ์การเรียนรู้) หมายถึง ความคาดหมายว่านักศึกษาจะมีความสามารถที่จะทำได้ตามผลลัพธ์ของการเรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ การให้ความสำคัญกับผลลัพธ์การเรียนรู้ กระบวนการในการเจาะจงผลลัพธ์จะเป็นสิ่งควบคุมกิจกรรมการเรียนการสอน ใน outcome-based learning ทุกหลักสูตรและการเรียนการสอนถูกกำหนดมาเพื่อผลิตลักษณะเฉพาะของนักศึกษาเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว

พัชรินทร์ เงินทอง และคณะ (2565, หน้า 382) กล่าวว่า การระบุผลลัพธ์เมื่อบัณฑิตจบการศึกษาจากหลักสูตร หมายถึง การระบุลักษณะหรือคุณสมบัติของบัณฑิต เมื่อบัณฑิตจบการศึกษาจากหลักสูตร โดยการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่ต้องการให้ชัดเจน รวมถึงความสามารถหรือทักษะที่สอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (Program Education Objective: PEOs)

สรุปได้ว่า ผลลัพธ์การเรียนรู้ หมายถึง สิ่งที่คาดหวังให้ผู้เรียนมีความสามารถหรือทักษะที่ได้จากการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงการกำหนดแนวทางของกิจกรรมการเรียนการสอน และกำหนดคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาซึ่งต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.4.1.2 ลักษณะของผลลัพธ์การเรียนรู้

นักวิชาการ นักการศึกษาได้อธิบายลักษณะของผลลัพธ์การเรียนรู้ของการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ไว้ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (2561, หน้า 1-2) ได้กล่าวว่า ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ NQF ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 ประกอบด้วย 3 มิติได้แก่ 1) ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎีและแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน/ทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีและ/หรือข้อเท็จจริงเป็นหลัก (Theoretical and/or factual) 2) ทักษะ (Skills) หมายถึง ความสามารถปฏิบัติงานซึ่งบุคคลนั้นควรทำได้เมื่อได้รับมอบหมาย โดยสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการและแก้ปัญหาการทำงาน ด้วยทักษะด้านกระบวนการคิด (Cognitive Skills) ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ตรรกะ การหยั่งรู้และความคิดสร้างสรรค์ (Logical, Intuitive, and Creative Thinking) หรือทักษะการปฏิบัติ/วิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วและความชำนาญในการปฏิบัติตามกรอบคุณวุฒิแต่ละระดับ 3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ (Application and Responsibility) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ การใช้ความรู้ทักษะทางสังคมในการทำงาน/ ศึกษาอบรมเพื่อการพัฒนาวิชาชีพของบุคคลซึ่งประกอบไปด้วย ความสามารถในการสื่อสาร ภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ (Responsibility) และความเป็นอิสระ (Autonomy) ในการดำเนินการต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง เช่น ความสามารถในการตัดสินใจและความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

งานพัฒนาวิชาการและส่งเสริมการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน (สุรนารายณ์) (2565, หน้า 2-3) กล่าวว่า Learning Outcomes แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1. Subject specific learning outcomes คือ LOs ที่มีเฉพาะในสาขาวิชานั้น ๆ 2. Generic learning outcomes (Transferable skills) คือ LOs ที่ไม่ได้เกี่ยวกับวิชาชีพ ไม่ได้เจาะจงหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง เป็นทักษะพื้นฐานที่ทุกหลักสูตรมีได้ เช่น ทักษะการทำงานพื้นฐาน ได้แก่ ความสามารถในการคำนวณและการอ่านเขียน ทักษะการทำงานกับผู้อื่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะเกี่ยวกับการคิดแก้ปัญหา เป็นต้น

สรุปได้ว่า ลักษณะของผลลัพธ์การเรียนรู้ของการศึกษามุ่งผลลัพธ์ต้องเป็นรูปธรรม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ Subject specific learning outcomes คือ ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มีเฉพาะในสาขาวิชานั้น ๆ และ 2. Generic learning outcomes (Transferable skills) คือ ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เป็นทักษะพื้นฐานไม่ได้เกี่ยวกับวิชาชีพ

2.4.2 กิจกรรมการเรียนรู้

2.4.2.1 ความหมายกิจกรรมการเรียนรู้

นักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2540, ออนไลน์) กล่าวว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำสิ่งต่าง ๆที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็นผู้ลงมือทำ หรือผู้เรียนและผู้สอนเป็นผู้ร่วมกันกระทำเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็น วิธีการสอนร่วมกับเทคนิคการสอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 2–4 อ้างถึงใน ศุภลักษณ์ ทองจีน, 2558, หน้า 7) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ ซึ่งต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

วราภรณ์ ศรีวิโรจน์ (2560, หน้า 2) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการ/กิจกรรมที่ครูหรือผู้เกี่ยวข้องนำมาใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ ซึ่งต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาตนในทุก ๆ ด้าน

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้วิธีการและกิจกรรมที่ออกแบบอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ เกิดการเรียนรู้ ซึ่งต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ลงมือทำหรือร่วมกันกับผู้สอน โดยการเรียนรู้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง การพัฒนาและความสำเร็จไปตามเป้าหมายหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2.4.2.2 ลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักวิชาการและนักการศึกษาได้อธิบายลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 2–4 อ้างถึงใน ศุภลักษณ์ ทองจีน, 2558, หน้า 25–26) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้มีลักษณะที่เด่นชัดอยู่ 3 ประการ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หมายความว่า การจัดการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้นั้นทั้งผู้สอนและผู้เรียนต้องมี

ปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และเป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นไปตามลำดับขั้นตอนเพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ในการจัดการเรียนรู้ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั่งนิ่ง คือ ไม่เกิดการเคลื่อนไหวทั้งทางกาย วาจา และทางปัญญา เรียกได้ว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ก็ไม่จัดเป็นการเรียนรู้ แต่จะจัดเป็นการเรียนรู้ถ้าครูและนักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการร่วมมือกันและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์

2. การจัดการเรียนรู้มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้เป็นพฤติกรรม 3 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านความรู้ ความคิด หรือด้านพุทธิพิสัย กล่าวคือ ผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงามทางสติปัญญา เกิดการพัฒนาขึ้นจากความไม่รู้ไม่เข้าใจ มีความคิดและคิดเป็น เช่น จากการอ่านเขียนไม่ได้มาเป็นอ่านออกเขียนได้ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้ เป็นต้น

2.2 ด้านเจตคติ หรือด้านจิตพิสัย เกี่ยวกับความรู้สึกเห็นคุณค่า ความดี ความงาม เช่น รู้สึกซาบซึ้งในบทกลอนที่ได้ฟังได้อ่าน เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง เป็นต้น

2.3 ด้านทักษะ หรือด้านทักษะพิสัย หมายถึง ความสามารถกระทำได้ ปฏิบัติได้ถูกต้องตามวัย เช่น สามารถว่ายน้ำได้ วาดภาพได้ ร้อยมาลัยได้ เป็นต้น

3. การจัดการเรียนรู้จะบรรลุจุดประสงค์ได้ดีต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้สอน หมายถึง การจัดการเรียนรู้จะบรรลุตามจุดประสงค์ได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของผู้สอนทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ (ศาสตร์) รวมทั้งทักษะและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ (ศิลป์)

สรุปได้ว่า ลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยวิธีการ หรือ รูปแบบที่ผู้จัดการเรียนรู้ออกแบบและนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนตามจุดประสงค์ โดยนำหลักการ แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ และอื่น ๆ มาเป็นส่วนประกอบเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.4.3 การวัดและประเมินผลลัพธ์

2.4.3.1 ความหมายของการวัดและประเมินผลลัพธ์

นักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายการวัดและประเมินผลลัพธ์ไว้ดังนี้

สุวัฒน์ เบญจพลพิทักษ์ (2561, หน้า 1) กล่าวว่า การวัดผลแบบ outcome-based assessment ต้องรวมถึงการวัดผลแบบบูรณาการด้วย (Integrated assessment) การวัดผลแบบบูรณาการ หมายถึง วิธีการวัดผลที่ดีในการแสดงหลักฐานที่เชื่อมั่นได้ว่านักศึกษาได้บรรลุผลลัพธ์ต่าง ๆ ของรายวิชาหรือหลักสูตรได้ชัดเจน เป็นการรวมผลลัพธ์หรือผลผลิตของนักศึกษาจากทั้ง Formative และ Summative Assessment เพื่อให้นักศึกษาสามารถแสดงออก (Demonstrate) ถึงความสามารถ (Competence) ในการบูรณาการการใช้ความรู้ ทักษะและเจตคติตามผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (2567, หน้า 2-7) ได้กล่าวว่า กลยุทธ์/วิธีการวัดและประเมินผลลัพธ์ หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผลงาน วิธีการ หรือสิ่งที่ผู้เรียนปฏิบัติ เพื่อเป็นพื้นฐานของการตัดสินใจต่อตัวผู้เรียนในด้านความสามารถ ทักษะพื้นฐาน ทักษะการคิดในการทำงาน และอื่น ๆ ตามที่กำหนด

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลลัพธ์ หมายถึง กระบวนการรวบรวม ตรวจสอบ และวิเคราะห์ผลลัพธ์ของกิจกรรมหรือเป้าหมายการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายและมีความเหมาะสมในการวัดและประเมินผล โดยใช้วิธีการแบบบูรณาการแสดงหลักฐานได้ว่าบรรลุผลลัพธ์ตามที่กำหนดไว้ มีการรวบรวมผลลัพธ์ในลักษณะการติดตามความก้าวหน้าระหว่างกระบวนการ (Formative) และการพิจารณาผลในตอนสุดท้าย (Summative Assessment) เพื่อสะท้อนความสามารถของผู้เรียนในการบูรณาการความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ได้เรียนรู้

2.4.3.2 เทคนิค วิธีการวัดและประเมินผลลัพธ์

วิธีการที่สามารถช่วยให้การวัดและประเมินผลมีประสิทธิภาพ ได้แก่

1. การสังเกต เป็นการเก็บข้อมูลพฤติกรรมด้านการใช้ความคิด การปฏิบัติงาน อารมณ์ ความรู้สึก และลักษณะนิสัย โดยสามารถทำได้ทุกที่ทุกเวลา ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน หรือในสถานการณ์อื่นนอกโรงเรียน ซึ่งมีวิธีดำเนินการอยู่สองลักษณะคือ การสังเกตทำได้โดยตั้งใจ กับการสังเกตที่ทำโดยไม่ตั้งใจ

การสังเกตโดยตั้งใจหรือมีโครงการสร้างหมายถึงการที่ครูกำหนดพฤติกรรมที่ต้องสังเกต รวมถึงช่วงเวลาและวิธีการสังเกต ส่วนการสังเกตแบบไม่ตั้งใจ หรือไม่มีโครงสร้างนั้น หมายถึงไม่มีกำหนดรายการสังเกตไว้ล่วงหน้า ครูอาจมีกระดาษแผ่นเล็ก ๆ ติดตัวไว้ตลอดเวลาเพื่อบันทึกเมื่อพบพฤติกรรมการแสดงออกที่มีความหมาย

2. การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้เก็บข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียนในด้าน ความคิดสติปัญญา ความรู้สึก กระบวนการขั้นตอนในการทำงาน และวิธีแก้ปัญหาต่าง ๆได้ดี ซึ่งเป็นวิธีที่อาจใช้ประกอบการสังเกตเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มั่นใจมากยิ่งขึ้น โดยก่อนที่ครูจะสัมภาษณ์นั้น ควรหาข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของนักเรียนและเตรียมชุดคำถามล่วงหน้าเสียก่อน เพื่อทำให้การสัมภาษณ์เจาะตรงประเด็นและได้ข้อมูลเพิ่มมากขึ้น และขณะสัมภาษณ์ครูควรใช้วาจา ท่าทาง น้ำเสียงที่อบอุ่นเป็นกันเอง เพื่อนักเรียนรู้สึกปลอดภัย และมีแนวโน้มจะให้ข้อมูลต่าง ๆ ควรสัมภาษณ์นักเรียนด้วยคำถามที่เข้าใจง่าย และอาจใช้การสัมภาษณ์กับบุคคลใกล้ชิดนักเรียนร่วมด้วยเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพิ่มเติม

3. การตรวจงาน เป็นการวัดและประเมินผลที่เน้นการนำผลการประเมินไปใช้ทันทีใน 2 ลักษณะ คือ เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนและเพื่อช่วยปรับปรุงการสอนของครู จึงเป็นการประเมินที่ควรดำเนินการตลอดเวลา และควรมีลักษณะที่ครูสามารถประเมินพฤติกรรมระดับสูงของนักเรียนได้ เช่น การตรวจแบบฝึกหัด ผลงานภาคปฏิบัติ โครงการ/โครงงานต่าง ๆ เป็นต้น

4. การรายงานตนเอง เป็นการให้นักเรียนเขียนบรรยายหรือตอบคำถามสั้น ๆ หรือ ตอบแบบสอบถามที่ครูสร้างขึ้น เพื่อสะท้อนถึงการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งความรู้ ความเข้าใจ วิธีคิด วิธีทำงานความพอใจในผลงาน ความต้องการพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น

5. การใช้บันทึกจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนผลงานนักเรียน โดยเฉพาะความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนจากแหล่งต่าง ๆ เช่น จากเพื่อนครูหรือผู้ปกครอง เป็นต้น

6. การใช้ข้อสอบแบบเน้นการปฏิบัติจริง คือการใช้แบบทดสอบเพื่อวัดสิ่งที่นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ซึ่งข้อสอบนั้นจะต้องมีความหมายต่อผู้เรียน เลียนแบบสภาพความเป็นจริง ครอบคลุมความสามารถของผู้เรียนและเนื้อหาตามหลักสูตร เน้นให้มีหลายคำตอบและหลายวิธีหาคำตอบ และมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน

7. การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน แฟ้มสะสมงาน หมายถึง สิ่งที่ใช้สะสมงานของนักเรียนอย่างมีจุดประสงค์ อาจเป็นแฟ้ม กล่อง แผ่นดิสก์ หรืออัลบั้ม ก็ได้ แฟ้มสะสมผลงานนี้ จะเป็นหลักฐานสะท้อนให้เห็นถึงความพยายาม ความก้าวหน้า และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

สรุปได้ว่าวิธีการวัดและประเมินผลลัพธ์เป็นการวางแผนในการตรวจสอบผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสามารถทำด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การรายงานตนเอง การใช้ข้อสอบแบบเน้นการปฏิบัติจริง การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงานโดยพิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหา ผู้เรียน และบริบทอื่น ๆ ตามความเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้การวัดและประเมินผลมีประสิทธิภาพ สามารถอ้างอิง และนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้

2.4.3.3 ลักษณะของการวัดและประเมินผลลัพธ์

นักวิชาการได้กล่าวถึงลักษณะของการวัดและประเมินผลลัพธ์ ดังนี้

ศรีมงคล เทพเรณู (2559, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของการวัดผลการศึกษา ได้แก่ 1) กำหนดวัตถุประสงค์การวัดให้ชัดเจน 2) วัดให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ 3) เลือกเครื่องมือให้เหมาะสมและตรงตามวัตถุประสงค์ 4) ใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพเชื่อถือได้ 5) มีความยุติธรรมในการวัด 6) แปลผลอย่างถูกต้อง และ 7) นำผลที่วัดไว้มาใช้ให้เกิดประโยชน์

น้ำผึ้ง อินทะเนตร (2561, ออนไลน์) กล่าวว่า แนวทางการวัดผลการเรียนรู้ มี 3 ประการ คือ

1. วัดครบถ้วนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ได้จริง กล่าวคือ วัดความสามารถทางความรู้ ความคิดได้จริง (Cognitive Ability) วัดความสามารถในการปฏิบัติได้จริง (Performance/Practice Ability) และวัดคุณลักษณะทางจิตใจได้จริง (Affective Characteristics)

2. วัดได้ตรงความเป็นจริง คือ สิ่งที่วัดได้นั้นเป็นข้อมูล เป็นการแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนทั้งความสามารถทางความรู้ความคิด ความสามารถในการปฏิบัติและคุณลักษณะทางจิตใจ มีความคลาดเคลื่อนผิดพลาดน้อยที่สุด ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ด้อยความสามารถได้คะแนนสูง ตัดความผิดพลาดที่ผู้มีความสามารถสูงกลับได้คะแนนน้อย

3. เลือกสรร คิดค้นเครื่องมือและเทคนิคการวัดผลที่เป็นการวัดพฤติกรรมที่แท้จริงที่แสดงออกซึ่งความสามารถของผู้เรียน (Ability to do) ซึ่งอาจได้จากการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน สังเกตจากการปฏิบัติภาระงาน (Tasks) ที่จัดให้ปฏิบัติในสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนด สังเกตจากร่องรอยหลักฐานผลการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียน เป็นต้น

สรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของการวัดและประเมินผลประกอบด้วย ความถูกต้อง ความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้ ความชัดเจน ความหลากหลาย ความสัมพันธ์กับเป้าหมายและข้อมูลที่ได้มุ่งเน้นการปรับปรุงเพื่อการพัฒนา

2.5 การออกแบบหลักสูตรตามการศึกษามุ่งผลลัพธ์

นักวิชาการและหน่วยงานการศึกษาได้กล่าวถึงการออกแบบหลักสูตรตามการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ไว้ดังนี้

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (2561, หน้า 3) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรและจัดทำหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์ในระดับอุดมศึกษามีกรอบ (Framework) 3 ด้านที่ช่วยระบุและจำแนกความแตกต่างเพื่อกำหนดประสบการณ์การเรียนรู้และการจัดการหลักสูตร ดังนี้

1. กรอบด้านเนื้อหา (Content framework) กรอบที่ถูกขับเคลื่อนด้วยเนื้อหาของหลักสูตรที่วางแผน เริ่มต้นและสิ้นสุดด้วยการครอบคลุมเนื้อหา หัวข้อที่ระบุและทดสอบผู้เรียนในความรู้ที่เนื้อหาครอบคลุม เป็นกรอบที่ใช้เป็นส่วนมากและยากต่อการเปลี่ยนแปลง

2. กรอบสมรรถนะ (Competency framework) กรอบที่มุ่งเน้นการเรียนรู้โดยแยกเป็นงานย่อย จ้านวนมากที่สามารถตรวจ บันทึก เพิ่มเติม และผู้เรียนจะต้องแสดงการปฏิบัติมากกว่าการรับความรู้อย่างเดียว ซึ่งผู้เรียนจะมีโอกาสน้อยในการสังเคราะห์ติดต่อ และประยุกต์การเรียนรู้ตลอดการเรียนรู้ต่าง ๆ

3. กรอบผลลัพธ์การเรียนรู้ (Outcomes framework) กรอบสำหรับการวางแผนหลักสูตรและการสอนโดยที่ทุกสิ่งที่ปฏิบัติในการเรียน คือ ตัวกำหนดที่ระบุความสามารถที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถทำได้เมื่อจบการศึกษา หลอมรวมทั้งพฤติกรรมและการพัฒนาทฤษฎี ทำให้ผู้เรียนสังเคราะห์ความเข้าใจและทักษะในงานต่าง ๆ ในสถานการณ์จริง

สุดารัตน์ บุตรจริยะ (2563, หน้า 19–20) กล่าวว่า การศึกษาเชิงผลลัพธ์เน้นการออกแบบกระบวนการเพื่อการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ หลักการสำคัญคือการกำหนดเป้าหมายที่เป็นรูปธรรม และผู้เรียนที่กระทำต้องได้รับผลสำเร็จ การศึกษาและออกแบบหลักสูตรตามแนวคิดการศึกษาเชิงผลลัพธ์ มีกระบวนการ 4 กระบวนการ ดังนี้ 1) กระบวนการ Validation เป็นผลที่ได้จากการเรียนรู้ในระดับหลักสูตร 2) กระบวนการออกแบบหลักสูตร เป็นขั้นพื้นฐานของผลการเรียนรู้แต่ไม่ใช่เนื้อหาในการสอน 3) กระบวนการออกแบบแผนการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นแนวสร้างสรรค์ระหว่างผลลัพธ์ การวัดผลและการสอนกับกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน 4) กระบวนการวัดผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงานโดยเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ที่ได้คาดหวังกับผลลัพธ์ของการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน ซึ่งขั้นตอนนี้เป็นกระบวนการป้อนกลับแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาถึงคุณภาพอย่างต่อเนื่องและถือเป็นหลักประกันคุณภาพที่อยู่ในระบบส่งผลให้ระบบงานมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

วารีรัตน์ แก้วอุไร (2564, หน้า 110) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรและจัดทำหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ผลลัพธ์และการประเมินผล ความสำคัญของการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ เป็นการออกแบบหลักสูตรบนพื้นฐานของผลการเรียนรู้ที่คาดหวังว่าจะบรรลุผลเมื่อผู้เรียนสำเร็จหลักสูตรการศึกษา

สรุปได้ว่า การออกแบบหลักสูตรตามการศึกษามุ่งผลลัพธ์ เป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่สำคัญของผู้เรียนโดยคำนึงถึงผลลัพธ์หรือสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริงหลังจากสำเร็จหลักสูตร โดยมีขั้นตอนประกอบด้วย การกำหนดวัตถุประสงค์ การออกแบบหลักสูตร การวางแผนการเรียนรู้ การประเมิน และการปรับปรุงหลักสูตร

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามุ่งผลลัพธ์

สุรีย์ จินเรือง และคณะ (2561, หน้า 207) ศึกษาเรื่อง การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์สาขาพยาบาลศาสตร์ พบว่า การจัดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์สาขาพยาบาลศาสตร์ระดับปริญญาตรี เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลลัพธ์การเรียนรู้หรือสมรรถนะของบัณฑิตควรมาจากข้อมูลการวิเคราะห์ปัจจัยนำเข้าที่มีอิทธิพลต่อบทบาทหน้าที่ของวิชาชีพพยาบาล และสอดคล้องกับแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษาของชาติ แผนยุทธศาสตร์ชาติ (ด้านสาธารณสุข) โดยผลลัพธ์การเรียนรู้สุดท้ายของการเรียนการสอนควรสะท้อนให้เห็นถึงสมรรถนะการปฏิบัติการพยาบาลตามบทบาทหน้าที่หลัก ได้แก่

การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสภาพ และการพิทักษ์สิทธิผู้รับบริการในบริบทของการปฏิรูประบบสุขภาพ แนวทางการบริหารหลักสูตรและการสอนควรตั้งเป้าหมายที่ การทำให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และผลการเรียนรู้ที่สำคัญ คือ มีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง มีทักษะการคิดขั้นสูง และมีสมรรถนะที่คาดหวังตามวิชาชีพ เช่น การปฏิบัติการพยาบาล มีคุณธรรมจริยธรรม มีทักษะการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและทักษะการสื่อสาร มีความเป็นวิชาชีพ และมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยวิธีการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ได้วางแผนและออกแบบไว้ล่วงหน้า และควรกำหนดช่วงเวลาของการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในแต่ละระดับ

สุพรรณี อัครเดชเรืองศรี และพฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์ (2561, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การบริหารโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่าสภาพปัจจุบันทุกด้าน จุดแข็ง ได้แก่ การจัดกระบวนการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมและเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อม จุดอ่อน ได้แก่ นโยบายสิ่งแวดล้อมศึกษาและโครงสร้างการบริหารจัดการการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โอกาส ได้แก่ ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ และด้านเทคโนโลยี อุปสรรค ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ และสังคม

Myla Medrano Loreto (2561, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการเรียนรู้ที่มุ่งผลลัพธ์ในการปฏิบัติการเรียนการสอนในหลักสูตรการจัดการโรงแรมและรีสอร์ทของวิทยาลัยดุสิตธานี ผลการวิจัยพบว่าแนวปฏิบัติของ Outcomes-Based Teaching and Learning (OBTL) บางส่วนถูกนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนบางส่วน จำเป็นต้องมีกรอบโครงสร้างเพื่อจัดการศึกษาตามผลลัพธ์ (OBE) ของสถาบัน นอกจากนี้กรอบงานที่นำเสนอได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการเผยแพร่ข้อมูลระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การจัดตำแหน่งที่สร้างสรรค์ การเสริมสร้างศักยภาพ และการนำไปปฏิบัติและการประเมินผล

ฐิติมา ญาณะวงษา และคณะ (2564, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง หลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์: แนวทางใหม่สำหรับหลักสูตรอุดมศึกษา กล่าวว่า การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์

(Outcome-based education) มีความสำคัญและถูกนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาอย่างมากในปัจจุบัน โดยเป็นการบริหารหลักสูตรและการสอนที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ การพัฒนาหลักสูตรและจัดทำหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ผลลัพธ์ และการประเมินผล ในการออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้จะตั้งต้นจากวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบันไปสู่วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรและระดับรายวิชา นำผลลัพธ์การเรียนรู้มาออกแบบรายวิชา วางแผนการสอน วิธีการสอน และการประเมินในระดับต่าง ๆ โดยคำนึงถึงการเชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรกับรายวิชา แนวคิดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ไม่เพียงแต่ช่วยปรับเปลี่ยนผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา แต่ยังช่วยพัฒนากำลังคนขั้นสูงที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทางอีกด้วย

คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย (2565, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตตามแนวทางการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ พบว่า การเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และปัญหาทางสุขภาพ ทำให้การผลิตบัณฑิตพยาบาลต้องมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีสมรรถนะที่เหมาะสม การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับบัณฑิตตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและสังคมได้ กระบวนการในการพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตตามแนวทางการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ของคณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ การระบุลักษณะหรือคุณสมบัติของบัณฑิตซึ่งได้ข้อมูลมาจากการวิเคราะห์ความพึงพอใจและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และปรัชญา ของวิทยาลัยและคณะพยาบาลศาสตร์ การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผลการเรียนรู้ในระดับหลักสูตร และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ขั้นตอนที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือการออกแบบหลักสูตรที่ต้องคำนึงถึงการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่จะทำให้นักศึกษาบรรลุผลลัพธ์ที่ต้องการ และการวัดผลสัมฤทธิ์ ซึ่งในแต่ละกระบวนการต้องมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน ทั้งนี้เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีสมรรถนะตรงตามที่สถาบันต้องการ

รุ่งโรจน์ สงสระบูรณ์ (2565, บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนด้วยการทำงานในสภาพจริง โดยนำแนวคิดและทฤษฎีการศึกษาแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (OBE) มาบูรณาการเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอน ผลการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการสอนโดยการ

ปฏิบัติงานจริง พบว่า 1. ผลลัพธ์ของผู้เรียนมี 5 ด้าน ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วม/ผูกพันกับผู้เรียน 2) พฤติกรรมการเรียนรู้ 3) แรงจูงใจ 4) เจตคติของผู้เรียน และ 5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลลัพธ์ของครูมี 2 ด้าน ได้แก่ 1) ทัศนคติในการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ และ 2) พฤติกรรมการสอน 2. ครูได้เรียนรู้และมีความรู้ ทักษะ ความเข้าใจและมองเห็นการจัดการเรียนรู้แนวใหม่ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 มากขึ้น มีการเตรียมการวางแผนการเรียนการสอนที่เป็นระบบมากขึ้น

พิเชษฐ์ พินิจ อนุศิษฎ์ อันมานะตระกูล และจักรพันธุ์ มีอาษา (2020, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การตัดเกรดฐานผลลัพธ์ในการศึกษาเชิงผลลัพธ์ พบว่า การศึกษาเชิงผลลัพธ์เป็นรูปแบบการศึกษากำลังได้รับความสนใจในแวดวงอุดมศึกษาไทยเนื่องด้วยมีแนวคิดที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังและเป็นรูปแบบการศึกษาที่จะเข้ามาปรับเปลี่ยนการศึกษารูปแบบดั้งเดิม(หรือระบบที่ขึ้นกับเวลา)ระบบเกรด(เกรดและวิธีการตัดเกรด)ถือเป็นส่วนหนึ่งในระบบการศึกษาในส่วนการประเมินผล ดังนั้นการปรับเปลี่ยนใด ๆ ในรูปแบบการศึกษาจึงต้องพิจารณาปรับเปลี่ยนเกรด ระบบเกรด และวิธีการตัดเกรดให้สอดคล้องกับแนวคิดของการศึกษาเชิงผลลัพธ์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษามุ่งผลลัพธ์ แสดงให้เห็นว่ามีการนำการศึกษามุ่งผลลัพธ์ไปใช้ในศาสตร์ที่หลากหลาย โดยมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และอื่น ๆตามที่หลักสูตรได้กำหนดเป็นผลลัพธ์ไว้ โดยดำเนินการผ่านกิจกรรมที่หลักสูตรได้วางแผนไว้และใช้วิธีการวัดและประเมินผลลัพธ์อย่างเป็นระบบ

3. ทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

จากการศึกษาทัศนะของนักวิชาการเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้และการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ผู้วิจัยสามารถประมวลและสรุปในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.1 ความหมายของทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

ทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ หมายถึง ความสามารถของผู้สอนในการวางแผนและกำหนดผลลัพธ์ซึ่งเป็นทักษะการจัดการเรียนรู้

เป็นเป้าหมายหลัก จากนั้นจึงกำหนดกลยุทธ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนในการเป็นครู

3.2 ความสำคัญของทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

ทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์มีความสำคัญและสอดคล้องกับยุคปัจจุบัน เนื่องจากสามารถสร้างการเรียนรู้ การตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่สามารถนำไปสู่การใช้จริงในชีวิต สรุปความสำคัญได้ดังนี้

1. มุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ชัดเจน การศึกษามุ่งผลลัพธ์เน้นการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนสำหรับผู้เรียนทำให้สามารถวัดผลและประเมินความก้าวหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เสริมสร้างความรับผิดชอบ: ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเอง ส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบในการเรียนรู้เป็นของตน

3. พัฒนาทักษะที่หลากหลาย: แนวทางนี้ช่วยส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การทำงานเป็นทีม การสื่อสาร ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในโลกการทำงาน

4. การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง: ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะในการปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ในสังคม

5. การเรียนรู้ที่เน้นประสบการณ์: OBE ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้และทักษะที่เรียนรู้กับการใช้ในชีวิตประจำวัน

6. การประเมินผลที่หลากหลาย: นักการศึกษาสามารถใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลาย เช่น การทำโปรเจกต์ การมีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อให้เห็นถึงความก้าวหน้าของผู้เรียนในหลายมิติ

3.3 ทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ และการสังเคราะห์องค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ซึ่งได้จากการศึกษาหลักการ แนวคิดของนักวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้

มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) การใช้สื่อการเรียนรู้ 3) การสื่อสาร 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 5) การตั้งคำถาม 6) การอธิบายและเล่าเรื่อง และ 7) การจัดการชั้นเรียน และองค์ประกอบการศึกษามุ่งผลลัพธ์ มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ผลลัพธ์การเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) การวัดและประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้ทักษะการจัดการเรียนรู้เป็นผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นและใช้วิธีการในการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดทักษะการจัดการเรียนรู้และสุดท้ายใช้วิธีการวัดผลแบบต่างๆ เพื่อตัดสินทักษะการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นไปตามผลลัพธ์ที่กำหนดไว้หรือไม่

4. แนวคิดเกี่ยวกับโปรแกรมและการพัฒนาโปรแกรมทางการศึกษา

การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับโปรแกรมและการพัฒนาโปรแกรมทางการศึกษา มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

4.1 ความหมายของโปรแกรมและโปรแกรมทางการศึกษา

โปรแกรมทางการศึกษา มีชื่อที่ใช้หลากหลาย เช่น โปรแกรมการศึกษา โปรแกรมทางการสอน โปรแกรมการเรียนรู้ นักการศึกษาและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

วราลี ถนอมชาติ และนภัส ศรีเจริญประมง (2560, หน้า 9) ให้คำจำกัดความว่า โปรแกรมการเรียนรู้ หมายถึง รายละเอียดของแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาไปตามจุดมุ่งหมายของโปรแกรมที่ได้วางไว้

ปิยะธิดา ปัญญา (2561, หน้า 63) ให้ความหมายว่าโปรแกรมเป็น หมายถึง ชุดของกิจกรรมที่ดำเนินการอย่างมีระบบเป็นขั้นตอนจัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เข้าร่วมโปรแกรมได้พัฒนาทักษะ เพื่อสามารถนำไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนและนำไปแก้ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ชนาสร นิ่มนวล (2564, หน้า 31) ให้คำจำกัดความโปรแกรมว่า หมายถึง การออกแบบและจัดเตรียมแผนงาน กิจกรรมที่จะกระทำตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยการวิเคราะห์ความต้องการ การวางแผนการเรียนการสอน การประเมิน และการรายงานผล

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

วสันต์ วรรณรัตน์ (2564, หน้า 72) ให้ความหมายว่าโปรแกรมทางการศึกษา หมายถึง กิจกรรมหรือการจัดการเรียนการสอนที่วางไว้เป็นแนวทางอย่างเบ็ดเสร็จ โดยกำหนดจุดประสงค์ กิจกรรม และการประเมินผล ซึ่งอาจสร้างขึ้นโดยบุคคลหรือหน่วยงาน

อรทัย ชวนนิยมตระกูล (2564, หน้า 100) กล่าวว่า โปรแกรมที่ใช้ทางการศึกษา หมายถึง รายละเอียดของแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีจุดประสงค์มุ่งเน้นในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด โดยผู้เรียนอาจเป็นนักเรียนทั่วไปหรือเป็นผู้เรียนที่มีลักษณะพิเศษ

Barr & Keating (1990, p. 28) อธิบายว่า โปรแกรมมีความหมายได้หลายอย่าง ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล โดยทั่วไปคำว่าโปรแกรม มีความหมายดังนี้

1. โปรแกรม หมายถึง หน่วย (Unit) ที่จัดทำขึ้นเพื่อทำกิจกรรมพิเศษหรือใช้บริการตามความต้องการของสถาบันหรือบุคคล

2. โปรแกรม หมายถึง ลำดับการปฏิบัติตามที่วางแผนไว้ (Series of Planned Intervention) เพื่อวัตถุประสงค์โดยสำหรับกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะ

3. โปรแกรม หมายถึง กิจกรรมที่วางแผนไว้ (Planned Activity) เพื่อเป้าหมายโดยเฉพาะ

Caffarela (1994, pp. 1–2) เสนอว่า โปรแกรมทางการศึกษา หมายถึง รูปแบบการดำเนินการที่มีระบบเป็นขั้นตอน จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เข้าร่วมโปรแกรมได้พัฒนาทักษะหรือความรู้เรื่องใด ๆมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของโปรแกรม วิธีดำเนินงานของโปรแกรม ตลอดจนการประเมินผลโปรแกรม

จากทัศนะของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า โปรแกรม หมายถึง รายละเอียดของแนวทางในการดำเนินกิจกรรม หรือชุดกิจกรรม หรือแผนการที่ถูกออกแบบและจัดเตรียมขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาทักษะหรือความรู้ของผู้ใช้โปรแกรม โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน แผนการดำเนินงานกิจกรรมที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายและการประเมินผล

4.2 องค์ประกอบของโปรแกรม

นักการศึกษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของโปรแกรมไว้หลากหลาย ดังนี้

วราลี ถนอมชาติ และนภัส ศรีเจริญประมง (2560, หน้า 9) กล่าวว่า องค์ประกอบของโปรแกรม มีทั้งหมด 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของโปรแกรม 2) วัตถุประสงค์ 3) การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม 4) สาระที่ใช้ในการพัฒนา 5) กิจกรรมการพัฒนา และ 6) แนวทางการประเมินผลตามโปรแกรม

ปิยะธิดา ปัญญา (2561, หน้า 64) กล่าวว่า องค์ประกอบโปรแกรมการเสริมสร้างทักษะวิจัยในชั้นเรียนมี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของโปรแกรม 2) จุดหมายของโปรแกรม 3) สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นตามจะหมายของโปรแกรม 4) สาระที่ใช้ในการพัฒนา 5) โครงสร้างของสาระที่ใช้ในการฝึกอบรมพัฒนา 6) กิจกรรมการพัฒนา และ 7) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ในการอบรมพัฒนา

ชนาสร นิ่มนวล (2564, หน้า 100) กล่าวว่า โปรแกรมส่งเสริมความพร้อมทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย 1) หลักการโปรแกรมส่งเสริมฯ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) การดำเนินการโปรแกรมส่งเสริมฯ 5) การประเมินโปรแกรมส่งเสริมฯ

อรทัย ชวนนิยมตระกูล (2564, หน้า 101) เห็นว่าองค์ประกอบของโปรแกรมมีหลายส่วนที่ส่งผลให้โปรแกรมมีความสมบูรณ์ในการใช้งาน และมีการพัฒนาเพิ่มเติมองค์ประกอบของโปรแกรมมากขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อให้มีความละเอียดและครอบคลุมในการของโปรแกรม 2) ลักษณะของโปรแกรม 3) การคัดเลือกลักษณะของผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมโปรแกรม 4) รูปแบบวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ 5) การวัดหรือประเมินผลโปรแกรม ต่อมาได้มีการเพิ่มเติมองค์ประกอบอื่น ๆ คือ 1) เนื้อหาสาระที่ใช้ในโปรแกรม 2) สื่อการสอนต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในโปรแกรม และ 3) การจัดสภาพแวดล้อมในการเรียน

วสันต์ วรรณรัตน์ (2564, หน้า 73) กล่าวว่า องค์ประกอบต่าง ๆช่วยให้การดำเนินโปรแกรมเป็นไปได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ 2) เนื้อหาสาระ 3) กลุ่มเป้าหมายหรือผู้เรียน 4) กิจกรรมการสอน 5) สื่อการสอน 6) การประเมิน

ฉลาด จันทรสมบัติ และเอกอนันต์ สมบัติสกุลกิจ (2565, หน้า 77) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของโปรแกรม ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนดำเนินการ 4) การประเมินผลโปรแกรม

Cooper, J. D., & Worden, T. W. (1983 อ้างถึงใน อรวรรณ ดวงสีใส, 2546, หน้า 49) ได้เสนอว่าองค์ประกอบของโปรแกรม ประกอบด้วย 1) จุดประสงค์ 2) ความ

ต้องการของผู้เรียน ลักษณะผู้เรียน ความสามารถของนักเรียนที่จะสอน 3) กระบวนการเรียนการสอน 4) สื่อ วัสดุอุปกรณ์ หนังสือ เกม และสิ่งอื่นที่ต้องการใช้

Boone, Edgar J (1992, p. 66) ได้กำหนดองค์ประกอบของโปรแกรมไว้ 3 ส่วน คือ 1) การจัดทำแผนการออกแบบ 2) การดำเนินการ 3) การตรวจสอบและประเมินผล

Kanaya, T., Light, D., & McMillan Culp, K. (2005, p. 56 อ้างถึงใน ณัฐพงษ์ ภูชมศรี, 2563, หน้า 12) ได้ศึกษาองค์ประกอบของโปรแกรมการพัฒนาทางวิชาชีพครู พบว่า ประกอบด้วย 1) รูปแบบ 2) ระยะเวลา 3) กลุ่มผู้เข้าอบรมที่อยู่ในบริบทเดียวกัน 4) การเรียนรู้เชิงรุก 5) เนื้อหาความรู้ 6) ความต่อเนื่องเชื่อมโยง

Huda (2012, อ้างถึงใน วสันต์ วรรณรัตน์, 2564, หน้า 73) กล่าวว่า องค์ประกอบของโปรแกรม มีดังนี้ 1) วัตถุประสงค์ ที่กำหนดถึงขอบข่ายของความรู้และทักษะที่คาดว่าจะได้รับจากการเข้าร่วมโปรแกรมในแต่ละหน่วย 2) เนื้อหาที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 3) กิจกรรมสำหรับให้ผู้เข้าร่วมโปรแกรมได้ฝึกทักษะและกลยุทธ์ที่ได้เรียนรู้ 4) การประเมินผลต่อความสำเร็จในการทำกิจกรรม 5) ทรัพยากรและวัสดุที่เกี่ยวข้อง

จากแนวคิดนักการศึกษาและนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของโปรแกรม ดังตาราง 11

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 11 องค์ประกอบของโปรแกรม

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	1. วรางค์ ถนอมชาติ และนภัส ศรีเจริญประมง (2560)	2. ปิยะธิดา ปัญญา (2561)	3. ชนาสร นิ่มนวล (2564)	4. อรทัย ชวนิยมตระกูล (2564)	5. วสันต์ วรรณรัตน์ (2564)	6. ฉลาด จันทรสมบัติ และเอกอนันต์ สมบัติลกุลกิจ	7. Cooper, J. D., & Worden, T. W. (1983)	8. Boone, Edgar J (1992)	9. Kanaya, T., Light, D., & McMillan Culp, K. (2005)	10. Huda (2012)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
1.	**หลักการ**											4	40	√
	– หลักการ	√	√	√			√							
2.	**วัตถุประสงค์**											8	80	√
	– วัตถุประสงค์	√		√		√	√				√			
	– จุดหมาย/จุดมุ่งหมาย		√		√									
	– จุดประสงค์							√						
3.	การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้น											2	20	
	– การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น	√												
	– สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้น		√											
4.	**สาระ/เนื้อหา**											7	70	√
	– สาระ/เนื้อหา	√	√		√									
	– เนื้อหา/เนื้อหาความรู้			√		√				√	√			
	– โครงสร้างของสาระที่ใช้ในการฝึก		√											
5.	**กิจกรรม**											8	80	√
	– กิจกรรม										√			
	– กิจกรรมการพัฒนา	√	√											
	– การดำเนินการ			√			√		√					

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	1. วราลี ถนอมชาติ และนภัส ศรีเจริญประมง (2560)	2. ปิยะธิดา ปัญญา (2561)	3. ชนาสร นิ่มนวล (2564)	4. อรทัย ชวนนิยมตระกูล (2564)	5. วสันต์ วรรณรัตน์ (2564)	6. ฉลาด จันทรสมบัติ และเอกอนันต์ สมบัติสกุลกิจ	7. Cooper, J. D., & Worden, T. W. (1983)	8. Boone, Edgar J (1992)	9. Kanaya, T., Light, D., & McMillan Culp, K. (2005)	10. Huda (2012)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
	– กระบวนการเรียนการสอน							√						
	– กิจกรรมการสอน					√								
6.	**ลักษณะของโปรแกรม**											2	20	
	– รูปแบบ								√	√				
	– ลักษณะของโปรแกรม				√									
7.	**การวัดและประเมินผล**											7	70	√
	– การวัดและประเมินผล				√									
	– แนวทางการประเมินผลโปรแกรม	√		√										
	– ตรวจสอบและประเมินผล								√					
	– การประเมิน					√	√				√			
8.	**ลักษณะผู้เรียน**											4	40	√
	– การคัดเลือกลักษณะของผู้เรียน/ผู้เข้าร่วม				√									
	– กลุ่มเป้าหมาย					√								
	– ความต้องการของผู้เรียน ลักษณะผู้เรียน							√						
	– กลุ่มผู้เข้าอบรมที่อยู่ในบริบทเดียวกัน									√				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับที่	แหล่งข้อมูล (ปี) / องค์ประกอบ	1. วราลี ถนอมชาติ และนภัส ศรีเจริญประมง (2560)	2. ปิยะธิดา ปัญญา (2561)	3. ชนาสร นิ่มนวล (2564)	4. อรทัย ชวนิยมตระกูล (2564)	5. วลัยพร วรรณรัตน์ (2564)	6. ฉลาด จันทรสมบัติ และเอกอนันต์ สมบัติสกุลกิจ	7. Cooper, J. D., & Worden, T. W. (1983)	8. Boone, Edgar J (1992)	9. Kanaya, T., Light, D., & McMillan Culp, K. (2005)	10. Huda (2012)	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
9.	**สื่อการเรียนรู้**											5	50	√
	– สื่อ/แหล่งเรียนรู้		√											
	– สื่อ วัสดุอุปกรณ์							√						
	– สื่อการสอน				√	√								
	– ทรัพยากรและวัสดุ										√			
10.	ระยะเวลา									√		1	10	
11.	การเรียนรู้เชิงรุก									√		1	10	
12.	ความต่อเนื่องเชื่อมโยง									√		1	10	
13.	การจัดสภาพแวดล้อมในการเรียน				√							1	10	
รวม		6	7	5	8	6	4	4	3	6	5			

จากตาราง 11 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของโปรแกรม พบว่ามีองค์ประกอบทั้งหมด 13 องค์ประกอบ ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ 4 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไปซึ่งจะได้องค์ประกอบของโปรแกรม 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) สาระ/เนื้อหา 4) กิจกรรม 5) การวัดและประเมินผล 6) สื่อการเรียนรู้ และ 7) ลักษณะผู้เรียน

4.3 การพัฒนาโปรแกรม

การวางแผน ออกแบบ และพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดจากนักวิชาการ และนักการศึกษา ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

อัจศรา ประเสริฐสิน (2563 อ้างถึงใน วสันต์ วรรณรัตน์, 2564, หน้า 73–74) ได้กล่าวว่า การพัฒนาโปรแกรมเป็นกระบวนการตัดสินใจอย่างมีลำดับขั้นตอน โดยพิจารณาวิเคราะห์ความต้องการที่จะศึกษา ซึ่งนักพัฒนาจะต้องทำความเข้าใจในองค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1) วิเคราะห์ความจำเป็นและปัญหา เพื่อจะทำกิจกรรมได้ตรงกลุ่มเป้าหมายและวัตถุประสงค์ 2) วิธีการเปลี่ยนแปลงความต้องการ เพื่อปรับปรุงพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มเป้าหมายให้ดียิ่งขึ้น และ 3) ความรู้ ทัศนคติ และทักษะเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นต่อสถานการณ์ของกลุ่มเป้าหมาย

Boyle (1981, p. 5) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบในการพัฒนาโปรแกรม สรุปได้ดังนี้

1. การสร้างพื้นฐานทางปรัชญา ในการพัฒนาโปรแกรมความเชื่อและค่านิยมของนักพัฒนาโปรแกรมแต่ละคนที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อการพัฒนาโปรแกรม เช่น ถ้านักพัฒนาโปรแกรมมีความเชื่อพื้นฐานเชิงปรัชญาว่าผู้เรียนควรเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนและเป็นผู้ที่สามารถจะชี้นำตัวเองได้ การจัดการเรียนการสอนจะให้ความสำคัญกับเทคนิคที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพยายามศึกษา และเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด

2. การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา ความต้องการหรือสิ่งที่ผู้เข้าร่วมโปรแกรมกังวลห่วงใย เป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาโปรแกรมทางการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ คือการช่วยให้ผู้เข้าร่วมโปรแกรมบรรลุความสำเร็จในเรื่องที่เป็นประโยชน์แก่ตัวเอง ในการวิเคราะห์ความต้องการและปัญหาของสถานการณ์ในบางกรณี สิ่งที่ถูกกำหนดว่าคือความต้องการและปัญหาอาจไม่ใช่ปัญหาที่แท้จริง นักพัฒนาโปรแกรมจึงต้องวิเคราะห์สถานการณ์อย่างลึกซึ้ง จนสามารถลำดับความต้องการและปัญหาได้

3. การมีส่วนร่วมของผู้รับบริการ เป็นการส่งเสริมให้บุคคลที่สนใจและบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการของโปรแกรมและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น

4. ระดับทางสติปัญญาและสถานภาพทางสังคมของผู้เข้าร่วมโปรแกรม นักพัฒนาจะต้องให้ความสำคัญเรื่องความแตกต่างของบุคคล จะต้องรู้ว่าผู้ใหญ่ต่างจากเด็ก แม้จะอยู่ในกลุ่มวิชาชีพเดียวกันก็มีความแตกต่างเกี่ยวกับเจตคติในการเรียนรู้ ภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจ เชื้อชาติและประสบการณ์ในวิชาชีพ ความแตกต่างของแต่ละบุคคลมีผลต่อกระบวนการพัฒนาโปรแกรม

5. ศึกษาแหล่งข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์และการกำหนดวัตถุประสงค์โปรแกรม แหล่งข้อมูลที่ควรศึกษา คือตัวผู้เข้าร่วมโปรแกรม สถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับ

สังคม หรือสภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้เรียน และเนื้อหาวิชาการ แหล่งข้อมูลใดแหล่งข้อมูลหนึ่งไม่เพียงพอต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ดี

6. การยอมรับเรื่องข้อจำกัดเกี่ยวสถาบันและบุคคล ข้อจำกัดต่าง ๆ ได้แก่ ปรัชญาขององค์กรเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรม หรือกลุ่มในสังคมมีความคิดเห็นขัดแย้ง งบประมาณไม่เพียงพอ ความเชื่อของผู้ให้การสนับสนุนทางการเงิน ความเชื่อของผู้รับบริการเกี่ยวกับโปรแกรม ความเชื่อของฝ่ายบริหารภายในองค์กรเกี่ยวกับลำดับความสำคัญของโปรแกรม ความเชื่อของนักพัฒนาโปรแกรม

7. ระดับความยืดหยุ่นของการวางแผนโปรแกรม เนื่องจากการพัฒนาโปรแกรมมีลักษณะเป็นการพัฒนาและเกี่ยวกับปัญหา การกำหนดและพยายามควบคุมทุกปัจจัยทุกขั้นตอนเป็นเรื่องยาก การประเมินผลวัตถุประสงค์และวิธีการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องจะช่วยให้ได้หลายทางเลือก ทำให้โปรแกรมมีความยืดหยุ่น

8. การเลือกและจัดกิจกรรมเชิงประสบการณ์การเรียนรู้ การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ผลจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนและผู้สอนร่วมมือกัน ผู้เรียนที่คิดว่าไม่ต้องทำอะไรนอกจากฟังบรรยายจะไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

9. การประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและผลกระทบ จุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินผล คือการนำผลไปใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรม การประเมินผลโปรแกรมจึงเกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้

9.1 การกำหนดมาตรฐานหรือเกณฑ์

9.2 การรวบรวมข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น

9.3 การพิจารณาตัดสินผลโดยเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับข้อมูลที่รวบรวมไว้

10. การเลือกวิธีการ เทคนิค และอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเหมาะสมโดยใช้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือก

Caffarela (1994, pp. 17–22) ได้เสนอองค์ประกอบในการพัฒนาโปรแกรมไว้ 11 ข้อ ดังนี้

1. กระบวนการวางแผน (Establishing a Basic for the Planning Process) โดยในการพัฒนาโปรแกรมจะต้องมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับบริบท ปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโปรแกรม มีการแสวงหาความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง สร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และเห็นคุณค่า

2. กำหนดแนวคิดเกี่ยวกับโปรแกรม (Identifying Program Idea) โดยมีการตัดสินใจว่าควรใช้แหล่งข้อมูลใดบ้างที่จะช่วยในการกำหนดแนวคิดเกี่ยวกับโปรแกรม รวมถึงการกำหนดวิธีการที่ดีที่สุดที่จะได้ข้อมูลและความคิดในการพัฒนาโปรแกรม

3. การแยกลำดับความสำคัญ ความคิดเกี่ยวกับโปรแกรม (Sorting and Prior zing Program Idea) โดยการพิจารณาว่าความคิดเกี่ยวโปรแกรมควรพัฒนาเป็นโปรแกรมหรือไม่ มีการตั้งเกณฑ์ในการแยกแยะและลำดับความคิดที่เหมาะสมที่สุดในการวางแผน

4. การพัฒนาวัตถุประสงค์ของโปรแกรม (Developing Program Objective) โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ของโปรแกรม ประเมินผลที่คาดว่าจะเกิดจากโปรแกรมเพื่อปรับปรุงวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องยิ่งขึ้น ตรวจสอบความชัดเจนและความสอดคล้องกับความต้องการและปัญหา

5. เตรียมการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Preparing for Transfer of Learning) โดยตัดสินใจว่าควรใช้เทคนิคหรือวิธีการเรียนการสอนอะไรบ้าง ใครควรมีบทบาทในการเรียนการสอนบ้าง และเลือกวิธีการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด

6. สร้างแผนงานการประเมิน (Formulating Evaluation Plans) โดยมีการระบุระเบียบวิธีการประเมินผล วิธีที่จะประเมิน เกณฑ์การประเมิน ตลาดจนการนำผลประเมินไปใช้เพื่อปรับปรุงพัฒนาโปรแกรมต่อไป

7. กำหนดรูปแบบ ปฏิทินและความต้องการของเจ้าหน้าที่ (Determining Formats, Schedules and Staff Needs) โดยเลือกรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสม กำหนดเวลาการปฏิบัติให้เหมาะสม และคำนึงถึงความต้องการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

8. การเตรียมงบประมาณและการวางแผนเรื่องการตลาด (Preparing Budgets and Making Plans) โดยต้องมีการประมาณการค่าใช้จ่ายของโปรแกรม กำหนดแหล่งงบประมาณสนับสนุนและเตรียมการประชาสัมพันธ์ให้ผู้รับบริการเห็นความสำคัญของโปรแกรม

9. การสร้างแผนการเรียนการสอน (Designing Instruction Plans) โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรม เลือกและลำดับเนื้อหาสาระ เลือกเทคนิคการ

เรียนการสอน พัฒนาสื่อที่เกี่ยวข้องในแต่ละกิจกรรม รวมทั้งเลือกวิธีประเมินผลที่เหมาะสม

10. ประสานงานในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆในการปฏิบัติโปรแกรม (Coordinating Facilitating and On-Site Event) เพื่ออำนวยความสะดวกและสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

11. การประชาสัมพันธ์คุณค่าของโปรแกรม (Communicating the Value of the Program) โดยการใช้รูปแบบที่เหมาะสม พร้อมทั้งกระทำในช่วงเวลาที่เหมาะสม

จากการศึกษาการพัฒนาโปรแกรมจากแนวคิดของนักวิชาการ และนักการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาโปรแกรมเป็นการตัดสินใจโดยพิจารณาจากแนวคิด หลักการพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง หรือปรับปรุงโปรแกรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ ทักษะ ประสบการณ์ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ทั้งนี้ พัฒนาโปรแกรมสามารถแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) การพัฒนาโปรแกรม คือการสร้างโปรแกรมจากการศึกษาข้อมูล หรือกลุ่มบุคคลที่จะใช้โปรแกรม 2) การทดสอบและทดลองใช้โปรแกรม คือการนำโปรแกรมที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ตลอดจนนำไปสู่การทดลองใช้ จากแนวคิดและขั้นตอนที่มีผู้กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยนำมาบูรณาการในการออกแบบการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งกำหนดการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ 1) การศึกษาองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ 2) การพัฒนาโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษา และ 3) การทดลองใช้โปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

4.4 การประเมินโปรแกรม

นักวิชาการ และนักการศึกษาได้ให้แนวคิดในการประเมินโปรแกรม ไว้ดังนี้

ศิริชัย กาญจนวาสี (2552, หน้า 56) ได้เสนอว่า การประเมิน (Evaluation) มีวัตถุประสงค์หลักอยู่ที่การตัดสินคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมินเพื่อมุ่งไปสู่จุดหมายของการพัฒนาคุณค่าและสังคมโดยส่วนรวม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, หน้า 5-17) ได้เสนอแนวคิดในการหาประสิทธิภาพซึ่งเป็นการตรวจสอบพัฒนาการเพื่อให้งานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพว่า

หมายถึง การนำชุดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อปรับปรุงในการทดลองสอนจริง (Trial run) แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงผลิตในจำนวนมาก

ขั้นตอนในการหาประสิทธิภาพ มีดังนี้

1. กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

1.1 กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน ทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่องและพฤติกรรมสุดท้าย ซึ่งค่าประสิทธิภาพจะกำหนดเป็นค่า E1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และค่า E2 คือประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยคะแนนที่ได้ ดังนั้น E1/E2 หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยปกติแล้วการกำหนดเกณฑ์ E1/E2 ขึ้นอยู่กับเนื้อหา หากเนื้อหาเป็นความรู้ความจำมักกำหนดเกณฑ์ไว้ที่ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เน้นทักษะมักกำหนดต่ำกว่า เช่น 75/75 อย่างไรก็ไม่ควรต่ำกว่านี้ เพราะกำหนดไว้เท่าไร มักจะได้ผลเท่านั้น

1.2 กำหนดเกณฑ์โดยทดสอบทางสถิติ ซึ่งทำได้โดยนำนวัตกรรมที่สร้างมาทดลองใช้แล้วหาความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน จากนั้นจึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน หากมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถือว่าชุดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ได้

2. การกำหนดประสิทธิภาพนวัตกรรมที่สร้างขึ้น กำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับได้ 3 ระดับ คือ

2.1 ระดับ “สูงกว่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าเกิน 2.5 ขึ้นไป

2.2 ระดับ “เท่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของนวัตกรรมเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5

2.3 ระดับ “ต่ำกว่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของนวัตกรรมเท่ากับหรือต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5 ซึ่งถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

3. การทดลองหาประสิทธิภาพ

3.1 การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to One Testing) โดยการทดลองกับผู้เรียน จำนวน 3 คน โดยใช้ผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง ปานกลาง และต่ำอย่างละ 1 คน นำผลที่ได้คำนวณหาประสิทธิภาพ แล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ให้ดีขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ซึ่งตามปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองจะมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์มาก เมื่อนำมาปรับปรุงแล้วจะสูงขึ้น

3.2 การทดลองแบบกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) ใช้กับผู้เรียนจำนวน 6–10 คน นำผลที่ได้ไปหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้แล้วปรับปรุงให้สมบูรณ์ขึ้น

3.3 การทดลองภาคสนาม (Field Testing) คือ การทดลองกับผู้เรียนที่มีจำนวน 30–100 คน นำผลที่ได้คำนวณหาประสิทธิภาพ แล้วปรับปรุงอีกครั้งให้ได้ผลที่ควรได้ใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์มากไม่เกินร้อยละ 2.5 ก็ยอมรับได้ แต่หากแตกต่างกันมากต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมใหม่โดยยึดสภาพจริงตามเกณฑ์

เกณฑ์ที่ยอมรับว่าสื่อการสอนมีประสิทธิภาพ คือ ด้านพุทธิพิสัยหรือความรู้ E1/E2 มีค่า 80/80 ขึ้นไปและด้านทักษะปฏิบัติ E1/E2 มีค่า 70/70 ขึ้นไป โดยที่ค่า E1/E2 ต้องไม่แตกต่างกันเกินกว่า ร้อยละ 5 การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานมักจะกำหนดเป็นตัวเลข เช่น ตัวเลขกำหนดค่า E1/E2 เท่ากับ 90/90 หรือ 80/80 ทั้งนี้ การกำหนดตัวเลขจะกำหนดเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับผู้ตรวจสอบว่าจะให้ค่าของสื่อที่ผลิตสูงต่ำเพียงใด นักเทคโนโลยีการศึกษาให้ความหมายของค่า E1/E2 ไว้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับหลักการหรือทฤษฎีที่นำมาใช้ ถ้าผู้ตรวจสอบคำนึงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์เป็นสำคัญ ก็จะให้ความหมาย ดังนี้

E1 คือ คะแนนรวมเฉลี่ยของนักเรียนที่ทำแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ

E2 คือ คะแนนรวมเฉลี่ยของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน Boyle (1981 อ้างถึงใน ประวิทย์ รักษาแสง, 2565, หน้า 47–48) ได้เสนอ

ลักษณะสำคัญ 5 ประการของการประเมิน ดังนี้

1. คุณภาพ โดยประเมินคุณภาพของเนื้อหา กิจกรรม สื่อการปฏิบัติของครูว่าช่วยให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายได้หรือไม่

2. ความเหมาะสม โดยประเมินว่าโปรแกรมที่สร้างขึ้นมีความยากง่าย เหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่ เหมาะสมกับบริบทของชุมชนหรือไม่

3. ประสิทธิผล โดยประเมินว่าโปรแกรมที่สร้างขึ้นบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์หรือไม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

4. ประสิทธิภาพ โดยประเมินว่าสามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่าหรือไม่

5. ความสำคัญ โดยประเมินว่าโปรแกรมมีความสำคัญต่อชุมชนเพียงพอหรือไม่

Yarbrough, Shulha, Hopson, & Caruthers (2011 อ้างถึงใน อรทัย ชวนนิยมตระกูล, 2564, หน้า 103) ได้เสนอหลักการประเมินเพื่อเป็นบรรทัดฐานของกิจกรรมการตรวจสอบรูปแบบ ประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน ดังนี้

1) มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility Standard) เป็นการประเมินการสนองตอบต่อความต้องการของผู้ใช้โปรแกรม

2) มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standard) เป็นการประเมินความเป็นไปได้ในการนำโปรแกรมไปปฏิบัติจริง

3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standard) เป็นการประเมินโปรแกรมในด้านความเหมาะสมทั้งในทางด้านกฎหมายและศีลธรรมจรรยา

4) มาตรฐานด้านความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy Standard) เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือและได้สาระครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการของโปรแกรม

สรุปได้ว่า การประเมินโปรแกรมเป็นกระบวนการหรือวิธีการที่ใช้วัดหรือตัดสินคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลการทำงานของโปรแกรม ซึ่งช่วยให้ผู้พัฒนาโปรแกรม ได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดคุณค่าต่อผู้ใช้งานโปรแกรม ในการวิจัยครั้งนี้ การประเมินโปรแกรมจะเกิดขึ้นในระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูซึ่งจะประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิและระยะที่ 3 การประเมินโดยการทดลองใช้โปรแกรมกับนักศึกษาครู

4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมและการพัฒนาโปรแกรม

นักวิชาการ และนักวิจัยได้ทำวิจัยเกี่ยวกับโปรแกรมและการพัฒนาโปรแกรมไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

ชนกพร จุฑาสงฆ์ (2559, บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้

ของครู ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ 30 ตัวชี้วัด และผลการยืนยันตัวชี้วัดสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2. สภาพปัจจุบันของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับวิธีการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ เรียงตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ได้แก่ การฝึกอบรม/ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การดูงานนอกสถานที่ การสอนงาน การศึกษาด้วยตนเอง การระดมสมอง และการประชุมกลุ่มย่อย 3. โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยที่พัฒนาขึ้น สาระสำคัญของโปรแกรม ประกอบด้วย 6 Module คือ 1. การสร้างและพัฒนาหลักสูตรสำหรับผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ 2. องค์ความรู้ตามสาระการเรียนรู้ 3. การออกแบบการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ 4. การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย 5. การใช้สื่อและพัฒนาสื่อ นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ และ 6. การวัดและประเมินผล ใช้ระยะเวลา 180 ชั่วโมง

ปิยะธิดา ปัญญา (2561, บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษา ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของโปรแกรม 2) จุดหมายของโปรแกรม 3) สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นตามจุดหมายของโปรแกรม 4) สาระที่ใช้ในการพัฒนา 5) โครงสร้างของสาระที่ใช้ในการฝึกอบรมพัฒนา ใช้เวลาทั้งสิ้น 60 ชั่วโมง 6) กิจกรรมการพัฒนา และ 7) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ โปรแกรมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากและมีประสิทธิภาพ 87.27/80.65 และหลังฝึกอบรมนักศึกษาครูมีความรู้ และทักษะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจต่อโปรแกรมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

พีชาณิกา เพชรสังข์ (2562, หน้า ค) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมีหลักการ 4 ประการ คือ 1) หลักการกำหนดเป้าหมายด้วยตนเอง 2) หลักการรับรู้ความสามารถของตนเองและการมั่นใจว่าทำได้ 3) หลักการวางแผนการทำงาน และ

4) หลักการประเมินตนเอง เนื้อหาที่ใช้ในโปรแกรม มีดังนี้ 1) การกำหนดเป้าหมาย 2) การรับรู้ความสามารถของตนเอง 3) ความซื่อมั่นในอำนาจแห่งตน 4) การวางแผนการทำงาน และ 5) การกำกับและประเมินตนเอง ขั้นตอนของโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ 2) คิดและเชื่อในความสามารถและความพยายามของตนเอง 3) วางแผนเพื่อดำเนินการ 4) ทำตามแผนอย่างมุ่งมั่น และ 5) ประเมินและสะท้อนคิด การดำเนินการใช้โปรแกรม ประกอบด้วย 3 ระยะ ได้แก่ ก่อนใช้โปรแกรม ระหว่างใช้โปรแกรม และหลังใช้โปรแกรม การวัดและประเมินพฤติกรรมการเรียน ดำเนินการวัดก่อน ระหว่างและหลังเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้แบบสอบถาม แบบวัดพฤติกรรมการเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนและแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน 2. นักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมมีพฤติกรรมการเรียนหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม และหลังเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าระหว่างเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายมีพฤติกรรมการเรียนที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมโดยมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมมากขึ้น

วรรณฤดี เหล่าสมบัติ และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ์ (2563, หน้า 1–2) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันโดยรวมของการพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเตรียมความพร้อม และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านการเสนอสถานการณ์ที่เป็นปัญหา ขั้นตอนของการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูเพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน 1) เตรียมการ 2) พัฒนา 3) บูรณาการระหว่างปฏิบัติงาน และ 4) ประเมินผล โปรแกรมได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้ในระดับมาก

วสันต์ วรรณรัตน์ (2564, หน้า ง) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยตามแนวทางการออกแบบการเรียนรู้ที่เป็นสากลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า 1. โรงเรียนมีการปฏิบัติตามหลักการออกแบบการเรียนรู้ที่เป็นสากลภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นโรงเรียนขนาดกลางที่มีการปฏิบัติตามหลักการออกแบบการเรียนรู้ที่เป็นสากลอยู่ในระดับน้อย

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การนำเสนอข้อมูลของครูไม่หลากหลาย วิธีการสอนของครูยังไม่สนับสนุนให้นักเรียนมีโอกาสตอบสนองต่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และไม่ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ความต้องการของครูผู้สอน คือ แนวทางในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความหลากหลายในชั้นเรียน 2. โปรแกรมประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ 2) ลักษณะผู้เรียน 3) คุณสมบัติผู้สอน 4) กระบวนการเรียนการสอน 5) เนื้อหาสาระ 6) กิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ 8) การวัดผลและประเมินผล และ 9) สภาพแวดล้อม 3. โปรแกรมมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.78 และมีค่าประสิทธิภาพ 80.25/81.25 นักเรียนทุกคนมีค่าร้อยละความก้าวหน้ามากกว่า ร้อยละ 25 แสดงว่ามีความสามารถในการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาไทยสูงขึ้น

ชนาสร นิ่มนวล (2564, หน้า ค) ทำการวิจัยเรื่อง การออกแบบและพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การวิจัยอิงการออกแบบ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) หลักการที่ใช้ในการออกแบบโปรแกรมประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. องค์ประกอบเชิงสาระ ประกอบด้วย 1.1 การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความพร้อมทางการเรียน 1.2 การประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการส่งเสริมความพร้อมทางการเรียน และ 1.3 การทำงานร่วมกันระหว่างครูและผู้ปกครอง 2. องค์ประกอบเชิงกระบวนการ ประกอบด้วย 2.1 กระบวนการส่งเสริมความพร้อมที่โรงเรียน 2.2 กระบวนการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง และ 2.3 กระบวนการส่งเสริมความพร้อมที่บ้าน ซึ่งดำเนินงานคู่ขนานกันตลอดโปรแกรม โปรแกรมแบ่งการดำเนินงานเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เตรียมการก่อนเปิดเรียน ระยะที่ 2 ส่งเสริมการปรับตัวสู่โรงเรียนใหม่ ระยะที่ 3 สร้างรอยเชื่อมต่อในการเรียนรู้ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 101 ชั่วโมง 2) ผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมความพร้อมทางการเรียน พบว่า 2.1 นักเรียนที่เข้าร่วมการวิจัย จำนวน 29 คน มีความพร้อมทางการเรียนทุกด้าน (ด้านอารมณ์สังคม และด้านทักษะทางวิชาการ) สูงกว่าก่อนการใช้โปรแกรมส่งเสริมความพร้อมทางการเรียนฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2 ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมความพร้อมทางการเรียนฯ ทุกด้าน สูงกว่าก่อนการใช้โปรแกรมส่งเสริมความพร้อมทางการเรียนฯ และ 2.3 ครูมีบทบาทในการส่งเสริมความพร้อมทางการเรียนฯ สูงกว่าก่อนใช้โปรแกรมส่งเสริมความพร้อมทางการเรียนฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมและการพัฒนาโปรแกรม แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมมีลักษณะที่หลากหลาย และการพัฒนาโปรแกรมมีกระบวนการ

และ วิธีการที่มีความแตกต่างกันตามจุดมุ่งหมายและองค์ประกอบของแต่ละโปรแกรม ส่วนใหญ่โปรแกรมมักจะประกอบด้วยหลักการ จุดประสงค์หรือวัตถุประสงค์ ลักษณะผู้เรียน เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

5. แนวคิดเกี่ยวกับวิชาชีพครู

ครูเป็นอาชีพที่มีองค์กรวิชาชีพกำกับ ควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ ดังนั้น การผลิตและพัฒนานักศึกษาเพื่อเข้าสู่วิชาชีพถือว่าเป็นกระบวนการสำคัญในการผลิตครู การเรียนรู้ในด้านวิชาเอกและวิชาครู จึงมีการพัฒนาร่วมกันเพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้และประสบการณ์วิชาชีพเป็นการเรียนรู้ในภาคทฤษฎีไปใช้กับสถานการณ์จริง และมีโอกาสได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติภารกิจแท้จริงของครู การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจึงเป็นกิจกรรมและประสบการณ์ที่สำคัญประการหนึ่งของสถาบันการผลิตครู ที่จะทำให้นิสิต/นักศึกษาเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทความเป็นครู รู้จักเลือกใช้วิธีสอนให้ถูกต้อง มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู เรียนรู้ระบบการจัดการบริหารการศึกษาในโรงเรียน ทำงานร่วมกับผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรของโรงเรียน รวมถึงหน่วยงาน บุคคลที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

5.1 มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา

ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน คือ มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน (จรรยาบรรณของวิชาชีพ) โดยจรรยาบรรณของวิชาชีพได้มีการกำหนดแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ เพื่อประมวลพฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างของการประพฤติปฏิบัติ ประกอบด้วยพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (คุรุสภา, 2568, ออนไลน์)

5.1.1 มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ

ตาราง 12 มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ

มาตรฐานความรู้	มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ
มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา หรือเทียบเท่า หรือคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยมีความรู้ ดังต่อไปนี้ 1) ความเป็นครู 2) ปรัชญาการศึกษา	ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาทางการศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ดังต่อไปนี้

ตาราง 12 (ต่อ)

มาตรฐานความรู้	มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ
3) ภาษาและวัฒนธรรม 4) จิตวิทยาสำหรับครู 5) หลักสูตร 6) การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 9) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 10) การประกันคุณภาพการศึกษา 11) คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ	1) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

1) มาตรฐานความรู้

ตาราง 13 มาตรฐานความรู้

มาตรฐานความรู้	สาระความรู้	สมรรถนะ
1. ความเป็นครู	(1) สภาพงานครู คุณลักษณะ และมาตรฐานวิชาชีพครู (2) การปลูกฝังจิตวิญญาณความเป็นครู (3) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครูและวิชาชีพครู (4) การจัดการความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพครู (5) การสร้างความก้าวหน้าและพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง	(1) รอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนและกลยุทธ์การสอน เพื่อให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ได้ (2) แสวงหาและเลือกใช้ข้อมูลข่าวสารความรู้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง (3) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน (4) มีจิตวิญญาณความเป็นครู
2. ปรัชญาการศึกษา	(1) ปรัชญา แนวคิด และทฤษฎีทางการศึกษา ศาสนา เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม (2) แนวคิด และกลวิธีการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน	(1) ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาสถานศึกษา (2) วิเคราะห์เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 13 (ต่อ)

มาตรฐานความรู้	สาระความรู้	สมรรถนะ
3. ภาษาและวัฒนธรรม	(1) ภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อการเป็นครู (2) ภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู	(1) สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ เพื่อการสื่อความหมายอย่างถูกต้อง (2) ใช้ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ
4. จิตวิทยาสำหรับครู	(1) จิตวิทยาพื้นฐานและจิตวิทยาพัฒนาการของมนุษย์ (2) จิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาการศึกษา (3) จิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา	(1) สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (2) ใช้จิตวิทยาเพื่อความเข้าใจและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ
5. หลักสูตร	(1) หลักการ แนวคิดในการจัดทำหลักสูตร (2) การนำหลักสูตรไปใช้ (3) การพัฒนาหลักสูตร	(1) วิเคราะห์หลักสูตรและสามารถจัดทำหลักสูตรได้ (2) ปฏิบัติการประเมินหลักสูตรและนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรจริง
6. ชั้นเรียน	(1) เรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ (2) ทฤษฎีและรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และแก้ปัญหาได้ (3) การบูรณาการการเรียนรู้แบบเรียนรวม (4) การจัดการชั้นเรียน (5) การพัฒนาศูนย์การเรียนในสถานศึกษา	(1) สามารถสร้างบรรยากาศการจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 13 (ต่อ)

มาตรฐานความรู้	สาระความรู้	สมรรถนะ
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	(1) หลักการ แนวคิด แนวปฏิบัติในการวิจัย (2) การใช้และผลิตงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	(1) สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน (2) สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	(1) หลักการ แนวคิด การออกแบบการประยุกต์ใช้ และการประเมินสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ (2) เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร	(1) ประยุกต์ใช้ และประเมินสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ (2) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร
9. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	(1) หลักการ แนวคิด และแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน (2) ปฏิบัติการวัดและการประเมินผล	(1) สามารถวัดและประเมินผลได้ (2) สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน
10. การประกันคุณภาพการศึกษา	(1) หลักการ แนวคิด แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการคุณภาพการศึกษา (2) การประกันคุณภาพการศึกษา	(1) สามารถจัดการคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง (2) สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้
11. คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ	(1) หลักธรรมาภิบาล และความซื่อสัตย์สุจริต (2) คุณธรรม และจริยธรรมของวิชาชีพครู (3) จรรยาบรรณของวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด	(1) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีจิตสำนึกสาธารณะ และเสียสละให้สังคม (2) ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 13 (ต่อ)

มาตรฐานความรู้	สาระความรู้	สมรรถนะ
12. การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน	(1) การสังเกตการจัดการเรียนรู้ (2) การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง (3) การทดลองสอนในสถานการณ์จำลอง และสถานการณ์จริง (4) การออกแบบทดสอบ ข้อสอบหรือเครื่องมือวัดผล (5) การตรวจข้อสอบ การให้คะแนนและการตัดสินผลการเรียน (6) การสอบภาคปฏิบัติและการให้คะแนน (7) การวิจัยแก้ปัญหาผู้เรียน (8) การพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพ	(1) สามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อจุดประสงค์การสอนที่หลากหลาย (2) สามารถปฏิบัติการสอน ออกแบบทดสอบ วัดและประเมินผลผู้เรียน
13. การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ	(1) การปฏิบัติการสอนวิชาเอก (2) การวัดและประเมินผล และนำผลไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน (3) การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือแบ่งปันความรู้ในการสัมมนาการศึกษา	(1) สามารถจัดการเรียนรู้ในสาขาวิชาเอก (2) สามารถประเมิน ปรับปรุง และศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (3) ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2) มาตรฐานการปฏิบัติงาน

มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ

หมายถึง การศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่องค์การหรือหน่วยงาน หรือสมาคมจัดขึ้น เช่น การประชุม การอบรม การสัมมนา และการประชุมปฏิบัติการ เป็นต้น ทั้งนี้ต้องมีผลงานหรือรายงานที่ปรากฏชัดเจน

มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียน

หมายถึง การเลือกอย่างชาญฉลาด ด้วยความรัก และหวังดีต่อผู้เรียน ดังนั้น ในการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมอื่น ๆ ครูต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดแก่ผู้เรียนเป็นหลัก

มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ

หมายถึง การใช้ความพยายามอย่างเต็มความสามารถของครูที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ให้มากที่สุด ตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ โดยวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหาความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนที่จะให้ได้ผลดีกว่าเดิม รวมทั้งการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนอย่างเป็นระบบ

มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง

หมายถึง การเลือกใช้ ปรับปรุง หรือสร้างแผนการสอน บันทึกการสอน หรือเตรียมการสอนในลักษณะอื่น ๆ ที่สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

หมายถึง การประดิษฐ์ คิดค้น ผลิต เลือกใช้ ปรับปรุงเครื่องมือ อุปกรณ์ เอกสารสิ่งพิมพ์ เทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน

หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการแสวงหาความรู้ ตามสภาพความแตกต่างของบุคคลด้วยการปฏิบัติจริง และสรุปความรู้ทั้งหลายได้ด้วยตนเองก่อให้เกิดค่านิยมและนิสัยในการปฏิบัติจนเป็นบุคลิกภาพถาวรติดตัวผู้เรียนตลอดไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ

หมายถึง การรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนที่เกิดจากการปฏิบัติการเรียนการสอนให้ครอบคลุมสาเหตุ ปัจจัย และการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง โดยครูนำเสนอรายงานการปฏิบัติในรายละเอียด ดังนี้

1) ปัญหาความต้องการของผู้เรียนที่ต้องได้รับการพัฒนา และเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียน

2) เทคนิค วิธีการ หรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่นำมาใช้เพื่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และขั้นตอนวิธีการใช้เทคนิควิธีการหรือนวัตกรรมนั้น ๆ

3) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการที่กำหนด ที่เกิดกับผู้เรียน

4) ข้อเสนอแนะแนวทางใหม่ ๆ ในการปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน

หมายถึง การแสดงออกการประพฤติและปฏิบัติในด้านบุคลิกภาพทั่วไป การแต่งกาย กิริยา วาจา และจริยธรรมที่เหมาะสมกับความเป็นครูอย่างสม่ำเสมอที่ทำให้ผู้เรียนเลื่อมใสศรัทธา และถือเป็นแบบอย่าง

มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์

หมายถึง การตระหนักถึงความสำคัญ รับฟังความคิดเห็น ยอมรับในความรู้ความสามารถ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของเพื่อนร่วมงานด้วยความเต็มใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา และร่วมรับผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น

มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์

หมายถึง การตระหนักถึงความสำคัญ รับฟังความคิดเห็น ยอมรับในความรู้ความสามารถ ของบุคคลอื่นในชุมชน และร่วมมือปฏิบัติงานเพื่อพัฒนางานของสถานศึกษา ให้ชุมชนและสถานศึกษามีการยอมรับซึ่งกันและกัน และปฏิบัติงานร่วมกันด้วยความเต็มใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา

หมายถึง การค้นหา สังเกต จดจำ และรวบรวมข้อมูลข่าวสารตามสถานการณ์ของสังคมทุกด้าน โดยเฉพาะสารสนเทศเกี่ยวกับวิชาชีพครู สามารถวิเคราะห์ วิจารณ์อย่างมีเหตุผล และใช้ข้อมูลประกอบการแก้ปัญหา พัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสม

มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

หมายถึง การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้โดยการนำเอาปัญหาหรือความจำเป็นในการพัฒนาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนและการจัดกิจกรรมอื่นๆ ในโรงเรียนมากำหนดเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาของผู้เรียนที่ถาวร เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาของครูอีกแบบหนึ่งที่จะนำเอาวิกฤติต่างๆ มาเป็นโอกาส ในการพัฒนา ครูจำเป็นต้องมองมุมต่างๆ ของปัญหาแล้วผันมุมของปัญหาไปในทางการพัฒนา กำหนดเป็นกิจกรรมในการพัฒนาของผู้เรียน ครูจึงต้องเป็นผู้มองมุมบวกในสถานการณ์ต่างๆ ได้ กล้าที่จะเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ มีสติในการแก้ปัญหา มิได้ตอบสนองปัญหาต่างๆ ด้วยอารมณ์หรือแง่มุมแบบตรงตัว ครูสามารถมองหักมุมในทุกๆ โอกาส มองเห็นแนวทางที่นำสู่ผลก้าวหน้าของผู้เรียน

6. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

การศึกษาหลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น เพื่อนำมาใช้ในการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล ดังนี้

6.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ ดังนี้

กจิตตา ชินพิทักษ์วัฒนา (2557 อ้างถึงใน มนตรี อินตา, 2562, หน้า 27) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพัฒนา ระบบ หรือองค์กรให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ โดยกำหนดแนวทางแก้ไขสิ่งที่ต้องการจำเป็น ให้ถึงเป้าหมาย แล้วหาช่องว่างระหว่างสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นเพื่อแก้ไข จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัดเรียงลำดับความสำคัญ ความเร่งด่วน และความเหมาะสมเพื่อ กำหนดแนวทางการพัฒนาต่อไป

มนตรี อินตา (2562, หน้า 27) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่ช่วยในการจัดลำดับความสำคัญในความแตกต่างหรือช่องว่างระหว่างสิ่งที่ เป็นอยู่ หรือสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็น โดยข้อมูลที่ได้จากบุคคล สามารถนำมาสู่การตัดสินใจ วางแผน การกำหนดแนวทางการพัฒนาได้อย่างเหมาะสม และข้อมูลดังกล่าวนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางบวกหรือเชิงสร้างสรรค์

สุวิมล ว่องวาณิช (2562, หน้า 62) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเป็นเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควร เปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลที่นำไปสู่การ เปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษา หรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทาง การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางบวก

McCaslin & Tibezinda (2014, อ้างถึงใน มนตรี อินตา, 2562, หน้า 27) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการประเมินเพื่อกำหนดช่องว่างหรือความแตกต่างระหว่างสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น และ จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นนั้น นำมาสู่การตัดสินใจ วางแผน การกำหนดรูปแบบหรือแนวทางการพัฒนาได้อย่างเหมาะสม และข้อมูลดังกล่าวนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางบวกหรือเชิงสร้างสรรค์

โดยสรุป การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์และหาความแตกต่างระหว่างสภาพจริงที่เป็นอยู่กับสภาพที่ควรจะเป็น จากนั้นจัดลำดับความต้องการจำเป็นเพื่อนำไปพิจารณาตัดสินใจ ออกแบบ วางแผน กำหนดรูปแบบแนวทาง หรือวิธีการพัฒนาอย่างเหมาะสมนำไปสู่การปรับปรุง พัฒนาที่ดี

6.2 ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นกระบวนการที่สำคัญและมีประโยชน์ดังนี้ (สุวิมล ว่องวาณิช, 2550, อ้างถึงใน มนตรี อินตา, 2562, หน้า 28)

1. เป็นเครื่องมือบริหารที่มีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถกำหนดแผนงานที่สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานป้องกันการสูญเสียทรัพยากรโดยเปล่าประโยชน์

2. ผลจากการประเมินความต้องการจำเป็น สามารถสะท้อนภาพบริบทที่เกิดขึ้นของหน่วยงาน นำไปสู่การวางแผน กำหนดแนวทางพัฒนาองค์กร กำหนดวัตถุประสงค์การดำเนินงานให้ชัดเจน สอดคล้องกับสภาพที่เกิดขึ้นจริง และสนองความต้องการขององค์กร

3. ช่วยกำหนดเป้าหมายขององค์กรจากความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมาย ช่วยกระตุ้นให้เกิดผลกระทบต่อโครงการให้สามารถวัดการเปลี่ยนแปลงของการปฏิบัติงานในช่วงเวลานั้น ๆ

6.3 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวาณิช (2548, อ้างถึงใน มนตรี อินตา, 2562, หน้า 28) กล่าวว่า ความต้องการจำเป็นแบ่งได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับลักษณะที่ใช้ในการจัดประเภท ดังนี้

1. ระดับความต้องการจำเป็น เช่น ความจำเป็นขององค์กร (Organizational Needs) ความต้องการจำเป็นของบุคลากร (Personal Needs) ความจำเป็นของกลุ่ม (Group Needs)

2. สาระเนื้อหาของความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาบุคลากร (Staff Development Needs) ความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรม (Development Needs) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development Needs)

3. ระดับความลึกซึ้งของความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นตามการรับรู้ (Felt needs) ความต้องการจำเป็นเชิงวิเคราะห์ (Analytical needs) ด้านกระบวนการ (Process Needs) ความต้องการจำเป็นด้านผลลัพธ์(Outcome Needs) ความต้องการจำเป็นด้านแก้ปัญหา (Solution Needs) ตามความคิดของ Kaufman ความต้องการจำเป็นด้านปัจจัยและด้านกระบวนการ ถือเป็น “ความต้องการจำเป็นเทียม หรือกึ่งความต้องการจำเป็น” (Quais Needs) ส่วนความต้องการจำเป็นด้านผลลัพธ์ถือเป็น “ความต้องการที่แท้จริง” (Needs)

4. ช่วงเวลาที่ต้องการกำหนดความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นในปัจจุบัน (Present หรือ Current Needs) ความต้องการจำเป็นในอนาคต (Future Needs)

5. ธรรมชาติของข้อมูลที่แสดงความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นเชิงคุณลักษณะ (Qualitative Needs) ความต้องการจำเป็นเชิงปริมาณ (Quantitative Needs)

6. เจ้าของความต้องการจำเป็น ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ความต้องการจำเป็นด้านปฐมภูมิ(Primary Needs) ซึ่งเป็นความต้องการจำเป็นของผู้รับบริการ (Service Receivers) ในทางการศึกษาส่วนใหญ่เป็นความต้องการจำเป็นของนักเรียน และความ ต้องการจำเป็นทุติยภูมิซึ่งเป็นความต้องการจำเป็นของผู้ให้บริการ (Service Providers) เช่น ความต้องการจำเป็นของผู้บริหาร

อย่างไรก็ตาม Witkin (1984, pp.9-15) ได้เพิ่มเติมระดับความต้องการจำเป็นระดับที่สาม (Tertiary Needs) ซึ่งถือว่าเป็นความต้องการจำเป็นด้านทรัพยากร และการแก้ไขปัญหา (Resources/Solution)

สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีหลายประเภท เช่น ระดับความต้องการจำเป็น สาระเนื้อหาของความต้องการจำเป้น ช่วงเวลาที่ต้องการกำหนดความต้องการจำเป้น เจ้าของความต้องการจำเป็น เป็นต้น ดังนั้นในการเลือกประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นมาใช้จะต้องอาศัยวัตถุประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็นนั้นเป็นตัวกำหนด

6.4 ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวาณิช (2562, หน้า 107) ได้สรุปผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) การกำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น อธิบายเหตุผลสำคัญที่ต้องทำการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น ผลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อจุดมุ่งหมายใด เพื่อคนกลุ่มใด

2) การกำหนดคำถามการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น คำถามที่กำหนดขึ้นนี้จะช่วยในการกำหนดขอบเขตของการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น ประเด็นสำคัญ ทั้งจุดมุ่งหมายและคำถามจะนำมาใช้ในการออกแบบกรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น

3) การกำหนดกรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น ต้องมีการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่

3.1) การกำหนดกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง

3.2) การกำหนดวิธีการเก็บข้อมูล

3.3) การกำหนดเครื่องมือเก็บข้อมูล

3.4) การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5) การจัดทำรายงาน

3.6) การใช้ผลการประเมิน

Witkin, B. R., & Altschuld, J. W. (2000, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2562, หน้า 100) แสดงทัศนะว่า ลักษณะของการประเมินความต้องการจำเป็นคล้ายคลึงกับการประเมินแบบมีระบบ จึงได้เสนอแผน 3 ระยะ (Three-Phase Plan) สำหรับการประเมินความต้องการ จำเป็น ดังนี้

ระยะที่ 1 ก่อนการประเมิน หรือระยะการสำรวจ ในระยะนี้มีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นที่มีอยู่ วางแผนการดำเนินงานโดยกำหนดขอบเขตและประเด็นของความต้องการจำเป็น กำหนดจุดมุ่งหมายของความต้องการจำเป็น แหล่งข้อมูล การใช้ประโยชน์ข้อมูล ระบุข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และพัฒนาแผนงานสำหรับระยะที่ 2 รวมทั้งกำหนดเกณฑ์สำหรับทำการประเมินความต้องการจำเป็น

ระยะที่ 2 การประเมิน หรือระยะการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลและความเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น จัดลำดับความต้องการจำเป็นและวิเคราะห์หาสาเหตุ ผลลัพธ์และสังเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 3 หลังการประเมิน หรือระยะการนำผลไปใช้ประโยชน์ โดยเชื่อมโยงข้อมูลและแผนการดำเนินงานที่ได้รับ งานหลักคือการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังที่นำไปประยุกต์ใช้ได้และเกณฑ์การตัดสินเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา การจัดทำแผนปฏิบัติ การนำเสนอข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินความต้องการจำเป็นแก่ผู้ตัดสินใจและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการจัดเตรียมแผนสำหรับดำเนินการเพื่อขจัดปัญหาที่เกิดจากความต้องการจำเป็นหรือนำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ

สรุปได้ว่าการประเมินความต้องการจำเป็น มีขั้นตอนและแผนการประเมิน 3 ขั้นได้แก่ 1. การกำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมิน 2. การกำหนดคำถามการวิจัย และ 3. การกำหนดกรอบการวิจัย โดยสามารถกำหนดแผนการประเมินความต้องการจำเป็นได้ 3 ระยะคือ ระยะที่ 1 ก่อนการประเมิน (การสำรวจ) ระยะที่ 2 การประเมิน (การเก็บรวบรวมข้อมูล) และระยะที่ 3 หลังการประเมิน (การนำผลไปใช้ประโยชน์) ซึ่งขั้นตอนและ

แผนการประเมินจะช่วยให้การประเมินความต้องการจำเป็นมีความชัดเจนและสามารถพัฒนาและแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.5 การจัดลำดับความต้องการจำเป็น

Witkin & Altrichuld (1995, อ้างถึงใน มนตรี อินตา, 2562, หน้า 30) ได้กล่าวว่า การจัดลำดับความต้องการจำเป็นจะต้องพิจารณาทั้งความเที่ยงและความตรง และต้องมีการตรวจสอบคุณภาพขององค์ประกอบที่มีส่วนสำคัญต่อการจัดลำดับที่ในการประเมินความต้องการจำเป็น ประกอบด้วย

1. การกำหนดขนาดความแตกต่างของสภาพปัจจุบันกับสภาพที่พึงประสงค์
2. องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุสนับสนุน หรืออุปสรรคต่อความต้องการ
3. การกำหนดระดับความยากง่ายในการจัดลำดับความต้องการจำเป็น
4. การประเมินความเสี่ยง
5. ผลกระทบที่อาจเกิดกับส่วนอื่น ๆ ของระบบ
6. การกำหนดค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการแก้ปัญหา

สุวิมล ว่องวาณิช (2550, อ้างถึงใน มนตรี อินตา, 2562, หน้า 30) กล่าวว่า การจัดลำดับความสำคัญ (Priority Setting) ของความต้องการจำเป็น เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากในกระบวนการกำหนดความต้องการจำเป็น ทำให้การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสมบูรณ์ การจัดลำดับความต้องการจำเป็นเป็นการศึกษาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นแต่ละประเด็น จากนั้นนำความต้องการจำเป็นมาจัดเรียงลำดับตั้งแต่ความสำคัญมากไปหาน้อย

สรุปได้ว่า การจัดลำดับความต้องการจำเป็นเป็นขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็นซึ่งได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ รวมถึงการพิจารณาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุสนับสนุนหรืออุปสรรคต่าง ๆ การจัดลำดับความสำคัญจะช่วยให้สามารถมองเห็นความต้องการที่มีความสำคัญมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดตามลำดับ

6.6 เครื่องมือประเมินความต้องการจำเป็นเชิงสำรวจ

การวิจัยเชิงสำรวจในการระบุความต้องการจำเป็นใช้เพื่อบรรยายลักษณะประชากรที่เป็นภาพรวม และอธิบายสาเหตุที่มีของความต้องการจำเป็น มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ (สุวิมล ว่องวาณิช, 2550, อ้างถึงใน มนตรี อินตา, 2562, หน้า 30)

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการประเมินความต้องการจำเป็น มีข้อตกลงสำคัญหลายประการ ประการแรก ผู้ตอบมีความสามารถในการอ่านเข้าใจความหมายของข้อความหรือคำถามที่ถาม ประการที่สอง ผู้ตอบมีข้อมูลหรือมีความรู้พอจะตอบคำถามหรือให้ข้อมูลได้ และประการที่สาม ผู้ตอบมีความเต็มใจและตั้งใจที่จะตอบโดยให้ข้อมูลที่จริงอย่างซื่อสัตย์

1.1 ลักษณะของแบบสอบถามที่ดีประกอบไปด้วย

1) ข้อความหรือคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2) มีการวางแผนการสร้างที่เหมาะสมทำให้ได้ข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์

3) สามารถดำเนินการเก็บข้อมูลได้ภายใต้เวลา และทรัพยากรที่เหมาะสม

1.2 ประเภทของแบบสอบถาม ธรรมชาติของข้อมูลที่ต้องการศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม แบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่เป็น ความคิดเห็น จึงมีการเรียกแบบสอบถามให้มีความเฉพาะเจาะจง 2 แบบ คือ

1) แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่เน้นการเก็บข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง เช่น ข้อมูลภูมิหลังทั่วไป พฤติกรรมการปฏิบัติตน เป็นต้น

2) แบบวัดความคิดเห็น (Opinionnaire) เป็นเครื่องมือที่เน้นการเก็บ ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น ความรู้สึก หรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

1.3 ประเภทของคำถามในแบบสอบถาม

1) คำถามปลายปิด (Close-ended question) หรือคำถามแบบมีโครงสร้างประกอบด้วยข้อความหรือคำถามและกลุ่มของคำตอบให้ผู้ตอบเลือก โดยจัดเรียงลำดับคำถามตามที่ผู้วิจัยต้องการทราบ

2) คำถามปลายเปิด (Open-ended Question) ประกอบด้วยคำถามที่ให้อิสระในการแสดงความคิดเห็นของผู้ตอบอาจมีความลึกซึ้งกว่าที่ผู้วิจัยคาดไว้ ลักษณะ ของข้อมูลที่ได้เป็นการแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นตามการรับรู้ของผู้ตอบ

สิ่งที่จะต้องพิจารณาในการสร้างแบบสอบถาม คือ ชุดคำถามที่ได้ตระเตรียมไว้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่ต้องการศึกษากับตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร ซึ่งกำหนดรูปแบบการตอบ ได้ 2 แบบ คือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1) รูปแบบการตอบสนองเดี่ยว (Single-response Format) เป็นคำถามที่กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างระบุระดับปัญหา สภาพที่เป็นอยู่ หรือระดับของสิ่งที่ต้องการอย่างใดอย่างหนึ่ง ปรากฏในแบบสอบถามที่มีข้อคำถามให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่า โดยให้คำตอบเพียงชุดเดียวซึ่งคำตอบที่ได้ คือความต้องการจำเป็นแล้วนำมาจัดเรียงลำดับตามความสำคัญ วิธีการจัดเรียงลำดับตามความสำคัญ ข้อมูลประเภทนี้รู้จักกันดี และนิยมใช้อย่างแพร่หลายในกลุ่มนักประเมินเพราะเป็นวิธีที่เข้าใจได้ง่าย มีความซับซ้อนน้อย เก็บข้อมูลได้ง่าย มีความสะดวกและรวดเร็วในการบริหารจัดการ แต่มีข้อจำกัดที่วิธีการดังกล่าวใช้กันค่อนข้างมากอาจทำให้ไม่ดึงดูดใจผู้ตอบแบบสอบถามได้ (Witkin, 1984, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2550, หน้า 137 – 138)

2) รูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual-response Format) เป็นคำถามชุดเดียวกันแต่ให้กลุ่มตัวอย่างระบุ 2 ส่วน คือ ระดับของการดำเนินงานในสภาพจริง และระดับสภาพที่พึงประสงค์ ในแบบสอบถามมีข้อความให้ตอบในรูปมาตราประมาณค่า โดยให้ตอบข้อมูลสองชุด พัฒนามาจากชุดคำถามการตอบสนองเดี่ยว

2. การใช้วิธีการสัมภาษณ์ การเก็บข้อมูลแบบเผชิญหน้าระหว่างผู้ทำการประเมินความต้องการจำเป็นกับผู้ให้ข้อมูล สำหรับการประเมินความต้องการจำเป็นที่เป็น ระบบจะใช้การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการซึ่งการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการนั้นสามารถ กระทำได้โดยใช้วิธีการ 3 ลักษณะดังนี้ การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างระดับกลาง และการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

3. การสนทนากลุ่ม (Focus Group) การสนทนากลุ่มเป็นวิธีการที่มีความน่าสนใจ มักใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ ข้อมูลที่ได้สามารถระบุความต้องการจำเป็นที่ได้จากบุคคลเป้าหมายทั้งกลุ่ม มีประโยชน์ในการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสนทนาแสดงความคิดเห็นซึ่งเป็นความรู้สึกจากสภาพที่เป็นอยู่ได้อย่างเต็มที่ การมี ปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มจะช่วยกระตุ้นและส่งเสริมความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสนทนาเพื่อระบุ ความต้องการจำเป็น วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น และการกำหนด ทางเลือกในการแก้ไขปัญหา

การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสำหรับรูปแบบการตอบสนองเดี่ยว และรูปแบบการตอบสนองคู่ มีแนวคิดเบื้องหลังของแต่ละเทคนิคที่คล้ายคลึงกัน คือ การให้คะแนนความสำคัญตามลำดับ วิธีการที่กำหนด การจัดเรียงลำดับความสำคัญและการสรุปผลการจัดลำดับความสำคัญ ซึ่งการสร้างเครื่องมือ

จะต้องมีความชัดเจนในสิ่งมุ่งหวังเพื่อเชื่อมโยงมโนทัศน์ของสิ่งนั้น เป็นข้อมูลหลักฐานที่เป็นรูปธรรม ต้องพิจารณาเครื่องมือ รูปแบบคำถามให้สอดคล้องกับ คุณลักษณะและเหมาะสมกับผู้ให้ข้อมูล

สรุปได้ว่า เครื่องมือประเมินความต้องการจำเป็นเชิงสำรวจ ประกอบด้วย แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การสังเกต ซึ่งมุ่งเน้นข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจ ความต้องการจำเป็นซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการแก้ไขหรือพัฒนา

6.7 เทคนิคการจัดลำดับความสำคัญการประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวาณิช (2550, อ้างถึงใน มนตรี อินตา, 2562, หน้า 32-34) ได้เสนอเทคนิควิธีที่ใช้ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสำหรับรูปแบบการตอบที่เป็นทั้งการตอบสนองเดี่ยวและรูปแบบการตอบสนองคู่ โดยมีวิธีการแนวคิดเบื้องหลังของแต่ละเทคนิควิธีการดำเนินการที่คล้ายคลึงกัน ประกอบด้วยขั้นตอนการ ดำเนินการสำคัญ คือ การให้คะแนนความสำคัญตามวิธีการที่กำหนด การเรียงลำดับความสำคัญและการสรุปผลการจัดลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองเดี่ยว ข้อมูลแบบการตอบสนองเดี่ยว ได้แก่ ข้อมูลที่ผู้ตอบเลือกตอบข้อคำถามในแบบสอบถามเพียงส่วนเดียว โดยอาจถามว่า ข้อความนี้มีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับใดหรือท่านมีความต้องการจำเป็นในด้านนี้มากน้อยเพียงใด เป็นการกำหนดความต้องการจำเป็นตามนิยามการแก้ปัญหา (Solution Definition) ในกลุ่มเทคนิควิธีนี้มีวิธีการจัดลำดับจำนวน 3 วิธีดังนี้

1.1 วิธีการจัดเรียงลำดับตามค่ามัธยมฐานสำหรับมาตรแบบกลุ่ม (Category Scales) วิธีนี้นักวิจัยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างระบุน้ำหนักความสำคัญของความต้องการจำเป็นตามการรับรู้เป็นรายประเด็นตามมาตรประมาณค่า ผู้ให้ข้อมูลจะให้น้ำหนัก ความสำคัญกับความต้องการจำเป็นประเด็นต่าง ๆ เท่ากันได้หากเห็นว่าความต้องการจำเป็นเหล่านั้นมีระดับความสำคัญเท่ากัน จากนั้นทำการแจงนับความถี่ที่กระจายตามมาตรประมาณค่าของแต่ละข้อรายการแล้วหาค่ามัธยฐานหรือฐานนิยมหรือค่าเฉลี่ย แต่ค่ามัธยฐานจะเป็นค่าสถิติที่เหมาะสมสำหรับข้อมูลที่อยู่ในมาตราจัดอันดับ ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสามารถเรียงค่าจากมากไปหาน้อยหรือจากน้อยไปหามากตามค่าสถิติที่ได้ในแต่ละข้อรายการ อย่างไรก็ตามผลที่ได้จากการใช้วิธีนี้ในการจัดลำดับความสำคัญมีความเป็นไปได้สูงที่ความต้องการจำเป็นทุกประเด็นมีค่าเท่ากัน

ซึ่งทำให้ต้องมีการอภิปรายเสริมหรือหาข้อมูลอื่นเสริมว่าความต้องการจำเป็นประเด็นใดมีความสำคัญมากที่สุด นับเป็นจุดอ่อนของวิธีนี้

1.2 วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาด (Magnitude Estimation Scaling) การจัดความสำคัญความต้องการจำเป็นสามารถกระทำได้โดยใช้วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาด (Magnitude Estimation Scaling–MES) โดยเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการจำเป็นซึ่งมีหลายด้านว่าด้านใดมีความสำคัญมากกว่า วิธีการสร้างมาตรประมาณช่วงขนาดจะมีการกำหนดความสำคัญของแต่ละข้อรายการด้วยคะแนนในเชิงเปรียบเทียบกับคะแนนความสำคัญของข้อความแรก (ความต้องการจำเป็น) ที่ใช้เป็นฐานการอ้างอิง ซึ่งกำหนดโดยนักประเมินความต้องการจำเป็นถือว่าเป็นวิธีที่ลดจุดอ่อนของวิธีแรก

1.3 วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired–weighing Procedure) กระบวนการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired–Weighing Procedure–PWP) เป็นวิธีการจัดลำดับความสำคัญด้วยการเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการจำเป็นทุกประเด็นเป็นรายคู่ให้ครบทุกคู่ที่เป็นไปได้ วิธีนี้จึงมีจุดเด่นกว่าสองวิธีแรก โดยปกติความต้องการจำเป็นที่ต้องการจัดลำดับความสำคัญไม่ควรเกิน 15 ข้อ หากเกิน 15 ข้อ จะทำให้กลุ่มตัวอย่างสับสน และไม่สามารถจำรายละเอียดของข้อรายการต่าง ๆ ได้ครบถ้วนสมบูรณ์

1.4 วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยการ์ด (Card Sort) การจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยการ์ดเป็นวิธีการที่ใช้การ์ดเป็นอุปกรณ์ที่ทำให้ผู้ประเมินความต้องการจำเป็นมีความสะดวกในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมากขึ้น วิธีนี้มีขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1.4.1 ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นเตรียมข้อความที่แสดงความต้องการจำเป็นทั้งหมดที่ต้องจัดลำดับโดยการพิมพ์ในกระดาษที่เป็นการ์ดจัดทำการ์ดเป็นชุด ๆ ตามจำนวนคนที่ทำหน้าที่จัดลำดับความสำคัญ

1.4.2 มอบการ์ดให้กับกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่จัดเรียงลำดับความสำคัญชี้แจงให้แยกการ์ดออกเป็นกอง ๆ ตามกลุ่มของข้อความที่คิดว่ามีความสำคัญอยู่ในกองเดียวกันจะเป็นกี่กองก็ได้

1.4.3 ระบุระดับความสำคัญในการ์ดแต่ละใบแล้วมอบการ์ดคืน

1.4.4 ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นจัดทำการแจกแจงความถี่ของคะแนนของการ์ดแต่ละใบ แล้วสรุปคะแนนเป็นภาพรวม เสนอเป็นผลการประเมินความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย

2. เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่ รูปแบบของการให้ตอบข้อมูลแบบตอบสนองคู่ (Dual-response Format) มักปรากฏในแบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในรูปมาตรประมาณค่าโดยให้ระบุข้อมูลทั้ง 2 ชุด คือ ระดับของสภาพที่เป็นอยู่จริงและสภาพที่ควรจะเป็น รูปแบบนี้สร้างขึ้นโดยมีพื้นฐานแนวคิดของการนิยามความต้องการจำเป็นตามโมเดลความแตกต่าง (Discrepancy Model) ซึ่งเป็นที่นิยมใช้กันมากโดยรวบรวมข้อมูลแบบการตอบสนองคู่จากมาตรวัดที่แสดงระดับความสำคัญ (Importance--I) ของข้อความนั้น เปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “what should be” และมาตรวัดที่แสดงระดับที่ข้อรายการนั้นได้รับการตอบสนองหรือ ระดับสัมฤทธิ์ผล (Degree of Success--D) ที่เป็นอยู่ในขณะนั้น เปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของ “what is” โดยมีสูตรในการคำนวณระดับความต้องการจำเป็นแต่ละวิธี ดังนี้

2.1 วิธี Mean Difference Method (MDF) กำหนดโดยหาผลต่างของค่าเฉลี่ยของ I และค่าเฉลี่ยของ D บางคนเรียกวิธีนี้ว่า Rank Order of Difference Scores

สูตร $MDF = I - D$

2.2 วิธี Priority Needs Index (PNI) เป็นวิธีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ซึ่งพัฒนาขึ้นมาโดยใช้ค่าสถิติในรูปดัชนีที่สามารถบอกค่าต่ำสุดและสูงสุดได้ โดยสร้างดัชนีชื่อว่า (Priority Needs Index--PNI) ซึ่งดัดแปลงมาจากวิธีการเรียงตำแหน่งความต้องการจำเป็นจากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวังกับที่เป็นอยู่จริง (Mean Difference) โดยการถ่วงน้ำหนักของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง I และ D ด้วยน้ำหนักความสำคัญของ I

สูตร $PNI = (I-D) \times I$

2.3 วิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) เป็นสูตรที่ปรับปรุงจากสูตร PNI ดั้งเดิมของ นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช ซึ่งเป็นวิธีที่หาค่าผลต่าง ของสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวัง (I-D) แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไป และให้ความหมายในเชิงการเปรียบเทียบ เมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบันเป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่คาดหวังของกลุ่ม

สูตร $PNI_{modified} = (I - D) / D$

2.4 การวิเคราะห์เมทริกซ์ (Matrix Analysis) เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่เน้นการเสนอผลการดำเนินงานของหน่วยงานในส่วนที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนที่ควรได้รับการพัฒนา โดยการแบ่งตารางออกเป็น 4 ช่อง แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพที่มุ่งหวัง (หรือเรียกว่าเกณฑ์ที่ควรจะเป็น) และสภาพที่เกิดขึ้นจริง จุดที่ใช้ในการแบ่งอาจเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนสูง-ต่ำที่กำหนดหรือเกณฑ์ที่ผู้ประเมินเห็นว่าเหมาะสมที่จะเป็นจุดตัด (Cut-off Score)

เทคนิคการจัดลำดับความสำคัญในการประเมินความต้องการจำเป็นแบ่งเป็น 2 รูปแบบหลัก ได้แก่ การตอบสนองเดี่ยว ใช้การตอบแบบเลือกคำตอบจากตัวเลือกเดียว และการตอบสนองคู่ ใช้การตอบแบบระบุข้อมูลทั้งสองชุด โดยทั้งสองเทคนิคมีวิธีการและแนวคิดที่คล้ายกัน ได้แก่ การให้คะแนน การเรียงลำดับความสำคัญ และการสรุปผลการจัดลำดับความสำคัญ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้เทคนิคการจัดลำดับความสำคัญแบบการตอบสนองคู่ และใช้วิธี Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) เป็นสูตรในการคำนวณ

6.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวาณิช, ชยุตม์ กิรมย์สมบัติ, ปิยพงษ์ คล้ายคลึง และกนิษฐ์ ศรีเคลือบ (2556, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง กลยุทธ์การขับเคลื่อนนโยบายปฏิรูปการศึกษา : การวิจัยและพัฒนาแบบก่อรูป ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าควรกำหนดหน่วยขับเคลื่อนนโยบาย 5 ระดับ ต้องมีผู้นำที่เข้มแข็งในแต่ละระดับ และต้องมีการพัฒนากิจกรรมเสริมพลังอำนาจครู ทั้งนี้ หลังจากการทดลองพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางบวกในกลุ่มผู้บริหาร ครูและนักเรียน และมีข้อเสนอให้ใช้การวิจัยเป็นฐานในการขับเคลื่อนนโยบาย รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของพี่เลี้ยงเพื่อสนับสนุนครู ปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์เพื่อสร้างครูที่มีความยึดมั่นผูกพันกับการวิจัย และความเป็นครูแบบสะท้อนคิด

สิทธิชัย เวศสุวรรณ (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพองค์กรในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพที่เป็นจริงของการบริหารคุณภาพองค์กรในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษารวมทุกด้าน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2) สภาพที่ควรจะเป็นของการบริหารคุณภาพองค์กรในสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพองค์กรในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มีค่า $PNI_{Modified}$ อยู่ระหว่าง 0.12 ถึง 0.16 โดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ที่ 0.12

วราลี ถนอมชาติ และ นภัส ศรีเจริญประมง (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของครูปฐมวัยในจังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติในการพัฒนาสมรรถนะหลักในสภาพที่เป็นจริง อยู่ในระดับมาก และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลของการจัดอันดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครู ลำดับแรกคือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน รองลงมา คือ การพัฒนาตนเอง และการทำงานเป็นทีม ตามลำดับ ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงาน คือ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน รองลงมา คือ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ และการบริหารจัดการชั้นเรียน ตามลำดับ 3) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพของครูปฐมวัยที่สำคัญจำแนกตามความจำเป็นมากที่สุดของแต่ละด้าน ดังนี้ สมรรถนะหลัก คือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน สมรรถนะประจำสายงาน คือ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

นัทธีรัตน์ พีระพันธุ์ และอิทธิพัทธ์ สุวทันพรกูล (2561, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นด้านสมรรถนะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 ของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครูโดยรวมในทุกภูมิภาค ได้แก่ 1) ด้านความรู้ ครูมีความต้องการจำเป็นมากที่สุดในเรื่องของการมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนทำให้การสอนและการเรียนรู้มีประสิทธิภาพโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 2) ด้านทักษะ ครูมีความต้องการจำเป็นมากที่สุดในเรื่องการสามารถประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดขั้นสูงและมีความคิดสร้างสรรค์ 3) ด้านเจตคติ ครูมีความต้องการจำเป็นในเรื่องการเผยแพร่ประสบการณ์ ทักษะ ความรู้ และการร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญในระดับเดียวกันเพื่อการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการศึกษามากที่สุด

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น สรุปได้ว่าต้องมีกิจกรรมเสริมพลังอำนาจครูการพัฒนาทักษะของครูในด้านต่าง ๆ โดยลำดับแรกคือ

การพัฒนาสมรรถนะ กล่าวคือการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ส่วนสมรรถนะประจำสายงาน คือการจัดการเรียนรู้ การจัดการชั้นเรียน นอกจากนี้ ยังมีความจำเป็นในการพัฒนาในด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของครู

7. หลักการ แนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

การสอนทักษะปฏิบัติเป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถลงมือทำ หรือปฏิบัติได้ตามเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ นักวิชาการได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับทักษะการสอนปฏิบัติของเดวีส์

7.1 ความหมายของการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

การสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies's Instructional Model) เป็นแนวคิดที่มีได้ใช้คำศัพท์อย่างหลากหลาย ได้แก่ Skill Motor, Skills Performance, Performance Skill, Psychomotor Skill ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสอนทักษะปฏิบัติดังนี้

Davies (1970 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ อันปัญญา, 2565, หน้า 62) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า หมายถึง การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ ได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้น

Deighton & C, L. (1971 อ้างถึงใน กิ่งกาญจน์ เสติ, 2566, หน้า 29) ได้ให้ความหมายของคำว่า ทักษะ (Skills) หมายถึง ระดับของความชำนาญที่ได้รับผลสำเร็จในการทำงานหรือกลุ่มของงาน เช่น ทักษะของความชำนาญในการขับเครื่องบิน และความหมายของทักษะนี้มีข้อตกลงว่า จะต้องเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมที่มีความซับซ้อนมากกว่าความสามารถเบื้องต้น

ทิศนา แขมมณี (2556, หน้า 246–247 อ้างถึงใน นิกูล เปียมาลย์, 2560, หน้า 27) ได้สรุปว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย เป็นรูปแบบที่มุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำหรือการแสดงออกต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลักการ วิธีการที่แตกต่างไปจากการพัฒนาด้านจิตพิสัยหรือพุทธิพิสัย

นิกูล เปียมาลย์ (2560, หน้า 28) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ หมายถึง การเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ลงมือทำงานด้วยตนเอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โดยมุ่งเน้นการฝึกวิธีการทำงานอย่างสม่ำเสมอ เป็นลำดับขั้นตอนที่ถูกต้อง ทั้งการทำงานรายบุคคล การทำงานเป็นรายกลุ่ม ซึ่งจะทำให้สามารถทำงานได้บรรลุตามเป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ มีการปรับปรุง และพัฒนาการทำงานอยู่เสมอ มีนิสัยที่ดีในการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

กิ่งกาญจน์ เสติ (2566, หน้า 30) กล่าวว่า ทักษะปฏิบัติ หมายถึง ความสามารถ ความชำนาญทางกล้ามเนื้อ หรือทักษะปฏิบัติเป็นลักษณะพฤติกรรมที่เป็นผลผลิตจากการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่กระทำออกมาอย่างถูกต้อง คล่องแคล่วและรวดเร็ว ซึ่งต้องอาศัยการฝึกหัดอย่างเหมาะสม ทำให้เกิดเป็นความชำนาญในการปฏิบัติงาน

สรุปได้ว่า การสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ หมายถึง การเรียนการสอนที่มุ่งเน้นทักษะพิสัย หรือการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ลงมือทำงานด้วยตนเองโดยผ่านการฝึกวิธีการย่อยตามลำดับขั้นตอนอย่างสม่ำเสมอ จนสามารถเชื่อมโยงทำให้เกิดความชำนาญหรือความสำเร็จในการปฏิบัติ

7.2 ความสำคัญของการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

นิศานาถ รัตนพันธุ์ (2560, หน้า 21) กล่าวว่า รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมาก

ศิราณี กลางประพันธ์ (2560, หน้า 46) สรุปว่า รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติทำให้ ผู้เรียนนำประสบการณ์ย่อย ๆ หลายประสบการณ์เชื่อมโยงเป็นองค์ความรู้ และสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านการปฏิบัติ อันนำไปสู่การปฏิบัติงานได้เต็มรูปแบบ

ลดาวัลย์ ก๊กตระกูล (2561, หน้า 14) กล่าวถึงความสำคัญว่า การเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติจะทำให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ

นิกูล เปียมาลย์ (2565, หน้า 62) ได้กล่าวถึงความสำคัญว่า รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติเป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมาก

สรุปได้ว่า การสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ มีความสำคัญทำให้การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถด้านการปฏิบัติของผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างสมบูรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

7.3 ขั้นตอนของการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

Davies (1971, pp. 50–56 อ้างถึงใน นิศานาถ รัตนพันธุ์, 2560, หน้า 21) กล่าวว่า กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะของเดวีส์ มี 5 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ และขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

ศิราณี กลางประพันธ์ (2560, หน้า 44) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ มีดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ และขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

ลดาวัลย์ ก๊กตระกูล (2561, หน้า 16) ได้สรุปว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 สาธิตทักษะ ขั้นที่ 2 สาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยเป็นทักษะที่สมบูรณ์

นิกูล เปียมาลย์ (2565, หน้า 62) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ มี 5 ขั้น ได้แก่ 1) การเลียนแบบ (Imitation) เป็นการสังเกตและการเลียนแบบพฤติกรรมคนอื่น ซึ่งประสิทธิภาพของการปฏิบัติอาจมีคุณภาพต่ำ 2) การปฏิบัติตามคำสั่ง (Manipulation) เป็นความสามารถในการดำเนินการตามความจำหรือตามคำสั่ง 3) การปฏิบัติด้วยความแม่นยำ (Precision) เป็นการปฏิบัติที่มีความแน่นอนมากขึ้น หรือเป็นการแสดงทักษะในระดับความแม่นยำสูงขึ้น 4) การประสานสัมพันธ์ (Articulation) เป็นการประสานงานภายในร่างกายและปรับตัวให้เข้ากับการดำเนินการเพื่อให้เกิดความสอดคล้องในการปฏิบัติ และ 5) การปฏิบัติจนเป็นธรรมชาติ (Naturalization) เป็นการแสดงออกระดับสูง จนกลายเป็นธรรมชาติหรือปฏิบัติโดยไม่จำเป็นต้องคิดมาก

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 สาธิตทักษะ ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ดูตั้งแต่ต้นจนจบอย่างเป็นธรรมชาติ ขั้นที่ 2 สาธิตและฝึกย่อย เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนแยกทักษะทั้งหมดเป็นทักษะย่อย และสาธิตทักษะย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนได้สังเกต และทำตามทีละส่วนย่อย ขั้นที่ 3 ปฏิบัติทักษะย่อย เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติทักษะย่อย โดยผู้สอนให้คำชี้แนะแก้ไขจนผู้เรียนสามารถทำได้ และทำจนครบทุกส่วนย่อย ขั้นที่ 4 ให้เทคนิควิธีการ เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนให้คำแนะนำ เทคนิค วิธีการ

เพิ่มเติม หลังจากผู้เรียนปฏิบัติในขั้นที่ 3 ได้แล้วเพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ดีขึ้น และขั้นที่ 5 เชื่อมโยงทักษะ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ โดยใช้การเชื่อมโยงประสบการณ์ เทคนิควิธีการ จนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างชำนาญและมีความสมบูรณ์

7.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

นักวิชาการ นักการศึกษาได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ไว้หลากหลาย ดังนี้

นิกูล เปียมาล์ (2560, บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนตามกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ที่ส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงานช่างในบ้าน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า กิจกรรมการเรียนตามกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ที่ส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงานช่างในบ้าน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.69/80.17 2) ทักษะการปฏิบัติงานช่างในบ้าน หลังเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ =3.30 S.D.=0.23) และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.57 S.D.= 0.50)

ศิรินภา โพธิ์ทอง (2562, หน้า ง) ทำวิจัยเรื่อง ผลการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียวตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เรื่อง การสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า 1) การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียวตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เรื่อง การสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.46/84..63 2) บทเรียนฯ มีดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.5494 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 54.94 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนมีทักษะในการเขียนสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

อลงกรณ์ เกิดเนตร และสมยศ เผือดจันทึก (2564, หน้า 1/15) ทำวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 รายวิชาการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน พบว่า 1) การจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติ

สามารถพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมได้ในระดับดี 2) การจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติสามารถพัฒนาความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และ 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติในระดับมากที่สุด

ทรรศเทพ ศรมี และคณะ (2568, หน้า 22) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะเคลื่อนไหวพื้นฐานนาฏศิลป์ไทย โดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนตามแนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า 1) นักเรียนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะด้านปฏิบัติท่ารำพื้นฐานนาฏศิลป์โดยประยุกต์ใช้แนวคิดของเดวีส์ร่วมกับ E-book มีประสิทธิภาพ E_1/ E_2 เท่ากับ 76.17/86.00 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) มีทักษะการคิด ร้อยละ 81.58 และ 3) มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.56 S.D.=0.26)

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะปฏิบัติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ส่งผลความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากถึงมากที่สุด จึงเป็นแนวคิดที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้ในการพัฒนาโปรแกรมหรือกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิผล

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ พัฒนาโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู และศึกษาผลการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู โดยผู้วิจัยแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

ระยะที่ 3 การศึกษาผลการทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

การดำเนินการวิจัยในระยะที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ รายละเอียดการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาหลักการ แนวคิด และผลการวิจัยเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้เพื่อนำสู่การสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

การวิจัยระยะที่ 1 ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาหลักการ แนวคิด และผลการวิจัยเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้เพื่อการสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ มีตัวแปรที่ศึกษา คือ องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ การดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 แหล่งข้อมูล

นิยาม หลักการ แนวคิด และงานวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ จากนักวิชาการต่อไปนี้ สุวิชา วิริยมานุวงษ์ (2557) ชนกพร จุฑาสงฆ์ (2559) ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2560) วรรณภา โคตรพันธ์ (2563) วารีรัตน์ แก้วอุไร (2564)

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2565) วิจารณ์ พานิช (2567) Belgin Arslan-Canserver et al. (2021) Patphol, M. (2022) Siti Wahidah et al. (2022) แล้วดำเนินการสังเคราะห์ โดยใช้เกณฑ์ความถี่ตั้งแต่ 4 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไป

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ คือ แบบสังเคราะห์เอกสาร มีลักษณะเป็นแบบสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

1.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ มีรายละเอียด ดังนี้

1.2.2.1 แบบสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

2) ผู้วิจัยสร้างแบบสังเคราะห์เอกสารองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

3) ผู้วิจัยนำแบบสังเคราะห์เอกสารฉบับร่างให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุม และทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปใช้จริง

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสังเคราะห์องค์ประกอบ ดำเนินการโดยศึกษานิยาม วิเคราะห์และจัดกลุ่มองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ ลงในแบบสังเคราะห์เอกสาร

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยเลือกกลุ่มตัวแปรที่มีค่าความถี่ 4 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไป

1.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ขั้นตอนที่ 2 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

การวิจัยระยะที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ มีตัวแปรที่ศึกษา คือ องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ การดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ เลือกอย่างเจาะจง ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ดังนี้

2.1.1 อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป หรือมีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 2 คน

2.1.2 ผู้บริหารการศึกษา มีประสบการณ์ในการบริหารหรือการจัดการเรียนรู้ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน

2.1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มีประสบการณ์ในการบริหารหรือการจัดการเรียนรู้ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน

2.1.4 ครู มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปหรือมีวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนนี้ คือ แบบสัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured interviews) ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ และ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

2.2.2 การสร้างเครื่องมือ รายละเอียดดังนี้

2.2.2.1 ผู้วิจัยศึกษานิยาม หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.2.2.2 ผู้วิจัย (ร่าง) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ซึ่งแบ่งเป็นประเด็นสำคัญตามทักษะการจัดการเรียนรู้ที่สังเคราะห์ได้จากขั้นตอนที่ 1 จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำก่อนนำไปใช้จริง

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยประสานกับผู้ทรงคุณวุฒิขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์โดยนัดหมายวัน เวลา สถานที่ เพื่อการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

การวิจัยระยะที่ 1 ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ มีตัวแปรที่ศึกษา คือ ความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการ การดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน เลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด ประกอบด้วย

3.1.1 อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอก ในสาขาวิชาด้านพัฒนาหลักสูตรหรือการพัฒนาหลักสูตรและการสอน และมีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 2 คน

3.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา มีประสบการณ์ในการบริหารหรือการจัดการเรียนรู้ไม่น้อยกว่า 7 ปี และมีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอก และมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 1 คน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.1.3 ครู มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ไม่น้อยกว่า 7 ปี และมีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป และมีวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 2 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือในการวิจัยขั้นตอนนี้ คือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ตามมาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับ ประกอบด้วย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างเครื่องมือ มีรายละเอียดดังนี้

3.2.2.1 ผู้วิจัยนำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 และ 2 ประกอบด้วยการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิมาสังเคราะห์เป็นภาพรวมและนำไปกำหนดกรอบในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

3.2.2.2 ผู้วิจัยร่างแบบสอบถามความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ

3.2.2.3 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามกระทั่งสมบูรณ์

3.2.2.4 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตามที่กำหนดไว้

3.2.2.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับมาวิเคราะห์ข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือราชการจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ติดต่อประสานกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนัดหมายวัน เวลา สถานที่ เพื่อเสนอแบบสอบถามด้วยตนเอง หรือวิธีการอื่น ๆตามผู้ทรงคุณวุฒิอนุญาต

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านและแปลความหมาย ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 อ้างถึงใน วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2551, หน้า 75)

4.51–5.00 หมายถึง องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด

3.51–4.50 หมายถึง องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก

2.51–3.50 หมายถึง องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปานกลาง

1.51–2.50 หมายถึง องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อย

1.00–1.50 หมายถึง องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ผู้วิจัยเลือกองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ ที่มีค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากนั้นผู้วิจัยสรุปข้อมูลและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

การวิจัยระยะที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโปรแกรมและสร้างคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ผู้วิจัยดำเนินการมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

การดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 ขั้นที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มีตัวแปรที่ศึกษา คือ สภาพที่เป็นจริง สภาพที่ควรจะเป็น และลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู การดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู เป็นครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้รับรางวัลทรงคุณค่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBEC AWARDS) ปีการศึกษา 2565–2566 จำนวน 146 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3, 2566, ออนไลน์)

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้รับรางวัลทรงคุณค่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBEC AWARDS) ปีการศึกษา 2565–2566 จำนวน 111 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ร้อยละ 75 ของประชากร ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นโดยใช้ระดับชั้นเป็นชั้น ดังตาราง 14

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 14 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

ระดับชั้น	ประเภทรางวัลครูผู้สอนยอดเยี่ยม	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ประถมศึกษา	บูรณาการ ด้านวิชาการ	20	15
	กลุ่มสาระสังคมศึกษา ด้านวิชาการ	13	10
	บูรณาการ ด้านบริหารจัดการ	26	20
	กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาด้านบริหารจัดการ	18	14
มัธยมศึกษาตอนต้น	บูรณาการ ด้านวิชาการ	9	7
	กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ด้านวิชาการ	9	7
	บูรณาการ ด้านบริหารจัดการ	16	12
	กลุ่มสาระสังคมศึกษา ด้านบริหารจัดการ	8	6
มัธยมศึกษาตอนปลาย	บูรณาการ ด้านวิชาการ	5	4
	กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ด้านวิชาการ	7	5
	บูรณาการ ด้านบริหารจัดการ	7	5
	กลุ่มสาระสังคมศึกษา ด้านบริหารจัดการ	8	6
รวม		**146**	**111**

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.2.1 ลักษณะเครื่องมือเป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มีลักษณะเป็นแบบตอบสนองคู่ลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

1.2.2 การสร้างและหาคุณภาพ

1.2.2.1 กำหนดประเด็นหลักในการสร้างข้อคำถามจากกรอบแนวคิดการวิจัยและนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.2.2.2 จัดทำร่างแบบสอบถามเพื่อสอบถามสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่เป็นจริง”

5 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่เป็นจริง อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่เป็นจริง อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่เป็นจริง อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่เป็นจริง อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่เป็นจริง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่ควรจะเป็น”

5 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่ควรจะเป็น อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.2.2.3 แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

1.2.2.4 ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปตรวจสอบคุณภาพก่อนใช้จริง ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

1) นำร่างแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับ เนื้อหา ความถูกต้อง ความชัดเจนของภาษา จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence Index : IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 63)

3) คัดเลือกข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์การพิจารณา (IOC 0.50 ขึ้นไป) ไว้ ผลการวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.80 ถึง 1.00

4) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครู 40 คนเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น โดยค่าอำนาจจำแนกมีความหมาย ดังนี้ (อดิศักดิ์ พงษ์พูลผลศักดิ์, 2552, หน้า 129)

0.40 ขึ้นไป อำนาจจำแนกสูง คุณภาพข้อสอบดีมาก

0.30-0.39 อำนาจจำแนกปานกลาง คุณภาพข้อสอบดี

0.20-0.29 อำนาจจำแนกค่อนข้างต่ำ คุณภาพข้อสอบพอใช้

0.00-0.19 อำนาจจำแนกต่ำ คุณภาพข้อสอบใช้ไม่ได้

ค่าอำนาจจำแนกที่ยอมรับ คือตั้งแต่ 0.26 ขึ้นไป

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder - Richardson (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 123) ค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับ คือตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.97 เมื่อจำแนกเป็นด้านพบว่า แบบสอบถามสภาพที่เป็นจริงของทักษะการจัดการเรียนรู้ มีค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม (r) อยู่ระหว่าง 0.45 ถึง 0.83 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97 และแบบสอบถามสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ มีค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม (r) อยู่ระหว่าง 0.43 ถึง 0.88 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดย

1.3.1 ขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1.3.2 ขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครไปยังครูที่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อการทดลองใช้ โดยขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาครู

1.3.3 ขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 111 คน เพื่อเก็บข้อมูล

1.3.4 การส่งและเก็บข้อมูลการวิจัย ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและเก็บข้อมูลในรูปแบบเอกสารทางไปรษณีย์ ร่วมกับรูปแบบออนไลน์ผ่านระบบ google form

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1.4.1 ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาความถี่และร้อยละ

1.4.2 ข้อมูลตอนที่ 2 สภาพจริงที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูอยู่ในระดับมาก

1.00 – 1.50 หมายถึง สภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูอยู่ในระดับน้อยที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

1.4.3.1 นำค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาครู มาวิเคราะห์ค่าความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$)

สูตร $PNI_{modified} = (I - D) / D$

เมื่อ PNI หมายถึง ดัชนีการจัดเรียงอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

I = Importance หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean) ของสภาพที่ควรจะเป็น

D = Degree of Success หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean) ของสภาพที่เป็นจริง

1.4.3.2 วิเคราะห์ค่าความต้องการจำเป็นจากความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็น หาค่าเฉลี่ย $PNI_{modified}$ ของข้อคำถามแต่ละด้าน นำผลการวิเคราะห์มาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

1.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการศึกษาความต้องการจำเป็น ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ $PNI_{modified}$

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาองค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์

การดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาองค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์ มีตัวแปรที่ศึกษา คือ องค์ประกอบการศึกษามุ่งผลลัพธ์ การดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 แหล่งข้อมูล

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์ จำนวน 10 แหล่ง ดังนี้ บัณฑิต ทิพากร (2562) สุดารัตน์ บุตรจริยะ (2563) ฐิติมา ญาณะวงษา และคณะ (2564) สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (2564) มานะ สินธุวงษานนท์ และนัฐยา บุญกองแสน (2566) Spady, William G. (1994) Maniam Kaliannan (2012) University Teknologi Mara (2020) Nurti Rahayu et al. (2021) Astrid Tran (2023)

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสังเคราะห์เอกสาร มีลักษณะเป็นแบบสังเคราะห์องค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์

2.2.2 การสร้างเครื่องมือ มีรายละเอียดดังนี้

2.2.2.1 ร่างแบบสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับองค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ตามขั้นตอน ต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับองค์ประกอบการศึกษามุ่งผลลัพธ์เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสังเคราะห์องค์ประกอบการศึกษามุ่งผลลัพธ์

2) ผู้วิจัยสร้างแบบสังเคราะห์องค์ประกอบการศึกษามุ่งผลลัพธ์

3) ผู้วิจัยนำแบบสังเคราะห์เอกสารฉบับร่างให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุม และทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปใช้จริง

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสังเคราะห์องค์ประกอบ ดำเนินการโดยศึกษานิยาม วิเคราะห์และจัดกลุ่มองค์ประกอบการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ลงในแบบสังเคราะห์เอกสาร

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยเลือกกลุ่มตัวแปรที่มีค่าความถี่ 4 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไป

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการสังเคราะห์องค์ประกอบการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ

ขั้นตอนที่ 3 การร่างโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

การดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 ขั้นที่ 3 การร่างโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีตัวแปรที่ศึกษา คือ ความเหมาะสมของโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้น การดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.1 ผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ในการสนทนากลุ่ม เลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติ ดังนี้

3.1.1 อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอก และมีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 3 คน

3.1.2 ศึกษานิเทศก์หรือหัวหน้างานวิชาการ มีประสบการณ์ในตำแหน่งศึกษานิเทศก์หรือหัวหน้าวิชาการไม่น้อยกว่า 5 ปี มีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโทขึ้นไป และมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 2 คน

3.1.3 ครู มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ไม่น้อยกว่า 7 ปี และมีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปหรือมีวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 2 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนนี้ ได้แก่ โปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

3.2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.2.1 ศึกษาแนวคิด หลักการ เกี่ยวกับโปรแกรมและคู่มือเพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบและรายละเอียดของโปรแกรมและคู่มือจากนักวิชาการ ดังนี้ วราลี ถนอมชาติ และนภัส ศรีเจริญประมง (2560) ชนาสร นิ่มนวล (2561) ปิยะธิดา ปัญญา (2561) อรทัย ชวนนิยมตระกูล (2564) วสันต์ วรรณรัตน์ (2564) Taba (1962) Cooper and Worden (1983) Boone, Edgar J (1992) Houle (1996) Huda (2012) พิจารณาองค์ประกอบของโปรแกรม ที่มีค่าความถี่ตั้งแต่ 4 หรือร้อยละ 40 ซึ่งจะได้องค์ประกอบของโปรแกรม 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) สาระ/เนื้อหา 4) กิจกรรม 5) การวัดและประเมินผล 6) สื่อ ทรัพยากร และวัสดุ และ 7) ลักษณะผู้เรียน

3.2.2.2 ร่างโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู โดยนำข้อมูลจากการวิจัยระยะที่ 1 และผลการศึกษาความต้องการจำเป็น มาใช้ในการร่าง

3.2.2.3 นำร่างโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูและคู่มือการใช้โปรแกรม เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ ปรับปรุง ให้ข้อเสนอแนะ และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.2.2.4 นำร่างโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาความเหมาะสม

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 การเก็บข้อมูลในขั้นตอนนี้ ดำเนินการโดยการสนทนากลุ่มเพื่อหาฉันทามติจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน

3.3.2 บันทึกผลการสนทนากลุ่มเพื่อนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลจากฉันทามติของผู้ทรงคุณวุฒิ และปรับปรุงโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

3.3.3 นำร่างโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนที่ 4 ของการวิจัย

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับร่างโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ดำเนินการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และใช้การหาฉันทามติจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูและความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

การดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปรแกรมฯ และประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมฯ ตัวแปรที่ศึกษา คือ ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปรแกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่พัฒนาขึ้น และความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมฯ การดำเนินการมีรายละเอียดดังนี้

4.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ดังนี้

4.1.1 อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ไม่น้อยกว่า 5 ปี มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 3 คน

4.1.2 ศึกษานิเทศก์ มีประสบการณ์ในการนิเทศหรือการจัดการเรียนรู้ไม่น้อยกว่า 7 ปี มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท และมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 1 คน

4.1.3 ครู มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ไม่น้อยกว่า 7 ปี มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปและมีวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.2.1 ลักษณะเครื่องมือในการวิจัยขั้นตอนนี้ คือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามมาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับ ประกอบด้วย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ในส่วนของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง คู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง คู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง คู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง คู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง คู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.2.2 การสร้างเครื่องมือ มีรายละเอียดดังนี้

4.2.2.1 ผู้วิจัยนำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 และ 2 ประกอบด้วยการศึกษาเอกสารและการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมาสังเคราะห์เป็นโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู และนำไปกำหนดกรอบการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์

4.2.2.2 ผู้วิจัยสร้าง (ร่าง) แบบสอบถามประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู และแบบสอบถามประเมินความเหมาะสมของ

คู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ

4.2.2.3 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.2.2.4 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลกับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตามที่กำหนดไว้

4.2.2.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับไปวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือราชการจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยติดต่อประสานกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนัดหมายวัน เวลา สถานที่ เพื่อเสนอแบบสอบถามด้วยตนเองหรือวิธีการอื่น ๆตามผู้ทรงคุณวุฒิอนุญาต

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อพิจารณาทั้งโดยภาพรวมและรายด้านและแปลความหมาย โดยความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 อ้างถึงใน วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2551, หน้า 75)

4.51-5.00 หมายถึง โปรแกรมพัฒนาทักษะและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง โปรแกรมพัฒนาทักษะและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง โปรแกรมพัฒนาทักษะและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.51–2.50 หมายถึง โปรแกรมพัฒนาทักษะและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ อยู่ในระดับน้อย

1.00–1.50 หมายถึง โปรแกรมพัฒนาทักษะและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยพิจารณาผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.51 จากนั้นผู้วิจัยสรุปข้อมูลและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้โปรแกรมพัฒนาทักษะและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูมีความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้

4.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การประเมินการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปรแกรมฯ และประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมฯใช้สถิติในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิจัยระยะที่ 3 การทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

การวิจัยระยะที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

การวิจัยระยะที่ 3 ขั้นตอนที่ 1 ตัวแปรที่ศึกษา คือ คุณภาพของเครื่องมือในการทดลองใช้โปรแกรม ซึ่งประกอบด้วย 1. แบบวัดความรู้ความเข้าใจ 2. แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ และ 3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้โปรแกรมฯ ดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล เป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 2 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน และครู จำนวน 2 คน โดยมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ดังนี้

1.1.1 อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป หรือมีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 2 คน

1.1.2 ศึกษานิเทศก์มีประสบการณ์ในการนิเทศหรือการจัดการเรียนรู้ไม่น้อยกว่า 7 ปี และมีคุณวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน

1.1.3 ครู มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ไม่น้อยกว่า 7 ปี และมีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปและมีวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 2 คน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนนี้ แบ่งเป็น 3 แบบ คือ 1) แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ 2) แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้โปรแกรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ

1.2.1.1) ลักษณะของเครื่องมือ

แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

1.2.1.2) การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1) กำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้แบบทดสอบ เพื่อประเมินผลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

2) กำหนดเนื้อหาที่ต้องการประเมิน

3) สร้างแนวการทดสอบ (Test Blueprint) โดยใช้แนวคิดพฤติกรรมการเรียนรู้ของ Bloom ด้านพุทธิพิสัย (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2567, ออนไลน์) ดังตาราง 15

ตาราง 15 แนวคิดพฤติกรรมการเรียนรู้ของ Bloom ในการสร้างแนวการทดสอบ

เนื้อหา / ข้อ	พุทธิพิสัย				
	จำ	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	ประเมินค่า
1.					
2.					

4) กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

5) สร้างแบบทดสอบ

6) ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

6.1) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index : IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 63) โดยนำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คนพิจารณา โดยมีการให้ค่า ดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและนิยามศัพท์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและนิยามศัพท์

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและนิยามศัพท์

ผลการวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้อง (IOC) มีค่า 0.80 ถึง 1.00

6.2) นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จำนวน 40 คน

6.3) หาค่าความยากง่ายค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจโดยใช้เทคนิค 27% โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2543, หน้า 177-178)

สูตร $p = \frac{p_H + p_L}{2n}$

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

เมื่อ p_H แทน จำนวนนักศึกษาที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

p_L แทน จำนวนนักศึกษาตอบถูกในกลุ่มต่ำ

n แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

ขอบเขตของความยากง่ายและความหมาย (อดิศักดิ์ พงษ์พูลผลศักดิ์, 2552, หน้า 128)

.81 – 1.00 เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก

.61 – .80 เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย

.41 – .60 เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ

.21 – .40 เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก

.00 – .20 เป็นข้อสอบที่ยากมาก

ดังนั้น ความยากง่ายของข้อสอบควรอยู่ประมาณ .20 – .80

6.4) หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

สูตร $r = \frac{p_H - p_L}{n}$

เมื่อ p_H แทน จำนวนนักศึกษาที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

p_L แทน จำนวนนักศึกษาตอบถูกในกลุ่มต่ำ

n แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

ขอบเขตของค่าอำนาจจำแนกและความหมายของแบบทดสอบ (อดิศักดิ์ พงษ์พูลผลศักดิ์, 2552, หน้า 129)

0.40 ขึ้นไป อำนาจจำแนกสูง คุณภาพข้อสอบดีมาก

0.30–0.39 อำนาจจำแนกปานกลาง คุณภาพข้อสอบดี

0.20–0.29 อำนาจจำแนกค่อนข้างต่ำ คุณภาพข้อสอบพอใช้

0.00–0.19 อำนาจจำแนกต่ำ คุณภาพข้อสอบใช้ไม่ได้

ค่าอำนาจจำแนกที่ยอมรับ คือตั้งแต่ 0.26 ขึ้นไป

6.5) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจโดยใช้สูตร KR–20 ของ Kuder – Richardson (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 123)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สูตร $r^{tt} = \frac{N}{N-1}\left[1-\frac{\Sigma pq}{s_t^2}\right]$

เมื่อ r^{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

N แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่งๆ

q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่งๆ คือ $1-p$

s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนแบบทดสอบทั้งฉบับ

ค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับ คือตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ทั้งนี้จากการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.97

6.6) จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

1.2.2 แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

1.2.2.1) ลักษณะของเครื่องมือ

แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ มีลักษณะเป็นรายการที่กำหนดเกณฑ์คุณภาพ ระดับคะแนน และคำอธิบายคุณภาพในแต่ละระดับ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้โปรแกรม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า

1.2.2.2) การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ผู้วิจัยใช้การประเมินทักษะด้วยวิธีการสังเกต ดำเนินการดังนี้

1) กำหนดพฤติกรรมหรือทักษะที่ต้องการสังเกต คือทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

2) กำหนดรายละเอียดพฤติกรรมหรือทักษะที่ต้องการสังเกต โดยการอธิบายรายละเอียดของการแสดงพฤติกรรมหรือทักษะที่แสดงออก

3) สร้างแบบประเมินพฤติกรรมหรือทักษะ โดยกำหนดให้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คนพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

(Item–Objective Congruence Index : IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 63) โดยมีเกณฑ์การให้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่ารายการประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและนิยามศัพท์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ารายการประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและนิยามศัพท์

– 1 หมายถึง แน่ใจว่ารายการประเมินไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและนิยามศัพท์

4) วางแผนการประเมินพฤติกรรม และตรวจสอบความเชื่อมั่นของการสังเกต โดยใช้วิธีหาความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน 2 คน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังนี้ (กัญจนา ลินทรัตนศิริกุล, 2545, หน้า 363–366 อ้างถึงใน ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2560, หน้า 70–71)

$$r_{xy} = \frac{n\sum x_i y_i - \sum x_i \sum y_i}{\sqrt{n\sum x_i^2 - (\sum x_i)^2}\sqrt{n\sum y_i^2 - (\sum y_i)^2}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน

X แทน คะแนนการประเมินโดยผู้ประเมินคนที่ 1

Y แทน คะแนนการประเมินโดยผู้ประเมินคนที่ 2

n แทน จำนวนผู้ถูกสังเกต

ค่าความเชื่อมั่นของการสังเกต โดยใช้วิธีหาความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน 2 คน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เท่ากับ 0.86

1.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

1.2.3.1) ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามมาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับ ประกอบด้วย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

1.2.3.2) การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ดำเนินการดังนี้

1) กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการวัด คือความพึงพอใจต่อการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม

3) สร้างข้อคำถามที่สอดคล้องกับนิยามและครอบคลุมประเด็นที่กำหนดไว้

4) นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจ

5) แบบสอบถามความพึงพอใจ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามมาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับ ประกอบด้วย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู อยู่ในระดับน้อยที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

6) ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อทำหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประเมินเครื่องมือรวบรวมข้อมูลทั้ง 3 ประเภท

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือรวบรวมข้อมูลทั้ง 3 ประเภท

1.4.1 แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

1.4.2 แบบประเมินทักษะ มีเกณฑ์ดังนี้

3 หมายถึง ผู้เข้าการพัฒนามีทักษะการจัดการเรียนรู้ ระดับมาก

2 หมายถึง ผู้เข้าการพัฒนามีทักษะการจัดการเรียนรู้ ระดับปานกลาง

1 หมายถึง ผู้เข้าการพัฒนามีทักษะการจัดการเรียนรู้ ระดับน้อย

1.4.3 แบบสอบถามความพึงพอใจใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.51–5.00 แปลว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51–4.50 แปลว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.51–3.50 แปลว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.51–2.50 แปลว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.00– 1.50 แปลว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปค่าคุณภาพเครื่องมือรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 3 ดังตาราง 16

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 16 สรุปค่าคุณภาพเครื่องมือรวบรวมข้อมูล

ชนิดของเครื่องมือ	IOC	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น	ความยาก-ง่าย	คุณภาพ
1. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ	1.00	0.61 (0.50-0.75)	0.97	0.62 (0.40-0.80)	อยู่ในเกณฑ์ดี
2. แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้	1.00	-	-	-	อยู่ในเกณฑ์เหมาะสม
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ	-	-	-	-	ความเหมาะสมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.83 S.D. = 0.38)

1.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้สำหรับการทดลองใช้โปรแกรมฯ ใช้สถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที ชนิด Dependent samples t-test

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

การดำเนินการวิจัยระยะที่ 3 ขั้นที่ 2 การทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ มีตัวแปรที่ศึกษา คือ ประสิทธิภาพของโปรแกรม ความรู้ความเข้าใจทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ และความพึงพอใจต่อโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู การดำเนินการมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

2.1.1 ประชากร เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2568 จำนวน 14 สาขาวิชา รวม 653 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2568, ออนไลน์)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 หมู่เรียน มีนักศึกษา 25 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลาก

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนนี้ คือ แบบประเมินผลการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ได้แก่ แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ แบบประเมินทักษะ และแบบสอบถามความพึงพอใจ

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 แบบแผนการวิจัย

2.3.1.1 ในการทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยนำโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาครู สาขาวิชาสังคมศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 25 คน เป็นผู้ที่สมัครใจเข้าร่วมพัฒนา

2.3.1.2 แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู เป็นแบบก่อนมีการทดลอง (pre-experimental design) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (one group pretest posttest design) (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2551, หน้า 132) ซึ่งมีลักษณะแบบแผนการทดลองดังตาราง 17

ตาราง 17 แบบแผนการทดลอง

การทดสอบก่อนการทดลอง	ตัวแปรทดลอง	การทดสอบหลังการทดลอง
T_1	X	T_2

เมื่อ X แทนการจัดกระทำ หรือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

เมื่อ T_1 แทนการทดสอบก่อนการทดลอง หรือการประเมินหลังการเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อ T_2 แทนการทดสอบหลังการทดลอง หรือการประเมินหลังการเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

2.3.2 การดำเนินการทดลองใช้โปรแกรมการพัฒนา มีวิธีการดำเนินการดังนี้

2.3.2.1 การเตรียมการก่อนการทดลอง เป็นการจัดเตรียมเอกสารโปรแกรมพัฒนา และสื่อการเรียนรู้ วิธีการพัฒนาต่าง ๆ การสร้างความเข้าใจของผู้เข้ารับการพัฒนา การจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลองและการเตรียมตัวของวิทยากร

2.3.2.2 การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นด้วยตนเองและทีมวิทยากรจนครบทุกหน่วยตามกระบวนการของการพัฒนา มีการประเมินพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์โดยการสังเกตพฤติกรรมขณะร่วมพัฒนา

2.3.3 การศึกษาผลหลังทดลองใช้โปรแกรมพัฒนา

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.4.1 การหาประสิทธิภาพของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E1/E2 ดังต่อไปนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537, หน้า 495)

สูตร $E_1 = \frac{\bar{X}}{A} \times 100$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนรวมกัน

A แทน คะแนนเต็มระหว่างเรียนรวมกัน

สูตร $E_2 = \frac{\bar{F}}{B} \times 100$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\bar{F}$ แทน คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มแบบทดสอบหลังเรียน

2.4.2 การวิเคราะห์สมมติฐานของความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนเรียน (Pre- test) และหลังเรียน (Post – test) โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบสองกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test แบบ Dependent Samples) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2550, หน้า 285)

สูตร $$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2-(\sum D)^2}{(N-1)}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติเปรียบเทียบค่าวิกฤติจากตารางแจกแจงปกติเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

N แทน จำนวนของตัวอย่าง

2.4.3 การวิเคราะห์ทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์หลังเรียนด้วยโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูที่พัฒนาขึ้นกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม ใช้ One Sample t-test

สูตร $$t = \frac{\overline{X} - \mu_0}{S/\sqrt{n}} \qquad df = n-1$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

μ_0 แทน ค่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น

S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตาม

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2.4.4 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูที่พัฒนาขึ้น ใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการทดลองใช้โปรแกรมฯ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที ชนิด Dependent samples t-test

การดำเนินการวิจัยเรื่องโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระยะการวิจัยและปฏิทินการวิจัย ดังภาพประกอบ 2 และตาราง 18

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

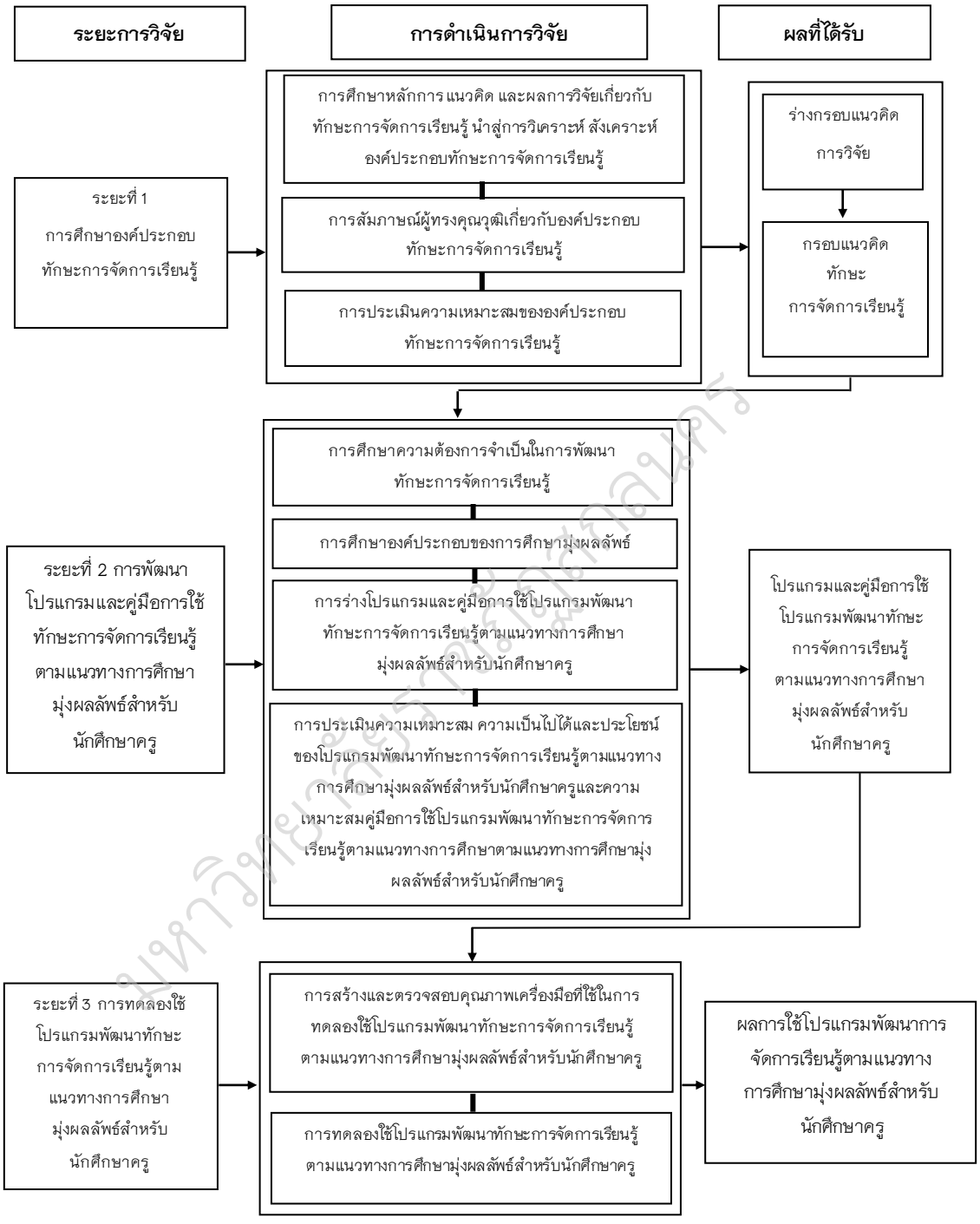

ภาพประกอบ 2 การดำเนินการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 18 ปฏิทินการดำเนินการวิจัย

ระยะของการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	ระยะเวลาที่ดำเนินการ	ผลที่ได้
ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้	การศึกษาหลักการ แนวคิด และผลการวิจัยเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ นำสู่การวิเคราะห์สังเคราะห์องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	1. วิเคราะห์เชิงเนื้อหา 2. ความถี่ ร้อยละ	มิถุนายน 2567	กรอบแนวคิดการวิจัย
	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน	วิเคราะห์เชิงเนื้อหา	กุมภาพันธ์ 2568	
	การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	กุมภาพันธ์–มีนาคม 2568	
ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู	การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	ครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้รับรางวัลทรงคุณค่า (OBEC AWARDS) 111 คน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3. $PNI_{modified}$	เมษายน–พฤษภาคม 2568	โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์
	การศึกษาองค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	1. วิเคราะห์เชิงเนื้อหา 2. ความถี่ ร้อยละ	พฤษภาคม–มิถุนายน 2568	
	การร่างโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู	– การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้เชี่ยวชาญ 7 คน	วิเคราะห์เชิงเนื้อหา	กรกฎาคม–พฤศจิกายน 2568	
	การประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูและความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ธันวาคม 2568	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 18 (ต่อ)

ระยะของการวิจัย	วิธีดำเนินการวิจัย	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	ระยะเวลาที่ดำเนินการ	ผลที่ได้
ระยะที่ 3 การทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู	การสร้างและพัฒนาเครื่องมือประเมินผลการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์	1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2. ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน 3. นักศึกษาครู 40 คน (ทดลองใช้)	1. ตรวจสอบความสอดคล้องกับเนื้อหา (IOC) 2. ความยาก–ง่าย 3. ค่าอำนาจจำแนก 4. ค่าความเชื่อมั่น	ธันวาคม 2568 – มกราคม 2569	ผลการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู
	การทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์	นักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา จำนวน 25 คน	1. ค่าเฉลี่ย 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3. การทดสอบค่าที E_1/E_2 4. ร้อยละ	มกราคม – มีนาคม 2569	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ พัฒนาโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู และศึกษาผลการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$PNI_{modified}$ แทน ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index)

I แทน ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริงของทักษะการจัดการเรียนรู้

D แทน ค่าเฉลี่ยสภาพที่คาดหวังของทักษะการจัดการเรียนรู้

E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

t แทน ค่าสถิติเปรียบเทียบค่าวิกฤติจากตารางแจกแจงปกติเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

X แทน ตัวแปรทดลอง การจัดกระทำ หรือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้

2. เพื่อพัฒนาโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

3. เพื่อศึกษาผลการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ในประเด็นต่อไปนี้

3.1 ประสิทธิภาพของโปรแกรมตามเกณฑ์ E_1/E_2 75/75

3.2 เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรม

3.3 เปรียบเทียบทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ หลังการเรียนด้วยโปรแกรมกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม

3.4 ระดับความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยโปรแกรมการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

1. การศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

การศึกษาองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ ได้ผลการศึกษา ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้จากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ จากนักวิชาการจำนวน 10 แหล่ง พบว่ามีองค์ประกอบทั้งหมด 22 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์ความถี่ตั้งแต่ 4 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไป ได้องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ 7 องค์ประกอบเรียงลำดับตามร้อยละ ดังนี้ ได้แก่ 1) การใช้สื่อการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การสื่อสาร 4) การวัดและประเมินผล 5) การตั้งคำถาม 6) การอธิบายและเล่าเรื่อง และ 7) การจัดการชั้นเรียน

1.2 ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ ได้องค์ประกอบ จำนวน 15 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ 2) การกำหนดจุดประสงค์ 3) การออกแบบกิจกรรม 4) การพัฒนาและบริหารด้านหลักสูตร 5) การสื่อสาร 6) การเป็นโค้ช 7) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 8) การตั้งคำถาม 9) ทักษะอธิบายและเล่าเรื่องเชิงบูรณาการ 10) การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล 11) การบริหารชั้นเรียนเชิงบวก 12) ความเป็นผู้นำ 13) การคิด 14) ทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 15) การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

จากข้อมูลการสังเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ สามารถสรุปผลการศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ ดังตาราง 19

ตาราง 19 สรุปผลการศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	สรุปองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้
1) การใช้สื่อการเรียนรู้	1) การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้	1) การใช้สื่อการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การสื่อสาร 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 5) การตั้งคำถาม 6) การอธิบายและเล่าเรื่อง 7) การจัดการชั้นเรียน
2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2) การกำหนดจุดประสงค์ 3) การออกแบบกิจกรรม 4) การพัฒนาและบริหารด้านหลักสูตร	
3) การสื่อสาร	5) การสื่อสาร 6) การเป็นโค้ช	
4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	7) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	
5) การตั้งคำถาม	8) การตั้งคำถาม	
6) การอธิบายและเล่าเรื่อง	9) ทักษะอธิบายและเล่าเรื่องเชิงบูรณาการ	
7) การจัดการชั้นเรียน	10) การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล 11) การบริหารชั้นเรียนเชิงบวก 12) ความเป็นผู้นำ 13) การคิด 14) ทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 15) การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตาราง 19 สรุปผลการศึกษาองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้จากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิมีความหมายคล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์องค์ประกอบดังกล่าวเข้าไว้ด้วยกัน สรุปว่าองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ มี 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1) การใช้สื่อการเรียนรู้ มีแนวคิด รายละเอียดหรือลักษณะคล้ายคลึงกับการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้

2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีแนวคิด รายละเอียดหรือลักษณะคล้ายคลึงกับการกำหนดจุดประสงค์ การออกแบบกิจกรรม การพัฒนาและบริหารด้านหลักสูตร

3) การสื่อสาร มีแนวคิด รายละเอียดหรือลักษณะที่ตรงกันจากการสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีแนวคิด รายละเอียดหรือลักษณะที่ตรงกับการสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

5) การตั้งคำถาม มีแนวคิด รายละเอียดหรือลักษณะคล้ายคลึงตรงกับการสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

6) การอธิบายและเล่าเรื่อง มีแนวคิด รายละเอียดหรือลักษณะคล้ายคลึงกับ ทักษะอธิบายและเล่าเรื่องเชิงบูรณาการ

7) การจัดการชั้นเรียน มีแนวคิด รายละเอียดหรือลักษณะคล้ายคลึงกับการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล การบริหารชั้นเรียนเชิงบวก ความเป็นผู้นำ การคิดทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

1.3 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ทักษะการจัดการเรียนรู้

การประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบ และพฤติกรรมบ่งชี้ทักษะการจัดการเรียนรู้โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 ผลการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้
ทักษะการจัดการเรียนรู้ โดยรวม

ที่	องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้	ความเหมาะสม		
		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	การใช้สื่อการเรียนรู้	4.80	0.41	มากที่สุด
2	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.92	0.28	มากที่สุด
3	การสื่อสาร	4.80	0.41	มากที่สุด
4	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.93	0.25	มากที่สุด
5	การตั้งคำถาม	4.91	0.28	มากที่สุด
6	การอธิบายและเล่าเรื่อง	4.88	0.33	มากที่สุด
7	การจัดการชั้นเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม		**4.88**	**0.33**	**มากที่สุด**

จากตาราง 20 ผลการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ทักษะการจัดการเรียนรู้ พบว่า องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.88 S.D.=0.33) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า ทุกองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

การประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบ และพฤติกรรมบ่งชี้ทักษะการจัดการเรียนรู้โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน จำแนกเป็นรายองค์ประกอบ ดังแสดงในตาราง 21

ตาราง 21 ผลการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ทักษะการจัดการเรียนรู้ รายองค์ประกอบ

ที่	องค์ประกอบ ทักษะการจัดการเรียนรู้		ความเหมาะสม		
			$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.	**การใช้สื่อการเรียนรู้**		**4.80**	**0.41**	**มากที่สุด**
	1.1	วิเคราะห์ เลือกสื่อที่ตรงกับเนื้อหา ลักษณะของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
	1.2	วางแผนการใช้สื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรม การวัดผลในแต่ละขั้นของบทเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
	1.3	ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างหลากหลาย	4.80	0.45	มากที่สุด
	1.4	กระตุ้นให้ผู้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	4.80	0.45	มากที่สุด
	1.5	ประเมินผลการใช้สื่อ โดยการสังเกต บันทึก รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์	4.40	0.55	มาก
	1.6	พัฒนา ปรับปรุงการใช้สื่อ	5.00	0.00	มากที่สุด
2.	**การจัดกิจกรรมการเรียนรู้**		**4.92**	**0.28**	**มากที่สุด**
	2.1	กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและสามารถวัดผลได้	5.00	0.00	มากที่สุด
	2.2	สามารถออกแบบ ลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเวลา วัตถุประสงค์อย่างเป็นระบบ	5.00	0.00	มากที่สุด
	2.3	ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกัน	4.80	0.45	มากที่สุด
	2.4	ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสนับสนุนการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
	2.5	ประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
3.	**การสื่อสาร**		**4.80**	**0.41**	**มากที่สุด**
	3.1	สังเกต ตอบสนองต่อปฏิกิริยาของผู้ฟัง	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.2	ปรับระดับภาษาให้เหมาะสมกับผู้ฟังที่แตกต่างกัน	4.60	0.55	มากที่สุด
	3.3	เลือกช่องทางและวิธีการสื่อสารที่เหมาะกับสถานการณ์ และตั้งคำถามเพื่อทำความเข้าใจเพิ่มเติมได้อย่างเหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.4	ตั้งใจฟังอย่างใส่ใจ ไม่ขัดจังหวะ แสดงออกทางใบหน้าหรือตอบสนองในช่วงเวลาที่เหมาะสม ขอคำชี้แจงอย่างเหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 21 (ต่อ)

ที่	องค์ประกอบ ทักษะการจัดการเรียนรู้		ความเหมาะสม		
			$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	3.5	สรุปประเด็นสำคัญของการฟังได้ถูกต้อง	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.6	ใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม เช่น สบตา ยิ้ม หรือพยักหน้า	4.80	0.45	มากที่สุด
	3.7	ออกเสียงชัดเจน ปรับโทนเสียงตามเนื้อหาหรือสถานการณ์ กระชับ ตรงประเด็น เว้นจังหวะที่เหมาะสม นำเสนอความคิดเป็นลำดับ	5.00	0.00	มากที่สุด
	3.8	อ่านจับใจความสำคัญได้รวดเร็ว ถูกต้อง เขียนประโยคได้กระชับ จัดรูปแบบโครงสร้างในการเขียนอย่างเป็นระเบียบ นำเสนอข้อมูลเนื้อหาอย่างเป็นระบบ	5.00	0.00	มากที่สุด
4.	**การวัดและประเมินผลการเรียนรู้**		**4.93**	**0.25**	**มากที่สุด**
	4.1	อธิบาย และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน	5.00	0.00	มากที่สุด
	4.2	เลือกวิธีการ ออกแบบเครื่องมือวัดที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
	4.3	กระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วม ในการกำหนดเกณฑ์ การตั้งเป้าหมายการพัฒนาและการฝึกการประเมินตนเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
	4.4	รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการประเมินผล	4.80	0.45	มากที่สุด
	4.5	วิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นรูปธรรม ปฏิบัติได้เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา สื่อสารผลการประเมินที่ชัดเจน ตรงประเด็น พร้อมให้ข้อเสนอแนะ	4.80	0.45	มากที่สุด
	4.6	นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ วางแผนการพัฒนาผู้เรียนเรียน และติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด
5.	**การตั้งคำถาม**		**4.91**	**0.28**	**มากที่สุด**
	5.1	ใช้คำถามนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและการมีส่วนร่วมในการตอบ	5.00	0.00	มากที่สุด
	5.2	สร้างและใช้คำถามที่ตรงกับประสบการณ์ของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 21 (ต่อ)

ที่	องค์ประกอบ ทักษะการจัดการเรียนรู้		ความเหมาะสม		
			$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	5.3	ยกตัวอย่างสถานการณ์ เชื่อมโยงคำถามกับเนื้อหาและประสบการณ์ของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
	5.4	ใช้คำถามที่มีระดับความยากง่าย หลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
	5.5	รับฟัง ให้เวลาในการคิดและตอบคำถาม	4.80	0.45	มากที่สุด
	5.6	สร้างและสนับสนุนบรรยากาศ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	5.00	0.00	มากที่สุด
	5.7	ใช้คำถามปลายเปิดส่งเสริมผู้เรียนขยายความคิด ทบทวนประเด็นในการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
6.	**การอธิบายและเล่าเรื่อง**		**4.88**	**0.33**	**มากที่สุด**
	6.1	จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาอย่างเป็นระบบ	4.80	0.45	มากที่สุด
	6.2	ใช้ภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน หลีกเลี่ยงภาษาที่กำกวมหรือซับซ้อน	5.00	0.00	มากที่สุด
	6.3	กระตุ้นความสนใจ การมีส่วนร่วม สร้างแรงจูงใจในเนื้อหาและกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
	6.4	ยกตัวอย่างที่ใกล้ตัวเป็นรูปธรรมที่เกี่ยวข้องและเข้าใจง่าย เชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียนอย่างหลากหลายครอบคลุม	5.00	0.00	มากที่สุด
	6.5	รวบรวม สรุปสาระสำคัญของเนื้อหาเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เน้นย้ำจุดสำคัญ ให้เวลากับผู้เรียน ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
7.	**การจัดการชั้นเรียน**		**4.80**	**0.45**	**มากที่สุด**
	7.1	สามารถกำหนด ปรับแผนหรือวิธีดำเนินการได้ที่ชัดเจนเข้าใจง่าย มีความยืดหยุ่นเมื่อเกิดปัญหาเฉพาะหน้าในชั้นเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
	7.2	กำหนดและสื่อสารความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนรู้และพฤติกรรมของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 21 (ต่อ)

ที่	องค์ประกอบ ทักษะการจัดการเรียนรู้		ความเหมาะสม		
			$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	7.3	จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมกับการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
	7.4	รับฟัง ตอบสนองต่อความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อให้เกิดความไว้วางใจ เปิดใจ และให้คำแนะนำที่ช่วยพัฒนาผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
	7.5	ให้คำชมเชย การเสริมแรงทางบวก ยกย่องพฤติกรรมที่ดีเป็นแบบอย่าง และสร้างแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
	7.6	ระบุพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นธรรม พร้อมปรับปรุง	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม			**4.88**	**0.33**	**มากที่สุด**

จากตาราง 21 พบว่า องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.88 S.D.=0.33) เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x}$=4.92 S.D.=0.28) การตั้งคำถาม ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$=4.91 S.D.=0.28) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{x}$=4.88 S.D.=0.25) การอธิบายและเล่าเรื่อง ($\bar{x}$=4.88 S.D.=0.33) การใช้สื่อการเรียนรู้ ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.41) การสื่อสาร ($\bar{x}$=4.80 S.D.= 0.41) และการจัดการชั้นเรียน ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) ตามลำดับ

2. การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาและสร้างคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

การพัฒนาโปรแกรมและสร้างคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ผลการวิจัยมีรายละเอียด ต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.1 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐาน	ความถี่	ร้อยละ
1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง		
ครู	30	27.03
ครูชำนาญการ	36	32.43
ครูชำนาญการพิเศษ	44	39.64
ครูเชี่ยวชาญ	1	0.90
ครูเชี่ยวชาญพิเศษ	0	0
รวม	**111**	**100.00**
2. การเสนอผลงานเข้าประกวด		
2.1 ระดับชั้น		
ประถมศึกษา	59	53.15
มัธยมศึกษาตอนต้น	32	28.83
มัธยมศึกษาตอนปลาย	20	18.02
2.2 รายการ/ประเภทผลงาน		
บูรณาการ ด้านวิชาการ	31	27.93
การศึกษาพิเศษเรียนร่วม ด้านวิชาการ	6	5.41
กลุ่มสาระสังคมศึกษา ด้านวิชาการ	22	19.82
บูรณาการ ด้านบริหารจัดการ	19	17.12
กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ด้านบริหารจัดการ	31	27.93
อื่น ๆ	2	1.80
รวม	**111**	**100.00**
2.3 รางวัล		
ชนะเลิศเหรียญทอง	18	16.22
รองชนะเลิศอันดับที่ 1 เหรียญทอง	10	9.01
รองชนะเลิศอันดับที่ 2 เหรียญทอง	11	9.91
เหรียญทอง	55	49.55
เหรียญเงิน	13	11.71
อื่น ๆ	4	3.60
รวม	**111**	**100.00**

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตาราง 22 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 111 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 39.64 การนำเสนอผลงานเข้าประกวดในระดับชั้นประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 53.15 ประเภทผลงานบูรณาการ ด้านวิชาการ และรายการกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ด้านบริหารจัดการมีจำนวนเท่ากัน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 27.93 และได้รับรางวัลเหรียญทอง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 49.55

การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ดังตาราง 23-24

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู โดยรวม

องค์ประกอบ	สภาพที่เป็นจริง		แปลผล	สภาพที่ควรจะเป็น		แปลผล
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. การใช้สื่อการเรียนรู้	4.17	0.56	มาก	4.67	0.41	มากที่สุด
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.53	มาก	4.80	0.34	มากที่สุด
3. การสื่อสาร	4.28	0.53	มาก	4.75	0.38	มากที่สุด
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.21	0.63	มาก	4.71	0.45	มากที่สุด
5. การตั้งคำถาม	4.36	0.57	มาก	4.82	0.36	มากที่สุด
6. การอธิบายและเล่าเรื่อง	4.34	0.57	มาก	4.81	0.36	มากที่สุด
7. การจัดการชั้นเรียน	4.33	0.52	มาก	4.77	0.42	มากที่สุด
รวม	**4.29**	**0.50**	**มาก**	**4.76**	**0.35**	**มากที่สุด**

จากตาราง 23 พบว่า สภาพที่เป็นจริงภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.29 S.D.=0.50) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การตั้งคำถาม ($\bar{x}$=4.36 S.D.=0.57) การอธิบายและเล่าเรื่อง ($\bar{x}$=4.34 S.D.= 0.57) การจัดการชั้นเรียน ($\bar{x}$=4.33 S.D.=0.52) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x}$=4.33 S.D.=0.53) การสื่อสาร ($\bar{x}$=4.28 S.D.=0.53) การวัดและประเมินผล

การเรียนรู้ ($\bar{x}$=4.21 S.D.=0.63) และการใช้สื่อการเรียนรู้ ($\bar{x}$=4.17 S.D.=0.56) ตามลำดับ

สภาพที่ควรจะเป็นภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.76 S.D.=0.35) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การตั้งคำถาม ($\bar{x}$=4.82 S.D.=0.36) การอธิบายและเล่าเรื่อง ($\bar{x}$=4.81 S.D.=0.36) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.34) การจัดการชั้นเรียน ($\bar{x}$=4.77 S.D.=0.42) การสื่อสาร ($\bar{x}$=4.75 S.D.=0.38) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{x}$=4.71 S.D.=0.45) และการใช้สื่อการเรียนรู้ ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.41) ตามลำดับ

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู จำแนกเป็นรายองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	สภาพที่เป็นจริง		แปลผล	สภาพที่ควรจะเป็น		แปลผล
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
1. การใช้สื่อการเรียนรู้						
1.1 วิเคราะห์ เลือกสื่อที่ตรงกับเนื้อหา ลักษณะของผู้เรียน	4.18	0.65	มาก	4.68	0.49	มากที่สุด
1.2 วางแผนการใช้สื่อได้สอดคล้องกับกิจกรรมการวัดผลในแต่ละชั้นของบทเรียน	4.23	0.60	มาก	4.64	0.55	มากที่สุด
1.3 ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้	4.28	0.70	มาก	4.76	0.49	มากที่สุด
1.4 กระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	4.26	0.76	มาก	4.68	0.52	มากที่สุด
1.5 ประเมินผลการใช้สื่อ โดยการสังเกต บันทึก รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์	3.98	0.71	มาก	4.60	0.54	มากที่สุด
1.6 ปรับปรุงการใช้สื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่จะนำไปใช้	4.09	0.79	มาก	4.66	0.63	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย	**4.17**	**0.56**	**มาก**	**4.67**	**0.41**	**มากที่สุด**

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 24 (ต่อ)

องค์ประกอบ	สภาพที่เป็นจริง		แปลผล	สภาพที่ควรจะเป็น		แปลผล
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
2.1 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและสามารถวัดผลได้	4.34	0.63	มาก	4.80	0.40	มากที่สุด
2.2 สามารถออกแบบ ลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับเวลา วัตถุประสงค์อย่างเป็นระบบ	4.24	0.65	มาก	4.79	0.43	มากที่สุด
2.3 ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของผู้เรียน	4.48	0.65	มาก	4.86	0.38	มากที่สุด
2.4 ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสนับสนุนการเรียนรู้	4.32	0.67	มาก	4.80	0.42	มากที่สุด
2.5 ประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการเรียนรู้	4.27	0.70	มาก	4.74	0.46	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย	**4.33**	**0.53**	**มาก**	**4.80**	**0.34**	**มากที่สุด**
3. การสื่อสาร						
3.1 สังเกต ตอบสนองต่อปฏิกิริยาของผู้ฟัง	4.24	0.65	มาก	4.75	0.48	มากที่สุด
3.2 ปรับระดับภาษาให้เหมาะสมกับผู้ฟังที่แตกต่างกัน	4.22	0.76	มาก	4.67	0.61	มากที่สุด
3.3 เลือกช่องทางและวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และตั้งคำถามเพื่อทำความเข้าใจเพิ่มเติมได้อย่างเหมาะสม	4.29	0.68	มาก	4.76	0.45	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 24 (ต่อ)

องค์ประกอบ	สภาพที่เป็นจริง		แปลผล	สภาพที่ควรจะเป็น		แปลผล
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
3.4 ตั้งใจฟังอย่างใส่ใจ ไม่ขัดจังหวะ แสดงออกทางใบหน้าหรือตอบสนองในช่วงเวลาที่เหมาะสม และขอคำชี้แจงอย่างเหมาะสม	4.32	0.73	มาก	4.74	0.48	มากที่สุด
3.5 สรุปประเด็นสำคัญของการฟังได้ถูกต้อง	4.25	0.65	มาก	4.70	0.55	มากที่สุด
3.6 ใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม เช่น สบตา ยิ้ม หรือพยักหน้า	4.50	0.69	มาก	4.85	0.39	มากที่สุด
3.7 ออกเสียงชัดเจน ปรับโทนเสียงตามเนื้อหาหรือสถานการณ์ กระชับตรงประเด็น เว้นจังหวะที่เหมาะสม นำเสนอความคิดเป็นลำดับ	4.35	0.70	มาก	4.80	0.46	มากที่สุด
3.8 อ่านจับใจความสำคัญได้รวดเร็ว ถูกต้อง เขียนประโยคได้กระชับ จัดรูปแบบโครงสร้างในการเขียนอย่างเป็นระเบียบ นำเสนอข้อมูลเนื้อหาอย่างเป็นระบบ	4.10	0.65	มาก	4.73	0.49	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย	**4.28**	**0.53**	**มาก**	**4.75**	**0.38**	**มากที่สุด**
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
4.1 อธิบาย และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน	4.21	0.72	มาก	4.73	0.49	มากที่สุด
4.2 เลือกวิธีการออกแบบเครื่องมือวัดที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้	4.24	0.65	มาก	4.71	0.49	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 24 (ต่อ)

องค์ประกอบ	สภาพที่เป็นจริง		แปลผล	สภาพที่ควรจะเป็น		แปลผล
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
4.3 กระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ การตั้งเป้าหมาย การพัฒนาและการฝึกการประเมินตนเอง	4.05	0.76	มาก	4.68	0.50	มากที่สุด
4.4 รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับประเมินผล	4.37	0.79	มาก	4.77	0.46	มากที่สุด
4.5 วิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นรูปธรรม เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา สื่อสารผลการประเมินที่ชัดเจน ตรงประเด็น พร้อมให้ข้อเสนอแนะ	4.14	0.75	มาก	4.69	0.55	มากที่สุด
4.6 นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ วางแผนการพัฒนาผู้เรียนและติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง	4.27	0.75	มาก	4.69	0.57	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย	**4.21**	**0.63**	**มาก**	**4.71**	**0.45**	**มากที่สุด**
5. การตั้งคำถาม						
5.1 ใช้คำถามนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและการมีส่วนร่วมในการตอบ	4.32	0.67	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
5.2 สร้างและใช้คำถามที่ตรงกับประสบการณ์ของผู้เรียน	4.31	0.70	มาก	4.82	0.41	มากที่สุด
5.3 ยกตัวอย่างสถานการณ์เชื่อมโยงคำถามกับเนื้อหาและประสบการณ์ของผู้เรียน	4.41	0.68	มาก	4.84	0.39	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 24 (ต่อ)

องค์ประกอบ	สภาพที่เป็นจริง		แปลผล	สภาพที่ควรจะเป็น		แปลผล
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
5.4 ใช้คำถามที่มีระดับความยากง่ายตามเนื้อหา เหมาะสมกับผู้เรียน	4.30	0.67	มาก	4.84	0.42	มากที่สุด
5.5 รับฟังความคิดเห็น ให้เวลาในการคิดและตอบคำถาม	4.40	0.66	มาก	4.82	0.45	มากที่สุด
5.6 สร้างและสนับสนุนบรรยากาศในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	4.42	0.68	มาก	4.86	0.39	มากที่สุด
5.7 ใช้คำถามปลายเปิดขยายความคิด ทบทวนประเด็นในการเรียนรู้	4.40	0.72	มาก	4.79	0.45	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย	**4.36**	**0.57**	**มาก**	**4.82**	**0.36**	**มากที่สุด**
6. การอธิบายและเล่าเรื่อง						
6.1 จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เชื่อมโยงวามสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาอย่างเป็นระบบ	4.21	0.65	มาก	4.77	0.47	มากที่สุด
6.2 ใช้ภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน หลีกเลี่ยงภาษาที่กำกวมหรือซับซ้อน	4.30	0.60	มาก	4.78	0.49	มากที่สุด
6.3 กระตุ้นความสนใจ การมีส่วนร่วม สร้างแรงจูงใจในเนื้อหาและกิจกรรม	4.36	0.70	มาก	4.81	0.39	มากที่สุด
6.4 ยกตัวอย่างที่ใกล้ตัวอย่างเป็นรูปธรรมและเข้าใจง่าย เชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียน	4.44	0.68	มาก	4.84	0.39	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 24 (ต่อ)

องค์ประกอบ	สภาพที่เป็นจริง		แปลผล	สภาพที่ควรจะเป็น		แปลผล
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
6.5 สรุปสาระสำคัญของเนื้อหาเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เน้นย้ำจุดสำคัญ ให้เวลากับผู้เรียน ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน	4.38	0.65	มาก	4.85	0.39	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย	**4.34**	**0.57**	**มาก**	**4.81**	**0.36**	**มากที่สุด**
7. การจัดการชั้นเรียน						
7.1 สามารถกำหนด ปรับแผนหรือวิธีดำเนินการได้ชัดเจน มีความยืดหยุ่นเมื่อเกิดปัญหาเฉพาะหน้าในชั้นเรียน	4.17	0.69	มาก	4.71	0.56	มากที่สุด
7.2 กำหนดและสื่อสารความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนรู้และพฤติกรรมของผู้เรียนได้	4.17	0.59	มาก	4.71	0.51	มากที่สุด
7.3 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมกับการเรียนรู้	4.33	0.62	มาก	4.82	0.43	มากที่สุด
7.4 รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อสร้างความไว้วางใจและให้คำแนะนำที่ช่วยพัฒนาผู้เรียน	4.44	0.64	มาก	4.78	0.46	มากที่สุด
7.5 ชมเชย และเสริมแรงทางบวก ยกย่องพฤติกรรมที่ดีและสร้างแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม	4.53	0.62	มาก	4.83	0.42	มากที่สุด
7.6 ระบุพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นธรรม พร้อมปรับปรุง	4.35	0.63	มาก	4.75	0.56	มากที่สุด

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 24 (ต่อ)

องค์ประกอบ	สภาพที่เป็นจริง		แปลผล	สภาพที่ควรจะเป็น		แปลผล
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
รวมค่าเฉลี่ย	4.34	0.57	**มาก**	4.81	0.36	**มากที่สุด**
รวมค่าเฉลี่ยทั้ง 7 ด้าน	4.29	0.50	**มาก**	4.76	0.35	**มากที่สุด**

จากตาราง 24 พบว่า ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริงของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.29 S.D.=0.50) ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็นทั้ง 7 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.76 S.D.=0.35) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

1. การใช้สื่อการเรียนรู้ สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ รองลงมา คือ กระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ และวางแผนการใช้สื่อได้สอดคล้องกับกิจกรรมการวัดผลในแต่ละชั้นของบทเรียน ($\bar{x}$=4.28, 4.26 และ 4.23) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ประเมินผลการใช้สื่อ โดยการสังเกต บันทึก รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ ($\bar{x}$=3.98) สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ รองลงมา คือ วิเคราะห์ เลือกสื่อที่ตรงกับเนื้อหาลักษณะของผู้เรียน และกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ ($\bar{x}$=4.76, 4.68 และ 4.68) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ประเมินผลการใช้สื่อ โดยการสังเกต บันทึก รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ ($\bar{x}$=4.60)

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของผู้เรียน รองลงมา คือ กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและสามารถวัดผลได้ และใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{x}$=4.48, 4.34 และ 4.32) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สามารถออกแบบ ลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับเวลา วัตถุประสงค์อย่างเป็นระบบ ($\bar{x}$=4.24) สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของผู้เรียน รองลงมา คือ กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและสามารถวัดผลได้ และใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสนับสนุนการเรียนรู้

($\bar{x}$ =4.86, 4.80 และ 4.80) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการเรียนรู้ ($\bar{x}$ =4.74)

3. การสื่อสาร สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม เช่น สบตา ยิ้ม หรือพยักหน้า รองลงมา คือ ออกเสียงชัดเจน ปรับโทนเสียงตามเนื้อหาหรือสถานการณ์ กระชับ ตรงประเด็น เว้นจังหวะที่เหมาะสม นำเสนอความคิดเป็นลำดับ และตั้งใจฟังอย่างใส่ใจ ไม่ขัดจังหวะ แสดงออกทางใบหน้าหรือตอบสนองในช่วงเวลาที่เหมาะสม และขอคำชี้แจงอย่างเหมาะสม ($\bar{x}$ =4.50, 4.35 และ 4.32) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ อ่านจับใจความสำคัญได้รวดเร็ว ถูกต้อง เขียนประโยคได้กระชับ จัดรูปแบบโครงสร้างในการเขียนอย่างเป็นระเบียบ นำเสนอข้อมูลเนื้อหาอย่างเป็นระบบ ($\bar{x}$ =4.10) สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม เช่น สบตา ยิ้ม หรือพยักหน้า รองลงมา คือ ออกเสียงชัดเจน ปรับโทนเสียงตามเนื้อหาหรือสถานการณ์ กระชับ ตรงประเด็น เว้นจังหวะที่เหมาะสม นำเสนอความคิดเป็นลำดับ และเลือกช่องทางและวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และตั้งคำถามเพื่อทำความเข้าใจเพิ่มเติมได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x}$ =4.85 4.80 และ 4.76) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ปรับระดับภาษาให้เหมาะสมกับผู้ฟังที่แตกต่างกัน ($\bar{x}$ =4.67)

4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับประเมินผล รองลงมา คือ นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ วางแผนการพัฒนาผู้เรียนและติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง และเลือกวิธีการออกแบบเครื่องมือวัดที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x}$ =4.37, 4.27 และ 4.24) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ กระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การตั้งเป้าหมาย การพัฒนาและการฝึกการประเมินตนเอง ($\bar{x}$ =4.05) สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับประเมินผล รองลงมา คือ อธิบาย และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน และเลือกวิธีการออกแบบเครื่องมือวัดที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x}$ =4.77, 4.73 และ 4.71) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ กระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ การตั้งเป้าหมาย การพัฒนาและการฝึกการประเมินตนเอง ($\bar{x}$ =4.68)

5. การตั้งคำถาม สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ สร้างและสนับสนุนบรรยากาศในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รองลงมา คือ ยกตัวอย่างสถานการณ์ เชื่อมโยงคำถามกับเนื้อหาและประสบการณ์ของผู้เรียน รับฟังความคิดเห็น ให้เวลาในการคิดและตอบคำถาม และใช้คำถามปลายเปิดขยายความคิด ทบทวนประเด็นในการเรียนรู้ ($\bar{x}$=4.42, 4.41 และ 4.40) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สร้างและใช้คำถามที่ตรงกับประสบการณ์ของผู้เรียน ($\bar{x}$=4.30) สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สร้างและสนับสนุนบรรยากาศในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รองลงมา คือ ยกตัวอย่างสถานการณ์ เชื่อมโยงคำถามกับเนื้อหาและประสบการณ์ของผู้เรียน และใช้คำถามที่มีระดับความยากง่ายตามเนื้อหา เหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{x}$=4.86, 4.84 และ 4.84) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ใช้คำถามนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและการมีส่วนร่วมในการตอบ ($\bar{x}$=4.75)

6. การอธิบายและเล่าเรื่อง สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ยกตัวอย่างที่ใกล้ตัวอย่างเป็นรูปธรรมและเข้าใจง่าย เชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียน รองลงมา คือ สรุปสาระสำคัญของเนื้อหาเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เน้นย้ำจุดสำคัญ ให้เวลากับผู้เรียน ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน และกระตุ้นความสนใจ การมีส่วนร่วม สร้างแรงจูงใจในเนื้อหาและกิจกรรม ($\bar{x}$=4.44, 4.38 และ 4.36) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เชื่อมโยงวามสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาอย่างเป็นระบบ ($\bar{x}$=4.21) สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สรุปสาระสำคัญของเนื้อหาเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เน้นย้ำจุดสำคัญ ให้เวลากับผู้เรียน ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน รองลงมา คือ ยกตัวอย่างที่ใกล้ตัวอย่างเป็นรูปธรรมและเข้าใจง่าย เชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียน และกระตุ้นความสนใจ การมีส่วนร่วม สร้างแรงจูงใจในเนื้อหาและกิจกรรม ($\bar{x}$=4.85, 4.84 และ 4.81) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาอย่างเป็นระบบ ($\bar{x}$=4.77)

7. การจัดการชั้นเรียน สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ชมเชย และเสริมแรงทางบวก ยกย่องพฤติกรรมที่ดี และสร้างแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม รองลงมา คือ รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อสร้างความไว้วางใจ และให้คำแนะนำที่ช่วยพัฒนาผู้เรียน และระบุพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นธรรม พร้อมปรับปรุง ($\bar{x}$=4.53, 4.44 และ 4.35) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สามารถกำหนด ปรับแผนหรือวิธีดำเนินการได้ชัดเจน มีความยืดหยุ่นเมื่อเกิดปัญหาเฉพาะหน้าในชั้นเรียน และกำหนดและสื่อสารความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนรู้และพฤติกรรมของผู้เรียนได้ ($\bar{x}$=4.17) สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ชมเชย และเสริมแรงทางบวก ยกย่องพฤติกรรมที่ดี และสร้างแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม รองลงมา คือ จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ และรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อสร้างความไว้วางใจ และให้คำแนะนำที่ช่วยพัฒนาผู้เรียน ($\bar{x}$=4.83, 4.82 และ 4.78) ตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สามารถกำหนด ปรับแผนหรือวิธีดำเนินการได้ชัดเจน มีความยืดหยุ่นเมื่อเกิดปัญหาเฉพาะหน้าในชั้นเรียน และกำหนดและสื่อสารความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนรู้และพฤติกรรมของผู้เรียนได้ ($\bar{x}$=4.71)

ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ดังตาราง 25

ตาราง 25 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู โดยรวม

ทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็น (I)	PNI	ลำดับความสำคัญ
1. การใช้สื่อการเรียนรู้	4.17	4.67	0.120	1
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	4.80	0.109	4
3. การสื่อสาร	4.28	4.75	0.110	3
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.21	4.71	0.119	2
5. การตั้งคำถาม	4.36	4.82	0.106	6
6. การอธิบายและเล่าเรื่อง	4.34	4.81	0.108	5
7. การจัดการชั้นเรียน	4.33	4.77	0.102	7
รวม	**4.29**	**4.76**	**0.110**	**–**

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตาราง 25 พบว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูในภาพรวม 7 ด้าน มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นรวมเท่ากับ 0.110 ($PNI_{modified}$ =0.110) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาเรียงลำดับจากมากไปน้อย ประกอบด้วย การใช้สื่อการเรียนรู้ มีค่า $PNI_{modified}$ =0.120 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีค่า $PNI_{modified}$ =0.119 การสื่อสาร มีค่า $PNI_{modified}$ =0.110 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่า $PNI_{modified}$ =0.109 การอธิบายและเล่าเรื่อง มีค่า $PNI_{modified}$ =0.108 การตั้งคำถาม มีค่า $PNI_{modified}$ =0.106 และการจัดการชั้นเรียน มีค่า $PNI_{modified}$ =0.102 ตามลำดับ

ตาราง 26 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้

ทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็น (I)	PNI	ลำดับความสำคัญ
1. การใช้สื่อการเรียนรู้				
1.1 วิเคราะห์ เลือกสื่อที่ตรงกับเนื้อหา ลักษณะของผู้เรียน	4.18	4.68	0.120	3
1.2 วางแผนการใช้สื่อได้สอดคล้องกับกิจกรรมการวัดผลในแต่ละขั้นของบทเรียน	4.23	4.64	0.097	6
1.3 ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้	4.28	4.76	0.112	4
1.4 กระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	4.26	4.68	0.099	5
1.5 ประเมินผลการใช้สื่อ โดยการสังเกต บันทึก รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์	3.98	4.60	0.156	1
1.6 ปรับปรุงการใช้สื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่จะนำไปใช้	4.09	4.66	0.139	2
เฉลี่ยรวม	**4.17**	**4.67**	**0.120**	**-**

จากตาราง 26 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ พบว่ามีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

รวมเท่ากับ 0.120 ($PNI_{modified}$=0.120) เมื่อเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ 1. ประเมินผลการใช้สื่อ โดยการสังเกต บันทึก รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ ($PNI_{modified}$=0.156) 2. ปรับปรุงการใช้สื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่จะนำไปใช้ ($PNI_{modified}$=0.139) และ 3. วิเคราะห์ เลือกสื่อที่ตรงกับเนื้อหา ลักษณะของผู้เรียน ($PNI_{modified}$=0.120)

ตาราง 27 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็น (I)	PNI	ลำดับความสำคัญ
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
2.1 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและสามารถวัดผลได้	4.34	4.80	0.106	4
2.2 สามารถออกแบบ ลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับเวลา วัตถุประสงค์อย่างเป็นระบบ	4.24	4.79	0.130	1
2.3 ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของผู้เรียน	4.48	4.86	0.085	5
2.4 ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสนับสนุนการเรียนรู้	4.32	4.80	0.111	2
2.5 ประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการเรียนรู้	4.27	4.74	0.110	3
เฉลี่ยรวม	**4.33**	**4.80**	**0.109**	**-**

จากตาราง 27 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่ามีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นรวมเท่ากับ 0.109 ($PNI_{modified}$=0.109) เมื่อเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ 1. สามารถออกแบบ ลำดับกิจกรรมการ

เรียนรู้ได้เหมาะสมกับเวลา วัตถุประสงค์อย่างเป็นระบบ ($PNI_{modified}$ =0.130) 2. ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสนับสนุนการเรียนรู้ ($PNI_{modified}$ =0.111) และ 3. ประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการเรียนรู้ ($PNI_{modified}$ =0.110)

ตาราง 28 ผลการประเมินและการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ด้านการสื่อสาร

ทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็น (I)	PNI	ลำดับความสำคัญ
3. การสื่อสาร				
3.1 สังเกต ตอบสนองต่อปฏิกิริยาของผู้ฟัง	4.24	4.75	0.120	2
3.2 ปรับระดับภาษาให้เหมาะสมกับผู้ฟังที่แตกต่างกัน	4.22	4.67	0.107	4
3.3 เลือกช่องทางและวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และตั้งคำถามเพื่อทำความเข้าใจเพิ่มเติมได้อย่างเหมาะสม	4.29	4.76	0.110	3
3.4 ตั้งใจฟังอย่างใส่ใจ ไม่ขัดจังหวะ แสดงออกทางใบหน้าหรือตอบสนองในช่วงเวลาที่เหมาะสม และขอคำชี้แจงอย่างเหมาะสม	4.32	4.74	0.097	7
3.5 สรุปประเด็นสำคัญของการฟังได้ถูกต้อง	4.25	4.70	0.106	5
3.6 ใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม เช่น สบตา ยิ้ม หรือพยักหน้า	4.50	4.85	0.078	8
3.7 ออกเสียงชัดเจน ปรับโทนเสียงตามเนื้อหาหรือสถานการณ์ กระชับ ตรงประเด็น เว้นจังหวะที่เหมาะสม นำเสนอความคิดเป็นลำดับ	4.35	4.80	0.103	6

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 28 (ต่อ)

ทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็น (I)	PNI	ลำดับความสำคัญ
3.8 อ่านจับใจความสำคัญได้รวดเร็ว ถูกต้อง เขียนประโยคได้กระชับ จัดรูปแบบโครงสร้างในการเขียนอย่างเป็นระเบียบ นำเสนอข้อมูลเนื้อหาอย่างเป็นระบบ	4.10	4.73	0.154	1
เฉลี่ยรวม	**4.28**	**4.75**	**0.110**	**–**

จากตาราง 28 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านการสื่อสาร พบว่ามีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นรวมเท่ากับ 0.110 ($PNI_{modified}$ =0.110) เมื่อเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ 1. อ่านจับใจความสำคัญได้รวดเร็ว ถูกต้อง เขียนประโยคได้กระชับ จัดรูปแบบโครงสร้างในการเขียนอย่างเป็นระเบียบ นำเสนอข้อมูลเนื้อหาอย่างเป็นระบบ ($PNI_{modified}$ =0.154) 2. สังเกต ตอบสนองต่อปฏิกิริยาของผู้ฟัง ($PNI_{modified}$ =0.120) และ 3. เลือกช่องทางและวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์และตั้งคำถามเพื่อทำความเข้าใจเพิ่มเติมได้อย่างเหมาะสม ($PNI_{modified}$ =0.110)

ตาราง 29 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็น (I)	PNI	ลำดับความสำคัญ
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้				
4.1 อธิบาย และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน	4.21	4.73	0.124	3

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 29 (ต่อ)

ทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็น (I)	PNI	ลำดับความสำคัญ
4.2 เลือกวิธีการ ออกแบบเครื่องมือวัดที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้	4.24	4.71	0.111	4
4.3 กระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ การตั้งเป้าหมาย การพัฒนาและการฝึกการประเมินตนเอง	4.05	4.68	0.156	1
4.4 รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับประเมินผล	4.37	4.77	0.092	6
4.5 วิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นรูปธรรมเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา สื่อสารผลการประเมินที่ชัดเจน ตรงประเด็น พร้อมให้ข้อเสนอแนะ	4.14	4.69	0.133	2
4.6 นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ วางแผนการพัฒนาผู้เรียนและติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง	4.27	4.69	0.098	5
เฉลี่ยรวม	**4.21**	**4.71**	**0.119**	**–**

จากตาราง 29 ผลการประเมินและจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ พบว่ามีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นรวมเท่ากับ 0.119 ($PNI_{modified}$ =0.119) เมื่อเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ 1. กระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ การตั้งเป้าหมาย การพัฒนาและการฝึกการประเมินตนเอง ($PNI_{modified}$ =0.156) 2. วิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นรูปธรรม เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา สื่อสารผลการประเมินที่ชัดเจน ตรงประเด็น พร้อมให้ข้อเสนอแนะ ($PNI_{modified}$ =0.133) และ 3. อธิบาย และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน ($PNI_{modified}$ =0.124)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 30 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ด้านการตั้งคำถาม

ทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็น (I)	PNI	ลำดับความสำคัญ
5. การตั้งคำถาม				
5.1 ใช้คำถามนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและการมีส่วนร่วมในการตอบ	4.32	4.75	0.100	3
5.2 สร้างและใช้คำถามที่ตรงกับประสบการณ์ของผู้เรียน	4.31	4.82	0.118	2
5.3 ยกตัวอย่างสถานการณ์ เชื่อมโยงคำถามกับเนื้อหาและประสบการณ์ของผู้เรียน	4.41	4.84	0.098	5
5.4 ใช้คำถามที่มีระดับความยากง่ายตามเนื้อหา เหมาะสมกับผู้เรียน	4.30	4.84	0.126	1
5.5 รับฟังความคิดเห็น ให้เวลาในการคิดและตอบคำถาม	4.40	4.82	0.095	6
5.6 สร้างและสนับสนุนบรรยากาศในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	4.42	4.86	0.100	3
5.7 ใช้คำถามปลายเปิดขยายความคิด ทบทวนประเด็นในการเรียนรู้	4.40	4.79	0.089	7
เฉลี่ยรวม	**4.36**	**4.82**	**0.106**	**–**

จากตาราง 30 ผลการประเมินและจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านการตั้งคำถาม พบว่ามีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นรวมเท่ากับ 0.106 ($PNI_{modified}$ =0.106) เมื่อเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ 1. ใช้คำถามที่มีระดับความยากง่ายตามเนื้อหา เหมาะสมกับผู้เรียน ($PNI_{modified}$ =0.126) 2. สร้างและใช้คำถามที่ตรงกับประสบการณ์ของผู้เรียน ($PNI_{modified}$ =0.118) และ 3. ใช้คำถามนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ

สถาบันพระมหากษัตริย์ราชภัฏสกลนคร

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีความมุ่งหมายวิจัยเพื่อพัฒนาโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู แบ่งการวิจัยเป็น 3 ระยะคือ ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยการสังเคราะห์องค์ประกอบ การสัมภาษณ์ และการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู โดยการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญและประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปแกรมที่พัฒนาขึ้นโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนประเมินความเหมาะสมของคู่มือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และระยะที่ 3 การศึกษาผลการใช้โปรแกรมฯ ที่พัฒนาขึ้น โดยทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 25 คน วิเคราะห์ประสิทธิภาพของโปรแกรมด้วย E1/E2 เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยโปรแกรมฯ ด้วยการทดสอบที เปรียบเทียบทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม และศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยโปรแกรมฯ ที่พัฒนาขึ้นด้วยการหา $\bar{x}$ และ S.D.

สรุปผล

จากการศึกษาเรื่อง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามความมุ่งหมายการวิจัยได้ดังนี้

1. องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การใช้สื่อการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การสื่อสาร 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

5) การตั้งคำถาม 6) การอธิบายและเล่าเรื่อง และ 7) การจัดการชั้นเรียน องค์ประกอบทั้ง 7 มีความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.88)

2. โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มี 7 โมดูล จำแนกตามทักษะการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) หลักการ โปรแกรมฯ พัฒนาขึ้นบนพื้นฐานของแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งผลลัพธ์ เน้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ มีการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน ผสานกับแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก และการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติจริงในบริบทการจัดการเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์ของโปรแกรม กำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูให้มีทักษะทั้ง 7 ทักษะ สามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนด และสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง 3) สาระ/เนื้อหา เนื้อหาของโปรแกรมแบ่งเป็น 7 ทักษะ ตามทักษะที่ต้องการพัฒนา ได้แก่ 3.1) การสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ 3.2) การอธิบายและเล่าเรื่อง 3.3) การตั้งคำถาม 3.4) การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ 3.5) การใช้สื่อการเรียนรู้ 3.6) การวัดและประเมินผล และ 3.7) การจัดการชั้นเรียน 4. กิจกรรมการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในโปรแกรมฯ ยึดแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ซึ่งมี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การสาธิต การฝึกปฏิบัติย่อย การให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้เทคนิควิธีการ และการปรับปรุงพัฒนา โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และสะท้อนผลการเรียนรู้ 5. การวัดและประเมินผล เป็นการประเมินผลตามสภาพจริงที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยมีวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายตามกิจกรรมที่ออกแบบ 6. สื่อ ทรัพยากร และวัสดุ สื่อที่เลือกมีหลากหลายทั้งสื่อดิจิทัล เอกสารประกอบการเรียนรู้ สถานการณ์จำลอง เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การปฏิบัติ และเอื้อต่อการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน 7. ลักษณะผู้เรียนเป็นกลุ่มนักศึกษาครูที่มีพื้นฐานความรู้ทางวิชาชีพครู และต้องการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ให้สามารถนำไปใช้ได้จริงในสถานศึกษา

คู่มือการใช้โปรแกรมฯ ประกอบด้วย 1. หลักการ คู่มือได้กำหนดหลักการสำคัญสอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาสมัยใหม่ และการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งผลลัพธ์ 2. วัตถุประสงค์ คู่มือมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและสอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาครูตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ 3. เนื้อหา สาระครอบคลุมทักษะที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้อย่างครบถ้วน 4. กิจกรรม รูปแบบกิจกรรม

เป็นการบูรณาการการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ควบคู่กับการประยุกต์ใช้หลักการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 5. การวัดและประเมินผล กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโปรแกรมฯ ครอบคลุมความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และความพึงพอใจ 6. สื่อการเรียนรู้ เอื้อต่อการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู 7. ลักษณะผู้ใช้โปรแกรม เน้นกลุ่มเป้าหมายหลักคือนักศึกษาวิชาชีพครู

ผลการประเมินโปรแกรม พบว่ามีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.70) ความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.70) และประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.80) นอกจากนี้ ผลการประเมินคู่มือการใช้โปรแกรมฯ พบว่า มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.63)

3. ผลการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

3.1 ประสิทธิภาพของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู (E_1/ E_2) เท่ากับ 81.79/85.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.2 ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาครูเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์หลังการใช้โปรแกรมสูงกว่าก่อนใช้โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครูหลังการใช้โปรแกรมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยโปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครูในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การใช้สื่อการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การสื่อสาร 4) การวัดและประเมินผลการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เรียนรู้ 5) การตั้งคำถาม 6) การอธิบายและเล่าเรื่อง 7) การจัดการชั้นเรียน ทั้งนี้ เพราะทักษะทั้ง 7 ทักษะเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู สะท้อนให้เห็นว่าทักษะการจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ครอบคลุมตั้งแต่การวางแผน ออกแบบ ดำเนินการกิจกรรม และจนกระทั่งการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ ครูจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความสามารถ ทักษะที่หลากหลายในการออกแบบ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการ และความแตกต่างของผู้เรียน ทั้งนี้ องค์ประกอบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งผลลัพธ์ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริง รวมถึงสอดคล้องกับแนวคิดของวารีรัตน์ แก้วอุไร (2564, ออนไลน์) และอาภรณ์ ใจเที่ยง (2565, หน้า 178) ที่เสนอว่าทักษะสำคัญของครูควรครอบคลุมทั้งด้านการสื่อสาร การใช้คำถาม การอธิบาย และการใช้สื่อการเรียนรู้ ตลอดจนสอดคล้องกับแนวคิดของกลัญญู เพชราภรณ์ (2563, หน้า 4) ที่มีทัศนะว่าทักษะการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างรอบด้าน ทั้งนี้ ประเด็นทักษะการจัดการเรียนรู้ 7 ทักษะสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1.1 การใช้สื่อการเรียนรู้ เป็นความสามารถของครูในการเลือก ใช้ พัฒนาสื่อการเรียนรู้ รวมถึงความสามารถในการวางแผน เตรียมการใช้สื่อในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งที่เป็นสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล สื่อประดิษฐ์ การสร้างการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุงสื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กิจกรรม และผลลัพธ์การเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะสื่อการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียน สื่อยังช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้มีความน่าสนใจ กระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน สามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุวิทย์ มูลคำ (2550, หน้า 25) และทิศนา แขมมณี (2552, หน้า 135) ที่ว่าสื่อการเรียนรู้มีบทบาทในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน สามารถกระตุ้นความสนใจ ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจ นอกจากนี้ วาสนา ชาวหา (2553, หน้า 45) ยังแสดงทัศนะว่าสื่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เนื่องจากผู้เรียนสามารถศึกษาและทบทวนเนื้อหาได้ตามความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นกล่าวได้ว่าผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง

ความสำคัญของการใช้สื่อการเรียนรู้ในฐานะเป็นตัวกลางที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ และสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นความสามารถของครูที่ครอบคลุมตั้งแต่การวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์ ออกแบบและเลือกกิจกรรม การดำเนินการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นทักษะที่มีความสำคัญในการเป็นแกนกลางของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถเปลี่ยนบรรยากาศชั้นเรียน กระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน เป็นการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายช่วยฝึกฝนให้นักศึกษาครูมีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่สูงขึ้น จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของวราภรณ์ ศรีวิโรจน์ (2560, หน้า 2) ที่ได้เสนอว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนในหลายมิติ ทั้งความรู้ ทักษะ ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน สามารถกระตุ้นความสนใจและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับกลัญญู เพชราภรณ์ (2563, หน้า 3) ที่กล่าวว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Johnson & Johnson (1999, pp. 68–72) ที่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ดังนั้น ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่เพียงเป็นการดำเนินกิจกรรมในชั้นเรียนแต่เป็นกระบวนการออกแบบการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ที่ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ การประเมินผล ผู้เรียน ทรัพยากร และความสามารถของครูในการออกแบบกิจกรรม

1.3 การสื่อสาร เป็นความสามารถของครูในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และข้อมูลไปยังผู้เรียนผ่านการใช้ภาษา คำพูด การกระทำ ตลอดจนภาษากาย รวมถึงการฟัง การอ่าน การเขียนที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ การสื่อสารเป็นกลไกสำคัญที่เชื่อมโยงกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด เนื่องจากเป็นทางหลักเริ่มต้นในการถ่ายทอดความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2552, หน้า 234) ที่กล่าวว่า การสื่อสารที่ดีไม่เพียงช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพ แต่ยังช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและลดความขัดแย้ง สามารถเชื่อมโยงบริบทในชั้นเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วม เช่นเดียวกับกิดานันท์ มลิทอง (2553, หน้า 212) และเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2554, หน้า 178) ที่เน้นว่าการสื่อสารเป็นปัจจัย

สำคัญในการสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สะท้อนการสร้างปฏิสัมพันธ์และความร่วมมือในการเรียนรู้ ไม่ได้จำกัดเพียงการถ่ายทอดเนื้อหา ทั้งนี้จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งครูต้องปรับรูปแบบการสื่อสารให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับแนวคิดของ Anderson, P. & Smith, J. (2019, p. 156) และ Brown, M. & Johnson, L. (2021, p.234) ที่แสดงทัศนะว่าการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยสำคัญในการลดความขัดแย้ง ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และช่วยให้เกิดการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การสื่อสารเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่มีบทบาทสำคัญเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนที่สามารถส่งผลต่อบรรยากาศ ความร่วมมือ และประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้

1.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นความสามารถของครูในการตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมการสร้างความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน การใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ตลอดจนการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจน เพื่อการส่งเสริมและติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ไม่ใช่เพียงเครื่องมือในการตัดสินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่เชื่อมโยงระหว่างการจัดการเรียนรู้และผลลัพธ์การเรียนรู้ ทำหน้าที่ในการช่วยให้เข้าใจและติดตามพัฒนาการของผู้เรียนและพัฒนาการด้านการสอนของครู ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Wiggins, G (1998, pp.15-16) ที่ว่าการประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญในการทำความเข้าใจการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยช่วยให้ครูได้รับข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ปรับปรุงการสอนได้อย่างเหมาะสม รวมถึงช่วยระบุจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน ในประเด็นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการประเมินสอดคล้องกับแนวคิดของ Stiggins, R. J. (2005, pp. 5-7) ที่เน้นว่าผู้เรียนควรมีบทบาทในกระบวนการประเมินเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเกณฑ์และสามารถใช้ข้อมูลจากการประเมินในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และในขณะเดียวกัน Hattie, J., & Timperley, H. (2007, pp. 81-82) ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อผิดพลาดและสามารถปรับปรุงการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งแนวคิดของ Popham, W. J. (2008, pp. 4-6) ได้เสนอว่าการวัดและประเมินผลควรมีลักษณะเป็นการประเมินเพื่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา ไม่ใช่การสรุปผล ดังนั้น การวัดและประเมินผลการเรียนรู้จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่เชื่อมโยง

ระหว่างการจัดการเรียนรู้กับผลลัพธ์การเรียนรู้ โดยทำหน้าที่ในการสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียนและผู้สอนอย่างต่อเนื่อง

1.5 การตั้งคำถาม เป็นความสามารถของครูในการออกแบบคำถามที่กระตุ้นความสนใจ ความคิด และการเรียนรู้ของผู้เรียน เชื่อมโยงประสบการณ์เดิม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และนำไปสู่การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อธิบายได้ว่าการตั้งคำถามเป็นกลไกสำคัญในการกระตุ้นกระบวนการคิดของผู้เรียนโดยเฉพาะในบริบทของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการศึกษามุ่งผลลัพธ์ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการคิด เป็นการเปิดพื้นที่ให้ผู้เรียนได้คิดอย่างลึกซึ้ง มีส่วนร่วม และมีความหมายในกระบวนการเรียนรู้อย่างแท้จริง จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2557, หน้า 3 อ้างถึงใน สุนิสา บุญมา, 2563, หน้า 28) และเสกสรร สุขเสนา (2568, หน้า 353–355) ที่ได้เน้นว่า การใช้คำถามที่หลากหลายตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับสูง มีบทบาทในการส่งเสริมความคิดอย่างมีเหตุผลและการแก้ปัญหา สะท้อนให้เห็นว่าการตั้งคำถามที่มีคุณภาพสามารถพัฒนาทักษะทางปัญญาของผู้เรียนได้ นอกจากนี้แนวคิดของ Brookfield (2012, pp. 197–199) กล่าวว่าการตั้งคำถามช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งข้อสงสัยต่อสมมติฐานและพัฒนาความคิดเชิงวิพากษ์ และ Paul & Elder (2014, p.8) ได้เน้นย้ำว่า การตั้งคำถามเป็นทักษะสำคัญในการพัฒนาความคิดเชิงวิพากษ์และการไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล คำถามที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนขยายขอบเขตของความรู้และมุมมองในการแก้ปัญหาต่างๆ ดังนั้น การตั้งคำถาม จึงเป็นทักษะและกลยุทธ์สำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยเชื่อมโยงเนื้อหา กระบวนการคิด ประสบการณ์ การมีส่วนร่วมของผู้เรียนเข้าด้วยกันซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้เชิงลึก การใช้คำถามให้เกิดประสิทธิผลจำเป็นต้องอาศัยความสามารถของครูในการออกแบบคำถามที่เหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหา บริบทการเรียนรู้ และศักยภาพของผู้เรียน

1.6 การอธิบายและเล่าเรื่อง เป็นความสามารถของครูในการจัดระเบียบเนื้อหาเพื่อถ่ายทอดความรู้ มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างเป็นระบบ ครูสามารถเรียบเรียงเนื้อหาอย่างเป็นลำดับขั้น ใช้ภาษาที่ชัดเจนตรงไปตรงมา เหมาะกับระดับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงข้อมูล ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้ง่ายขึ้น เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย สำหรับการเล่าเรื่อง เป็นทักษะที่ช่วยส่งเสริมการสื่อสารของครูด้วยการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะเรื่องราว ตัวละคร หรือเหตุการณ์ ช่วยกระตุ้นความสนใจแก่ผู้เรียน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สามารถสื่อ

อารมณ์ ความรู้สึก ส่งผลให้ผู้เรียนติดตามและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่น่าเบื่อ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของศักดิ์ศรี ปาณะกุล และคณะ (2556, หน้า 169) ที่กล่าวว่า การอธิบายเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา สนุกกับการเรียน และสามารถจดจำพร้อมนำไปใช้ได้จริง ในทำนองเดียวกันการเล่าเรื่องช่วยกระตุ้นความสนใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนสอดคล้องกับแนวคิดของนำชัย ชีววิวรรธน์ (2565, ออนไลน์) ที่เห็นว่าการเล่าเรื่องและการอธิบายเป็นเครื่องมือที่สามารถถ่ายทอดทั้งข้อมูลและทัศนคติไปพร้อมกัน โดยเฉพาะการกระตุ้นอารมณ์ ความรู้สึกร่วม ซึ่งเป็นอีกปัจจัยที่ช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้ดีกว่าการรับข้อมูลเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ในส่วนของการอธิบายและเล่าเรื่องเป็นการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่สอดคล้องกับ Brown, J. S. (2005, pp. 35–37) ที่อธิบายว่า การเล่าเรื่องช่วยเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิม ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ขณะที่การอธิบายช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเชิงลึกและมองเห็นโครงสร้างเนื้อหาอย่างเป็นระบบ มีความชัดเจนในประเด็นของการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ดังนั้น การอธิบายและการเล่าเรื่องจึงเป็นทักษะสำคัญของครูที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ในมิติที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นความเข้าใจ ความจำ เจตคติ การคิด การมีส่วนร่วม ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาครูให้มีทักษะการอธิบายและเล่าเรื่องจึงเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้

1.7 การจัดการชั้นเรียน เป็นความสามารถของครูในการวางแผนเตรียมการด้านสภาพแวดล้อมในห้องเรียน การจัดการชั้นเรียนอย่างเป็นระบบเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในด้านวิชาการและด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ครูที่มีทักษะการจัดการชั้นเรียนจะทำให้ชั้นเรียนมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพและบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัย กล้าแสดงความคิดเห็น และพัฒนาการมีวินัยในตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของสุรางค์ โค้วตระกูล (2559, หน้า 437 –440) ที่ระบุว่าการจัดการชั้นเรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนช่วยพัฒนาวินัยและความรับผิดชอบของผู้เรียน สะท้อนให้เห็นว่า สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนไม่เพียงเป็นบริบทภายนอก แต่เป็นกลไกสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับกลัญญู เพชราภรณ์ (2563, หน้า 2–3) ที่กล่าวว่าหากชั้นเรียนขาดการจัดการที่ดี จะส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ อาจนำไปสู่ปัญหาพฤติกรรม ในทางตรงกันข้ามการกำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์และการวางแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน จะช่วยให้ผู้เรียน

ไม่แสดงอาการหรือพฤติกรรมที่เป็นการรบกวนชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยว่า ครูที่มีความสามารถในการวางแผนด้านกฎระเบียบและการจัดการพฤติกรรม จะสามารถดำเนินการสอนได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในมิติการสร้างความคาดหวังและการป้องกันปัญหาเชิงพฤติกรรม สอดคล้องกับแนวคิดของ Wong & Wong (2009, pp. 82–85) ที่เน้นว่าการกำหนดกฎเกณฑ์และมาตรฐานที่ชัดเจน เป็นการสร้างแนวปฏิบัติร่วมกันชั้นเรียน และเป็นการป้องกันปัญหาพฤติกรรมตั้งแต่ต้นทางมากกว่าการแก้ไขเมื่อเกิดปัญหาขึ้น ซึ่งก็เป็นการช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ราบรื่น และสอดคล้องกับแนวคิดของ Weinstein & Novodvorsk (2020, pp. 28–32) ที่พบว่าการจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบและโครงสร้างเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานของความไว้วางใจและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ครูที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียนจะช่วยส่งเสริมทั้งการเรียนรู้และการปรับตัวของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. โปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู พบว่า โปรแกรมฯ มี 7 โมดูล จำแนกตามทักษะการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบหลัก ผลการประเมินโปรแกรมฯ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.70) ความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.70) และประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.80) ทั้งนี้เนื่องจากโปรแกรมพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบบนฐานขององค์ประกอบ 7 ประการ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ สาระ/เนื้อหา กิจกรรม การวัดและประเมินผล สื่อ/ทรัพยากร และลักษณะผู้เรียน ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นลำดับขั้น ทำให้การดำเนินการพัฒนานักศึกษาครูมีขอบเขต และแนวทางที่ชัดเจน และสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งมีการเชื่อมโยงองค์ประกอบของโปรแกรมฯ เข้ากับทักษะการจัดการเรียนรู้ 7 ทักษะที่ออกแบบโดยเน้นที่การฝึกปฏิบัติ ได้แก่ ทักษะการสื่อสาร การอธิบายและเล่าเรื่อง การตั้งคำถาม การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการจัดการชั้นเรียน โปรแกรมไม่ได้เพียงให้ความสำคัญที่การถ่ายทอดความรู้เชิงหลักการ ทฤษฎีเท่านั้น แต่ยังเน้นการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ด้วยการนำเอาแนวคิดการสอนทักษะของเดวีส์มาใช้ในการออกแบบกิจกรรมอย่างเป็นลำดับขั้นตอนโดยเริ่มจากการสาธิตเพื่อให้ผู้เรียนให้เห็นภาพทักษะแต่ละทักษะโดยรวม การฝึกทักษะย่อย การให้เทคนิค วิธีการ การสะท้อนผล และการให้ผู้เรียน

ได้ปฏิบัติเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ โปรแกรมฯ ยังบูรณาการแนวคิดการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ด้วยการนำองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลลัพธ์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลลัพธ์ มากำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจนเป็นการตั้งต้น เพื่อวางแผน ออกแบบกิจกรรม และวิธีการประเมินผลให้มีความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ที่มีทิศทาง ความชัดเจน และสามารถตรวจสอบความก้าวหน้า หรือความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ นอกจากนี้มีการนำผลการศึกษาความต้องการจำเป็นมาใช้ในการร่างโปรแกรมและคู่มือฯ สะท้อนให้เห็นว่าโปรแกรมดังกล่าวมีโครงสร้างที่ครอบคลุมการออกแบบโปรแกรมอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอัจศรา ประเสริฐสิน (2563 อ้างถึงใน วสันต์ วรรณรัตน์, 2564, หน้า 73–74) ได้กล่าวว่า การพัฒนาโปรแกรมเป็นกระบวนการตัดสินใจอย่างมีลำดับขั้นตอน โดยพิจารณาวิเคราะห์ความต้องการที่จะศึกษา ซึ่งนักพัฒนาจะต้องทำความเข้าใจในองค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1) วิเคราะห์ความจำเป็นและปัญหา เพื่อจะทำกิจกรรมได้ตรงกลุ่มเป้าหมายและวัตถุประสงค์ 2) วิธีการเปลี่ยนแปลงความต้องการ เพื่อปรับปรุงพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มเป้าหมายให้ดียิ่งขึ้น และ 3) ความรู้ ทัศนคติ และทักษะ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นต่อสถานการณ์ของกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้ง องค์ประกอบของโปรแกรมดังกล่าว มีความสอดคล้องกับแนวคิดการออกแบบการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ที่ให้ความสำคัญกับผลลัพธ์เป็นจุดเริ่มต้นแล้วจึงนำไปสู่การออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมายเป็นกิจกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ การนำองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 ทักษะมาเป็นเนื้อหาสาระในโปรแกรม ได้สะท้อนถึงความพยายามในการเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างของโปรแกรม และทักษะที่ต้องการพัฒนา ส่งผลให้โปรแกรมที่เกิดขึ้นจากการวิจัยนี้มีความเฉพาะเจาะจงต่อการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับ Caffarela (1994, pp. 1–2) ที่ได้เสนอว่า โปรแกรมทางการศึกษาเป็นรูปแบบการดำเนินการที่มีระบบเป็นขั้นตอน จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เข้าร่วมโปรแกรมได้พัฒนาทักษะหรือความรู้เรื่องใด ๆ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของโปรแกรม วิธีดำเนินงานของโปรแกรม ที่นำแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์มาใช้เป็นกรอบในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งช่วยให้กระบวนการพัฒนาทักษะของผู้เข้าร่วมโปรแกรมฯ เป็นไปอย่างเป็นลำดับขั้น เริ่มจากการสาธิตเพื่อรับรู้โดยรวม

สู่การฝึกปฏิบัติย่อย เรียนรู้เทคนิค วิธีการ และการปรับ พัฒนานำไปใช้ในสถานการณ์จริง ทั้งนี้ Davies (1970 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ อันปัญญา, 2565, หน้า 62) ได้เสนอว่าการพัฒนาทักษะควรเริ่มจากการฝึกทักษะย่อยก่อน แล้วจึงเชื่อมโยงเป็นทักษะใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับการออกแบบกิจกรรมในโปรแกรมและการจัดกิจกรรมในลักษณะดังกล่าวส่งผลให้ผู้เข้าร่วมโปรแกรมได้มีความเข้าใจภาพรวม รายละเอียดย่อย ๆ และสามารถพัฒนาทักษะได้อย่างเป็นรูปธรรมผ่านการฝึกปฏิบัติ สอดคล้องกับแนวคิดของกิ่งกาญจน์ เสติ (2566, หน้า 30) ที่กล่าวว่าทักษะปฏิบัติเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนจนสามารถแสดงออกได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว ดังนั้น แนวคิดของเดวีส์จึงมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนาโปรแกรมฯ ตลอดจนการประเมินผลโปรแกรม และอรทัย ชวนนิยมตระกูล (2564, หน้า 100) กล่าวว่า โปรแกรมที่ใช้ทางการศึกษาคือรายละเอียดของแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีจุดประสงค์มุ่งเน้นในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด โดยผู้เรียนอาจเป็นนักเรียนทั่วไปหรือเป็นผู้เรียนที่มีลักษณะพิเศษ

ในส่วนของคู่มือการใช้โปรแกรมฯ เป็นส่วนที่ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสนับสนุนโปรแกรมฯ ในการถ่ายทอดแนวคิด ขั้นตอน และวิธีการดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นระบบ เสริมความมั่นใจให้กับผู้ใช้โปรแกรม รวมถึงเพิ่มความเป็นไปได้ โดยการนำโปรแกรมไปใช้ได้จริงอย่างเหมาะสม คู่มือการใช้โปรแกรมฯ ประกอบด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา/สาระ กิจกรรม การวัดและประเมินผล สื่อการเรียนรู้ และลักษณะผู้ใช้โปรแกรม ผลการประเมินคู่มือการใช้โปรแกรมฯ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.63) ทั้งนี้เพราะได้ออกแบบกิจกรรมที่มีการกำหนดผลลัพธ์ หรือวัตถุประสงค์การพัฒนาที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับสุดารัตน์ บุตรจริยะ (2563, หน้า 19–20) กล่าวว่า การศึกษาเชิงผลลัพธ์เน้นการออกแบบกระบวนการเพื่อการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ หลักการสำคัญคือการกำหนดเป้าหมายที่เป็นรูปธรรม และผู้เรียนที่กระทำต้องได้รับผลสำเร็จ นอกจากนี้คู่มือการใช้โปรแกรมฯ ได้พัฒนาบนพื้นฐานของความต้องการจำเป็นและการมีส่วนร่วมของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะของผู้เรียนได้ สอดคล้องกับแนวคิดของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, หน้า 5–17) ได้เสนอแนวคิดในการหาประสิทธิภาพซึ่งเป็นการตรวจสอบพัฒนาการเพื่อให้งานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพว่าเป็นการนำชุดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อปรับปรุงในการทดลองสอนจริง (Trial run) แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงผลิตใน

จำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Yarbrough, Shulha, Hopson, & Caruthers (2011 อ้างถึงใน อรทัย ชวนนิยมตระกูล, 2564, หน้า 103) ได้เสนอหลักการประเมินเพื่อเป็นบรรทัดฐานของกิจกรรมการตรวจสอบ ประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน ดังนี้ 1) มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility Standards) เป็นการประเมินการสนองตอบต่อความต้องการของผู้ใช้โปรแกรม 2) มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) เป็นการประเมินความเป็นไปได้ในการนำโปรแกรมไปปฏิบัติจริง 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standard) เป็นการประเมินโปรแกรมในด้านความเหมาะสมทั้งในทางด้านกฎหมายและศีลธรรมจรรยา และ 4) มาตรฐานด้านความถูกต้องครอบคลุม (Accuracy Standard) เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือและได้สาระครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการของโปรแกรม อย่างไรก็ตาม การพัฒนาโปรแกรมในครั้งนี้อาจมีข้อจำกัดบางประการในด้านบริบทของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังนั้น การนำโปรแกรมไปใช้ในบริบทอื่น ควรพิจารณาปรับใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะ และสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้

3. ผลการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

3.1 ประสิทธิภาพของโปรแกรม (E_1/ E_2) ตามเกณฑ์ 75/75 พบว่า มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.79/85.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 แสดงให้เห็นว่าโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการออกแบบโปรแกรมที่มีองค์ประกอบครบถ้วน สอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ การนำองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้มาออกแบบร่วมกับแนวคิดการศึกษามุ่งผลลัพธ์ และเน้นการฝึกปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ ที่กิจกรรมการเรียนรู้ได้จัดให้ผู้เรียนเริ่มจากการสังเกตและทำความเข้าใจจากการสาธิต จากนั้นจึงได้ฝึกปฏิบัติทักษะย่อยอย่างเป็นขั้นตอน พร้อมทั้งได้รับคำแนะนำเทคนิคในการพัฒนาการปฏิบัติทักษะ ก่อนจะนำทักษะย่อยต่าง ๆ มาบูรณาการเป็นทักษะที่สมบูรณ์ กระบวนการดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและมีการพัฒนาทักษะที่ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, หน้า 5–17) ที่ได้เสนอแนวคิดการกำหนดประสิทธิภาพโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่องและพฤติกรรมสุดท้าย ซึ่งค่าประสิทธิภาพจะกำหนดเป็นค่า E1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และค่า E2 คือประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยคะแนนที่ได้ ดังนั้น E1/E2

หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยปกติแล้วการกำหนดเกณฑ์ E1/E2 ขึ้นอยู่กับเนื้อหา หากเนื้อหาเน้นทักษะมักกำหนดต่ำกว่า เช่น 75/75 อย่างไรก็ไม่ควรต่ำกว่านี้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของศิรินภา โพธิ์ทอง (2562, หน้า ง) เรื่อง ผลการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เรื่อง การสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียวตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เรื่อง การสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.46/84..63 และผลการวิจัยของนิกูล เปียมาส์ (2560, บทคัดย่อ) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนตามกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ที่ส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงานช่างในบ้าน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า กิจกรรมการเรียนตามกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ที่ส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงานช่างในบ้าน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.69/80.17

3.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรม พบว่า ความรู้ความเข้าใจทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู หลังเรียน ($\bar{X}$=35.96) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$=22.76) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ที่พัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการออกแบบโปรแกรมฯ เน้นการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ออกแบบกิจกรรม ดำเนินกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ลงมือปฏิบัติ และเชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถสร้างความเข้าใจอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ การบูรณาการทักษะการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 ทักษะ เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจโดยละเอียดในแต่ละทักษะ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (2561, หน้า 1–2) ได้กล่าวว่าผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ NQF ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 ประกอบด้วย 3 มิติได้แก่ 1) ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการ ทฤษฎีและแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน/ทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีและ/หรือข้อเท็จจริงเป็นหลัก (Theoretical and/or factual) 2) ทักษะ (Skills) หมายถึง ความสามารถปฏิบัติงานซึ่งบุคคลนั้นควรทำได้เมื่อได้รับ

มอบหมายหรือทักษะการปฏิบัติ/วิธีปฏิบัติที่มีความคล่องแคล่วและความชำนาญในการปฏิบัติตามกรอบคุณวุฒิแต่ละระดับ และ 3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ (Application and Responsibility) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ การใช้ความรู้ทักษะทางสังคมในการทำงาน/ ศึกษาอบรมเพื่อการพัฒนาวิชาชีพของบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของปิยะธิดา ปัญญา (2561, บทคัดย่อ) เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ผลการวิจัยพบว่า หลังฝึกอบรมนักศึกษาครูมีความรู้ และทักษะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และชนาสร นิ่มนวล (2564, หน้า ค) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การออกแบบและพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การวิจัยอิงการออกแบบ พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมฯ มีความพร้อมทางการเรียนทุกด้าน (ด้านอารมณ์ สังคม และด้านทักษะทางวิชาการ) สูงกว่าก่อนการใช้โปรแกรมส่งเสริมความพร้อมทางการเรียนฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่าโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์มีประสิทธิผลในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาครู

3.3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ หลังการเรียนด้วยโปรแกรมกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม พบว่า นักศึกษามีคะแนนทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ หลังการเรียนด้วยโปรแกรมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สะท้อนให้เห็นว่าโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ที่พัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการกำหนดผลลัพธ์ที่ชัดเจน การออกแบบกิจกรรมการดำเนินกิจกรรมที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่มุ่งพัฒนาแต่ละทักษะเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (2561, หน้า 1) กล่าวว่า Learning outcomes (ผลลัพธ์การเรียนรู้) คือ ความคาดหมายว่านักศึกษาจะมีความสามารถที่จะทำได้ตามผลลัพธ์ของการเรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ การให้ความสำคัญกับผลลัพธ์การเรียนรู้ กระบวนการในการเจาะจงผลลัพธ์จะเป็นสิ่งควบคุมกิจกรรมการเรียนการสอน การออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยรามคำแหง (2540, ออนไลน์) กล่าวว่า

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยผู้เรียนเป็นผู้ลงมือทำ หรือผู้เรียนและผู้สอนเป็นผู้ร่วมกันกระทำเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นวิธีการสอนร่วมกับเทคนิคการสอน รวมถึงการวัดและประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสุวัฒน์ เบญจพลพิทักษ์ (2561, หน้า 1) กล่าวว่า วิธีการวัดผลแบบ outcome-based assessment ต้องรวมถึงการวัดผลแบบบูรณาการด้วย (Integrated assessment) เนื่องจากเป็นวิธีการวัดผลที่ดีในการแสดงหลักฐานที่เชื่อมั่นได้ว่านักศึกษาได้บรรลุผลลัพธ์ต่าง ๆ ของรายวิชาหรือหลักสูตรได้ชัดเจน เป็นการรวมผลลัพธ์หรือผลผลิตของนักศึกษาจากทั้ง Formative และ Summative Assessment เพื่อให้นักศึกษาสามารถแสดงออก (Demonstrate) ถึงความสามารถ (Competence) ในการบูรณาการการใช้ความรู้ทักษะและเจตคติตามผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งโรจน์ สงสระบูรณ์ (2565, บทคัดย่อ) เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนด้วยการทำงานในสภาพจริง โดยนำแนวคิดและทฤษฎีการศึกษาแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (OBE) มาบูรณาการเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอน พบว่า 1. ผลลัพธ์ของผู้เรียนมี 5 ด้าน ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วม/ผูกพันกับผู้เรียน 2) พฤติกรรมการเรียนรู้ 3) แรงจูงใจ 4) เจตคติของผู้เรียน และ 5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลลัพธ์ของครูมี 2 ด้าน ได้แก่ 1) ทัศนคติในการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ และ 2) พฤติกรรมการสอน 2. ครูได้เรียนรู้และมีความรู้ทักษะ ความเข้าใจและมองเห็นการจัดการเรียนรู้แนวใหม่ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 มากขึ้น มีการเตรียมการวางแผนการเรียนการสอนที่เป็นระบบมากขึ้น ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่าโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์มีประสิทธิผลในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

3.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.72 S.D.=0.23) สะท้อนให้เห็นว่าโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการและทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้โปรแกรมฯ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะของโปรแกรมฯ มีการออกแบบอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการศึกษามุ่งผลลัพธ์ การออกแบบกิจกรรมเป็นลำดับขั้นตอนตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ มีการ

จัดลำดับทักษะที่สัมพันธ์กันเพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม รวมถึงการใช้สื่อ ทรัพยากรที่สอดคล้องกับเนื้อหาและบริบทของผู้เรียนส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อโปรแกรมฯ นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ยังช่วยให้ผู้เรียนทราบเป้าหมายของการเรียนที่ชัดเจน เกิดความมั่นใจและประสบการณ์ในการทำให้บรรลุผลตามเป้าหมาย ผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดการสอนทักษะการปฏิบัติของเดวีส์ ที่ศิราณี กลางประพันธ์ (2560, หน้า 46) สรุปว่า ผู้เรียนนำประสบการณ์ย่อย ๆ หลายประสบการณ์เชื่อมโยงเป็นองค์ความรู้และสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านการปฏิบัติ อันนำไปสู่การปฏิบัติงานได้เต็มรูปแบบ และสอดคล้องกับการวิจัยของปิยะธิดา ปัญญา (2561, บทคัดย่อ) เรื่องการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ผลการวิจัยพบว่าหลังฝึกอบรมนักศึกษาครูมีความพึงพอใจต่อโปรแกรมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูสามารถทำให้นักศึกษาเกิดความพึงพอใจได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การตั้งคำถาม ดังนั้น สถาบันผลิตครูควรส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและฝึกทักษะตั้งคำถามในระดับพื้นฐานและระดับสูง เพื่อสนับสนุนการนำไปใช้และประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้

1.2 จากผลการวิจัยพบว่าความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ที่มีความจำเป็นลำดับแรก คือทักษะการใช้สื่อการเรียนรู้ ดังนั้น หลักสูตรหรือสถาบันการศึกษา ที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครูควรออกแบบกิจกรรมหรือโปรแกรมเฉพาะที่เน้นการพัฒนาทักษะการใช้สื่อทำมือ และสื่อเทคโนโลยี เพื่อให้ครูสามารถนำไปใช้ได้จริงสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์ปัจจุบัน

1.3 จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์หลังเรียนด้วยโปรแกรมสูงกว่าเกณฑ์ ดังนั้น ควรนำโปรแกรมไปทดลองใช้กับนักศึกษาครูในชั้นปี และสถาบันหรือสาขาอื่น หรือกลุ่มครู เพื่อศึกษา

ความเหมาะสมและประสิทธิผลในบริบทที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นการยืนยันประสิทธิภาพและประโยชน์ของโปรแกรม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพื่อติดตามความคงทนของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครูหลังจากการเข้าร่วมโปรแกรม

2.2 ควรมีการพัฒนาโปรแกรมในรูปแบบดิจิทัลหรือออนไลน์ เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการใช้งาน และเพื่อให้ความเกิดความเหมาะสมกับยุคสมัย

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

2.4 ควรทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อเปรียบเทียบระหว่างการใช้โปรแกรมกับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบเดิม เพื่อยืนยันประสิทธิภาพของโปรแกรมที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและการมีส่วนร่วมในการตอบ และสร้างและสนับสนุนบรรยากาศในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีค่าเท่ากัน ($PNI_{modified}$=0.100)

ตาราง 31 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ด้านการอธิบายและเล่าเรื่อง

ทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็น (I)	PNI	ลำดับความสำคัญ
6. การอธิบายและเล่าเรื่อง				
6.1 จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาอย่างเป็นระบบ	4.21	4.77	0.133	1
6.2 ใช้ภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน หลีกเลี่ยงภาษาที่กำกวมหรือซับซ้อน	4.30	4.78	0.112	2
6.3 กระตุ้นความสนใจ การมีส่วนร่วม สร้างแรงจูงใจในเนื้อหาและกิจกรรม	4.36	4.81	0.103	4
6.4 ยกตัวอย่างที่ใกล้ตัวอย่างเป็นรูปธรรมและเข้าใจง่าย เชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียน	4.44	4.84	0.090	5
6.5 สรุปสาระสำคัญของเนื้อหาเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เน้นย้ำจุดสำคัญ ให้เวลากับผู้เรียน ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน	4.38	4.85	0.107	3
เฉลี่ยรวม	**4.34**	**4.81**	**0.108**	**–**

จากตาราง 31 ผลการประเมินและจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านการอธิบายและการเล่าเรื่อง พบว่ามีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นรวมเท่ากับ 0.108 ($PNI_{modified}$=0.108) เมื่อเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ 1. จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาอย่างเป็นระบบ ($PNI_{modified}$=0.133) 2. ใช้ภาษาที่กระชับ

เข้าใจง่าย ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน หลีกเลี่ยงภาษาที่กำกวมหรือซับซ้อน ($PNI_{modified}$ =0.112) และ 3. สรุปสาระสำคัญของเนื้อหาเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เน้นย้ำจุดสำคัญ ให้เวลากับผู้เรียน ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ($PNI_{modified}$ =0.107)

ตาราง 32 ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ด้านการจัดการชั้นเรียน

ทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	ค่าเฉลี่ยสภาพที่เป็นจริง (D)	ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็น (I)	PNI	ลำดับความสำคัญ
7. การจัดการชั้นเรียน				
7.1 สามารถกำหนด ปรับแผนหรือวิธีดำเนินการได้ชัดเจน มีความยืดหยุ่นเมื่อเกิดปัญหาเฉพาะหน้าในชั้นเรียน	4.17	4.71	0.129	1
7.2 กำหนดและสื่อสารความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนรู้และพฤติกรรมของผู้เรียนได้	4.17	4.71	0.129	1
7.3 จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมกับการเรียนรู้	4.33	4.82	0.113	3
7.4 รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อสร้างความไว้วางใจ และให้คำแนะนำที่ช่วยพัฒนาผู้เรียน	4.44	4.78	0.077	5
7.5 ชมเชย และเสริมแรงทางบวก ยกย่องพฤติกรรมที่ดี และสร้างแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม	4.53	4.83	0.066	6
7.6 ระบุพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นธรรม พร้อมปรับปรุง	4.35	4.75	0.092	4
เฉลี่ยรวม	**4.33**	**4.77**	**0.102**	**–**

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตาราง 32 ผลการประเมินและจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านการอธิบายและการเล่าเรื่อง พบว่ามีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นรวมเท่ากับ 0.102 ($PNI_{modified}$ =0.102) เมื่อเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ 1. สามารถกำหนด ปรับแผนหรือวิธีดำเนินการได้ชัดเจน มีความยืดหยุ่นเมื่อเกิดปัญหาเฉพาะหน้าในชั้นเรียน และกำหนดและสื่อสารความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนรู้และพฤติกรรมของผู้เรียนได้ ($PNI_{modified}$ =0.129) เท่ากัน และ 3. จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมกับการเรียนรู้($PNI_{modified}$ =0.113)

2.2 การศึกษาองค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์

การศึกษาองค์ประกอบของการศึกษามุ่งผลลัพธ์โดยการสังเคราะห์องค์ประกอบจากนิยาม หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบการศึกษามุ่งผลลัพธ์จากนักวิชาการ จำนวน 10 แหล่ง ดังนี้ บัณฑิต ทิพากร (2562) สุดารัตน์ บุตรจริยะ (2563) ฐิติมา ญาณะวงษา และคณะ (2564) สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (2564) มานะ สินธุวงษานนท์ และนัฐยา บุญกองแสน (2566) Spady, William G. (1994) Maniam Kaliannan (2012) University Teknologi Mara (2020) Nurti Rahayu et al. (2021) Astrid Tran (2023) โดยเลือกกลุ่มตัวแปรที่มีค่าความถี่ 4 หรือร้อยละ 40 ขึ้นไป ซึ่งจะได้องค์ประกอบการศึกษามุ่งผลลัพธ์ จำนวน 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ผลลัพธ์การเรียนรู้ 2) กิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) การวัดและประเมินผลลัพธ์

2.3 การร่างโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู และคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

การร่างโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู ดำเนินการโดยนำผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ 7 ทักษะ องค์ประกอบของโปรแกรม 7 องค์ประกอบ และผลการศึกษาความต้องการจำเป็นมาบูรณาการร่วมกันในการร่างโปรแกรมและคู่มือฯ แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 7 คน เพื่อให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้วยการสนทนากลุ่มเพื่อหาฉันทามติ องค์ประกอบของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู ดังแสดงในตาราง 33

ตาราง 33 องค์ประกอบโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู

องค์ประกอบของโปรแกรม	**ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ**
1. หลักการ	1. สามารถสะท้อนแนวคิดการพัฒนาตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ได้เหมาะสม 2. เชื่อมโยงกับผู้ใช้โปรแกรมและบริบทการจัดการเรียนรู้ 3. กระชับ ชัดเจนอย่างมีเหตุผล
2. วัตถุประสงค์	1. วัตถุประสงค์มีความชัดเจน 2. วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ 3. วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้
3. เนื้อหาสาระ	1. เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม 2. เนื้อหาสาระส่งเสริมการคิดและการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ 3. เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมกับบริบทของผู้ใช้โปรแกรม เนื้อหาสาระของโปรแกรม แบ่งเป็น 7 โมดูลตามทักษะการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย โมดูลที่ 1) ทักษะการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ โมดูลที่ 2) ทักษะการอธิบายและเล่าเรื่อง โมดูลที่ 3) ทักษะการตั้งคำถาม โมดูลที่ 4) ทักษะการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โมดูลที่ 5) ทักษะการใช้สื่อการเรียนรู้ โมดูลที่ 6) ทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โมดูลที่ 7) ทักษะการจัดการชั้นเรียน
4. กิจกรรม	1. กิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย 2. การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง 3. กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม กิจกรรมโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ออกแบบกระบวนการ 5 ขั้นตอนตามแนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain) ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 33 (ต่อ)

องค์ประกอบของโปรแกรม	ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	ขั้นที่ 1 สาธิตทักษะ ขั้นที่ 2 สาธิตและฝึกย่อย ขั้นที่ 3 ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 เชื่อมโยงทักษะ
5. การวัดและประเมินผล	1. การวัดและประเมินผลตรงตามวัตถุประสงค์ 2. เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม 3. เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน
6. สื่อ ทรัพยากร และวัสดุ	1. สื่อและวัสดุมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม 2. สื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการสะท้อนคิดของผู้ใช้โปรแกรม 3. สื่อมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม
7. ลักษณะผู้ใช้	1. การกำหนดลักษณะผู้ใช้โปรแกรมมีความชัดเจน 2. ลักษณะผู้ใช้โปรแกรมมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบของโปรแกรม

2.4 การประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูและความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ปรากฏผลดังตาราง 34

ตาราง 34 แสดงผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ สำหรับนักศึกษาครูโดยรวม

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ประโยชน์		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. หลักการ	4.60	0.51	มากที่สุด	4.53	0.52	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์	4.58	0.77	มากที่สุด	4.70	0.52	มากที่สุด	4.89	0.40	มากที่สุด
3. เนื้อหาสาระ	4.73	0.70	มากที่สุด	4.73	0.46	มากที่สุด	4.73	0.46	มากที่สุด
4. กิจกรรม	4.93	0.25	มากที่สุด	4.95	0.21	มากที่สุด	4.89	0.32	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผล	4.48	0.72	มาก	4.63	0.49	มากที่สุด	4.63	0.49	มากที่สุด
6. สื่อการเรียนรู้	4.53	0.74	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด	4.53	0.52	มากที่สุด
7. ลักษณะผู้ใช้	4.60	0.52	มากที่สุด	4.50	0.53	มาก	4.50	0.53	มาก
8. ความเหมาะสมของโปรแกรมฯ โดยรวม	4.70	0.48	มากที่สุด	4.70	0.48	มากที่สุด	4.80	0.42	มากที่สุด
รวม	**4.66**	**0.64**	**มากที่สุด**	**4.74**	**0.46**	**มากที่สุด**	**4.79**	**0.43**	**มากที่สุด**

จากตาราง 34 พบว่า โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.66 S.D.=0.64) ความเป็นไปได้ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.74 S.D.=0.46) และความเป็นประโยชน์ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.79 S.D.=0.43) เมื่อพิจารณาตามประเด็นการประเมิน พบว่า ประเด็นกิจกรรม มีความเหมาะสมสูงสุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.25) และมีความเป็นไปได้สูงสุด ($\bar{x}$=4.95 S.D.=0.21) และประเด็นหลักการ มีความเป็นประโยชน์สูงสุด ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

เมื่อพิจารณาผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ตามรายละเอียดของประเด็นการประเมิน ปรากฏผลดังตาราง 35

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 35 แสดงผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู จำแนกเป็นรายข้อ

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ประโยชน์		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. หลักการ	4.60	0.51	มากที่สุด	4.53	0.52	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
1.1 สามารถสะท้อนแนวคิดการพัฒนาตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ได้เหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 เชื่อมโยงกับผู้ใช้โปรแกรมและบริบทการจัดการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 กระชับ ชัดเจนอย่างมีเหตุผล	4.60	0.55	มากที่สุด	4.40	0.55	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์	4.58	0.77	มากที่สุด	4.70	0.52	มากที่สุด	4.89	0.40	มากที่สุด
1) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 1	4.53	0.74	มากที่สุด	4.80	0.41	มากที่สุด	4.87	0.35	มากที่สุด
1.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ	4.60	0.89	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3) วัตถุประสงค์คลอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้	4.40	0.89	มาก	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
2) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 2	4.67	0.72	มากที่สุด	4.67	0.62	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ	4.60	0.89	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 35 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ประโยชน์		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
2.3) วัตถุประสงค์คลอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้	4.60	0.89	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 3	4.53	0.83	มากที่สุด	4.67	0.62	มากที่สุด	4.93	0.26	มากที่สุด
3.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ	4.60	0.89	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3) วัตถุประสงค์คลอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้	4.20	1.10	มาก	4.40	0.89	มาก	4.80	0.45	มากที่สุด
4) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 4	4.67	0.72	มากที่สุด	4.67	0.62	มากที่สุด	4.87	0.52	มากที่สุด
4.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ	4.60	0.89	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3) วัตถุประสงค์คลอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้	4.40	0.89	มาก	4.40	0.89	มาก	4.60	0.89	มากที่สุด
5) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 5	4.53	0.83	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด	4.80	0.56	มากที่สุด
5.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ	4.60	0.89	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 35 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ประโยชน์		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
5.3) วัตถุประสงค์คลอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้	4.00	1.00	มาก	4.40	0.55	มาก	4.40	0.89	มาก
6) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 6	4.53	0.83	มากที่สุด	4.60	0.63	มากที่สุด	4.80	0.56	มากที่สุด
6.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
6.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ	4.60	0.89	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
6.3) วัตถุประสงค์คลอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้	4.00	1.00	มาก	4.20	0.84	มาก	4.40	0.89	มาก
7) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 7	4.60	0.70	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด	4.93	0.26	มากที่สุด
7.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
7.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ	4.60	0.89	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
7.3) วัตถุประสงค์คลอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้	4.20	1.10	มาก	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
3. เนื้อหาสาระ	4.73	0.70	มากที่สุด	4.73	0.46	มากที่สุด	4.73	0.46	มากที่สุด
3.1 เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 เนื้อหาสาระส่งเสริมการคิดและการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้	4.60	0.89	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 35 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ประโยชน์		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
3.3 เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมกับบริบทของผู้ใช้โปรแกรม	4.60	0.89	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
4. กิจกรรม	4.93	0.25	มากที่สุด	4.95	0.21	มากที่สุด	4.89	0.32	มากที่สุด
1) กิจกรรมโมดูลที่ 1	4.93	0.26	มากที่สุด	4.93	0.26	มากที่สุด	4.93	0.26	มากที่สุด
1.1) กิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
2) กิจกรรมโมดูลที่ 2	4.93	0.26	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2.1) กิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3) กิจกรรมโมดูลที่ 3	4.93	0.26	มากที่สุด	4.93	0.26	มากที่สุด	4.93	0.26	มากที่สุด
3.1) กิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 35 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ประโยชน์		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
3.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
4) กิจกรรมโมดูลที่ 4	4.93	0.26	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
4.1) กิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
5) กิจกรรมโมดูลที่ 5	4.93	0.26	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.41	มากที่สุด
5.1) กิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.93	0.26	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
5.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
5.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
6) กิจกรรมโมดูลที่ 6	4.93	0.26	มากที่สุด	4.87	0.35	มากที่สุด	4.80	0.41	มากที่สุด
6.1) กิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
6.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 35 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ประโยชน์		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
7) กิจกรรมโมดูลที่ 7	4.93	0.26	มากที่สุด	4.93	0.26	มากที่สุด	4.73	0.46	มากที่สุด
7.1) กิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
7.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
7.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผล	4.48	0.72	มาก	4.63	0.49	มากที่สุด	4.63	0.49	มากที่สุด
1) การวัดและประเมินผลโมดูลที่ 1	4.40	0.74	มาก	4.60	0.51	มากที่สุด	4.60	0.51	มากที่สุด
1.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์	4.40	0.89	มาก	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม	4.40	0.89	มาก	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
1.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน	4.40	0.89	มาก	4.40	0.55	มาก	4.40	0.55	มาก
2) การวัดและประเมินผลโมดูลที่ 2	4.47	0.74	มาก	4.67	0.49	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด
2.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์	4.60	0.89	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม	4.40	0.55	มาก	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 35 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ประโยชน์		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
2.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน	4.40	0.89	มาก	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
3) การวัดและประเมินผลโมดูลที่ 3	4.47	0.74	มาก	4.60	0.51	มากที่สุด	4.60	0.51	มากที่สุด
3.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์	4.60	0.89	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม	4.40	0.55	มาก	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
3.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน	4.40	0.89	มาก	4.40	0.55	มาก	4.40	0.55	มาก
4) การวัดและประเมินผลโมดูลที่ 4	4.53	0.74	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด
4.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์	4.60	0.89	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
4.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน	4.40	0.89	มาก	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
5) การวัดและประเมินผลโมดูลที่ 5	4.47	0.74	มาก	4.60	0.51	มากที่สุด	4.60	0.51	มากที่สุด
5.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์	4.60	0.89	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 35 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ประโยชน์		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
5.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม	4.40	0.55	มาก	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
5.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน	4.40	0.89	มาก	4.40	0.55	มาก	4.40	0.55	มาก
6) การวัดและประเมินผลโมดูลที่ 6	4.53	0.74	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด
6.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์	4.60	0.89	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม	4.40	0.55	มาก	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
6.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน	4.60	0.89	มากที่สุด	4.40	0.55	มาก	4.60	0.55	มากที่สุด
7) การวัดและประเมินผลโมดูลที่ 7	4.47	0.74	มาก	4.60	0.51	มากที่สุด	4.60	0.51	มากที่สุด
7.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์	4.60	0.89	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
7.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม	4.40	0.55	มาก	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
7.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน	4.40	0.89	มาก	4.40	0.55	มาก	4.40	0.55	มาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 35 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ประโยชน์		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
6. สื่อการเรียนรู้	4.53	0.74	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด	4.53	0.52	มากที่สุด
6.1 สื่อและวัสดุมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม	4.20	0.84	มาก	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2 สื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการสะท้อนคิดของผู้ใช้โปรแกรม	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด	4.40	0.55	มาก
6.3 สื่อมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม	4.60	0.89	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด	4.40	0.55	มาก
7. ลักษณะผู้ใช้	4.60	0.52	มากที่สุด	4.50	0.53	มาก	4.50	0.53	มาก
7.1 การกำหนดลักษณะผู้ใช้โปรแกรมมีความชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
7.2 ลักษณะผู้ใช้โปรแกรมมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบของโปรแกรม	4.60	0.55	มากที่สุด	4.40	0.55	มาก	4.40	0.55	มาก
8. ความเหมาะสมของโปรแกรมฯ โดยรวม	4.70	0.48	มากที่สุด	4.70	0.48	มากที่สุด	4.80	0.42	มากที่สุด
8.1 องค์ประกอบของโปรแกรมมีความเชื่อมโยงกัน และส่งเสริมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของผู้ใช้โปรแกรม	4.60	0.55	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 35 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ประโยชน์		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
8.2 กิจกรรมมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	**4.66**	**0.64**	**มากที่สุด**	**4.74**	**0.46**	**มากที่สุด**	**4.79**	**0.43**	**มากที่สุด**

จากตาราง 35 พบว่า โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูในรายข้อของประเด็นการประเมินมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ดังนี้

1. หลักการ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.51) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1.1 สามารถสะท้อนแนวคิดการพัฒนาตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ 1.2 เชื่อมโยงกับผู้ใช้โปรแกรมและบริบทการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม และ 1.3 กระชับ ชัดเจน อย่างมีเหตุผล อยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55)

ความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.53 S.D.=0.52) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1.1 สามารถสะท้อนแนวคิดการพัฒนาตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ และ 1.2 เชื่อมโยงกับผู้ใช้โปรแกรมและบริบทการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55) และ 1.3 กระชับ ชัดเจน อย่างมีเหตุผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55)

ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1.1 สามารถสะท้อนแนวคิดการพัฒนาตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ 1.2 เชื่อมโยงกับผู้ใช้โปรแกรมและบริบทการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม และ 1.3 กระชับ ชัดเจน อย่างมีเหตุผล อยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

2. วัตถุประสงค์ มีผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ดังนี้

ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.58 S.D.=0.77) เมื่อพิจารณาแต่ละโมดูล พบว่า

1) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 1 มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.53 S.D.=0.74) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.60 S.D.=0.55) 1.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.60 S.D.=0.89) และ 1.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ =4.40 S.D.=0.40)

2) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 2 ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.67 S.D.=0.72) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 2.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.80 S.D.=0.45) 2.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ และ 2.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.60 S.D.=0.89) เท่ากัน

3) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 3 ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.53 S.D.=0.83) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 3.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.80 S.D.=0.45) 3.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.60 S.D.=0.89) 3.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ =4.20 S.D.=1.10)

4) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 4 ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.67 S.D.=0.72) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 4.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =5.00 S.D.=0.00) 4.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.60 S.D.=0.89) 4.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ =4.40 S.D.=0.89)

5) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 5 ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.53 S.D.=0.83) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 5.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =5.00 S.D.=0.00) 5.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.60

S.D.=0.89) 3.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.00 S.D.=1.00)

6) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 6 ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.53 S.D.=0.83) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 6.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) 6.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.89) 3.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.00 S.D.=1.00)

7) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 7 ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.70) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 7.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) 7.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.89) 3.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.20 S.D.=1.10)

ความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.70 S.D.=0.52) เมื่อพิจารณาแต่ละโมดูล พบว่า

1) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 1 มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.41) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน 1.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ และ 1.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45)

2) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 2 มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.62) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 2.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน 2.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ และ 2.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45)

3) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 3 มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.62) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 3.1) วัตถุประสงค์

มีความชัดเจน 3.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) และ 3.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.89)

4) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 4 มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.62) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 4.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน 4.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) และ 3.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.89)

5) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 5 มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.49) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 5.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน 5.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) เท่ากัน และ 3.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.00 S.D.=0.55)

6) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 6 มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.63) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 6.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน 6.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) และ 3.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.20 S.D.=0.84)

7) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 7 มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.49) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 7.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน 7.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ 3.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45)

ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.89 S.D.=0.40) เมื่อพิจารณาแต่ละโมดูล พบว่า

1) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 1 มีความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.87 S.D.=0.35) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน 1.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับ

มากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) และ 1.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55)

2) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 2 มีความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 2.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน 2.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ และ 2.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

3) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 3 มีความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.26) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 3.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน 3.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) และ 3.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45)

4) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 4 มีความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.87 S.D.=0.52) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 4.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน 4.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) และ 3.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.89)

5) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 5 มีความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.56) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 5.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน 5.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) และ 3.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.89)

6) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 6 มีความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.56) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 6.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน 6.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) และ 3.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.89)

7) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 7 มีความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.28) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 7.1) วัตถุประสงค์มี

ความชัดเจน 7.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) และ 3.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45)

3. เนื้อหาสาระ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.73 S.D.=0.70) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 3.1 เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) 3.2 เนื้อหาสาระส่งเสริมการคิดและการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ และ 3.3 เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมกับบริบทของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.89)

มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.73 S.D.=0.46) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 3.1 เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม 3.2 เนื้อหาสาระส่งเสริมการคิดและการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) และ 3.3 เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมกับบริบทของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55)

มีความเป็นประโยชน์ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.73 S.D.=0.46) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 3.1 เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม 3.2 เนื้อหาสาระส่งเสริมการคิดและการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) และ 3.3 เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมกับบริบทของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55)

4. กิจกรรม มีผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ดังนี้

ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.25) เมื่อพิจารณาแต่ละโมดูล พบว่า

1) กิจกรรมโมดูลที่ 1 มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.26) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 1.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง และ 1.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

2) กิจกรรมโมดูลที่ 2 มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.26) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 2.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 2.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง และ 2.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

3) กิจกรรมโมดูลที่ 3 มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.26) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 3.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 3.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง และ 3.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

4) กิจกรรมโมดูลที่ 4 มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.26) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 4.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 4.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง และ 4.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

5) กิจกรรมโมดูลที่ 5 มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.26) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.26) 5.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง และ 5.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

6) กิจกรรมโมดูลที่ 6 มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.26) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 6.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 6.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง และ 6.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

7) กิจกรรมโมดูลที่ 7 มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.26) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 7.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 7.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความ

เหมาะสม ต่อเนื่อง และ 7.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

ความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.95 S.D.=0.21) เมื่อพิจารณาแต่ละโมดูล พบว่า

1) กิจกรรมโมดูลที่ 1 มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.26) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย 1.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) และ 1.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45)

2) กิจกรรมโมดูลที่ 2 มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 2.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย 2.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง และ 2.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

3) กิจกรรมโมดูลที่ 3 มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.28) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 3.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย 3.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) และ 3.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45)

4) กิจกรรมโมดูลที่ 4 มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 4.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย 4.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง และ 4.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

5) กิจกรรมโมดูลที่ 5 มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย 5.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง และ 5.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

6) กิจกรรมโมดูลที่ 6 มีความเป็นไปได้ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.87 S.D.=0.35) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 6.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย 6.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) และ 6.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

7) กิจกรรมโมดูลที่ 7 มีความเป็นไปได้ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.26) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 7.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย 7.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) เท่ากัน และ 7.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45)

ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.89 S.D.=0.32) เมื่อพิจารณาแต่ละโมดูล พบว่า

1) กิจกรรมโมดูลที่ 1 ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.26) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย 1.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) และ 1.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.00)

2) กิจกรรมโมดูลที่ 2 ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 2.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย 2.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง และ 2.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

3) กิจกรรมโมดูลที่ 3 ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.26) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 3.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย 3.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) และ 3.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45)

4) กิจกรรมโมดูลที่ 4 ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 4.1) กิจกรรมมีความชัดเจน

เข้าใจง่าย 4.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง และ 4.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

5) กิจกรรมโมดูลที่ 5 ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.41) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 5.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย 5.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง และ 5.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45)

6) กิจกรรมโมดูลที่ 6 ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.41) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 6.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย 6.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง และ 6.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45)

7) กิจกรรมโมดูลที่ 7 ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.73 S.D.=0.46) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 7.1) กิจกรรมมีความชัดเจนเข้าใจง่าย 7.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) และ 7.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.56)

5. การวัดและประเมินผล มีผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ดังนี้

ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.48 S.D.=0.72) เมื่อพิจารณาแต่ละโมดูล พบว่า

1) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 1 ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.74) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ 1.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม และ 1.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.89)

2) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 2 ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.47 S.D.=0.74) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 2.1) การวัดและ

ประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.89) 2.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55) และ 2.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.89)

3) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 3 ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.47 S.D.=0.74) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 3.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.89) 3.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55) และ 3.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.89)

4) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 4 ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.53 S.D.=0.74) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 4.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.89) 4.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55) และ 4.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.89)

5) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 5 ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.47 S.D.=0.74) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 5.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.89) 5.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55) และ 5.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.89)

6) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 6 ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.53 S.D.=0.74) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 6.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.89) 6.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55) และ 6.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.89)

7) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 7 ความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.47 S.D.=0.74) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 7.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.89) 7.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55) และ 7.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.89)

ความเป็นไปได้ในภาพรวม อยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.63 S.D.=0.49) เมื่อพิจารณาแต่ละโมดูล พบว่า

1) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 1 ความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.51) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 1.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55) และ 1.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55)

2) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 2 ความเป็นไปได้ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.49) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 2.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 2.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม และ 2.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55)

3) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 3 ความเป็นไปได้ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.51) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 3.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 3.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55) และ 3.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55)

4) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 4 ความเป็นไปได้ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.49) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 4.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 4.2) เครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม และ 4.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55)

5) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 5 ความเป็นไปได้ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.51) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 5.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 5.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55) และ 5.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55)

6) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 6 ความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.49) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 6.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 6.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55) และ 6.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55)

7) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 7 ความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.51) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 7.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 7.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55) และ 7.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน ซอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55)

ความเป็นประโยชน์ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.63 S.D.=0.49) เมื่อพิจารณาแต่ละโมดูล พบว่า

1) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 1 ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.51) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 1.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55) และ 1.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55)

2) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 2 ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.49) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 2.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 2.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม และ 2.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55) เท่ากัน

3) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 3 ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.51) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 3.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 3.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55) และ 3.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55)

4) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 4 ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.49) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 4.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 4.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม และ 4.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55)

5) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 5 ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.51) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 5.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 5.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.= 0.55) และ 5.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55)

6) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 6 ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.49) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 6.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 6.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม และ 6.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55)

7) การวัดและประเมินผล โมดูลที่ 7 ความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.51) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 7.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 7.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55) และ 7.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55)

6. สื่อการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.53 S.D.=0.74) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 6.1 สื่อและวัสดุมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.20 S.D.=0.84) 6.2 สื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการสะท้อนคิดของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 6.3 สื่อมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.89)

มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.49) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 6.1 สื่อและวัสดุมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 6.2 สื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการสะท้อนคิดของผู้ใช้โปรแกรม 6.3 สื่อมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55)

มีความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.53 S.D.=0.52) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 6.1 สื่อและวัสดุมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 6.2 สื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการสะท้อนคิดของผู้ใช้โปรแกรม 6.3 สื่อมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55)

7. ลักษณะผู้ใช้ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.52) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 7.1 การกำหนดลักษณะผู้ใช้โปรแกรมมีความชัดเจน และ 7.2 ลักษณะผู้ใช้โปรแกรมมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบของโปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55)

มีความเป็นไปได้ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.50 S.D.=0.53) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 7.1 การกำหนดลักษณะผู้ใช้โปรแกรมมีความชัดเจน อยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55) และ 7.2 ลักษณะผู้ใช้โปรแกรมมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบของโปรแกรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55)

มีความเป็นประโยชน์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.50 S.D.=0.53) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 7.1 การกำหนดลักษณะผู้ใช้โปรแกรมมีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55) และ 7.2 ลักษณะผู้ใช้โปรแกรมมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบของโปรแกรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55)

8. ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของโปรแกรมฯ โดยรวม พบว่า

ความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.70 S.D.=0.48) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 8.1 องค์ประกอบของโปรแกรมมีความเชื่อมโยงกัน และส่งเสริมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55) และ 8.2 กิจกรรมมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45)

ความเป็นไปได้ของโปรแกรมฯ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.70 S.D.=0.48) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 8.1 องค์ประกอบของโปรแกรมมีความเชื่อมโยงกันและส่งเสริมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) และ 8.2 กิจกรรมมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55)

ความเป็นประโยชน์ของโปรแกรมฯ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.42) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 8.1 องค์ประกอบของโปรแกรมมีความเชื่อมโยงกัน และส่งเสริมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของผู้ใช้โปรแกรม และ 8.2 กิจกรรมมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45)

ความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ดังตาราง 36

ตาราง 36 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

ประเด็น	ระดับความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. หลักการของคู่มือ	4.60	0.51	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์ของคู่มือ	4.53	0.74	มากที่สุด
3. เนื้อหาสาระของคู่มือ	4.73	0.70	มากที่สุด
4. กิจกรรม และเวลาในคู่มือ	4.93	0.26	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผลของคู่มือ	4.40	0.74	มาก
6. สื่อการเรียนรู้ในคู่มือ	4.53	0.74	มากที่สุด
7. ลักษณะผู้ใช้ในคู่มือ	4.60	0.52	มากที่สุด
8. การนำไปใช้	4.67	0.49	มากที่สุด
รวม	**4.63**	**0.61**	**มากที่สุด**

จากตาราง 36 พบว่า คู่มือการใช้โปรแกรมฯ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.63 S.D.=0.61) เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่า 1) หลักการ ของคู่มือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.51) 2) วัตถุประสงค์ของคู่มืออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.53 S.D.=0.74) 3) เนื้อหาสาระของคู่มือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.73 S.D.=0.70) 4) กิจกรรม และเวลาในคู่มือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.26) 5) การวัดและประเมินผลของคู่มือ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.74) 6) สื่อการเรียนรู้ในคู่มือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.63 S.D.=0.74) 7) ลักษณะผู้ใช้ในคู่มืออยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.52) และ 8) การนำไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.49)

เมื่อพิจารณาผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู เป็นรายข้อดังตาราง 37

ตาราง 37 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ

ประเด็น	ระดับความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. หลักการของคู่มือ	4.60	0.51	มากที่สุด
1.1 คู่มือสามารถสะท้อนแนวคิดการพัฒนาตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ได้เหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 เนื้อหาคู่มือมีความเชื่อมโยงกับผู้ใช้โปรแกรมและบริบทการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
1.3 การนำเสนอหลักการในคู่มือมีความกระชับ ชัดเจน และมีเหตุผลเข้าใจง่าย	4.60	0.55	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์ของคู่มือ	4.53	0.74	มากที่สุด
2.1 วัตถุประสงค์ของคู่มือมีความชัดเจน เป็นรูปธรรม และสามารถวัดประเมินผลได้	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2 วัตถุประสงค์ของคู่มือมีความสอดคล้องกับกิจกรรมและกระบวนการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้	4.60	0.89	มากที่สุด
2.3 วัตถุประสงค์ของคู่มือครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	4.40	0.89	มาก
3. เนื้อหาสาระของคู่มือ	4.73	0.70	มากที่สุด
3.1 เนื้อหาสาระของคู่มือมีความถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 เนื้อหาสาระของคู่มือมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมอย่างชัดเจนและเป็นระบบ	4.60	0.89	มากที่สุด
3.3 เนื้อหาสาระของคู่มือมีความเหมาะสมกับบริบท ระดับความรู้ และประสบการณ์ของผู้ใช้โปรแกรม	4.60	0.89	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 37 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับความเหมาะสม		
	$\overline{x}$	S.D.	แปลผล
4. กิจกรรม และเวลาในคู่มือ	4.93	0.26	มากที่สุด
4.1. กิจกรรมที่กำหนดในคู่มือมีความชัดเจน เป็นลำดับขั้นตอน และเข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 การจัดลำดับกิจกรรมมีความต่อเนื่อง เหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนด	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 กิจกรรมในคู่มือเอื้อต่อการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติของผู้ใช้โปรแกรม	5.00	0.00	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผลของคู่มือ	4.40	0.74	มาก
5.1 คู่มือระบุการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม	4.40	0.89	มาก
5.2 คู่มือระบุเครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม	4.40	0.55	มาก
5.3 คู่มือระบุเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน และสามารถนำไปใช้ได้จริง	4.40	0.89	มาก
6. สื่อการเรียนรู้ในคู่มือ	4.53	0.74	มากที่สุด
6.1 คู่มือระบุสื่อและวัสดุได้ชัดเจน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม	4.20	0.84	มาก
6.2 คู่มือสื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการสะท้อนคิดของผู้ใช้โปรแกรม	4.80	0.45	มากที่สุด
6.3 คู่มือระบุสื่อที่มีความสอดคล้องกับลักษณะของผู้ใช้โปรแกรมได้ชัดเจน	4.60	0.89	มากที่สุด
7. ลักษณะผู้ใช้ในคู่มือ	4.60	0.52	มากที่สุด
7.1 คู่มือมีการกำหนดลักษณะผู้ใช้โปรแกรมไว้อย่างชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
7.2 คู่มือกำหนดลักษณะผู้ใช้โปรแกรมมีความสอดคล้องกับองค์ประกอบของโปรแกรม	4.60	0.55	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 37 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
8. การนำไปใช้	4.67	0.49	มากที่สุด
8.1 คู่มือมีองค์ประกอบของโปรแกรมที่เชื่อมโยงกัน และส่งเสริมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของผู้ใช้โปรแกรม	4.60	0.55	มากที่สุด
8.2 คู่มือมีกิจกรรมที่มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง	4.80	0.45	มากที่สุด
8.3 คู่มือมีกิจกรรมในโปรแกรมสามารถพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ได้ครอบคลุมทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.63	0.61	**มากที่สุด**

จากตาราง 37 พบว่า คู่มือการใช้โปรแกรมฯ มีความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.63 S.D.=0.61) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

1. หลักการ ความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.51) พิจารณารายข้อ พบว่า 1.1 คู่มือสามารถสะท้อนแนวคิดการพัฒนาตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ได้เหมาะสม 1.2 เนื้อหาคู่มือมีความเชื่อมโยงกับผู้ใช้โปรแกรมและบริบทการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม และ 1.3 การนำเสนอหลักการในคู่มือมีความกระชับ ชัดเจน และมีเหตุผลเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55)

2. วัตถุประสงค์ ความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.53 S.D.=0.74) พิจารณารายข้อ พบว่า 2.1 วัตถุประสงค์ของคู่มือมีความชัดเจน เป็นรูปธรรมและสามารถวัดประเมินผลได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55) 2.2 วัตถุประสงค์ของคู่มือมีความสอดคล้องกับกิจกรรมและกระบวนการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.89) และ 2.3 วัตถุประสงค์ของคู่มือครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.89)

3. เนื้อหาสาระ ความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.73 S.D.=0.70) พิจารณารายข้อ พบว่า 3.1 เนื้อหาสาระของคู่มือมีความถูกต้อง ครบถ้วน

และเป็นปัจจุบัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00) 3.2 เนื้อหาสาระของคู่มือมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมอย่างชัดเจนและเป็นระบบ และ 3.3 เนื้อหาสาระของคู่มือมีความเหมาะสมกับบริบท ระดับความรู้ และประสบการณ์ของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.89)

4. กิจกรรม และเวลา ความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.93 S.D.=0.26) พิจารณารายข้อ พบว่า 4.1. กิจกรรมที่กำหนดในคู่มือมีความชัดเจนเป็นลำดับขั้นตอน และเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 4.2 การจัดลำดับกิจกรรมมีความต่อเนื่อง เหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนด และ 4.3 กิจกรรมในคู่มือเอื้อต่อการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=5.00 S.D.=0.00)

5. การวัดและประเมินผล ความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.00 S.D.=0.74) พิจารณารายข้อ พบว่า 5.1 คู่มือระบุการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.89) 5.2 คู่มือระบุเครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.55) และ 5.3 คู่มือระบุเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน และสามารถนำไปใช้ได้จริง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.89)

6. สื่อการเรียนรู้ ความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.53 S.D.=0.74) พิจารณารายข้อ พบว่า 6.1 คู่มือระบุสื่อและวัสดุได้ชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$=4.20 ($\bar{x}$=4.40 S.D.=0.84) 6.2 คู่มือสื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการสะท้อนคิดของผู้ใช้โปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.45) 6.3 คู่มือระบุสื่อที่มีความสอดคล้องกับลักษณะของผู้ใช้โปรแกรมได้ชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.89)

7. ลักษณะผู้ใช้ ความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.52) พิจารณารายข้อ พบว่า 7.1 คู่มือมีการกำหนดลักษณะผู้ใช้โปรแกรมไว้อย่างชัดเจน และ 7.2 คู่มือกำหนดลักษณะผู้ใช้โปรแกรมมีความสอดคล้องกับองค์ประกอบของโปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55)

8. การนำไปใช้ ความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.49) พิจารณารายข้อ พบว่า 8.1 คู่มือมีองค์ประกอบของโปรแกรมที่เชื่อมโยงกันและส่งเสริมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของผู้ใช้โปรแกรม 8.2 คู่มือมีกิจกรรมที่มี

ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง และ 8.3 คู่มือมีกิจกรรมในโปรแกรมสามารถพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ได้ครอบคลุมทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.55)

3. ผลการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

ผลการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีดังต่อไปนี้

3.1 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีรายละเอียด ดังนี้

1) แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ดำเนินการสร้างแบบทดสอบ ตามแนวคิดพฤติกรรมการเรียนรู้ของ Bloom ด้านพุทธิพิสัย 5 ระดับ แบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จำนวน 40 คน พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.97

2) แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ใช้การประเมินทักษะด้วยวิธีการสังเกต โดยกำหนดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า และหาคุณภาพของเครื่องมือ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้ผลการประเมินความสอดคล้องคือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ 1.00

3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู กำหนดเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้ประเมินความเหมาะสม โดยแบบสอบถามความถึงพอใจ ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.83)

3.2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของโปรแกรมตามเกณฑ์ E_1/E_2 =75/75

ผู้วิจัยได้ทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู โดยใช้การทดลองแบบกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อน–หลัง (One Group Pretest–Posttest Design) และได้ตรวจสอบประสิทธิภาพของโปรแกรมโดยใช้เกณฑ์ E_1/E_2 ที่เกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537, หน้า 495) แสดงผลดังตาราง 38

ตาราง 38 ประสิทธิภาพของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

รายการ	คะแนนทดสอบรวม	$\bar{x}$	S.D.	ประสิทธิภาพ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	132	107.96	3.16	81.79
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	70	60.02	6.27	85.74

จากตาราง 38 พบว่าประสิทธิภาพของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ประกอบด้วย ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ซึ่งได้จากผลการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 7 ทักษะ (คะแนนเต็ม 132 คะแนน) เท่ากับ 107.96 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ (E_2) ซึ่งได้จากผลการทดสอบหลังการใช้โปรแกรมฯ และการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ฯ (คะแนนเต็ม 70 คะแนน) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 60.02 ดังนั้น โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู จึงมีประสิทธิภาพ (E_1/ E_2) เท่ากับ 81.79/85.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ E_1/ E_2=75/75 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

3.3 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ระหว่างก่อนและหลังการใช้โปรแกรม

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้โปรแกรมฯ โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ ดังตาราง 39

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 39 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ก่อนกับหลังใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	df	t	Sig
ก่อนเรียน	25	40	22.76	5.79	24	12.29*	0.00
หลังเรียน			35.96	1.74			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 39 พบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีค่าเฉลี่ยผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจฯ ก่อนใช้โปรแกรมฯ เท่ากับ 22.76 จากคะแนนเต็ม 40 และค่าเฉลี่ยผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจฯ หลังใช้โปรแกรมฯ เท่ากับ 35.96 จากคะแนนเต็ม 40 สรุปได้ว่า ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ผลการเปรียบเทียบทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ หลังการเรียนด้วยโปรแกรมกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม

ในการทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ผู้วิจัยได้นำโปรแกรมฯ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักศึกษาครูสาขาวิชาสังคมศึกษา ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 25 คน มีผลการทดลอง ดังนี้

1. การทดสอบการแจกแจงแบบโค้งปกติของข้อมูลตัวแปรตาม (Normality) เมื่อทดสอบการแจกแจงแบบโค้งปกติของข้อมูล (Normality) โดยวิธี Kolmogorov-Smirnov พบว่า คะแนนทักษะการจัดการเรียนรู้ มีค่า p เท่ากับ 0.200 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า ข้อมูลที่ได้มีการแจกแจงแบบโค้งปกติ สามารถนำมาวิเคราะห์ทางสถิติได้

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูกับเกณฑ์ที่กำหนด ดังตาราง 40

ตาราง 40 ผลการเปรียบเทียบทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	เกณฑ์ (75% ของคะแนนเต็ม)	ค่าสถิติ (t)	Sig
25	30	24.06	1.85	22.50	4.21*	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 40 พบว่า นักศึกษามีคะแนนทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ หลังการเรียนด้วยโปรแกรมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.06 แสดงว่านักศึกษามีทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์หลังการเรียนด้วยโปรแกรมฯ เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม

3.5 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู โดยรวม ดังตาราง 41

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 41 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู โดยรวม

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านหลักการ	4.67	0.33	มากที่สุด
ด้านวัตถุประสงค์ของโปรแกรม	4.78	0.30	มากที่สุด
ด้านสาระ/เนื้อหา	4.67	0.33	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.78	0.25	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล	4.67	0.32	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนรู้	4.73	0.33	มากที่สุด
ด้านลักษณะผู้เรียน	4.66	0.35	มากที่สุด
ความพึงพอใจในภาพรวม	**4.72**	**0.23**	**มากที่สุด**

จากตาราง 41 พบว่า ความพึงพอใจต่อโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.72 S.D.=0.23) เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่า ทุกประเด็นอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x}$=4.78 S.D.=0.25) ด้านวัตถุประสงค์ ($\bar{x}$=4.78 S.D.=0.30) ด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{x}$=4.73 S.D.=0.33) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.32) ด้านหลักการ ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.33) ด้านสาระ/เนื้อหา ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.33) และด้านลักษณะผู้เรียน ($\bar{x}$=4.66 S.D.=0.35) ตามลำดับ

ตาราง 42 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู จำแนกรายข้อ

	รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านหลักการ		**4.67**	**0.33**	**มากที่สุด**
1	หลักการของโปรแกรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.68	0.48	มากที่สุด
2	หลักการของโปรแกรมมีความสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษา	4.60	0.50	มากที่สุด
3	หลักการของโปรแกรมสะท้อนแนวคิดการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ที่เหมาะสมกับบริบทการเรียนรู้ปัจจุบัน	4.60	0.50	มากที่สุด
4	หลักการของโปรแกรมสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ได้จริง	4.80	0.41	มากที่สุด
ด้านวัตถุประสงค์ของโปรแกรม		**4.78**	**0.30**	**มากที่สุด**
5	วัตถุประสงค์ของโปรแกรมมีความชัดเจน	4.76	0.44	มากที่สุด
6	วัตถุประสงค์ของโปรแกรมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละโมดูล	4.84	0.37	มากที่สุด
7	วัตถุประสงค์ของโปรแกรมกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์	4.84	0.37	มากที่สุด
8	วัตถุประสงค์ของโปรแกรมมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา	4.68	0.56	มากที่สุด
ด้านสาระ/เนื้อหา		**4.67**	**0.33**	**มากที่สุด**
9	สาระ/เนื้อหาในโปรแกรมสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้	4.84	0.37	มากที่สุด
10	สาระ/เนื้อหาจากกิจกรรมในโปรแกรมที่สามารถฝึกได้ด้วยตนเอง	4.60	0.50	มากที่สุด
11	สาระ/เนื้อหาในโปรแกรมมีความครอบคลุมทั้งสาระและการปฏิบัติ	4.72	0.46	มากที่สุด
12	การเรียงเนื้อหาสาระในโปรแกรมมีการเรียงลำดับจากง่ายไปยากทำให้ท้าทายความสามารถของนักศึกษา	4.76	0.44	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 42 (ต่อ)

	รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
13	สาระ/เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ได้	4.84	0.37	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้		**4.78**	**0.25**	**มากที่สุด**
14	กิจกรรมการเรียนรู้ของโปรแกรม มีความหลากหลาย น่าสนใจ	4.72	0.54	มากที่สุด
15	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง	4.68	0.48	มากที่สุด
16	กิจกรรมมีความสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของโปรแกรม	4.80	0.41	มากที่สุด
17	กิจกรรมเอื้อต่อการฝึกฝนหรือการลงมือปฏิบัติจริง	4.80	0.41	มากที่สุด
18	กิจกรรมมีความเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์	4.88	0.33	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล		**4.67**	**0.32**	**มากที่สุด**
19	วิธีการและเกณฑ์การวัดและประเมินผล	4.56	0.51	มากที่สุด
20	การประเมินผลกับกิจกรรมและผลลัพธ์การเรียนรู้	4.68	0.48	มากที่สุด
21	การประเมินผลสะท้อนระดับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม	4.76	0.44	มากที่สุด
22	รูปแบบการประเมินผลที่มีความโปร่งใส และยุติธรรม	4.68	0.48	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนรู้		**4.73**	**0.33**	**มากที่สุด**
23	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม	4.72	0.46	มากที่สุด
24	สื่อการเรียนรู้สามารถช่วยส่งเสริมความเข้าใจสาระ/เนื้อหา	4.68	0.48	มากที่สุด
25	สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ	4.72	0.54	มากที่สุด
26	สื่อการเรียนรู้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา	4.80	0.41	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 42 (ต่อ)

รายการ		$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านลักษณะผู้เรียน		**4.66**	**0.35**	**มากที่สุด**
27	การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรม	4.64	0.49	มากที่สุด
28	การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรมที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.56	0.51	มากที่สุด
29	การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรมที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะของนักศึกษา	4.76	0.44	มากที่สุด
30	การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรมที่มีลักษณะเปิดกว้างสำหรับผู้ที่สนใจในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้	4.68	0.48	มากที่สุด
ความพึงพอใจในภาพรวม		**4.72**	**0.23**	**มากที่สุด**

จากตาราง 42 พบว่า ความพึงพอใจต่อโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.72 S.D.=0.23) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านหลักการ ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.67 S.D.=0.33) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1. หลักการของโปรแกรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.68 S.D.=0.48) 2. หลักการของโปรแกรมมีความสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.50) 3. หลักการของโปรแกรมสะท้อนแนวคิดการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ที่เหมาะสมกับบริบทการเรียนรู้ปัจจุบัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.60 S.D.=0.50) และ 4. หลักการของโปรแกรมสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ได้จริง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.41)

ด้านวัตถุประสงค์ของโปรแกรม ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.78 S.D.=0.30) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1. วัตถุประสงค์ของโปรแกรมมีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.76 S.D.=0.44) 2. วัตถุประสงค์ของโปรแกรมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละโมดูล ระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.84 S.D.=0.37)

วัตถุประสงค์ของโปรแกรมกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.84 S.D.=0.37) และ 4. วัตถุประสงค์ของโปรแกรมมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.68 S.D.=0.56)

ด้านสาระ/เนื้อหา ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.75 S.D.=0.28) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1. สาระ/เนื้อหาในโปรแกรมสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.84 S.D.=0.37) 2. สาระ/เนื้อหาจากกิจกรรมในโปรแกรมที่สามารถฝึกได้ด้วยตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.60 S.D.=0.50)

ด้านหลักการ ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.67 S.D.=0.33) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1. สาระ/เนื้อหาในโปรแกรมมีความครอบคลุมทั้งสาระและการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.72 S.D.=0.46) 2. การเรียงเนื้อหาสาระในโปรแกรมมีการเรียงลำดับจากง่ายไปยากทำให้ท้าทายความสามารถของนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.76 S.D.=0.44) และ 3. สาระ/เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.84 S.D.=0.37)

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.78 S.D.=0.25) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1. กิจกรรมการเรียนรู้ของโปรแกรม มีความหลากหลาย น่าสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.72 S.D.=0.54) 2. กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.68 S.D.=0.48) 3. กิจกรรมมีความสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของโปรแกรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.80 S.D.=0.41) 4. กิจกรรมเอื้อต่อการฝึกฝนหรือการลงมือปฏิบัติจริง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.80 S.D.=0.41) และ 5. กิจกรรมมีความเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.88 S.D.=0.33)

ด้านการวัดและประเมินผล ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.67 S.D.=0.32) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1. วิธีการและเกณฑ์การวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.56 S.D.=0.51) 2. การประเมินผลกับกิจกรรมและผลลัพธ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ =4.68 S.D.=0.48) 3. การประเมินผลสะท้อน

ระดับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.76 S.D.=0.44) และ 4. รูปแบบการประเมินผลที่มีความโปร่งใส และยุติธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.68 S.D.=0.48)

ด้านสื่อการเรียนรู้ ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.73 S.D.=0.33) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1. สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.72 S.D.=0.46) 2. สื่อการเรียนรู้สามารถช่วยส่งเสริมความเข้าใจสาระ/เนื้อหา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.68 S.D.=0.48) 3. สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.72 S.D.=0.54) และ 4. สื่อการเรียนรู้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.80 S.D.=0.41)

ด้านลักษณะผู้เรียน ความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.66 S.D.=0.35) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 1. การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.64 S.D.=0.49) 2. การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรมที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.56 S.D.=0.51) 3. การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรมที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะของนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.76 S.D.=0.44) และ 4. การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรมที่มีลักษณะเปิดกว้างสำหรับผู้ที่สนใจในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.68 S.D.=0.48)

สรุปได้ว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ มีความพึงพอใจต่อโปรแกรมฯ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ดังความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาต่อไปนี้

“โปรแกรมมีความน่าสนใจ กิจกรรมสนุก สามารถทำให้ผู้เข้าร่วมโปรแกรมเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจน”

“โปรแกรมระบุเนื้อหาชัดเจน เรียงลำดับขั้นตอนได้ดี สอนดี มีเนื้อหาที่เข้าใจง่าย เป็นโปรแกรมที่นักศึกษาสามารถนำไปใช้หรือพัฒนาต่อได้”

“โดยรวมโปรแกรมมีความเหมาะสมและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้จริง ช่วยพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาครูให้มีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์มากยิ่งขึ้น โปรแกรมมีเนื้อหาที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ช่วยให้เข้าใจการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรม ควรเพิ่มกิจกรรมฝึกปฏิบัติและตัวอย่าง

สถานการณ์จริง เพื่อให้นักศึกษาครูได้ทดลองออกแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคลได้มากขึ้น”

“เป็นการอบรมที่ได้ความรู้มากเลยค่ะและสามารถนำไปปรับใช้ในอนาคตได้โดยรวมดีมากเลยค่ะ กิจกรรมมีความหลากหลายไม่น่าเบื่อ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตัวเองได้”

“กิจกรรมมีความหลากหลาย ได้ลงปฏิบัติทำให้เพิ่มประสบการณ์ในการเรียนรู้ของตนเองได้มากยิ่งขึ้น แต่ละโมดูลมีความสอดคล้องกับประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน ทำให้มองเห็นภาพชัดยิ่งขึ้นและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในโรงเรียนได้”

“โปรแกรมดี เข้าใจง่าย ช่วยพัฒนาผู้ใช้ กิจกรรมดี สนุกและน่าสนใจ กระตุ้นการมีส่วนร่วม”

“โปรแกรมดี มีความชัดเจนเข้าใจง่าย เหมาะแก่การนำไปศึกษาต่อยอด ซึ่งเหมาะแก่นักศึกษาครูเป็นอย่างมาก”

จากความคิดเห็นของนักศึกษาดังกล่าว แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู โดยเฉพาะด้านเนื้อหา กิจกรรม ประสบการณ์ และการนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน สามารถเพิ่มทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ให้กับนักศึกษาครูและสามารถนำไปพัฒนาตนเองในวิชาชีพครูต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บรรณานุกรม

กจิตตา ชินพิทักษ์วัฒนา. (2557). การประเมินความต้องการจำเป็นของผู้ดูแลเด็กในการอบรม เลี้ยงดูเด็กวัยทารกวัยเตาะแตะในสถานรับเลี้ยงเด็ก. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กนิษฐา เชาว์วัฒนกุล. (2567). การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของนิสิตครูด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้การออกแบบเป็นฐาน. *วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์*, 8(1), 1–19.

กมล โพธิเย็น. (2564). Active Learning : การจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 19(1), 11–28.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ.

กลัญญู เพชราภรณ์. (2563). *วิทยาการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

กิ่งกาญจน์ เสติ. (2566). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ วิชาการงานอาชีพ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติงาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กิดานันท์ มลิทอง. (2546). *เทคโนโลยีทางการศึกษา : สื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2553). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กิตติชัย สุธาสิโนบล. (2562). *4 MAT การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของผู้เรียน*. ราชบุรี: ธรรมรักษ์การพิมพ์.

กุลิสรา จิตรชญาวณิช. (2562). *การจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะวิทยาการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2565). *การเรียนรู้ต้องไม่แยกขาดจากสังคม และเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงสังคม: คณะวิทยาการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ มธ.* เข้าถึงได้จาก https://lsed.tu.ac.th/published-message-content-04 5 เมษายน 2567.

คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2558). *การวัดและประเมินผลการศึกษา.* มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

คมเพชร ฉัตรศุภกุล และผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2565). *การสร้างมาตรประเมินและปกติวิสัยของความฉลาดทางอารมณ์สำหรับวัยรุ่นไทย.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คุรุสภา. (2568). *มาตรฐานวิชาชีพ.* เข้าถึงได้จาก https://www.ksp.or.th/laws 22 กุมภาพันธ์ 2568.

งานจัดการความรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2564). นิยามศัพท์ KM การเล่าเรื่อง (Storytelling). เข้าถึงได้จาก https://www2.si.mahidol.ac.th/km/knowledgeassets/definition/1977/ 29 ตุลาคม 2567.

งานพัฒนาวิชาการและส่งเสริมการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน (สุรนารายณ์). (2565). *การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทาง Outcome-Based Education (OBE).* เข้าถึงได้จาก https://ades.rmuti.ac.th/static/ filecourse/การเขียน LOs_NS.pdf 5 เมษายน 2567.

จริยา เหนียนเฉลย. (2558). *เทคโนโลยีการศึกษา.* กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ.

จันทิมา ปัทมธรรมกุล. (2566). *การประเมินการเรียนรู้ (Learning Assessment).* สถาบันการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. เข้าถึงได้จาก https://li.kmutt.ac.th/learning-assessment/knowledge/ 24 ธันวาคม 2567

จินตนา ภู่ขาว. (2565). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

จินตนา สุขมาก. (2530). เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาศึกษา 2143250 หลักการสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยสวนสุนันทา สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.

จุฑารัตน์ อุ่นไพร และคณะ. (2551). *ความหมายการใช้สื่อการเรียนรู้ (ออนไลน์),* เข้าถึงได้จาก http://www.edu.nu.ac.th/researches/admin/upload/419211010161409is.pdf/29 ตุลาคม 2567.

จุฬาลักษณ์ สนเกื้อกูล และเมษา นวลศรี. (2565). การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องระบบสุริยะผ่านการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับการใช้เกม. *วารสาร Modern Learning Development*, 7(7), 59–73.

ฉลาด จันทรสมบัติ และเอกอนันต์ สมบัติสกุลกิจ. (2565). *รายงานผลการพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการคิดเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สำหรับนักศึกษา.* มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

เฉลิม ฟักอ่อน. (2562). การออกแบบการจัดการเรียนรู้อิงมาตรฐาน โดยเทคนิค Backward Design ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.

เฉลิม มลิลา. (2566). *หลักการและวิธีการสอนประวัติศาสตร์ในโรงเรียนมัธยม.* กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เฉลิมศรี ทองแสง. (2538). *ทักษะและเทคนิคการสอน.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ลพบุรี: สถาบันราชภัฏเทพสตรี.

ชนกพร จุฑาสงฆ์. (2559). *การพัฒนาโปรแกรมการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย.* วิทยานิพนธ์ กศ.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชนันท์ธิดา ประพิณ กอบสุข คงมนัส ช่อบุญ จิรานุภาพ และวารีรัตน์ แก้วอุไร (2560). การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ด้วยการเรียนแบบโครงงานเป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย. *Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 10(2), 299–317.

ชนานัญ สุคโต พรเทพ เสถียรนพเก้า และวัลนิกา ฉลากบาง. (2566). องค์ประกอบของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. *Journal of Roi Kaensarn Academic*, 8(5), 633–644.

ชนาสร นิ่มนวล. (2564). *การออกแบบและพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความพร้อมทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การวิจัยอิงการออกแบบ.* วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนิตา รักษ์พลเมือง และคณะ. (2560). การศึกษาสภาพและปัญหาการผลิต การใช้ และการพัฒนาครูการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับความต้องการในอนาคต. *วารสารครุศาสตร์*, 45(3), 17-33.

ชลาธิป สมาหิโต. (2564). การพัฒนาความสามารถการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน ผสานสื่อบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 23(1), 104-115.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2539). *ชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา หน่วย 8 – 15 ชุดการสอนระดับประถมศึกษา.* (เอกสารประกอบการสอน). (พิมพ์ครั้งที่ 16). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

_____. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปากรศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 7-20.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2558). *การพัฒนาระบบการสอนทางไกลใน 10 ปี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2521-2531.* นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2557). *เทคนิคการใช้คำถามพัฒนาการคิด.* นนทบุรี: สหมิตรพริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ชัยวัฒน์ อันปัญญา. (2565). *ผลการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ที่ส่งผลต่อทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตซอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชิดชนก เชิงเชาว์. (2551). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2560). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือวิจัย : แนวทางการนำไปใช้อย่างมืออาชีพ.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). *เทคโนโลยีการออกแบบและพัฒนา.* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ฐิติมา ญาณะวงษา และคณะ. (2564). หลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์: แนวทางใหม่สำหรับหลักสูตรอุดมศึกษา. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม,* 13(2), 279–291.

ณฐกร ดวงพระเกษ. (2561). การจัดการเรียนรู้โดยการใช้คำถามตามแนวทางการคิดในระดับสูงของบลูม. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี,* 8(3), 130–138.

ณรงค์ กาญจนะ. (2553). *เทคนิคและทักษะการสอนเบื้องต้น.* กรุงเทพฯ: จรัลสนิทวงศ์การพิมพ์.

ณัฐพงษ์ ภูชมศรี. (2563). *การพัฒนาโปรแกรมการเสริมสร้างขวัญกำลังใจของครูโดยใช้กระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจ.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง. (2545). *ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพ.* กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.

ทรรศเทพ ศรีมี และคณะ. (2568). การพัฒนาทักษะเคลื่อนไหวพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยโดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนตามแนวคิดของเดวีส์ ร่วมกับ E-book สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *วารสารการบริหารการศึกษา มมร. วิทยาเขตร้อยเอ็ด,* 5(1), 22–34.

ทิศนา แขมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2552). *ศาสตรการสอน.* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

_____. (2556). *ศาสตร์การสอน.* (พิมพ์ครั้งที่ 17) กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.

_____. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.* (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีรพงษ์ จันเปรียง และวิวัฒน์ เพชรศรี. (2560). *รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่องการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับครูในศตวรรษที่ 21 The Development of Learning Management Skills for Teachers in 21st Century*. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

นัทรีรัตน์ พีระพันธ์, อิทธิพัทธิ์ สุวทันพรกูล. (2561). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นด้านสมรรถนะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 ของครูสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,* 13(1), 97–116.

นำชัย ชีววิวรรธน์. (2565). *เรียนรู้ผ่านเรื่องเล่า: เทคนิคการเล่าเรื่องที่ช่วยให้ผู้เรียนจำได้ดีขึ้น*. เข้าถึงได้จาก https://thepotential.org/knowledge/learn-by-storytelling//20 ธันวาคม 2567

น้ำผึ้ง อินทะเนตร. (2561). *เอกสารนำเสนอ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิกูล เปียมาลย์. (2560). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนตามกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ที่ส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงานช่างในบ้านสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นิศานารถ รัตนพันธุ์. (2560). *ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เรื่อง งานจิตรกรรมที่มีต่อทักษะการทำงานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

บัณฑิต ทิพากร. (2562). *มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับ "กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thailand Qualification Framework for Higher Education)*. Retrieved เข้าถึงได้จาก จาก http:// www.mua.go.th/users/ bhes/pdf/ 26 ตุลาคม 2566.

_____. (2562). *เอกสารการบรรยาย เรื่อง การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2543). *การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน.* กรุงเทพฯ: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

บูรชัย ศิริมหาสาคร. (2545). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.* กรุงเทพฯ: บุ๊ค พอยท์.

ปฏิญญา พั่วระยะ. (2568). การศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง : ลักษณะคุณภาพอนาคต. *วารสารบัวบัณฑิต*, 25(1), 368–379.

ปฐมาภรณ์ ปะการะโพธิ์. (2564). *การพัฒนาโปรแกรมการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประจวบจิตร คำจตุรัส. (2565). “หน่วยที่ 8 การสอนวิทยาศาสตร์” ในประมวลสาระชุดวิชา. สารัตถะและวิทยวิธีทางวิชาวิทยาศาสตร์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ประไพลิน จันทน์หอม. (2559). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการถ่ายโยงองค์ความรู้ทางศิลปะของนักศึกษาศิลปศึกษา.* วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประวิทย์ รักษาแสง. (2565). การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA). วิทยานิพนธ์ ปร.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปริญญา เทวานฤมิตรกุล. (2558). *เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง “Active-base learning : What, why and how? และเรื่อง “Workshop : How to implement active-based learning in your classroom?” การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-base education) โดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-centered) และใช้โครงงานเป็นฐานในการเรียนรู้ (Project-based Learning).”* วันที่ 1 เมษายน 2558. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2563). *การจัดการห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้.* กรุงเทพฯ: มีน เซอร์วิส ซัพพลาย.

ปิยะธิดา ปัญญา. (2561). *รายงานการวิจัย เรื่องการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พงศ์เทพ พรมตรุษ และฉลอง ชาตรูประชีวิน. (2565). การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1. *วารสาร Journal of Roi Kaensarn Acadami*, 7(7), 225-237.

พรพรรณ จันดระ. (2563). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการคิดโดยเทคนิคการใช้คำถามร่วมกับแผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

พัชรา วิณิชวศิน. (2562). เทคนิคการเล่าเรื่อง: เครื่องมือสอนที่มีศักยภาพ STORYTELLING TECHNIQUE AS A HIGH POTENTIAL TEACHING TOOL. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 18(3), 281-291.

พัชรินทร์ เงินทอง. (2565). การพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตตามแนวทางการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์: คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย. *พยาบาลสาร*, 49(3), 376-388

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2560). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา.* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: เฮ้าส์ออฟ เคอร์มิส.

พิเชษฐ์ พินิจ และคณะ. (2020). การตัดเกรดฐานผลลัพธ์ในการศึกษาเชิงผลลัพธ์. *Walailak Journal of Learning Innovations*, 6(2), 59-96.

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพเยาว์ ยินดีสุข. (2561). การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พีชาณิกา เพชรสังข์. (2562). *การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างพฤติกรรมการเรียนโดยใช้ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทฤษฎีการตั้งเป้าหมายสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี.* วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พูลสุข กิจรัตนี. (2531). *การสอน : หลักการและแนวปฏิบัติ.* กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2552). *ตำราและบทความวิชาการ : แนวคิดและแนวทางการเขียนเพื่อคุณภาพ.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2560). *การศึกษาไทย 4.0 โรงเรียนผลิตภาพ.* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพโรจน์ ตีรณธนากุล และคณะ. (2546). *การออกแบบและผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์การสอน สำหรับ e-learning*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.

ภพ เลาหไพบูลย์. (2542). *แนวการสอนวิทยาศาสตร์.* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

มนตรี อินตา. (2562). *การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานบริการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดเชียงใหม่.* เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2564). *การศึกษาขับเคลื่อนสังคม : ทัศนะการนำของอดิศร จันทรสุข คณบดีคณะวิทยาการเรียนรู้ฯ มธ. คณะวิทยาการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.* เข้าถึงได้จาก https://lsed.tu.ac.th/published-message-content-01 18 มีนาคม 2567.

_____. (2564). *จัดการเรียนรู้อย่างไรให้มีความหมายกับผู้เรียน : คณะวิทยาการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ มธ.* เข้าถึงได้จาก https://lsed.tu.ac.th/published-message-content-03 18 มีนาคม 2567.

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. (2561). *แนวทางการพัฒนาหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนรู้.* นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (ม.ป.ป.). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (ม.ป.ป.). *บทที่ 4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้.* เข้าถึงได้จาก HTTP://OLD-BOOK.RU.AC.TH/E-BOOK/E/EE362(50)/EE362-4.PDF 18 ตุลาคม 2567.

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. (2561). การพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและการประเมินผลสำหรับหลักสูตร. เข้าถึงได้จาก http://www.ubu.ac.th

มานะ สินธุวงษานนท์ และนัฐยา บุญกองแสน. (2566). *การจัดทำหลักสูตรที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (OBE) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 17(2), 470-482.

มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2567). *หน่วยที่ 7 ชื่อหน่วย อ่านได้ ใช้เป็น*. เข้าถึงได้จาก https://dltv.ac.th/teachplan/episode/81334 19 ตุลาคม 2567.

เมดราโน, มาริล่า ลี (Myla Medrano L). (2561). การศึกษาการเรียนรู้ที่มุ่งผลลัพธ์ในการปฏิบัติการเรียนการสอนในหลักสูตรการจัดการโรงแรมและรีสอร์ทของวิทยาลัยดุสิตธานี. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*, 12 (ฉบับพิเศษ), 82-98.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

_____. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. เข้าถึงได้จาก https://dictionary.orst.go.th/ 18 ตุลาคม 2567.

รุ่งโรจน์ สงสระบูรณ์. (2565). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนด้วยการทำงานในสภาพจริง. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ*, 2(1), 41-52.

ลดาวัลย์ ก๊กตระกูล. (2561). *ผลการใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เรื่อง การสร้างงานจากโปรแกรมประมวลคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรรณภา โคตรพันธ์. (2563). *การพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูที่เสริมสร้างการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของครูระดับประถมศึกษาบนฐานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ*. ปริญญานิพนธ์ ปร.ด. สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วรรณฤดี เหล่าสมบัติ และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ์. (2563). การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์*, 7(5), 239-249.

วรวรรณ เหรียญทอง. (2561). *หน่วยที่ 1 จุดประกายความคิด (คำถาม พลังคิด)*. เข้าถึงได้จาก https://vorravan05.wordpress.com 19 ตุลาคม 2567.

วรัญญา มีรอด. (2564). *รูปแบบการออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การประเมินเป็นฐานของครู สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : การใช้ผลทดสอบระดับชาติ*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วราภรณ์ ศรีวิโรจน์. (2560). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 122230 หลักการจัดการเรียนรู้*. เข้าถึงได้จาก http://edu.pbru.ac.th/e-media/08.pdf 10 มิถุนายน 2567.

วราลี ถนอมชาติ และนภัส ศรีเจริญประมง. (2560). *การพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้โดยใช้ประสบการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้แก่เด็กปฐมวัยในยุคเจเนอเรชั่นอัลฟา สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย*. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

วลัยนาสภ์ มีพันธุ์. (2565). *การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการวางแผนอาชีพสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วลิดา อุ่นเรือน. (2563). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลสำหรับนักศึกษาครู*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วสันต์ เต็งกวน รุ่งทิวา แย้มรุ่ง และกิตติชัย สุธาสิโนบล. (2566). การพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์. *วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์*, 9(1), 281-292.

วสันต์ วรรณรัตน์ (2564). *การพัฒนาโปรแกรมการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยตามแนวทางการออกแบบการเรียนรู้ที่เป็นสากลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2562). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์เลิฟเพรส.

วารีรัตน์ แก้วอุไร. (2564). *ศิลปะของการสอนมีความสำคัญควบคู่ไปกับความรู้ในศาสตร์*. เข้าถึงได้จาก https://www.gotoknow.org/posts/66246 8 เมษายน 2567.

วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วาสนา ชาวหา. (2553). *สื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้งเฮาส์.

วิจารณ์ พานิช. (2567). *ครูยุคใหม่ ต้องมีมากกว่า จิตวิญญาณความเป็นครู.* เข้าถึงได้จาก https://www.scbfoundation.com/media_knowledge/document/292/13091 18 เมษายน 2567.

วิจิตร อาวะกุล. (2550). *การฝึกอบรม.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชชา สันทนาประสิทธิ์ และพิชยชัย แสงดี. (ม.ป.ป.). *ศิลปะการเล่าเรื่องและการเขียนบท.* เข้าถึงได้จาก https://elcca.ssru.ac.th/witcha_sa/pluginfile.php/173/mod_resource/content/pdf 29 ตุลาคม 2567.

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. (2542). *การพัฒนาหลักสูตรสานต่อที่ท้องถิ่น.* กรุงเทพฯ: เซ็นเตอร ดิสคัฟเวอร์.

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล. (2562). *การจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างจิตนวัตกรรม.* กรุงเทพฯ: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทวิโรฒ.

ศรีมงคล เทพเรณู. (2559). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู (Learning Measurement and Evaluation).* เข้าถึงได้จาก https://identity.bsru.ac.th/archives/2617 29 ตุลาคม 2568.

ศศิธร ขันติธรางกูร. (2561). การจัดการชั้นเรียนของครูมืออาชีพ. *วารสารครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*, 1(2), 1 – 19.

ศศิธร สุวรรณเทพ. (2565). ทบทวนเนื้อหาและตอบข้อสงสัยโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการออนไลน์ หัวข้อ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทาง Constructive Alignment. คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วันที่ 1 และ 8 ธันวาคม 2565 เข้าถึงได้จาก https://ikbs.bu.ac.th/tag/outcome-based-education/ 18 เมษายน 2567.

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล และคณะ. (2556). *หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้.* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศิรดา ทองเชื้อ และนฤมล ศราธพันธุ์. (2557). ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตฝึกสอน สาขาคหกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 29(2), 193-202.

ศิราณี กลางประพันธ์. (2560). *การพัฒนาคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการโปรแกรมเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองสูงสามัคคีวิทยา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ศิรินภา โพธิ์ทอง. (2562). *ผลการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เรื่องการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). *ทฤษฎีการประเมิน.* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภลักษณ์ ใจเที่ยง. (2558). *เอกสารประกอบการสอน การออกแบบและการจัดการเรียนรู้.* อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

ศูนย์บริการวิชาการและเผยแพร่นวัตกรรมทางการศึกษา และภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา. (2565). *โปรแกรมวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Research Tools Analysis Program: RTAP).* มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. สืบค้นจาก https://edurtap.msu.ac.th/rtapapp/

ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2564). *รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการพัฒนาระบบสถิติข้อมูลและตัวชี้วัดเพื่อใช้ในการบริหารราชการแผ่นดิน ตามยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 12 การพัฒนาการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร. (ม.ป.ป.). คำศัพท์ทางมานุษยวิทยา. เข้าถึงได้จาก https://anthropology-concepts.sac.or.th/glossary/61 18 ตุลาคม 2567.

สถาบันการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (2566). *การประเมินการเรียนรู้ (Learning Assessment).* เข้าถึงจาก https://li.kmutt.ac.th/learning-assessment/knowledge/ เข้าถึงเมื่อ 29 ตุลาคม 2567.

สมคิด สร้อยน้ำ. (2542). *หลักการสอน.* อุดรธานี: สถาบันราชภัฏอุดรธานี.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สมชาย เทพแสง และคณะ. (2566). การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ Outcome-based Education (OBE): กุญแจสำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นหลัก. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและนวัตกรรมการศึกษา*, 2(1), 39-52.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3. (2566). *OBEC AWARDS ESAN ครั้งที่ 12 ประจำปีการศึกษา 2565-2566*. https://awards66.obecawards.net/obec-esansp/ เข้าถึงเมื่อ 19 ตุลาคม 2567.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556). *เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องแนวทางการผลิตครูให้สอดคล้องกับความต้องการทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ*, 23 พฤศจิกายน 2556 ณ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สภาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2566). *10 ทักษะที่ดีที่สุดของครู*. http://www.linkedin.com/pulse/10-best-skills-include-your-teaching-resume-amelia-waker เข้าถึงเมื่อ 19 ตุลาคม 2567.

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. (2564). *การออกแบบหลักสูตรตามแนวทางการจัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้สู่สมรรถนะ*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. (2568). *ระบบบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. เข้าถึงได้จาก https://aris.snru.ac.th/printstd.aspx 19 มกราคม 2568.

สิทธิชัย เวศสุวรรณ. (2558). การวิเคราะห์องค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพองค์กรในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. *วารสารวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา*, 13(1), 94-107.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สิริรัตนา มุงคุณโคตร, เพ็ญจันทร์ บุพศิริ, อัญชลี ชัยรัชตกุล และวิราณี สุขทรัพย์ (2566). การจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ระดับปริญญาตรี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มมร. วิทยาเขตอีสาน, 4(3), 180–193.

สิริวรรณ ศรีพหล และพันทิพา อุทัยสุข. (2540). *"หลักการสอน" ในเอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการสอนหน่วยที่ 8–15.* (พิมพ์ครั้งที่ 15). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุกัญญา แช่มช้อย และคณะ. (2566). แนวทางการจัดการเรียนรู้อย่างมีความหมายและมีคุณค่าสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *Journal of Education and Innovation*, 26(1), 371–385.

สุชาติ ทองสิมา. (2563). *การพัฒนานวัตกรรมหลักสูตรศิลปศึกษาบนฐานบริบทร่วมสมัย.* วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุโชติ ดาวสุโข และสาโรจน์ แพ่งยัง. (2535*). สื่อการสอน, คู่มือการสอน.* กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุดารัตน์ บุตรจริยะ. (2563). *อิทธิพลของการจัดการศึกษาแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ต่อสมรรถนะของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาการบัญชี : กรณีสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา.* วิทยานิพนธ์ บช.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สุนิสา บุญมา. (2563). *การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสอนแนะให้รู้คิดร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามแบบโสเครติส เพื่อส่งเสริมการคิดเชิงคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* การศึกษาอิสระ กศ.ม. วิจัยและประเมินทางการศึกษา. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุพรรณี อัครเดชเรืองศรี และพฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์. (2561). การบริหารโรงเรียนสิ่งแวดล้อมศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน. *วารสารการบริหารปกครอง มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 6(2), 189–206.

สุมน อมรวิวัฒน์. (2543). การเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ. ในเอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หน่วยที่ 1–7. กรุงเทพฯ: ป.สัมพันธ์การพิมพ์.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2559). *จิตวิทยาการศึกษา.* (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2565). *จิตวิทยาการศึกษา.* (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุริยา วิทยาประดิษฐ์ (2561). รูปแบบการสอนตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์เป็นฐานสำหรับวิชาอิเล็กทรอนิกส์ชีวแพทย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร. *ENGINEERING TRANSACTIONS*, 21(1), 90-98.

สุรีย์ จินเรือง, และคณะ. (2561). การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์สาขาพยาบาลศาสตร์ Outcome-based Education in Nursing Science. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี*, 29(2), 207-215.

สุวรรณา จุ้ยทอง. (2561) การศึกษาองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ระดับปริญญาตรีให้มีเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 15(1),191-203.

สุวัฒน์ เบญจพลพิทักษ์. (2561). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามแนวคิด Outcome-Based Education. เข้าถึงได้จาก https://quality.sc.mahidol.ac.th/wp-content/uploads/2016/03/Outcome-Based_Assessment_by_Suwat_2017.pdf 20 ตุลาคม 2567.

สุวัฒน์ วรานุสาสน์. (2547). *เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการสอนอุตสาหกรรมศึกษา.* พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุวิชา วิริยมานุวงษ์. (2557). *ทักษะหลักการ ทักษะและเทคนิการจัดการเรียนรู้.* เข้าถึงได้จาก irikatez.wordpress.com/ทักษะและเทคนิคการจัดการ/ 27 เมษายน 2567.

สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์.* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

สุวิมล เขี้ยวแก้ว. (2540). *การสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา.* สงขลา: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สุวิมล ว่องวาณิช, ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ, ปิยพงษ์ คล้ายคลึง และกนิษฐ์ ศรีเคลือบ. (2556). *กลยุทธ์การขับเคลื่อนนโยบายปฏิรูปการศึกษา: การวิจัยและพัฒนาแบบก่อรูป*. เข้าถึงได้จาก https://elibrary.tsri.or.th/fullP/RTA5380011/RTA5380011_abstract.pdf 29 ธันวาคม 2568.

_____. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2562). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสกสรร สุขเสนา. (2568). คำถามแบบโสเครติส: แนวทางการประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยทั่วไป. *The Journal of Humanities, Social Science, and Education*, 8(2), 351–366

เสริมศรี ลักษณศิริ. (2540). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏพระนคร.

อดิศักดิ์ พงษ์พูลผลศักดิ์. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัย*. กรุงเทพฯ: จรัลสนิทวงศ์การพิมพ์.

อลงกรณ์ เกิดเนตร และสมยศ เผือดจันทึก. (2564). การจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 รายวิชาการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 49(2), 1/15–15/15.

อรทัย ชวนนิยมตระกูล (2564). *การพัฒนาโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความหลากหลายเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรวรรณ ดวงสีใส. (2546). *การพัฒนาโปรแกรมการสอนโดยใช้โครงการเพื่อส่งเสริมความรู้ เจตคติและพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ตำบลคูบัว จังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจฉรา ปัญญาประทีป. (2558). *การพัฒนาทักษะการตั้งคำถามสำหรับการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิทยาการ.

อัจศรา ประเสริฐสิน. (2563). *เครื่องมือการวิจัยทางการศึกษาและสังคมศาสตร์.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อับดุลเลาะ อูมาร์ (2560). *ผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) เรื่อง สมดุลเคมี ที่มีต่อแบบจำลองทางความคิด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล จังหวัดปัตตานี.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2540). *หลักการสอน.* กรุงเทพฯ:โอเอส พริ้นติ้ง เฮาส์.

_____. (2565). *หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง).* (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อินทิรา บุณยาทร. (2542). *หลักการสอน.* กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

เอมอร จังศิริพรปกรณ์. (2550). *การวัดและประเมินผลการศึกษา. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Andersen, H. O., and Koutnik, P.G. (1972). *Toward More Effective Science Instruction in Secondary Education*. New York: Macmillan.

Anderson, L. W. and Krathwohl, D. R. (2001). *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives*. New York: Longman.

Anderson, P. and Smith, J. (2019). *Communication Skills for Successful Leadership*. London: Routledge.

Anderson, T. P. (1997). *Using models of Instruction. In C. R. Dills and A.J. RomisZowski (eds.)*, Instructional Development Paradigms. Englewood Cliffs, New Jersey: Education Technology Publications.

Aoun, I. and Hatem, N. (2020). *Digital Literacy and Media Use in the 21st Century*. Cham: Springer.

Arslan-Cansever, B., Ceylan, B., Çavas, P., Ates-Çobanoglu, A., and Anagün, S. S. (2021). Self-efficacy and teaching skills perceptions of primary school teachers: A predictive study. Shanlax International Journal of Education, 9(4), 236-246.

Astrid Tran. การศึกษาตามผลลัพธ์ คู่มือฉบับสมบูรณ์ (ฉบับปี 2024) เข้าถึงได้จาก https://ahaslides.com/th/blog/outcome-based-education/ 8 พฤษภาคม 2567.

Bar, M., J. and Keating, L., A. (1990). *Introduction: Elements of program development. In M.J.Barr, L.A.Keating and Associates. Developing Effective Student Services Program.* San Francisco: Jossey-Bass.

Belgin Arslan-Canserver et al. (2021). Self-Efficacy and Teaching Skills Perception of Primary School Teachers: A Predictive Study. *International Journal of Education*, 9(4), 236-246.

Black, P. and William, D. (1998). Assessment and Classroom Learning. Assessment in Education: Principles, *Policy & Practice*, 5(1), 7-74.

Boone, E.J. (1992). Developing Programs in Adult Education. New Jersey: Prentice Hall.

Boud, D. and Falchikov, N. (2006). Aligning assessment with long-term learning. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 31(4), 319-330.

Boyle, P.A. (1981). *Planning Better Programs*. New York: McGraw.

Brookfield, S. D. (2012). *Teaching for critical thinking: Tools and techniques to help students question their assumptions*. Jossey-Bass.

Brookhart, S. M. (2019). *Classroom assessment and grading that work*. Virginia: ASCD.

Brophy, P. (2005). *The Academic Library*. London: Library Association Publishing.

Brown, J. S. (2005). *Learning In The Digital Age*. Washington, D.C: Educause Review.

Brown, J. W. et al. (1973). *AV Instruction Technology Media and Methods*. (4 th ed). New York: McGraw-Hill Book Company.

Brown, M. and Johnson, L. (2021). *Effective Communication in the Workplace*. New York: HarperCollins Publishers.

Brown–Martin, G. (2018). Education And The Fourth Industrial Revolution (Learning to Thrive in a Transforming World). *In 11th Annual International Conference of Education, Research and Innovation (p. 7270).* Seville, Spain.

Caffarela, R.S. (1994). *Planning Program for Adult Learners : A Practical Guide for Educators, Trainers and Staff Developers*. San Francisco: John Wiley.

Cooper, D. (2005). *Mastering Communication Skills for Success*. Hoboken, New Jersey: Wiley.

Cooper, J. D., and Worden, T. W. (1983). (1983). Identifying stressors at work: Recent research developments. *Journal of Psychosomatic Research*, 27(5), 369–376. https://doi.org/10.1016/0022-3999(83)90068-5

Costa, A. L. and Kallick, B. (2020). *Learning and Leading with Habits of Mind: 16 Essential Characteristics for Success*. Alexandria, Virginia: ASCD.

Cunningham, R.T. (1971). *"Developing Question – Asking Skills" Developing Teacher Competencies*. Eaglewood Cliff, New Jersey: Prentice – Hall.

Davies I.K. (1971). *The Management of Learning*. London: McGraw – Hill.

Deighton, C, L. (1971). *The Encyclopedia of Education*. New York: The Macmillan.

Dillon, J. T. (2017). *The Right Question: Teaching Questioning Skills*. New York: Teachers College Press.

Ebel, R. L. (1965). *Measuring Educational Achievement*. New Jersey, Englewood Cliffs: Prentice–Hall.

Erickson, W.H. (1971). *Administering Instructional Media Programmes*. New York: The Mcmillan.

Floyd, K. (2021). *Interpersonal Communication: Theories and Practices*. New York: McGraw–Hill Education.

Gerlach, V. S., and Ely, D. P. (1980). *Teaching and Media: A Systematic Approach*. (2nd ed). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice–Hall Incorporated.

Gronlund, N.E. and Linn, R. L. (1990). *Measurement and Evaluation in Teaching*. (6th ed). New York: Macmillan.

Grushka, K. (2020). Digital citizenship and media literacy. *International Journal of Educational Technology*, 1(2), 45–50.

Guilford, J.P. (1954). *Fundamental Statistics in Psychology and Education*. (2nd ed). Tokyo: McGraw–Hill Kodakusha.

Hattie, J. (2009). *Visible Learning: A Synthesis of over 800 Meta–analyses Relating to Achievement*. New York: Routledge.

Hattie, J. and Timperley, H. (2007). The Power of Feedback. *Review of Educational Research*, 77(1), 81–112.

Haven, K. (2016). *Story Proof: The Science Behind the Startling Power of Story*. Santa Barbara, California: Libraries Unlimited.

Hough, B. and Duncan, K. (1970). *Teaching Description and Analysis*. Michigan: Addison–Wesley Publishing Company.

Houle, C. (1996). *The Design of Education*. Sanfrancisco: Jossey–Bass Publishers.

Huda. (2012). A propose program to develop teaching for thinking in pre–service ง English language teachers. *English Language Teaching*, 5(7), 53–63.

Johnson, D. W., and Johnson, R. T. (1999). *Learning Together and Alone: Cooperative, Competitive, and Individualistic Learning*. Boston: Allyn and Bacon.

Jones, V. F. (2012). *Classroom Management: A Thinking & Caring Approach*. Boston: Pearson.

Joyce,B., Weil, M. and Calhoun, E. (2004). *Models of Teaching*. Boston: Allyn and Bacon.

Kaliannan, M. (2012) Empowering students through outcome–based education (OBE). Copyright of Research in Education. *Research in Education*, 87(1), 50–63.

Kaliannan, M., and Chandran, S. D. (2012). Empowering Students through Outcome–Based Education (OBE). *Research on Humanities and Social Sciences*, 2(10), 50–56.

Kanaya, T., Light, D., and McMillan Culp, K. (2005). Factors influencing outcomes from a technology-focused professional development program. *Journal of Research on Technology in Education*, 37(2), 313–329.

Kaser, C H. (2002). *Series on Highly Effective Practices-classroom Environment*. New York: Krueger.

Kemp, J. E. (2000). *The Instructional Design Process*. New York: Harper & Row.

Kounin, J. S. (1970). *Discipline and Group Management in Classrooms*. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Lambert, J. (2013). *Digital Storytelling: Capturing Lives, Creating Community*. (4th ed.). New York: Routledge.

Lambert, M. J. (2013). Outcome in psychotherapy: The past and important advances. *Psychotherapy*, 50(1), 42-51.

Lankes, R.D. (2016). *The New Librarianship Field Guide*. Cambridge, Massachusetts: MIT Press.

Lee, s, N.M.A., and Omar, N. (2009). An Outcome Based Education Approach to Delivery and Assessment of A Course in control system design. *Proceedings of International Conference on Engineering 2009*, December 7-8.

Macayan, J. V. (2017). Implementing Outcome-Based Education (OBE) Framework: Implications for Assessment of Students' Performance. *Educational Measurement and Evaluation Review*, 8(1), 1-10.

Marsh, C. J. (2004). *Key Concepts For Understanding Curriculum*. London: Falmer Press.

Marzano, R. J. (2003). *Classroom Management that Works: Research-Based Strategies for Every Teacher*. Alexandria, Virginia: ASCD.

Marzano, R. J. (2007). *The New Art and Science of Teaching*. Bloomington Indiana: Insolution Tree.

Mayer, R. E. (2005). Cognitive Theory of Multimedia Learning. *In R. E. Mayer (Ed.), The Cambridge Handbook of Multimedia Learning*. Cambridge: University Press.

McCaslin, N. L., and Tibezinnda, J. P. (2014). *Assessing target group needs*. เข้าถึงได้จาก http://www.fao.org/docrep/w5830E/w5830e07.htm 29 ธันวาคม 2568.

McDrury, J. and Alterio, M. (2003). *Learning through Storytelling in Higher Education: Using Reflection & Experience to Improve Learning*. London: Kogan Page.

McLeod, J., Fisher, J. and Hoover, G. (2003). *The Key Elements of Classroom Management: Managing Time and Space, Student Behavior, and Instructional Strategies.* Alexandria, Virginia USA: Association for Supervision and CurriculumDevelopment.

McMillan, J. H. (2018). *Classroom assessment: Principles and practice that enhance student learning and motivation* (7th ed.). Pearson.

Miller, R. and Brown, S. (2021). *Communication Skills for the Modern Workplace*. New York: Harper Collins Publishers.

Noel and Paul, J. L. (1962). *Foundation for Teacher Education in Audio-Visual Instruction*. Washington: AMERICA Council on Education Studies.

Noor, M.M., Kadirgama, K., Rahman, M.M., Rejab, M.R.M., Bakar, R.A., & Ibrahim, A. (2009). Education reform model at Faculty of Mechanical Engineering, University Malaysia Pahang. *International Journal of Recent Trend in Engineering*, 1(5),166-171.

Nurti Rahayu et al. (2021). INVESTIGATING THE COMPONENTS OF OUTCOME BASED EDUCATION IN EFL CLASSROOM: A LESSON PLAN ANALYSIS. ENGLISH REVIEW: *Journal of English Education*, 9(2), 399-408.

Patphol, M. (2022). Developing a training curriculum using professional learning community for enhancing teachers' learning management skills to promote students' creativity and innovation ability: A case study of Thai teachers. *Creativity Studies*, 15(1), 199-216.

Paul, R., & Elder, L. (2014). *The Miniature Guide to Critical Thinking Concepts and Tools* (7th ed.). Rowman & Littlefield.

Popham, W. J. (2008). *Classroom Assessment: What Teachers Need to Know*. (5th ed.). Boston, MA: Pearson Education.

Pritchard, A. (2014). *Teaching in the Primary School*. Abingdon, Oxford: Routledge.

Sanders, D. A. (2002). The Dynamics of Parent-school Communication, Collaboration, and African American Student Success : A Participatory Action Research Study. *ProQuest Dissertation Abstracts*, 63(06), 2118.

Siti Wahidah et al. (2022). Development of better teaching and learning models in the competence of basic teaching skills of students. *International Journal of Islamic Educational Psychology*, 3(2), 159-171.

Spady, W.G. (1994). *Outcome-Based Education: Critical Issues and Answers*. Arlington, Virginia: American Association of School Administrators.

Srinivasan, V. (2005). Use of media in education. *Journal of Educational Technology*, 6(3), 55-62.

Stiggins, R. J. (2005). *Student-Involved Assessment for Learning*. Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall.

Sundar, S. S. (2008). Media and learning. *Journal of Media Psychology*, 12(2), 45-58.

Thompson, L. and Wilson, J. (2020). *Effective Communication in Professional Environments*. London: Routledge.

Tofade, T., Elswick, R. K. and Siedlecki, S. L. (2013). The art of asking questions: An approach to facilitating learning and enhancing student engagement. *American Journal of Pharmaceutical Education*, 77(4), 74.

Tomlinson, C. A. (2001). *How to Differentiate Instruction in Mixed-Ability Classrooms?*. Alexandria, Virginia: Association for Supervision and Curriculum Development.

UNESCO. (2013). *Global media and information literacy assessment framework: Country readiness and competencies*. Paris: UNESCO.

University Teknologi Mara. (2020). Retrieved from https://engineering.uitm.edu.my/civil/index.php/academic/quality-in-academic/introduction-obe/introduction-to-obe-outcome-based-education. 8 พฤษภาคม 2567.

Wahida, S., Tobing, M., Ampera, D., Sitompul, A., and Anggraini, Y. (2022). Development of Better Teaching and Learning Models In The Competence of Basic Teaching Skills of Students. *International Journal of Islamic Educational Psychology*, 3(2), 159–171.

Walsh, J. A. and Sattes, B. D. (2016). *Classroom Instruction that Works: Research–Based Strategies for Increasing Student Achievement*. (3rd ed.). Alexandria, Virginia: ASCD.

Warwick, G. (2014). *Effective Communication in the Workplace*. Oxford, Oxford University Press.

Weinstein, C. and Novodvorsk, J. (2020). *The Handbook of Classroom Management*. (3rd ed.). London: Routledge.

Weiss, J. W. (2009). *The Communication Skills Handbook*. New York, HarperCollins.

Wiggins, G. (1998). *Educative Assessment: Designing Assessments to Inform and Improve Student Performance*. San Francisco: Jossey–Bass.

Wiggins, G. and McTighe, J. (1998). *Understanding by Design*. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.

Witkin, B. R., & Altschuld, J. W. (2000). *Planning and Conducting Needs Assessments: A Practical Guide*. Sage Publications.

Witkin, B.R. (1984). *Assessing Need In Education and Social Program*. San Francisco: Jossey–Boss Publishers.

Wong, H. K. and Wong, R. T. (2009). *The First Days of School: How to Be an Effective Teacher*. Mountain View, California: Harry K. Wong Publications.

Wood, J. T. (2012). *Communication In Our Lives*. (7th ed.). Belmont, California: Cengage Learning.

Yarbrough, D. B., Shulha, L. M., Hopson, R. K., & Caruthers, F. A. (2011). *The Program Evaluation Standards: A Guide For Evaluators And Evaluation Users* (3rd ed.). SAGE Publications.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร.ปารณทัตต์ แสนวิเศษ
   ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 1
2. ดร.ภูมิสิษฐ์ สุคนธวงศ์
   ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ โพธิ์ศรีทอง
   คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชาติ แก้วพวง
   วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
5. นางสาวณิตาวรรณ โพธิ์ไหม
   ครู วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ โรงเรียนกุสุมาลย์วิทยาคม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายนามผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ
ทักษะการจัดการเรียนรู้

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์
   คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวเรศ ภักดีจิตร
   คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
3. ดร.ชัยวัฒน์ วาทะวัฒนะ
   ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสกลนคร
4. ดร.นันทนา ลีลาชัย
   ครู วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ
   โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา”
5. นางสาววารุณี ธงไพร
   ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนโพนงามศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย
   คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพียสา
   คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ดร.แดนไพร สีมาคาม
   ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านขาม
4. ดร.วารุณีย์ กุลธรวิโรจน์
   ครู วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ โรงเรียนอนุบาลสกลนคร
5. นางสาวฤทัยวรรณ วงศ์ณะรัตน์
   ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายชื่อโรงเรียนและสังกัดของครูที่ใช้ในการสอบถามความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้

รายชื่อโรงเรียนและสังกัดของครูที่ใช้ในการสอบถามความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ จำนวน 111 แห่ง ประกอบด้วย

1. โรงเรียนห้วยตูมวิทยาคาร
   สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1
2. โรงเรียนบ้านห้วยฝา
   สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3
3. โรงเรียนชุมชนหนองยางวิทยาคม
   สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3
4. โรงเรียนบ้านหว้าเหล่าโพนทองประชานุกูล
   สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1
5. โรงเรียนบ้านโนนทัน
   สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2
6. โรงเรียนบ้านห้วยแร่
   สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2
7. โรงเรียนบ้านสวองหนองไผ่ล้อม
   สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3
8. โรงเรียนบ้านสวองหนองไผ่ล้อม
   สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3
9. โรงเรียนบ้านสระกุด
   สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4
10. โรงเรียนบ้านโนนถาวร
    สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1
11. โรงเรียนชุมชนบ้านหนองแวง
    สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

12. โรงเรียนบ้านยางหวาย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1
13. โรงเรียนบ้านปรางค์มะค่า
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1
14. โรงเรียนบ้านนาทม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
15. โรงเรียนบ้านนาคำ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
16. โรงเรียนบ้านบงคำ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
17. โรงเรียนบ้านดอนศาลา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
18. โรงเรียนบ้านบงคำ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
19. โรงเรียนบ้านดอนกลาง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
20. โรงเรียนบ้านหนองตาคง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1
21. โรงเรียนบ้านโจด (ท้าวสุรนารีอนุสรณ์4)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5
22. โรงเรียนบ้านโนนเมือง (เยี่ยมประชาสรรค์)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5
23. โรงเรียนบ้านนาคุรุราษฎร์วัฒนา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6
24. โรงเรียนบ้านหนองขามนาดี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6
25. โรงเรียนบ้านประคำ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

26. โรงเรียนขามเตี้ยพิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6
27. โรงเรียนบ้านเก่าค้อ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6
28. โรงเรียนบ้านสะแกงาม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7
29. โรงเรียนบ้านสะแกงาม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7
30. โรงเรียนท้าวสุรนารี (ระดมอนุสรณ์)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7
31. โรงเรียนบ้านนาสวรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
32. โรงเรียนบ้านหนองปรือ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1
33. โรงเรียนอนุบาลประโคนชัย (อำนวยกิจราษฎร์วิทยาคาร)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2
34. โรงเรียนประโคนชัยวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2
35. โรงเรียนบ้านเขาคอก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2
36. โรงเรียนบ้านเขาคอก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2
37. โรงเรียนบ้านขาม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4
38. โรงเรียนบ้านดอนพยอม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1
39. โรงเรียนบ้านเขวาโดนแหย่งสามัคคี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

40. โรงเรียนดงม่วงหัวดงหนองบาก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
41. โรงเรียนบ้านโนน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
42. โรงเรียนบ้านเม็กดำ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
43. โรงเรียนดงม่วงหัวดงหนองบาก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
44. โรงเรียนบ้านโนน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
45. โรงเรียนบ้านสว่างยางท่าแจ้ง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3
46. โรงเรียนบ้านหนองนกเขียน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร
47. โรงเรียนบ้านหนองเอี่ยนดง “ราษฎร์สงเคราะห์”
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร
48. โรงเรียนบ้านดอนแก้วปากเป่งคุยสำโรง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1
49. โรงเรียนบ้านหนองยาง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 1
50. โรงเรียนบ้านบากหนองแดง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
51. โรงเรียนโนนสีดาวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
52. โรงเรียนบ้านเหล่าใหญ่ (สมานราษฎร์ศรัทธาลัย)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
53. โรงเรียนโนนสีดาวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

54. โรงเรียนบ้านจิก (หจก.วิบูลย์พาณิชย์อนุเคราะห์)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
55. โรงเรียนบ้านหัวนา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
56. โรงเรียนบ้านท่าเสียว
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3
57. โรงเรียนบ้านนาเมือง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3
58. โรงเรียนบ้านหนองฟ้า
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3
59. โรงเรียนอนุบาลโพนทอง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3
60. โรงเรียนอนุบาลโพนทอง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3
61. โรงเรียนอนุบาลด่านซ้าย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3
62. โรงเรียนบ้านห้วยมุน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3
63. โรงเรียนบ้านยางกุดนาคำ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1
64. โรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1
65. โรงเรียนบ้านโพธิ์โนนจานอีลอก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1
66. โรงเรียนบ้านกฤษณา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3
67. โรงเรียนบ้านกันโทรกประชาสรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

68. โรงเรียนบ้านปรือใหญ่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3
69. โรงเรียนบ้านโนนไหล่- หนองเลิง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4
70. โรงเรียนบ้านหนองปลาหมัดบัวงาม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3
71. โรงเรียนอนุบาลจอมพระ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1
72. โรงเรียนหนองโตง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1
73. โรงเรียนบ้านจารย์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1
74. โรงเรียนอนุบาลท่าตูม (สนิทราษฎร์วิทยาคม)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2
75. โรงเรียนบ้านซาต (มงคลวิทยา)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2
76. โรงเรียนบ้านหนองกา “ประชารัฐพิทยา”
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2
77. โรงเรียนบ้านโคกตะเคียน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3
78. โรงเรียนอนุบาลปราสาทศึกษาคาร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3
79. โรงเรียนบ้านไทยสันติสุข
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3
80. โรงเรียนบ้านปลัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3
81. โรงเรียนบ้านม่วง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

82. โรงเรียนบ้านโนนสวรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2
83. โรงเรียนบ้านศรีสุขนาล้อม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
84. โรงเรียนบ้านโคกกุง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
85. โรงเรียนบ้านหนองตูม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1
86. โรงเรียนบ้านหมากแข้ง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1
87. โรงเรียนอนุบาลกุมภวาปี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2
88. โรงเรียนบ้านดงเมือง (ดงเมืองวิทยา)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2
89. โรงเรียนบ้านนาชุมแสง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3
90. โรงเรียนร่มเกล้า 2
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3
91. โรงเรียนหนองแวงวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3
92. โรงเรียนบ้านคำเลาะ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3
93. โรงเรียนบ้านไผ่ใหญ่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
94. โรงเรียนบ้านท่าบ่อ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
95. โรงเรียนดอนมดแดง (บ้านดงบัง)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

96. โรงเรียนบ้านกุดกระเสียน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
97. โรงเรียนปทุมวิทยากร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
98. โรงเรียนบ้านไหล่สูง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2
99. โรงเรียนโพนเมืองโนนกาเล็น (ศีลสุนทรคุรุราษฎร์วิทยา)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4
100. โรงเรียนบ้านห้วยขะยุง (คุรุพานิชวิทยาคาร)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4
101. โรงเรียนบ้านซำสะกวยน้อย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5
102. โรงเรียนชุมชนบ้านหนองสะโนโนนจันทร์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5
103. โรงเรียนบ้านซำสะกวยน้อย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5
104. โรงเรียนบ้านห้วยขะยุง (คุรุพานิชวิทยาคาร)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 4
105. โรงเรียนบ้านซำสะกวยน้อย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5
106. โรงเรียนชุมชนบ้านหนองสะโนโนนจันทร์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5
107. โรงเรียนบ้านซำสะกวยน้อย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5
108. โรงเรียนบ้านบุ่งคำ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5
109. โรงเรียนบ้านซำสะกวยน้อย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

110. โรงเรียนขอนแก่นวิทยาลัย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
111. โรงเรียนเขาสวนกวางวิทยานุกูล
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่มเพื่อพัฒนาโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ สำหรับนักศึกษาครู

รายชื่อนามผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่มเพื่อพัฒนาโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู จำนวน 7 ท่าน ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตวรรณ คำสม
   คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชาติ แก้วพวง
   วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ โพธิ์ศรีทอง
   คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. นางสาวอิสระ ชอนบุรี
   ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
   สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
5. นายพัทธดนย์ วะนานาม
   ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ
   โรงเรียนนาหว้าพิทยาคม “ธาตุประสิทธิ์ประชานุเคราะห์”
6. ดร.เวิน ริทัศน์โส
   ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนานอ
7. ดร.อนุตรศักดิ์ วิชัยรัตน์
   ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการ โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินโปรแกรมและคู่มือการใช้ โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง การศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินโปรแกรมและคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย
   คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถิตย์ ภาคมฤค
   คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธราเทพ เตมีรักษ์
   คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
4. ดร.นันทนา ลีลาชัย
   ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ
   โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล 3 “ยุติธรรมวิทยา”
5. นางสาวสัญทิตย์ ชอนบุรี
   ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
   สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายนามผู้เชี่ยวชาญประเมินเครื่องมือเก็บข้อมูลในการทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

รายนามผู้เชี่ยวชาญประเมินเครื่องมือเก็บข้อมูลในการทดลองใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์
   คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย
   คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
3. ว่าที่ ร.ต.ดร.นิพนธ์ บรรพสาร
   ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
   สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
4. นางสุภาภรณ์ ภูดินทราย
   ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ
   โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ
5. นางสาววิไลวรรณ สูญราช
   ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
   โรงเรียนนาแกสามัคคีวิทยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายชื่อหน่วยงานที่ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

หน่วยงานที่ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัยโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ได้แก่ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตัวอย่างหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.ปารณทัตต์ แสนวิเศษ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษา มุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้สัมภาษณ์ท่านด้วย ทั้งนี้ผู้สัมภาษณ์จะประสานวัน – เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๔๔๙๓ ๕๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๖๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลองค์ประกอบการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานท่านเป็นผู้มีความรู้และความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ โพธิ์ศรีทอง ตำแหน่ง อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลองค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๔๔๙๓ ๕๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๘ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๔๔๙๓ ๕๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๘๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๘ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวเรศ ภักดีจิตร

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๔๔๙๓ ๕๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๔๔๙๓ ๕๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/๕๔๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานท่านเป็นผู้มีความรู้และความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานท่าน คือ นางสาวฤทัยวรรณ วงศ์ณะรัตน์ ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๔๔๙๓ ๕๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๑๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรตอบแบบสอบถาม

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์บุคลากรกลุ่มเป้าหมายในสังกัดหน่วยงานท่าน จำนวน ๑๕๖ คน ตอบแบบสอบถามในการศึกษาความต้องการจำเป็นการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาครู เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๔๔๙๓ ๕๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามในการศึกษาความต้องการจำเป็นการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาครู เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๔๔๙๓ ๕๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๖๗๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานเป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานท่านเป็นผู้มีความรู้และความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตวรรณ คำสม ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม ในวันพุธที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. โดยการประชุมผ่านช่องทางออนไลน์โปรแกรม Zoom Meeting ทั้งนี้ นักศึกษาจะแจ้งรายละเอียดการเข้าร่วมอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๔๔๙๓ ๕๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๖๗๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานเป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน คณบดีวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานท่านเป็นผู้มีความรู้และความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชาติ แก้วพวง ตำแหน่ง อาจารย์ประจำวิทยาลัยการฝึกหัดครู เป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม ในวันพุธที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. โดยการประชุมผ่านช่องทางออนไลน์โปรแกรม Zoom Meeting ทั้งนี้ นักศึกษาจะแจ้งรายละเอียดการเข้าร่วมอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๔๔๙๓ ๕๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๖๗๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานเป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานท่านเป็นผู้มีความรู้และความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์ โพธิ์ศรีทอง ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิร่วมสนทนากลุ่ม ในวันพุธที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. โดยการประชุมผ่านช่องทางออนไลน์โปรแกรม Zoom Meeting ทั้งนี้ นักศึกษาจะแจ้งรายละเอียดการเข้าร่วมอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๔๔๙๓ ๕๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย โทร. IP-Phone ๒๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๕๒ **วันที่** ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานท่านเป็นผู้มีความรู้และความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๗๘๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาล ๓ "ยุติธรรมวิทยา"

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานท่านเป็นผู้มีความรู้และความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานท่าน คือ ดร.นันทนา ลีลาชัย ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะเชี่ยวชาญ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้และประโยชน์ของโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๔๔๙๓ ๕๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย โทร. IP-Phone ๒๔๐

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/๖๑ **วันที่** ๒๔ มกราคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เริ่มศรี)
รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานท่านเป็นผู้มีความรู้และความสามารถในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์บุคลากรในหน่วยงานท่าน คือ นางสุภาภรณ์ ภูดินทราย ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ เชี่ยวชาญ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เริ่มศรี)
รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๔๔๙๓ ๕๔๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/๒๖๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบเร็ว จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ COA NO. ๐๖๒/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๔๔๙๓ ๔๕๑๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย โทร. IP-Phone ๒๔๘

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/๒๐๒ **วันที่** ๒ มีนาคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์

ด้วย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๕๖๓๒๒๓๓๑๐๒ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบเร็ว จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ COA NO. ๐๖๒/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ โดยขอความอนุเคราะห์ส่งข้อมูลมาที่ นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ อาจารย์ คณะครุศาสตร์ โทรศัพท์ ๐๖ ๔๔๙๓ ๕๔๑๔ จะขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย ดร.จิรภัทร เริ่มศรี)
รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประเด็นการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาครู

การวิจัยเรื่อง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

ผู้วิจัย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์
รหัสประจำตัวนักศึกษา 65632233102
นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ กรรมการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ–สกุล.....

ตำแหน่ง ..... หน่วยงาน .....

หมายเลขโทรศัพท์ .....

วันที่สัมภาษณ์ วันที่ .....เดือน .....พ.ศ. .....เวลา.....ถึง..... น.

สถานที่ให้สัมภาษณ์ .....

****

คำชี้แจง

1. ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์ ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน และครู เกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ของครู ซึ่งผู้วิจัยจะใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi–Structured interviews) ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปประเด็นปัญหาสำคัญที่ใช้ในการสัมภาษณ์และชี้แจงให้ผู้สัมภาษณ์ได้ทราบล่วงหน้า พร้อมกับนัดหมายวัน เวลาที่จะสัมภาษณ์

3. เวลาในการสัมภาษณ์ จะใช้เวลาประมาณ 1.00 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยขออนุญาตจดบันทึกคำให้สัมภาษณ์ พร้อมทั้งบันทึกเสียงและถ่ายภาพไปพร้อมกันด้วย

4. การสรุปคำให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยสรุปประเด็นสำคัญให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ทราบหลังจากเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์

5. คำสัมภาษณ์ทั้งหมด ผู้วิจัยจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์สำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

6. การวิจัยครั้งนี้ได้รับรองโครงการวิจัยตามหลักเกณฑ์การพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร COA NO. 062/2567 ICE NO. 67–055 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2567

****

ประเด็นการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับ
องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

เพื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มากำหนดตัวแปรเพิ่มเติมในกรอบแนวคิดการวิจัยที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร

1. ทักษะในการจัดการเรียนรู้ของครู ประกอบด้วยทักษะใดบ้าง

.....
.....
.....
.....

2. ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูแต่ละทักษะควรมีลักษณะหรือพฤติกรรม อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....
.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์
นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์
นักศึกษาหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบประเมินความเหมาะสมเกี่ยวกับองค์ประกอบ ทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาครู

การวิจัยเรื่อง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

ผู้วิจัย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์
รหัสประจำตัวนักศึกษา 65632233102
นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร.ทรัพยหิรัญ จันทรักษ์	กรรมการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับคะแนนที่ตรงความคิดเห็นของท่าน โดยแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ตามมาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับ ประกอบด้วย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

****

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายการประเมิน องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้			ระดับความเหมาะสม				
			5	4	3	2	1
1. การใช้สื่อการเรียนรู้							
	1.1	วิเคราะห์ เลือกสื่อที่ตรงกับเนื้อหา ลักษณะของผู้เรียน					
	1.2	จัดเตรียม วางแผนการใช้สื่อที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์					
	1.3	ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างหลากหลาย					
	1.4	กระตุ้นให้ผู้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อ					
	1.5	สังเกต บันทึก รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ผลการใช้สื่อ					
	1.6	พัฒนา ปรับปรุงการใช้สื่อ					
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้							
	2.1	กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและสามารถวัดผลได้					
	2.2	ออกแบบกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียนและวัตถุประสงค์					
	2.3	ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกัน					
	2.4	ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสนับสนุนการเรียนรู้					
	2.5	ประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการเรียนรู้					
3. การสื่อสาร							
	3.1	สังเกต ตอบสนองต่อปฏิกิริยาของผู้ฟัง					
	3.2	ปรับระดับภาษาให้เหมาะสมกับผู้ฟังที่แตกต่างกัน					
	3.3	เลือกช่องทางและวิธีการสื่อสารที่เหมาะกับสถานการณ์ และตั้งคำถามเพื่อทำความเข้าใจเพิ่มเติมได้อย่างเหมาะสม					
	3.4	ตั้งใจฟังอย่างใส่ใจ ไม่ขัดจังหวะ แสดงออกทางใบหน้าหรือตอบสนองในช่วงเวลาที่เหมาะสม ขอคำชี้แจงอย่างเหมาะสม					
	3.5	สรุปประเด็นสำคัญของการฟังได้ถูกต้อง					
	3.6	สบตา ใช้มือ ท่าทาง ยิ้ม พยักหน้า ยืน นั่งประกอบการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติที่เหมาะสม					
	3.7	ออกเสียงชัดเจน ปรับโทนเสียงตามเนื้อหาหรือสถานการณ์ กระชับ ตรงประเด็น เว้นจังหวะที่เหมาะสม นำเสนอความคิดเป็นลำดับ					
	3.8	อ่านจับใจความสำคัญได้รวดเร็ว ถูกต้อง เขียนประโยคได้กระชับ จัดรูปแบบโครงสร้างในการเขียนอย่างเป็นระเบียบ นำเสนอข้อมูลเนื้อหาอย่างเป็นระบบ					

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายการประเมิน องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้			ระดับความเหมาะสม				
			5	4	3	2	1
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้							
	4.1	อธิบาย และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน					
	4.2	เลือกวิธีการ เครื่องมือที่หลากหลายมีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเวลาในการวัดผลการเรียนรู้					
	4.3	กระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วม ในการกำหนดเกณฑ์ การตั้งเป้าหมายการพัฒนาและการฝึกการประเมินตนเอง					
	4.4	รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการประเมินผล					
	4.5	วิเคราะห์จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา สื่อสารผลการประเมินที่ชัดเจน ตรงประเด็น ให้ข้อเสนอแนะหรือข้อมูลย้อนกลับที่เป็นรูปธรรม ปฏิบัติได้เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน					
	4.6	นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ วางแผนการพัฒนาผู้เรียนเรียน และติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง					
5. การตั้งคำถาม							
	5.1	ใช้คำถามนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและการมีส่วนร่วมในการตอบ					
	5.2	สร้างและใช้คำถามที่ตรงกับประสบการณ์ของผู้เรียน					
	5.3	ยกตัวอย่างสถานการณ์ เชื่อมโยงคำถามและกิจกรรมกับเนื้อหาที่กำลังจัดการเรียนรู้					
	5.4	ใช้คำถามที่มีระดับความยากง่าย หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน					
	5.5	รับฟัง ให้เวลาในการคิดและตอบคำถาม					
	5.6	สร้างและสนับสนุนบรรยากาศ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น					
	5.7	ใช้คำถามปลายเปิดส่งเสริมผู้เรียนขยายความคิด ทบทวนประเด็นในการเรียนรู้					
6. การอธิบายและเล่าเรื่อง							
	6.1	จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาอย่างเป็นระบบ					
	6.2	ใช้ภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน หลีกเลี่ยงภาษาที่กำกวมหรือซับซ้อน					
	6.3	กระตุ้นความสนใจ การมีส่วนร่วม สร้างแรงจูงใจในเนื้อหาและกิจกรรม					

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายการประเมิน องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้			ระดับความเหมาะสม				
			5	4	3	2	1
	6.4	ยกตัวอย่างที่ใกล้ตัวเป็นรูปธรรมที่เกี่ยวข้องและเข้าใจง่าย เชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียนอย่างหลากหลาย ครอบคลุม					
	6.5	รวบรวมสาระสำคัญของเนื้อหาเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เน้นย้ำจุดสำคัญ ให้เวลากับผู้เรียน ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน					
7. การจัดการชั้นเรียน							
	7.1	กำหนด กฎระเบียบที่ชัดเจนเข้าใจง่าย					
	7.2	กำหนดและสื่อสารความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนรู้และพฤติกรรมของผู้เรียน					
	7.3	จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมกับการเรียนรู้					
	7.4	รับฟัง ตอบสนองต่อความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อให้เกิดความไว้วางใจ เปิดใจ และให้คำแนะนำที่ช่วยพัฒนาผู้เรียน					
	7.5	ให้คำชมเชย การเสริมแรงทางบวก ยกย่องพฤติกรรมที่ดีเป็นแบบอย่าง และสร้างแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม					
	7.6	ระบุพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นธรรม พร้อมปรับปรุง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์

นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์

นักศึกษาหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เรื่อง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษา
มุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

การวิจัยเรื่อง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษา
มุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู
(ระยะการศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาทักษะ
การจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างคือครู
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้รับรางวัลทรงคุณค่า สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBEC AWARDS)
ปีการศึกษา 2565-2566)

ผู้วิจัย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์
รหัสประจำตัวนักศึกษา 65632233102
นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์	กรรมการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามกับนิยามศัพท์

2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

+1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นวัดได้ไม่ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น			
		+1	0	−1	ข้อเสนอแนะ
1.	สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ☐ ครู ☐ ครูชำนาญการ ☐ ครูชำนาญการพิเศษ ☐ ครูเชี่ยวชาญ ☐ ครูเชี่ยวชาญพิเศษ				
2.	การเสนอผลงานเข้าประกวด 2.1 ระดับชั้น ☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย				
	2.2 รายการ ☐ บูรณาการ ด้านวิชาการ ☐ การศึกษาพิเศษเรียนร่วม ด้านวิชาการ ☐ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ด้านวิชาการ ☐ บูรณาการ ด้านบริหารจัดการ ☐ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ด้านบริหารจัดการ ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น			
		+1	0	–1	ข้อเสนอแนะ
	2.3 รางวัล ☐ ชนะเลิศเหรียญทอง ☐ รองชนะเลิศอันดับที่ 1 เหรียญทอง ☐ รองชนะเลิศอันดับที่ 2 เหรียญทอง ☐ เหรียญทอง ☐ เหรียญเงิน ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)				

ตอนที่ 2 สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น			
		+1	0	–1	ข้อเสนอแนะ
1. การใช้สื่อการเรียนรู้ ความสามารถของครูในการนำวัสดุ อุปกรณ์ วิธีการหรือกิจกรรมต่างๆ หรือการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม การวางแผนและเตรียมการใช้สื่อ การใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติ และสมรรถนะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และผลลัพธ์ที่คาดหวัง รวมถึงการสร้างการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ การประเมินผลการใช้สื่อ และการปรับปรุงแก้ไข					
1.1	วิเคราะห์ เลือกสื่อที่ตรงกับเนื้อหา ลักษณะของผู้เรียน				
1.2	วางแผนการใช้สื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการวัดผลในแต่ละขั้นของบทเรียน				
1.3	ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างหลากหลาย				
1.4	กระตุ้นให้ผู้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อ				
1.5	ประเมินผลการใช้สื่อ โดยการสังเกต บันทึก รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์				
1.6	พัฒนา ปรับปรุงการใช้สื่อ				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น			
		+1	0	–1	ข้อเสนอแนะ
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถของครูที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ออกแบบและเลือกกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและทำให้บรรลุผลลัพธ์ที่ตั้งเป้าหมายไว้ผ่านการออกแบบที่มีประสิทธิภาพและการประเมินผลที่มีความหมายต่อการเรียนรู้					
2.1	กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและสามารถวัดผลได้				
2.2	สามารถออกแบบ ลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเวลา วัตถุประสงค์อย่างเป็นระบบ				
2.3	ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกัน				
2.4	ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสนับสนุนการเรียนรู้				
2.5	ประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการเรียนรู้				
3. การสื่อสาร ความสามารถของครูในการใช้วิธีการ เครื่องมือสำหรับการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูลไปยังผู้เรียนด้วยคำพูด ภาษา การกระทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน การเข้าใจบริบทและความต้องการของผู้ฟัง การฟังที่มีประสิทธิภาพ การใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านและการเขียนที่ชัดเจน ตอบสนองกับความต้องการระหว่างผู้รับสารกับผู้ส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ					
3.1	สังเกต ตอบสนองต่อปฏิกิริยาของผู้ฟัง				
3.2	ปรับระดับภาษาให้เหมาะสมกับผู้ฟังที่แตกต่างกัน				
3.3	เลือกช่องทางและวิธีการสื่อสารที่เหมาะกับสถานการณ์ และตั้งคำถามเพื่อทำความเข้าใจเพิ่มเติมได้อย่างเหมาะสม				
3.4	ตั้งใจฟังอย่างใส่ใจ ไม่ขัดจังหวะ แสดงออกทางใบหน้าหรือตอบสนองในช่วงเวลาที่เหมาะสม ขอคำชี้แจงอย่างเหมาะสม				
3.5	สรุปประเด็นสำคัญของการฟังได้ถูกต้อง				
3.6	ใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม เช่น สบตา ยิ้ม หรือพยักหน้า				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น			
		+1	0	–1	ข้อเสนอแนะ
3.7	ออกเสียงชัดเจน ปรับโทนเสียงตามเนื้อหาหรือสถานการณ์ กระชับ ตรงประเด็น เว้นจังหวะที่เหมาะสม นำเสนอความคิดเป็นลำดับ				
3.8	อ่านจับใจความสำคัญได้รวดเร็ว ถูกต้อง เขียนประโยคได้กระชับ จัดรูปแบบโครงสร้างในการเขียนอย่างเป็นระเบียบ นำเสนอข้อมูลเนื้อหาอย่างเป็นระบบ				
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ความสามารถของรูในการตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างชัดเจนและมีคุณภาพ การสร้างความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน การใช้วิธีวัดผลที่หลากหลาย การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการประเมิน การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจนและเป็นการประเมินเพื่อการพัฒนาที่เป็นประโยชน์กับผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้ครูเข้าใจถึงผลลัพธ์ของการเรียนรู้ สามารถนำข้อมูลจากการประเมินผลมาปรับปรุงหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ					
4.1	อธิบาย และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน				
4.2	เลือกวิธีการ ออกแบบเครื่องมือวัดที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้				
4.3	กระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วม ในการกำหนดเกณฑ์ การตั้งเป้าหมายการพัฒนาและการฝึกการประเมินตนเอง				
4.4	รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการประเมินผล				
4.5	วิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นรูปธรรม ปฏิบัติได้เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา สื่อสารผลการประเมินที่ชัดเจน ตรงประเด็น พร้อมให้ข้อเสนอแนะ				
4.6	นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ วางแผนการพัฒนาผู้เรียนเรียน และติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น			
		+1	0	–1	ข้อเสนอแนะ
5. การตั้งคำถาม ความสามารถของครูในการสร้างคำถามที่กระตุ้นความสนใจ ความคิด การมีส่วนร่วม และการเรียนรู้เชื่อมโยงกับเนื้อหาและประสบการณ์ เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่การเสาะแสวงหาความรู้ ข้อมูล คำตอบตามที่ต้องการ ทั้งยังเป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ดีขึ้น และช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ที่มีอยู่เดิมกับความรู้ใหม่ การใช้คำถาม 5W 1H (Who, What, Where, When, Why, How) จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ					
5.1	ใช้คำถามนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและการมีส่วนร่วมในการตอบ				
5.2	สร้างและใช้คำถามที่ตรงกับประสบการณ์ของผู้เรียน				
5.3	ยกตัวอย่างสถานการณ์ เชื่อมโยงคำถามกับเนื้อหาและประสบการณ์ของผู้เรียน				
5.4	ใช้คำถามที่มีระดับความยากง่าย หลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียน				
5.5	รับฟัง ให้เวลาในการคิดและตอบคำถาม				
5.6	สร้างและสนับสนุนบรรยากาศ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น				
5.7	ใช้คำถามปลายเปิดส่งเสริมผู้เรียนขยายความคิด ทบทวนประเด็นในการเรียนรู้				
6. การอธิบายและเล่าเรื่อง ความสามารถของครูในการจัดระเบียบเนื้อหาเพื่อถ่ายทอดข้อมูลหรือความคิดให้ผู้เรียนเข้าใจด้วยการอธิบาย ชี้แจงเนื้อหา ข้อมูล หรือแนวคิด โดยใช้ภาษาที่ชัดเจน ตรงไปตรงมา เพื่อให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่าย หรือการบอกเล่า ตัวละคร หรือเหตุการณ์หรือเรื่องราวให้มีความน่าสนใจ สามารถสื่อสารอารมณ์ ความรู้สึกได้ตรงประเด็น กระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วม ยกตัวอย่างประกอบและสรุปประเด็นสำคัญ					
6.1	จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาอย่างเป็นระบบ				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น			
		+1	0	–1	ข้อเสนอแนะ
6.2	ใช้ภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน หลีกเลี่ยงภาษาที่กำกวมหรือซับซ้อน				
6.3	กระตุ้นความสนใจ การมีส่วนร่วม สร้างแรงจูงใจในเนื้อหาและกิจกรรม				
6.4	ยกตัวอย่างที่ใกล้ตัวเป็นรูปธรรมที่เกี่ยวข้องและเข้าใจง่าย เชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียนอย่างหลากหลายครอบคลุม				
6.5	รวบรวม สรุปสาระสำคัญของเนื้อหาเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เน้นย้ำจุดสำคัญ ให้เวลากับผู้เรียน ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน				
7. การจัดการชั้นเรียน ความสามารถของครูในการวางแผนและเตรียมการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมต่างๆ ในห้องเรียนที่สนับสนุนการเรียนรู้ทั้งการเรียนรู้เชิงวิชาการและปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน การตั้งกฎระเบียบที่ชัดเจน การสร้างความคาดหวังที่ชัดเจน การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน และการจัดการพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้					
7.1	สามารถกำหนด ปรับแผนหรือวิธีดำเนินการได้ที่ชัดเจนเข้าใจง่าย มีความยืดหยุ่นเมื่อเกิดปัญหาเฉพาะหน้าในชั้นเรียน				
7.2	กำหนดและสื่อสารความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนรู้และพฤติกรรมของผู้เรียน				
7.3	จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมกับการเรียนรู้				
7.4	รับฟัง ตอบสนองต่อความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อให้เกิดความไว้วางใจ เปิดใจ และให้คำแนะนำที่ช่วยพัฒนาผู้เรียน				
7.5	ให้คำชมเชย การเสริมแรงทางบวก ยกย่องพฤติกรรมที่ดีเป็นแบบอย่าง และสร้างแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น			
		+1	0	–1	ข้อเสนอแนะ
7.6	ระบุพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นธรรม พร้อมปรับปรุง				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์

นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์

นักศึกษาหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

บันฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบสอบถามเพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู ข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยจะนำมาเป็นข้อมูลเพื่อการพัฒนาและวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาครู แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบประเมินความต้องการจำเป็น โดยศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลที่ได้เป็นความลับและไม่เกิดผลเสียหายต่อผู้ตอบแต่ประการใด

ทั้งนี้ ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ดังนี้

1) ตอบแบบสอบถามตามเอกสารนี้และขอความกรุณาท่านส่งกลับทางไปรษณีย์ ในซองจดหมายที่แนบมาพร้อมนี้ ภายในวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ.2568 หรือ

2) ตอบแบบสอบถามในระบบออนไลน์ ตาม QR Code ภายในวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ.2568

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์

นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์

นักศึกษาหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โทร 06 4493 5414

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน ☐ ที่ตรงตามสภาพความเป็นจริงของท่าน

1.สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

☐ ครู ☐ ครูเชี่ยวชาญ

☐ ครูชำนาญการ ☐ ครูเชี่ยวชาญพิเศษ

☐ ครูชำนาญการพิเศษ

2. การเสนอผลงานเข้าประกวด

2.1 ระดับชั้น

☐ ประถมศึกษา

☐ มัธยมศึกษาตอนต้น

☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2 รายการ/ประเภทผลงาน

☐ บูรณาการ ด้านวิชาการ

☐ การศึกษาพิเศษเรียนร่วม ด้านวิชาการ

☐ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ด้านวิชาการ

☐ บูรณาการ ด้านบริหารจัดการ

☐ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ด้านบริหารจัดการ

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2.3 รางวัล

☐ ชนะเลิศเหรียญทอง

☐ รองชนะเลิศอันดับที่ 1 เหรียญทอง

☐ รองชนะเลิศอันดับที่ 2 เหรียญทอง

☐ เหรียญทอง

☐ เหรียญเงิน

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 2 แบบประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาครู

คำชี้แจง

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ข้อละ 2 ตำแหน่ง ตำแหน่งแรกในช่อง “สภาพที่เป็นจริง” ตำแหน่งที่สองในช่อง “สภาพที่ควรจะเป็น” ซึ่งระดับความคิดเห็นทั้งสองช่องอาจมีระดับคะแนนที่เท่ากัน หรือแตกต่างกันได้ โดยมีเกณฑ์ระดับคะแนน ดังนี้

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่เป็นจริง”

5 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่เป็นจริง ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่เป็นจริง ในระดับมาก

3 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่เป็นจริง ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่เป็นจริง ในระดับน้อย

1 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่เป็นจริง ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่ควรจะเป็น”

5 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่ควรจะเป็น ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่ควรจะเป็น ในระดับมาก

3 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่ควรจะเป็น ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่ควรจะเป็น ในระดับน้อย

1 หมายถึง ทักษะการจัดการเรียนรู้ในสภาพที่ควรจะเป็น ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน			ระดับความคิดเห็น									
			สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
			5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.	**การใช้สื่อการเรียนรู้**				✓			✓				
	1.1	วิเคราะห์ เลือกสื่อที่ตรงกับเนื้อหา ลักษณะของผู้เรียน			✓				✓			

จากตัวอย่างแสดงว่า ท่านมีความคิดเห็นว่า ทักษะการใช้สื่อการเรียนรู้ สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด

การวิเคราะห์ เลือกสื่อที่ตรงกับเนื้อหา ลักษณะของผู้เรียน สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายการประเมิน		ระดับความคิดเห็น									
		สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. การใช้สื่อการเรียนรู้											
ความสามารถของครูในการนำวัสดุ อุปกรณ์ วิธีการหรือกิจกรรมต่างๆ หรือการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม การวางแผนและเตรียมการใช้สื่อ การใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติ และสมรรถนะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และผลลัพธ์ที่คาดหวัง รวมถึงการสร้างการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ การประเมินผลการใช้สื่อ และการปรับปรุงแก้ไข											
1.1	วิเคราะห์ เลือกสื่อที่ตรงกับเนื้อหา ลักษณะของผู้เรียน										
1.2	วางแผนการใช้สื่อได้สอดคล้องกับกิจกรรม การวัดผลในแต่ละชั้นของบทเรียน										
1.3	ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้										
1.4	กระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ										
1.5	ประเมินผลการใช้สื่อ โดยการสังเกต บันทึก รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์										
1.6	ปรับปรุงการใช้สื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่จะนำไปใช้										
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้											
ความสามารถของครูที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ออกแบบและเลือกกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและทำให้บรรลุผลลัพธ์ที่ตั้งเป้าหมายไว้ผ่านการออกแบบที่มีประสิทธิภาพและการประเมินผลที่มีความหมายต่อการเรียนรู้											
2.1	กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและสามารถวัดผลได้										
2.2	สามารถออกแบบ ลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับเวลาวัตถุประสงค์อย่างเป็นระบบ										

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายการประเมิน		ระดับความคิดเห็น									
		สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.3	ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของผู้เรียน										
2.4	ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสนับสนุนการเรียนรู้										
2.5	ประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการเรียนรู้										
3. การสื่อสาร ความสามารถของครูในการใช้วิธีการ เครื่องมือสำหรับการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูลไปยังผู้เรียนด้วยคำพูด ภาษา การกระทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน การเข้าใจบริบทและความต้องการของผู้ฟัง การฟังที่มีประสิทธิภาพ การใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านและการเขียนที่ชัดเจน ตอบสนองกับความต้องการระหว่างผู้รับสารกับผู้ส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ											
3.1	สังเกต ตอบสนองต่อปฏิกิริยาของผู้ฟัง										
3.2	ปรับระดับภาษาให้เหมาะสมกับผู้ฟังที่แตกต่างกัน										
3.3	เลือกช่องทางและวิธีการสื่อสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และตั้งคำถามเพื่อทำความเข้าใจเพิ่มเติมได้อย่างเหมาะสม										
3.4	ตั้งใจฟังอย่างใส่ใจ ไม่ขัดจังหวะ แสดงออกทางใบหน้าหรือตอบสนองในช่วงเวลาที่เหมาะสม และขอคำชี้แจงอย่างเหมาะสม										
3.5	สรุปประเด็นสำคัญของการฟังได้ถูกต้อง										
3.6	ใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม เช่น สบตา ยิ้ม หรือพยักหน้า										

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รายการประเมิน		ระดับความคิดเห็น									
		สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.7	ออกเสียงชัดเจน ปรับโทนเสียงตามเนื้อหาหรือสถานการณ์ กระชับตรงประเด็น เว้นจังหวะที่เหมาะสม นำเสนอความคิดเป็นลำดับ										
3.8	อ่านจับใจความสำคัญได้รวดเร็วถูกต้อง เขียนประโยคได้กระชับ จัดรูปแบบโครงสร้างในการเขียนอย่างเป็นระเบียบ นำเสนอข้อมูลเนื้อหาอย่างเป็นระบบ										
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ความสามารถของครูในการตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างชัดเจนและมีคุณภาพ การสร้างความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน การใช้วิธีวัดผลที่หลากหลาย การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการประเมิน การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจนและเป็นการประเมินเพื่อการพัฒนาที่เป็นประโยชน์กับผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้ครูเข้าใจถึงผลลัพธ์ของการเรียนรู้ สามารถนำข้อมูลจากการประเมินผลมาปรับปรุงหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ										
4.1	อธิบาย และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมิน										
4.2	เลือกวิธีการ ออกแบบเครื่องมือวัดที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้										
4.3	กระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วม ในการกำหนดเกณฑ์ การตั้งเป้าหมาย การพัฒนาและการฝึกการประเมินตนเอง										
4.4	รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับประเมินผล										

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายการประเมิน		ระดับความคิดเห็น									
		สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.5	วิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นรูปธรรม เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา สื่อสารผลการประเมินที่ชัดเจน ตรงประเด็น พร้อมให้ข้อเสนอแนะ										
4.6	นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ วางแผนการพัฒนาผู้เรียน และติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง										
5. การตั้งคำถาม ความสามารถของครูในการสร้างคำถามที่กระตุ้นความสนใจ ความคิด การมีส่วนร่วม และการเรียนรู้เชื่อมโยงกับเนื้อหาและประสบการณ์ เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่การเสาะแสวงหาความรู้ ข้อมูล คำตอบตามที่ต้องการ ทั้งยังเป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ดีขึ้น และช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ที่มีอยู่เดิมกับความรู้ใหม่ การใช้คำถาม 5W 1H (Who, What, Where, When, Why, How) จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ										
5.1	ใช้คำถามนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและการมีส่วนร่วมในการตอบ										
5.2	สร้างและใช้คำถามที่ตรงกับประสบการณ์ของผู้เรียน										
5.3	ยกตัวอย่างสถานการณ์ เชื่อมโยงคำถามกับเนื้อหาและประสบการณ์ของผู้เรียน										
5.4	ใช้คำถามที่มีระดับความยากง่ายตามเนื้อหา เหมาะสมกับผู้เรียน										
5.5	รับฟังความคิดเห็น ให้เวลาในการคิดและตอบคำถาม										

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายการประเมิน		ระดับความคิดเห็น									
		สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.6	สร้างและสนับสนุนบรรยากาศในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น										
5.7	ใช้คำถามปลายเปิดขยายความคิด ทบทวนประเด็นในการเรียนรู้										
6. การอธิบายและเล่าเรื่อง ความสามารถของครูในการจัดระเบียบเนื้อหาเพื่อถ่ายทอดข้อมูลหรือความคิดให้ผู้เรียนเข้าใจด้วยการอธิบาย ชี้แจงเนื้อหา ข้อมูล หรือแนวคิด โดยใช้ภาษาที่ชัดเจน ตรงไปตรงมา เพื่อให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่าย หรือการบอกเล่า ตัวละคร หรือเหตุการณ์หรือเรื่องราวให้มีความน่าสนใจ สามารถสื่อสารอารมณ์ ความรู้สึกได้ตรงประเด็น กระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วม ยกตัวอย่างประกอบและสรุปประเด็นสำคัญ											
6.1	จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาอย่างเป็นระบบ										
6.2	ใช้ภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน หลีกเลี่ยงภาษาที่กำกวมหรือซับซ้อน										
6.3	กระตุ้นความสนใจ การมีส่วนร่วม สร้างแรงจูงใจในเนื้อหาและกิจกรรม										
6.4	ยกตัวอย่างที่ใกล้ตัวอย่างเป็นรูปธรรมและเข้าใจง่าย เชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียน										
6.5	สรุปสาระสำคัญของเนื้อหา เชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เน้นย้ำจุดสำคัญ ให้เวลากับผู้เรียน ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน										

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายการประเมิน		ระดับความคิดเห็น									
		สภาพที่เป็นจริง					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. การจัดการชั้นเรียน ความสามารถของครูในการวางแผนและเตรียมการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมต่างๆ ในห้องเรียนที่สนับสนุนการเรียนรู้ทั้งการเรียนรู้เชิงวิชาการและปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน การตั้งกฎระเบียบที่ชัดเจน การสร้างความคาดหวังที่ชัดเจน การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน และการจัดการพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้											
7.1	สามารถกำหนด ปรับแผนหรือวิธีดำเนินการได้ชัดเจน มีความยืดหยุ่นเมื่อเกิดปัญหาเฉพาะหน้าในชั้นเรียน										
7.2	กำหนดและสื่อสารความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนรู้และพฤติกรรมของผู้เรียนได้										
7.3	จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เหมาะสมกับการเรียนรู้										
7.4	รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อสร้างความไว้วางใจ และให้คำแนะนำที่ช่วยพัฒนาผู้เรียน										
7.5	ชมเชย และเสริมแรงทางบวก ยกย่องพฤติกรรมที่ดี และสร้างแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม										
7.6	ระบุพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นธรรม พร้อมปรับปรุง										

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ สำหรับนักศึกษาครู

ตัวอย่างกิจกรรมโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

โมดูลที่ 1
ทักษะการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ (Communication Skills for learning)
จำนวน 4 ชั่วโมง

ส่วนนำ

การสื่อสารเป็นทักษะที่มีความสำคัญจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นความสามารถที่ครูใช้วิธีการ เครื่องมือสำหรับการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูลไปยังผู้เรียนด้วยคำพูด ภาษา การกระทำเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ตอบสนองกับความต้องการระหว่างผู้รับสารกับผู้ส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การเข้าใจบริบทและความต้องการของผู้ฟัง การฟังที่มีประสิทธิภาพ การใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม การพูดอย่างมีประสิทธิภาพและการอ่านและการเขียนที่ชัดเจน

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักศึกษาสามารถวิเคราะห์และสรุปใจความสำคัญจากเนื้อหาที่กำหนด เรียบเรียงงานเขียนแบบมีโครงสร้าง ใช้ภาษาได้กระชับ และนำเสนอข้อมูลได้อย่างเป็นระบบตามเกณฑ์ที่กำหนด

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 สาธิตทักษะ (30 นาที)

1. ผู้สอนสาธิตการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้จากเนื้อหาเรื่อง การจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเองในยุคศตวรรษที่ 21 โดยตั้งใจแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสาร ซึ่งได้แก่ ความชัดเจนของภาษา น้ำเสียงและจังหวะการพูด ภาษากายและการสบตา การเชื่อมโยงความคิด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ผู้สอนตั้งคำถามเพื่อชวนคิดวิเคราะห์ โดยใช้คำถามว่า ผู้สอนใช้วิธีใดทำให้ผู้เรียนเข้าใจและสนใจเนื้อหา (แนวคำตอบ การใช้น้ำเสียง ท่าทาง เนื้อที่ชัดเจนและกระชับ)

ขั้นที่ 2 สาธิตและฝึกย่อย (60 นาที)

1. ผู้สอนอธิบายและสาธิตทักษะย่อย ได้แก่

1.1 การนำหรือเปิดประเด็นการเรียนรู้

1.2 การอธิบายเนื้อหาอย่างชัดเจน

1.3 การใช้น้ำเสียงและภาษากายเพื่อเน้นสาระ หรือเนื้อหาสำคัญ

1.4 การปิดประเด็นและสรุปความ

2. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันอภิปรายสิ่งสำคัญของแต่ละทักษะย่อย

3. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันฝึกการอ่านจับใจความ จัดระเบียบความคิดและฝึกการเขียนประโยคให้กระชับและมีระเบียบจากเรื่องที่กำหนดให้

4. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุงของทักษะย่อย

ขั้นที่ 3 ปฏิบัติทักษะย่อย (60 นาที)

1. ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม ๆละ 3–4 คน เพื่อฝึกปฏิบัติ โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้สอนกำหนดสถานการณ์หรือหัวข้อที่มีเนื้อหาสั้น ๆ ให้ผู้เรียน

1.2 ผู้สอนชี้แจงเกณฑ์การสังเกตและการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้นักเรียนสามารถสังเกตและให้ผู้มูลย้อนกลับสมาชิกกลุ่มได้

2. ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ

2.1 การนำหรือเปิดประเด็นการเรียนรู้

2.2 การอธิบายเนื้อหาอย่างชัดเจน

2.3 การใช้น้ำเสียงและภาษากายเพื่อเน้นสาระ หรือเนื้อหาสำคัญ

2.4 การปิดประเด็นและสรุปความ

3. ผู้เรียนให้ข้อมูลย้อนกลับสมาชิกกลุ่มหลังจากการปฏิบัติทักษะย่อย

ขั้นที่ 4 ให้เทคนิควิธีการ (30 นาที)

1. ผู้สอนให้คำแนะนำ เทคนิควิธีการการปฏิบัติทักษะ ดังนี้

1.1 การนำหรือเปิดประเด็นการเรียนรู้

การเปิดบทเรียนให้ผู้เรียนสนใจ โดยเทคนิค 3 ส (สงสัย สัมผัส สะท้อน)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

– สงสัย เริ่มต้นด้วยคำถามปลายเปิดหรือสถานการณ์สมมติที่ท้าทาย

– สัมผัส ใช้สื่อที่จับต้องได้จริง หรือคลิปวิดีโอสั้น ๆ เพื่อดึงดูดสายตา

– สะท้อน เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเข้ากับบทเรียนใหม่

1.2 การอธิบายเนื้อหาอย่างชัดเจน

การอธิบายเนื้อหาที่ดีมีความชันเจนต้องพูดให้เห็นภาพ โดยใช้เทคนิค

– การเชื่อมโยง ใช้การอุปมาอุปไมย เพื่ออธิบายเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย

– การใช้ตัวอย่างแบบ Non–examples (ตัวอย่างที่ไม่ใช่ หรือตัวอย่างปฏิเสธ) คือเป็นการบอกว่า อะไรคือใช่ ต้องบอกด้วยว่า อะไรคือไม่ใช่ เพื่อป้องกันความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน

– เทคนิค Chunking แบ่งเนื้อออกเป็นส่วนย่อย ๆ ไม่เกิน 7–10 นาที แล้วสลับด้วยกิจกรรมตรวจสอบความเข้าใจสั้น ๆ

1.3 การใช้น้ำเสียงและภาษากายเพื่อเน้นสาระ หรือเนื้อหาสำคัญ

การใช้น้ำเสียงและภาษากาย ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพไม่น่าเบื่อ

– น้ำเสียง ระดับเสียง มีความดังฟังชัด ไม่ใช่การตะโกน มีความเหมาะสมกับเนื้อหา และผู้ฟัง

– จังหวะหยุด 2–3 วินาทีก่อนและหลังประเด็นสำคัญ เพื่อให้สมองผู้เรียนบันทึกข้อมูล

ภาษากาย เทคนิคในการช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ได้แก่

– Eye Contact ใช้การสบตาระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง สื่อสารความสนใจ ความรู้สึก ความมั่นใจ การเชื่อมโยงทางสังคม

– การเคลื่อนที่ การเดินเข้าหาผู้ฟังเมื่อต้องการกระตุ้น และถอยห่างออกมาเมื่อต้องการให้ผู้เรียนอภิปรายกันเอง

– มือและท่าทาง การใช้มือประกอบการอธิบายเพื่อแสดงถึงความมั่นใจและเป็นมิตร

1.4 การปิดประเด็นและสรุปความ

การปิดประเด็นและสรุปความ ไม่ใช่หน้าที่ของครูเพียงฝ่ายเดียว ผู้เรียนทำหน้าที่เก็บเกี่ยวสิ่งที่ได้เรียน สามารถใช้เทคนิคเสริมดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

– เทคนิค Exit Ticket หรือ ตั๋วออกหรือบัตรผ่านท้ายคาบ โดยให้ผู้เรียนเขียน 1 ประโยคสำคัญที่ได้จากวันนี้ หรือ 1 คำถามที่ยังสงสัยก่อนออกจากชั้นเรียน

– 3–2–1 Summary เป็นกลยุทธ์การสรุปบทเรียนหรือการสำรองข้อมูล (3 สิ่งที่เรียนรู้ 2 สิ่งที่น่าสนใจ/อยากรู้ 1 คำถามหรือประเด็นที่ยังติดค้าง)

2. ผู้เรียนฝึกใช้เทคนิคที่ตนเองสนใจ

ขั้นที่ 5 เชื่อมโยงทักษะ (60 นาที)

1. ผู้เรียนทำกิจกรรม การสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ โดยให้ทุกคนนำเสนอคนละ 2 นาที และให้เวลาในการสะท้อนผล คนละ 1 นาที

2. ผู้เรียนเตรียมการก่อนปฏิบัติ ให้ผู้เรียนสื่อสารเนื้อหาการเรียนรู้ 1 เรื่อง ภายใน 2 นาที โดยแสดงการเปิดประเด็น อธิบาย สรุปอย่างเป็นระบบ โดยเลือกเนื้อหาสั้น ๆ ตามที่ตนถนัด และเตรียมโครงสำหรับการสื่อสาร

3. ผู้เรียนปฏิบัติรายบุคคล โดยสื่อสารหน้าชั้นเรียน ซึ่งต้องแสดงให้เห็นการเปิดประเด็น การอธิบายชัดเจน การใช้น้ำเสียง–ภาษากาย และสรุปความ

4. ผู้เรียนและผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างรวดเร็ว 1 นาที/คน โดยผู้สอนให้ข้อเสนอแนะอย่างกระชับ และเพื่อนร่วมชั้นเรียนสะท้อนผล 1 ประโยค

5. ผู้เรียนเขียนสะท้อนผล โดยตอบ 2 คำถาม ต่อไปนี้

– จุดแข็งด้านการสื่อสารของฉันคืออะไร

– หากสื่อสารอีกครั้ง ต้องการปรับปรุงเรื่องใด

การวัดและประเมินผล

การประเมินทักษะการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้

รายการ	ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรพัฒนา
1. ความเข้าใจองค์ประกอบของการสื่อสาร	อธิบายและระบุองค์ประกอบการสื่อสารได้ครบถ้วนชัดเจน	ระบุองค์ประกอบสำคัญได้เกือบครบ	ระบุองค์ประกอบได้บางส่วน	ไม่สามารถระบุองค์ประกอบได้ชัดเจน
2. การปฏิบัติทักษะย่อย	ปฏิบัติทักษะย่อยได้ถูกต้อง ชัดเจน และต่อเนื่อง	ปฏิบัติทักษะย่อยได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	ปฏิบัติได้บางทักษะ ยังขาดความต่อเนื่อง	ปฏิบัติทักษะย่อยได้ไม่ชัดเจน
3. การใช้เทคนิคการสื่อสาร	ใช้เทคนิคได้เหมาะสม เสริมความเข้าใจและความสนใจ	ใช้เทคนิคได้เหมาะสมบางส่วน	ใช้เทคนิคแต่ยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหา	ไม่สามารถใช้เทคนิคได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

4. การบูรณาการทักษะการสื่อสาร	บูรณาการทักษะได้ครบทุกองค์ประกอบเป็นธรรมชาติ	บูรณาการได้เกือบครบ ยังขาดความลื่นไหล	บูรณาการได้บางส่วน	ไม่สามารถบูรณาการทักษะได้
5. ความเหมาะสมต่อบริบทผู้เรียน	สื่อสารเหมาะสมกับผู้เรียน ชัดเจน เข้าใจง่าย	เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่	เหมาะสมบางส่วน	ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน

การให้คะแนนและการตัดสินผล

16 – 20 คะแนน ระดับดีมาก

11 – 15 คะแนน ระดับดี

6 – 10 คะแนน ระดับพอใช้

1 – 5 คะแนน ระดับควรพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

คู่มือการใช้

โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

คู่มือนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์
เรื่อง โปรแกรมพัฒนาทักษะ การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์

นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

พฤศจิกายน 2568

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คำนำ

การจัดการเรียนรู้เป็นทักษะสำคัญของนักศึกษาวิชาชีพครู และวิชาชีพครูที่ควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ และเกิดผลลัพธ์ที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในบริบทที่มีความหลากหลาย เชื่อมโยงกับเนื้อหาและกิจกรรมที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติ การสะท้อนผล และการปรับปรุง พัฒนาความก้าวหน้าในการเรียนรู้จากประสบการณ์

คู่มือโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครูได้ออกแบบเพื่อดำเนินการโปรแกรม ฯ โดยมีโครงสร้างเป็นโมดูล จำนวน 7 โมดูล ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การอธิบายและเล่าเรื่อง การสื่อสาร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การตั้งคำถาม และการจัดการชั้นเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ โดยพัฒนาทั้งความรู้ ทักษะ เจตคติเพื่อนักศึกษาครู หรือครู ตลอดจนหน่วยงานที่มีความสนใจในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้มีความพร้อมในการปฏิบัติงานวิชาชีพครู และเป็นกำลังสำคัญในการจัดการเรียนรู้ การศึกษาในอนาคต

เพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

1. หลักการ 1
2. วัตถุประสงค์ 2
3. เนื้อหา สาระ 2
4. กิจกรรม 2
5. การวัดและประเมินผล 3
6. สื่อการเรียนรู้ 3
7. ลักษณะผู้เข้าร่วมโปรแกรม 4

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

1.หลักการ

ในบริบทของสังคมโลกยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อน การพัฒนามนุษย์ให้สามารถปรับตัวและดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพจำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่เหมาะสม การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพดังกล่าว เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเผชิญกับความท้าทายและสร้างความสำเร็จในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันจึงควรปรับเปลี่ยนจากการเน้นเนื้อหาไปสู่การมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญกับสิ่งที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริงหลังสิ้นสุดการเรียนรู้ แนวคิดการศึกษามุ่งผลลัพธ์ (Outcome-Based Education: OBE) จึงเป็นกรอบสำคัญในการออกแบบการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจน การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้อง และการวัดและประเมินผลที่สะท้อนผลลัพธ์อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตและวิชาชีพ

คู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางดังกล่าวจึงมุ่งเน้นการส่งเสริมให้นักศึกษาครูพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่จำเป็นต่อการเป็นครูมืออาชีพ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ การสะท้อนผล และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทปัจจุบันและแนวโน้มอนาคตทางการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

2. วัตถุประสงค์

เพื่อประกอบการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู

3. กิจกรรม

รูปแบบกิจกรรม ตามแนวทางการสอนทักษะของเดวีส์

4. เนื้อหาสาระ และเวลา

โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ประกอบด้วย 7 โมดูล จำนวน 30 ชั่วโมง ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

กิจกรรม	เนื้อหา สาระ	จำนวน (ชม.)
ขั้นตอนที่ 1 สาธิตทักษะ ขั้นตอนที่ 2 สาธิตและฝึกย่อย ขั้นตอนที่ 3 ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นตอนที่ 4 ให้เทคนิควิธีการ ขั้นตอนที่ 5 เชื่อมโยงทักษะ	โมดูลที่ 1 ทักษการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้	4
	โมดูลที่ 2 ทักษะการอธิบายและเล่าเรื่อง	4
	โมดูลที่ 3 ทักษะการตั้งคำถาม	3
	โมดูลที่ 4 การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้	4
	โมดูลที่ 5 ทักษะการใช้สื่อการเรียนรู้	6
	โมดูลที่ 6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	5
	โมดูลที่ 7 การจัดการชั้นเรียน	4

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ได้แก่

- 4.1) การทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้โปรแกรม ด้วยแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที
- 4.2) ทักษะการจัดการเรียนรู้ ด้วยการสังเกตทักษะและบันทึกข้อมูลตามแบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้
- 4.3) ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยโปแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ด้วยการสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ

6. สื่อการเรียนรู้

- สื่อวีดิทัศน์
- ใบกิจกรรม
- แบบบันทึกสะท้อนผลการเรียนรู้
- แบบประเมิน

และสื่อการเรียนรู้อื่น ๆตามที่ระบุในโปรแกรมฯ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

7. ลักษณะผู้เข้าร่วมโปรแกรมฯ

โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู เป็นโปรแกรมที่ผู้ดำเนินการโปรแกรมนำไปใช้เพื่อการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาวิชาชีพครู หรือครูที่มีความสนใจในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้เข้าร่วมโปรแกรมฯ ควรมีลักษณะดังนี้

1. มีเป้าหมายและความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง

ตั้งใจพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้เพื่อการเป็นครูที่มีคุณภาพ

2. ใฝ่เรียนรู้และเปิดรับแนวคิดใหม่

พร้อมเรียนรู้ ทดลอง ฝึกฝน ปรับใช้วิธีการสอนและข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง

3. มีวินัยและความรับผิดชอบ

สามารถบริหารเวลา ปฏิบัติกิจกรรม และรับผิดชอบงานตามที่โปรแกรมฯกำหนด

4. สามารถบริหารเวลา ปฏิบัติกิจกรรม และรับผิดชอบงานตามที่โปรแกรมฯกำหนด

เข้าใจหลักการการจัดการเรียนรู้เบื้องต้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้

5. มีทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล

มีความเข้าใจ สามารถใช้เทคโนโลยีพื้นฐานได้

6. มีทัศนคติเชิงบวก ยืดหยุ่น และเชื่อมั่นในศักยภาพ

เปิดรับการเปลี่ยนแปลง มีความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้เข้าร่วมโปรแกรม และพร้อมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ผู้เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ควรปฏิบัติตามขั้นตอนที่ระบุดังที่ปรากฏในโปรแกรมฯ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบบันทึกข้อเสนอแนะในการสนทนากลุ่มเพื่อการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

ผู้วิจัย นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์

นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง ประธานกรรมการ

อาจารย์ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ กรรมการ

คำชี้แจง

แบบบันทึกข้อเสนอแนะ มีจำนวน 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโปรแกรมโปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะรายโมดูล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู และขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่มในรูปแบบออนไลน์ วันพุธ ที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ.2568 เวลา 09.00 – 12.00 น. ห้องประชุมออนไลน์ทาง QR Code นี้

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์

นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ โทรศัพท์ 06 4493 5414

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน ☐ ที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน และให้ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู

ประเด็น	ข้อเสนอแนะ
1. ชื่อโปรแกรมฯ ☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
2. หลักการ ☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
3. วัตถุประสงค์ของโปรแกรมฯ ☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
4. เนื้อหาสาระ ☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
5. กิจกรรม ☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประเด็น	ข้อเสนอแนะ
6. การวัดและประเมินผล ☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
7. สื่อการเรียนรู้ ☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
8. ลักษณะผู้ใช้โปรแกรมฯ ☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	
9. อื่น ๆ	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะโมดูล

โมดูล	ข้อเสนอแนะ
1. การใช้สื่อการเรียนรู้	.....
1.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้	.....
1.2 กิจกรรมการเรียนรู้	.....
1.3 การวัดและประเมินผลลัพธ์	.....
1.4 อื่น ๆ	.....
2. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	.....
2.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้	.....
2.2 กิจกรรมการเรียนรู้	.....
2.3 การวัดและประเมินผลลัพธ์	.....
2.4 อื่น ๆ	.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โมดูล	ข้อเสนอแนะ
3. การอธิบายและเล่าเรื่อง	....
3.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้	....
3.2 กิจกรรมการเรียนรู้	....
3.3 การวัดและประเมินผลลัพธ์	....
3.4 อื่น ๆ	....
4. การสื่อสาร	....
4.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้	....
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้	....
4.3 การวัดและประเมินผลลัพธ์	....
4.4 อื่น ๆ	....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โมดูล	ข้อเสนอแนะ
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	....
5.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้	....
5.2 กิจกรรมการเรียนรู้	....
5.3 การวัดและประเมินผลลัพธ์	....
5.4 อื่น ๆ	....
6. การตั้งคำถาม	....
6.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้	....
6.2 กิจกรรมการเรียนรู้	....
6.3 การวัดและประเมินผลลัพธ์	....
6.4 อื่น ๆ	....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โมดูล	ข้อเสนอแนะ
7. การจัดการชั้นเรียน	....
7.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้	....
7.2 กิจกรรมการเรียนรู้	....
7.3 การวัดและประเมินผลลัพธ์	....
7.4 อื่น ๆ	....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของโปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

คำชี้แจง

1. แบบประเมินมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของโปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

2. ข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยจะนำมาเป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาโปรแกรมฯ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมฯ

แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง โปรแกรมฯ มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์อยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง โปรแกรมฯ มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของโปรแกรมฯ อยู่ระดับ มาก

3 หมายถึง โปรแกรมฯ มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของโปรแกรมฯ อยู่ระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง โปรแกรมฯ มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของโปรแกรมฯ อยู่ระดับ น้อย

1 หมายถึง โปรแกรมฯ มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของโปรแกรมฯ อยู่ระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์

นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์

นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์ของโปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน ☐ ที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ประโยชน์					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1. หลักการ																
1.1 สามารถสะท้อนแนวคิดการพัฒนาตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ได้เหมาะสม																
1.2 เชื่อมโยงกับผู้ใช้โปรแกรมและบริบทการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม																
1.3 กระชับ ชัดเจน อย่างมีเหตุผล																
2. วัตถุประสงค์																
1) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 1																
1.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน																
1.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ																
1.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้																
2) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 2																
2.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน																
2.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ																
2.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้																
3) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 3																
3.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน																
3.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ																
3.3) วัตถุประสงค์ครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้																
4) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 4																
4.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน																
4.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ																

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ประโยชน์					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4.3) วัตถุประสงค์คลอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้																
5) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 5																
5.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน																
5.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ																
5.3) วัตถุประสงค์คลอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้																
6) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 6																
6.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน																
6.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ																
6.3) วัตถุประสงค์คลอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้																
7) วัตถุประสงค์โมดูลที่ 7																
7.1) วัตถุประสงค์มีความชัดเจน																
7.2) วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ																
7.3) วัตถุประสงค์คลอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้																
3. เนื้อหาสาระ																
3.1 เนื้อหาสาระมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม																
3.2 เนื้อหาสาระส่งเสริมการคิดและการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้																
3.3 เนื้อหาสาระมีความเหมาะสมกับบริบทของผู้ใช้โปรแกรม																
4. กิจกรรม																
1) กิจกรรมโมดูลที่ 1																
1.1) กิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย																
1.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง																
1.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม																
2) กิจกรรมโมดูลที่ 2																
2.1) กิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย																

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ประโยชน์					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง																
2.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม																
3) กิจกรรมโมดูลที่ 3																
3.1) กิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย																
3.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง																
3.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม																
4) กิจกรรมโมดูลที่ 4																
4.1) กิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย																
4.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง																
4.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม																
5) กิจกรรมโมดูลที่ 5																
5.1) กิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย																
5.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง																
5.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม																
6) กิจกรรมโมดูลที่ 6																
6.1) กิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย																
6.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง																
6.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม																
7) กิจกรรมโมดูลที่ 7																
7.1) กิจกรรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย																
7.2) การจัดลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม ต่อเนื่อง																
7.3) กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ใช้โปรแกรม																

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ประโยชน์					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
5. การวัดและประเมินผล																
1) การวัดและประเมินผลโมดูลที่ 1																
1.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์																
1.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม																
1.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน																
2) การวัดและประเมินผลโมดูลที่ 2																
2.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์																
2.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม																
2.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน																
3) การวัดและประเมินผลโมดูลที่ 3																
3.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์																
3.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม																
3.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน																
4) การวัดและประเมินผลโมดูลที่ 4																
4.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์																
4.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม																
4.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน																
5) การวัดและประเมินผลโมดูลที่ 5																
5.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์																
5.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม																
5.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน																

สถาบันวิทยบริการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเด็นการประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ประโยชน์					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
6) การวัดและประเมินผลโมดูลที่ 6																
6.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์																
6.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม																
6.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน																
7) การวัดและประเมินผลโมดูลที่ 7																
7.1) การวัดและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์																
7.2) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม																
7.3) เกณฑ์การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน																
6. สื่อการเรียนรู้																
6.1 สื่อและวัสดุมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม																
6.2 สื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการสะท้อนคิดของผู้ใช้โปรแกรม																
6.3 สื่อมีความเหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม																
7. ลักษณะผู้ใช้																
7.1 การกำหนดลักษณะผู้ใช้โปรแกรมมีความชัดเจน																
7.2 ลักษณะผู้ใช้โปรแกรมมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบของโปรแกรม																
8. ความเหมาะสมของโปรแกรมฯ โดยรวม																
8.1 องค์ประกอบของโปรแกรมมีความเชื่อมโยงกัน และส่งเสริมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของผู้ใช้โปรแกรม																
8.2 กิจกรรมมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง																

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอย่างสูง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

คำชี้แจง

1. แบบประเมินมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

2. ข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยจะนำมาเป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคู่มือการใช้โปรแกรมฯ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของคู่มือโปรแกรมฯ

แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง คู่มือการใช้โปรแกรมฯ มีความเหมาะสมในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง คู่มือการใช้โปรแกรมฯ มีความเหมาะสมในระดับ มาก

3 หมายถึง คู่มือการใช้โปรแกรมฯ มีความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง คู่มือการใช้โปรแกรมฯ มีความเหมาะสมในระดับ น้อย

1 หมายถึง คู่มือการใช้โปรแกรมฯ มีความเหมาะสมในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์

นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์

นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

การประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู	ระดับคะแนน					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. หลักการของคู่มือ						
1.1 คู่มือสามารถสะท้อนแนวคิดการพัฒนาตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ได้เหมาะสม						
1.2 เนื้อหาคู่มือมีความเชื่อมโยงกับผู้ใช้โปรแกรมและบริบทการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม						
1.3 การนำเสนอหลักการในคู่มือมีความกระชับชัดเจน และมีเหตุผลเข้าใจง่าย						
2. วัตถุประสงค์ของคู่มือ						
2.1 วัตถุประสงค์ของคู่มือมีความชัดเจน เป็นรูปธรรม และสามารถวัดประเมินผลได้						
2.2 วัตถุประสงค์ของคู่มือมีความสอดคล้องกับกิจกรรมและกระบวนการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้						
2.3 วัตถุประสงค์ของคู่มือครอบคลุมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม						
3. เนื้อหาสาระของคู่มือ						
3.1 เนื้อหาสาระของคู่มือมีความถูกต้องครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน						
3.2 เนื้อหาสาระของคู่มือมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมอย่างชัดเจนและเป็นระบบ						
3.3 เนื้อหาสาระของคู่มือมีความเหมาะสมกับบริบท ระดับความรู้ และประสบการณ์ของผู้ใช้โปรแกรม						

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ สำหรับนักศึกษาครู	ระดับคะแนน					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
4. กิจกรรม และเวลาในคู่มือ						
4.1. กิจกรรมที่กำหนดในคู่มือมีความชัดเจน เป็นลำดับขั้นตอน และเข้าใจง่าย						
4.2 การจัดลำดับกิจกรรมมีความต่อเนื่องเหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนด						
4.3 กิจกรรมในคู่มือเอื้อต่อการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติของผู้ใช้โปรแกรม						
5. การวัดและประเมินผลของคู่มือ						
5.1 คู่มือระบุการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม						
5.2 คู่มือระบุเครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้ใช้โปรแกรม						
5.3 คู่มือระบุเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจน และสามารถนำไปใช้ได้จริง						
6. สื่อการเรียนรู้ในคู่มือ						
6.1 คู่มือระบุสื่อและวัสดุได้ชัดเจน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม						
6.2 คู่มือสื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการสะท้อนคิดของผู้ใช้โปรแกรม						
6.3 คู่มือระบุสื่อที่มีความสอดคล้องกับลักษณะของผู้ใช้โปรแกรมได้ชัดเจน						
7. ลักษณะผู้ใช้ในคู่มือ						
7.1 คู่มือมีการกำหนดลักษณะผู้ใช้โปรแกรมไว้อย่างชัดเจน						
7.2 คู่มือกำหนดลักษณะผู้ใช้โปรแกรมมีความสอดคล้องกับองค์ประกอบของโปรแกรม						

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู	ระดับคะแนน					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
8. การนำไปใช้						
8.1 คู่มือมีองค์ประกอบของโปรแกรมที่เชื่อมโยงกัน และส่งเสริมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของผู้ใช้โปรแกรม						
8.2 คู่มือมีกิจกรรมที่มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง						
8.3 คู่มือมีกิจกรรมในโปรแกรมสามารถพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ได้ครอบคลุมทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู						

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู

คำชี้แจง

แบบทดสอบนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมฯ สำหรับการทดสอบครั้งนี้เพื่อต้องการหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยขอความร่วมมือนักศึกษาในการทำแบบทดสอบ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว จำนวน 60 ข้อ มี 4 ตัวเลือก เวลา 60 นาที การทำแบบทดสอบจะไม่ส่งผลต่อผลการเรียน – การเรียนรู้ในหลักสูตรที่นักศึกษากำลังศึกษา และข้อมูลจะปกปิดถูกเก็บเป็นความลับซึ่งไม่สามารถระบุถึงบุคคลได้ ข้อมูลจะนำไปใช้เพื่อการศึกษาตามกระบวนการของวิทยานิพนธ์เท่านั้น

ทั้งนี้ การดำเนินการเป็นไปตามการขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย ซึ่งได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบเร็ว จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ COA NO. 062/2567 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ.2568 หากมีข้อสอบถามเพิ่มเติม สามารถติดต่อนางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โทร 06 4493 5414

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์

QR Code แบบทดสอบ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1. การสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรเน้นสิ่งใด

ก. การอธิบายรายละเอียดทุกประเด็น ข. ความชัดเจนและเข้าใจง่าย

ค. การใช้ภาษาที่เป็นทางการ ง. การสื่อสารทางเดียว

2. การฟังผู้สอนอย่างตั้งใจช่วยส่งเสริมด้านใด

ก. การใช้สื่ออย่างเหมาะสม ข. การให้คะแนนพฤติกรรม

ค. การบริหารจัดการเวลา ง. ความเข้าใจผู้เรียนที่ถูกต้อง

3. การใช้ภาษากายช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้านใดมากที่สุด

ก. การจดจำ ข. การประเมิน

ค. การควบคุมเวลา ง. ความสนใจและความเข้าใจ

4. หากต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านการคิดวิเคราะห์ ควรใช้แนวทางใด

ก. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย

ข. อธิบายขั้นตอนอย่างละเอียด

ค. สรุปประเด็นสำคัญให้ผู้เรียนเสมอ

ง. กระตุ้นด้วยคำถามปลายเปิดและให้เวลาในการคิด

5. หากผู้เรียนตอบคำถามผิด ครูควรแสดงพฤติกรรมอย่างไร

ก. บอกว่า ผิด และให้ผู้เรียนคนใหม่ตอบคำถาม

ข. เงียบแล้วให้ผู้เรียนคนอื่นช่วยตอบคำถาม

ค. ชื่นชมในความกล้า และให้คำชี้แนะเพื่อปรับแก้ไข

ง. ข้ามการตอบคำถามข้อนั้นไปทันที

6. การให้ Feedback ที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร

ก. ชัดเจน สร้างสรรค์ ทันเวลา ข. ข้อผิดพลาดที่ชัดเจนเท่านั้น

ค. เปรียบเทียบกับผู้อื่น ง. ทำทันทีที่มีโอกาส

7. ข้อใดเป็นความขัดแย้งกันระหว่างวัจนภาษาและอวัจนภาษาแล้วส่งผลต่อการเรียนรู้มากที่สุด

ก. ครูใช้มือประกอบการอธิบาย

ข. ครูพูดเสียงดังแต่ยิ้มแย้ม

ค. ครูเดินรอบ ๆ ห้องขณะการบรรยายในชั้นเรียน

ง. ครูพูดชมว่าดีมาก แต่สีหน้านิ่งเฉย และมองไปทางอื่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

8. การสื่อสารที่มีการสะท้อนกลับ (Feedback) อย่างสม่ำเสมอช่วยส่งเสริมสิ่งใดมากที่สุด

ก. การปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ ข. การสรุปบทเรียนที่รวดเร็ว

ค. การควบคุมชั้นเรียนที่ต่อเนื่อง ง. ความจำที่คงทน

9. การอธิบายที่ดีควรเริ่มจากข้อใด

ก. แนวคิด ทฤษฎี ข. ตัวอย่างใกล้ตัว

ค. คำจำกัดความ ง. การสรุปบทเรียน

10. การเปรียบเทียบสามารถช่วยผู้เรียนในเรื่องใด

ก. ความเข้าใจเชิงนามธรรม ข. การอธิบายเรื่องราว

ค. การจดจำเรื่องราว ง. การประเมินผล

11. การเล่าเรื่องที่ดีควรเชื่อมโยงกับสิ่งใดมากที่สุด

ก. ระยะเวลาการเรียน ข. เนื้อหาในบทเรียน

ค. สถานการณ์ผู้เรียน ง. ประสบการณ์ผู้เรียน

12. การเล่าเรื่องแบบใดที่ทำให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้นานที่สุด

ก. เรื่องที่มีอารมณ์ ความรู้สึก และความหมายร่วม

ข. เรื่องที่มีลำดับเหตุการณ์ซับซ้อน

ค. เรื่องที่มีเนื้อหาไม่มาก

ง. เรื่องที่ไม่มีข้อสรุป

13. วัตถุประสงค์หลักของการเล่าเรื่องในการเปิดบทเรียนคือสิ่งใด

ก. เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสนใจ และสนุก

ข. เพื่อให้เวลาในการจัดการเรียนรู้เหมาะสม

ค. เพื่อฝึกทักษะการเชื่อมโยงของผู้สอน

ง. เพื่อกระตุ้นความสนใจและเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน

14. ข้อใดคือความผิดพลาดของผู้สอนในการอธิบาย

ก. การใช้อุปกรณ์ประกอบการอธิบาย

ข. การตรวจสอบความเข้าใจระหว่างอธิบาย

ค. การอธิบายโดยใช้ภาษาที่ซับซ้อนเกินระดับผู้เรียน

ง. การสรุปประเด็นสำคัญหลังจบการอธิบาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

15. หากต้องการอธิบาย กระบวนการทดลองทางวิทยาศาสตร์ เทคนิคใดจะเหมาะสมที่สุด

ก. เล่าประวัตินักวิทยาศาสตร์

ข. อธิบายขั้นตอน พร้อมภาพประกอบในการทดลอง

ค. อธิบายคู่มือการทดลองโดยละเอียด

ง. บรรยายภาพรวมของการทดลอง

16. หากผลลัพธ์การเรียนรู้มุ่งให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ได้ วิธีการอธิบายใดเหมาะสมที่สุด

ก. ยกกรณีศึกษาและชวนผู้เรียนแยกองค์ประกอบ

ข. อธิบายลำดับขั้นตอนอย่างละเอียด

ค. ให้คำนิยาม หลักการ สูตรสำเร็จ

ง. สรุปแนวคิด สาระสำคัญหลักอย่างชัดเจน

17. ข้อใดไม่สอดคล้องกับหลักการอธิบายและเล่าเรื่องตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

ก. มีโครงสร้างเรื่องที่ชัดเจน

ข. เชื่อมโยงประสบการณ์ผู้เรียน

ค. สรุปสาระสำคัญเพื่อสะท้อนผลลัพธ์

ง. เน้นการอธิบายของผู้สอนเป็นหลัก

18. การตั้งคำถามที่ดีควรคำนึงถึงสิ่งใด

ก. เวลาที่ใช้ ข. ระดับผู้เรียน

ค. จำนวนผู้เรียน ง. ความยากของเนื้อหา

19. Wait time หลังจากการตั้งคำถามมีความสำคัญอย่างไร

ก. ควบคุมบรรยากาศในชั้นเรียน

ข. เปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้

ค. ลดความตึงเครียดในการเรียนรู้

ง. ให้ผู้เรียนคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ถี่ถ้วน

20. คำถามสะท้อนคิด (Reflective Question) มีเป้าหมายอย่างไร

ก. กระตุ้นการทบทวนประสบการณ์

ข. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

ค. การประเมินที่แม่นยำ

ง. ทดสอบความจำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

21. ข้อใดเป็นการใช้คำถามระดับการวิเคราะห์

ก. ใครคือผู้คิดค้นทฤษฎีนี้

ข. ทฤษฎีต่อไปนี้มีองค์ประกอบใดบ้าง

ค. จงยกตัวอย่างสถานการณ์ที่ใช้ทฤษฎีนี้มาอย่างน้อย 1 ตัวอย่าง

ง. เพราะเหตุใดแนวคิดนี้จึงมีความสำคัญกว่าแนวคิดอื่นในสถานการณ์ปัจจุบัน

22. เป้าหมายสำคัญของการตั้งคำถามในชั้นเรียนคือข้อใด

ก. ตรวจสอบความจำของผู้เรียน

ข. กระตุ้นความคิดและการมีส่วนร่วม

ค. ควบคุมชั้นเรียน

ง. ประเมินผู้เรียน

23. หากครูต้องการวัดความเข้าใจเบื้องต้น ควรใช้คำถามระดับใดมากที่สุด

ก. วิเคราะห์ ข. ประเมินค่า

ค. สร้างสรรค์ ง. ความจำ ความเข้าใจ

24. ครูตั้งคำถามว่า “ทำไมจึงคิดเช่นนั้น ?” จากนั้นผู้เรียนตอบคำถามเบื้องต้น การกระทำดังกล่าวสะท้อนทักษะด้านใด

ก. การขยายความคิดเชิงลึก ข. การควบคุมชั้นเรียน

ค. การตรวจสอบคำตอบ ง. การสรุปบทเรียน

25. ข้อใดสะท้อนการพัฒนาทักษะการตั้งคำถามของครูอย่างยั่งยืน

ก. ใช้คำถามชุดเดิมเป็นประจำ

ข. ตั้งคำถามซ้ำ ๆก่อนทดสอบ

ค. ใช้คำถามตามหนังสือแบบเรียน

ง. วางแผนคำถามล่วงหน้าให้สอดคล้องกับผลลัพธ์ที่กำหนด

26. ข้อใดเป็นลักษณะของ คำถามนำ ที่ควรหลีกเลี่ยงในการฝึกการคิดของผู้เรียน

ก. เป็นเพราะเหตุผลนี้ใช่ไหม

ข. มีหลักฐานใดมายืนยันคำตอบนี้

ค. ถ้าเป็นคุณ คุณจะแก้ปัญหานี้อย่างไร

ง. คุณคิดอย่างไรกับเรื่องราวที่นำเสนอนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

27. สิ่งที่ผู้สอนควรพิจารณาเป็นขั้นตอนแรกในการออกแบบกิจกรรมตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

ก. การเลือกวิธีการสอน

ข. การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้

ค. การเลือกเนื้อหาสาระสำคัญ ของเรื่องที่สอน

ง. การจัดบรรยากาศและสถานที่ในการเรียนรู้

28. กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะกับการพัฒนาทักษะด้านใด

ก. ความรู้ ความจำ

ข. การอ่านจับใจความ

ค. การวิเคราะห์เนื้อหา ข้อมูล

ง. ทักษะทางสังคมและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

29. การออกแบบกิจกรรมควรมีลักษณะอย่างไร

ก. กิจกรรมที่ใช้สื่อจำนวนมาก

ข. กิจกรรมที่สามารถทำคนเดียวได้เป็นหลัก

ค. กิจกรรมที่ทุกคนมีส่วนร่วมได้ตามศักยภาพ

ง. กิจกรรมที่สามารถเลือกผู้นำ ผู้ตามในทีมเรียนรู้ได้

30. การเลือกเทคนิค Jigsaw ในการจัดการเรียนรู้เน้นผลลัพธ์เรื่องใด

ก. การแข่งขัน

ข. การทำงานของตนเองได้อย่างรวดเร็ว

ค การร่วมมือกัน และการรับผิดชอบต่อหน้าที่

ง. การประหยัดทรัพยากรที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้

31. บทบาทหลักของผู้สอนตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์คือข้อใด

ก. ผู้ออกแบบการเรียนรู้ ข. ผู้ถ่ายทอดความรู้

ค. ผู้ควบคุมชั้นเรียน ง. ผู้ประเมินผล

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

32. การออกแบบกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางควรมีลักษณะใด

ก. ใช้สื่อจำนวนมากกระตุ้นการเรียนรู้

ข. ทำตามแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเคร่งครัด

ค. ผู้สอนอธิบาย อภิปรายตลอดการจัดการเรียนรู้

ง. ผู้เรียนมีลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมสะท้อนคิด

33. ข้อใดเป็นตัวอย่างกิจกรรมที่ส่งเสริมผลลัพธ์ด้านการสังเคราะห์ได้เหมาะสมที่สุด

ก. ออกแบบแนวทางแก้ปัญหาใหม่จากข้อมูลที่ศึกษา

ข. ตอบคำถามทบทวนท้ายบทได้อย่างถูกต้อง

ค. สามารถสรุปใจความสำคัญในเรื่องที่เรียนได้

ง. เลือกคำตอบที่ถูกต้องในการทดสอบ

34. การกำหนดกิจกรรมที่ชัดเจนและมีขั้นตอนแน่นอนช่วยการจัดการชั้นเรียนอย่างไร

ก. ลดความสับสนและพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ข. ทำให้ครูลดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

ค. ลดเวลาในการจัดการเรียนรู้

ง. เพิ่มบทบาทการควบคุมชั้นเรียน

35. ข้อใดเป็นหลักการสำคัญในการเลือกสื่อการเรียนรู้

ก. กิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งไปสู่ผลลัพธ์ ข. ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน

ค. ราคาประหยัด ง. ทันสมัย

36. สื่อการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยผู้เรียนอย่างไร

ก. จดจำเนื้อหาได้เร็ว

ข. ทำกิจกรรมได้เร็วขึ้น

ค. ทำแบบทดสอบได้แม่นยำ

ง. สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้เรียน

37. การเลือกสื่อการเรียนรู้ในยุค Digital ควรพิจารณาจากสิ่งใดเป็นหลัก

ก. ราคาและคุณภาพสูง

ข. ตอบสนองต่อผลลัพธ์การเรียนรู้

ค. ความสะดวกของผู้สอน และผู้เรียน

ง. ความล้ำสมัยของเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

38. ประโยชน์สำคัญของการใช้ Infographic ในการจัดการเรียนรู้

ก. มีสีสันสวยงาม

ข. ควบคุมจำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในถ่ายทอด

ค. ช่วยย่อยข้อมูลที่ซับซ้อนให้เป็นภาพที่เข้าใจง่าย

ง. มีการแสดงความเชื่อมโยงไม่ต้องอธิบายเพิ่ม

39. การใช้ "Gamification" เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ มีเป้าหมายหลักอย่างไร

ก. เพื่อกระตุ้นความสนใจและตรวจสอบความเข้าใจแบบสนุกสนาน

ข. เพื่อให้นักเรียนได้เล่นเกมเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนรู้

ค. เพื่อใช้เป็นกิจกรรมแทนครูผู้สอน

ง. เพื่อเป็นการสะสมคะแนน

40. หากผลลัพธ์การเรียนรู้กำหนดว่า ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์กระบวนการได้ การใช้สื่อข้อใดเหมาะสมที่สุด

ก. ใบงานแบบเลือกตอบ ถูก–ผิด

ข. คลิปวิดีโอกรณีศึกษา

ค. อินโฟกราฟิกแสดงขั้นตอน

ง. สไลด์ข้อความสรุป

41. หากผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกันมาก ผู้สอนควรปรับการใช้สื่อการเรียนรู้อย่างไร

ก. ใช้สื่อที่ซับซ้อนน้อยที่สุด

ข. ปรับเพิ่มเนื้อหาให้มากขึ้น

ค. ใช้สื่อเดียวกันร่วมกัน

ง. ใช้สื่อหลากหลายและปรับระดับความง่ายยาก

42. การใช้สื่อที่มีภาพ เสียง และข้อความพร้อมกันจำนวนมาก อาจส่งผลอย่างไรต่อผู้เรียน

ก. เพิ่มภาระทางความคิดเกินจำเป็น

ข. ลดภาระทางความคิดของผู้เรียน

ค. ทำให้เรียนรู้ได้เร็วขึ้น

ง. เพิ่มความจำ

43. หากผลลัพธ์การเรียนรู้กำหนดว่า ผู้เรียนสามารถอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ ผู้สอนควรเลือกใช้สื่อดิจิทัลใดเหมาะสมที่สุด

ก. เอกสารอิเล็กทรอนิกส์

ข. สไลด์นำเสนอออนไลน์

ค. แบบทดสอบออนไลน์

ง. กระดานสนทนาออนไลน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

44. ข้อใดเป็นเป้าหมายหลักของการประเมินแบบ Formative Assessment

ก. ประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน

ข. ประเมินเพื่อคัดเลือกนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน

ค. ประเมินเพื่อเปรียบเทียบ แบ่งกลุ่มผู้เรียน

ง. ประเมินเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ระหว่างทาง

45. Rubrics แบบ Analytic แตกต่างจาก Holistic อย่างไร

ก. การให้คะแนนภาพรวมในสิ่งที่ประเมิน

ข. ประเมินผลจากการทดสอบแบบปรนัย

ค. แยกประเมินตามเกณฑ์แต่ละด้านอย่างชัดเจน

ง. ประเมินตามพฤติกรรมของผู้เรียนที่ผู้สอนสังเกต

46. การให้ผู้เรียนประเมินตนเอง (Self – assessment) มีประโยชน์อย่างไร

ก. ลดภาระผู้สอนในการประเมินผู้เรียน

ข. ฝึกการสะท้อนคิด (Reflection) และความรับผิดชอบ

ค. ฝึกให้ผู้เรียนได้ให้คะแนนตัวเอง

ง. เป็นการประเมินที่ไม่เป็นทางการ ลดความเครียดของผู้เรียน

47. การทดสอบก่อนและหลังเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร

ก. เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้แนวทางของแบบทดสอบ

ข. เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการเปรียบเทียบความก้าวหน้า

ค. เพื่อเป็นการเก็บคะแนนของผู้เรียน

ง. เพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อม

48. การให้ผลย้อนกลับ (Feedback) ที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร

ก. ชื่นชมโดยไม่สนใจข้อบกพร่อง

ข. ตำหนิข้อผิดพลาดอย่างเดียวเพื่อการจดจำ

ค. เฉพาะเจาะจง ทันเวลา และชี้แนะวิธีปรับปรุง

ง. สะท้อนผลโดยการบอกคะแนนและแนวทางเพิ่มคะแนน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

49. หากผลลัพธ์การเรียนรู้ระบุว่า ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผลได้ เครื่องมือใดเหมาะสมที่สุด

ก.โจทย์สถานการณ์พร้อมคำอธิบายเหตุผล

ข. แบบฝึกหัดคำนวณตามตัวอย่าง

ค. ข้อสอบแบบชนิดเลือกตอบ

ง. แบบทดสอบชนิดเติมคำ

50. ข้อใดสะท้อน การประเมินเพื่อพัฒนา (Assessment for Learning)

ก. ให้ข้อเสนอแนะระหว่างเรียนเพื่อปรับปรุงงาน

ข. ให้คะแนนเพื่อจัดอันดับ

ค. จัดทดสอบปลายภาคเรียน

ง. ทดสอบมาตรฐานเทียบมาตรฐานระดับชาติ

51. ผู้สอนใช้ข้อสอบที่วัดเฉพาะความจำ ทั้งที่ผลลัพธ์การเรียนรู้เน้นการคิดวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นคือข้อใด

ก. ข้อสอบง่ายเกินไป ข. นักเรียนทำคะแนนต่ำ

ค. ใช้เวลาออกข้อสอบนาน ง. ขาดความตรงเชิงเนื้อหา

52. การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร

ก. สอดคล้องกับเวลาเรียน

ข. วัดผลได้และมีความชัดเจน

ค. เน้นเนื้อหาและวิธีสอนเป็นสำคัญ

ง. เนื้อหาที่กว้างและวิธีการที่ยืดหยุ่น

53. เมื่อผู้เรียนส่งเสียงดังขณะครูสอน วิธีการจัดการเชิงบวกอย่างไรจึงจะเหมาะสม

ก. เดินไปใกล้ หรือใช้สายตาสื่อสาร ข. เรียกนักเรียนมาคุย

ค. ตะโกนดุเพื่อให้เงียบ ง. หักคะแนนผู้เรียนคนนั้น

54. ข้อตกลง หรือกฎเหล็กในชั้นเรียนควรถูกสร้างขึ้นโดยใคร

ก. ผู้สอนเป็นผู้กำหนดและกำกับอย่างเคร่งครัด

ข. ผู้เรียนเสนอและปฏิบัติอย่างจริงจัง

ค. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันกำหนด

ง. ไม่จำเป็นต้องสร้าง ปล่อยตามสถานการณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

55. ข้อใดเป็นการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยทางจิตวิทยา

ก. ทำให้ผู้เรียนอยู่ในกฎ ระเบียบอย่างเคร่งครัด

ข. ยอมรับความแตกต่างและสร้างพื้นที่ปลอดภัย

ค. แบ่งกลุ่มตามระดับผลการเรียนรู้ เพื่อจัดกลุ่มให้เพื่อนช่วยเพื่อน

ง. มีข้อจำกัดในการถาม ตอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียน ผู้สอน

56. ข้อใดเป็นทักษะการจัดการชั้นเรียนที่สำคัญที่สุดในบริบทปัจจุบัน

ก. การเป็นผู้มีอำนาจเบ็ดเสร็จ

ข. การเป็นผู้ตรวจสอบและควบคุม

ค. การให้อิสระในทุกกิจกรรม และสถานการณ์

ง. การเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน

57. ข้อใดเป็นเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้

ก. ผู้สอนจัดการเรียนรู้ได้ครบเนื้อหา

ข. ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามผลลัพธ์

ค. ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

ง. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

58. ข้อใดเป็นตัวอย่างของทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของครูมากที่สุด

ก. การจดบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้โดยละเอียด

ข. การกำหนดคะแนนเพื่อการวัดและประเมินผลผู้เรียน

ค. การเตรียมเอกสาร สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย

ง. การออกแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับผลลัพธ์ และบริบทผู้เรียน

59. ข้อใดเป็นการสะท้อนทักษะการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพมากที่สุด

ก. ผู้สอนให้เนื้อหาครบถ้วน ตามจุดประสงค์ และแผนการจัดการเรียนรู้

ข. ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบได้คะแนนสูงกว่ามาตรฐาน

ค. ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง

ง. ผู้สอนใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย กระตุ้นความสนใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

60. การจัดการชั้นเรียนตามแนวคิดการศึกษามุ่งผลลัพธ์ (Outcome-Based Education) ให้ความสำคัญสูงสุดกับสิ่งใด

ก. วิธีการสอนของผู้สอน

ข. เนื้อหาวิชาที่ครบถ้วน

ค. ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

ง. สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้

****

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คำชี้แจง

1. แบบประเมินมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้กับแบบทดสอบความรู้ก่อน–หลังการใช้โปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

2. ขอให้ท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญประเมินโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์

–1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

นอกจากนี้ ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในช่องข้อเสนอแนะในรายการประเมินในแต่ละข้อ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแบบทดสอบ

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์
นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์
นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	−1	
ทักษะการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ – สามารถวิเคราะห์และสรุปใจความสำคัญจากเนื้อหาที่กำหนด เรียบเรียงงานเขียนแบบมีโครงสร้าง ใช้ภาษาได้กระชับ และนำเสนอข้อมูลได้อย่างเป็นระบบตามเกณฑ์ที่กำหนด	1. การสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรเน้นสิ่งใด ก. การอธิบายรายละเอียดทุกประเด็น ข. ความชัดเจนและเข้าใจง่าย ค. การใช้ภาษาที่เป็นทางการ ง. การสื่อสารทางเดียว				
	2. การฟังผู้สอนอย่างตั้งใจช่วยส่งเสริมด้านใด ก. การใช้สื่ออย่างเหมาะสม ข. การให้คะแนนพฤติกรรม ค. การบริหารจัดการเวลา ง. ความเข้าใจผู้เรียนที่ถูกต้อง				
	3. การใช้ภาษากายช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้านใดมากที่สุด ก. การจดจำ ข. การประเมิน ค. การควบคุมเวลา ง. ความสนใจและความเข้าใจ				
	4. หากต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านการคิดวิเคราะห์ ควรใช้แนวทางใด ก. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ข. อธิบายขั้นตอนอย่างละเอียด ค. สรุปประเด็นสำคัญให้ผู้เรียนเสมอ ง. กระตุ้นด้วยคำถามปลายเปิดและให้เวลาในการคิด				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	5. หากผู้เรียนตอบคำถามผิด ครูควรแสดงพฤติกรรมอย่างไร ก. บอกว่า ผิด และให้ผู้เรียนคนใหม่ตอบคำถาม ข. เงียบแล้วให้ผู้เรียนคนอื่นช่วยตอบคำถาม ค. ชื่นชมในความกล้า และให้คำชี้แนะเพื่อปรับแก้ไข ง. ข้ามการตอบคำถามข้อนั้นไปทันที				
	6. การให้ Feedback ที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร ก. ชัดเจน สร้างสรรค์ ทันเวลา ข. ข้อผิดพลาดที่ชัดเจนเท่านั้น ค. เปรียบเทียบกับผู้อื่น ง. ทำทันทีที่มีโอกาส				
	7. ข้อใดเป็นความขัดแย้งกันระหว่างวัจนภาษาและอวัจนภาษาแล้วส่งผลต่อการเรียนรู้มากที่สุด ก. ครูใช้มือประกอบการอธิบาย ข. ครูพูดเสียงดังแต่ยิ้มแย้ม ค. ครูเดินรอบ ๆ ห้องขณะการบรรยายในชั้นเรียน ง. ครูพูดชมว่าดีมาก แต่สีหน้านิ่งเฉย และมองไปทางอื่น				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	−1	
	8. การสื่อสารที่มีการสะท้อนกลับ (Feedback) อย่างสม่ำเสมอช่วยส่งเสริมสิ่งใดมากที่สุด ก. การปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ ข. การสรุปบทเรียนที่รวดเร็ว ค. การควบคุมชั้นเรียนที่ต่อเนื่อง ง. ความจำที่คงทน				
ทักษะการอธิบายและเล่าเรื่อง – สามารถอธิบายและเล่าเรื่องเนื้อหาการเรียนรู้ โดยจัดลำดับสาระจากง่ายไปยาก และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาอย่างเป็นระบบได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด	9. การอธิบายที่ดีควรเริ่มจากข้อใด ก. แนวคิด ทฤษฎี ข. ตัวอย่างใกล้ตัว ค. คำจำกัดความ ง. การสรุปบทเรียน				
	10. การเปรียบเทียบสามารถช่วยผู้เรียนในเรื่องใด ก. ความเข้าใจเชิงนามธรรม ข. การอธิบายเรื่องราว ค. การจดจำเรื่องราว ง. การประเมินผล				
	11. การเล่าเรื่องที่ดีควรเชื่อมโยงกับสิ่งใดมากที่สุด ก. ระยะเวลาการเรียน ข. เนื้อหาในบทเรียน ค. สถานการณ์ผู้เรียน ง. ประสบการณ์ผู้เรียน				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	12. การเล่าเรื่องแบบใดที่ทำให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้นานที่สุด ก. เรื่องที่มีอารมณ์ ความรู้สึกและความหมายร่วม ข. เรื่องที่มีลำดับเหตุการณ์ซับซ้อน ค. เรื่องที่มีเนื้อหาไม่มาก ง. เรื่องที่ไม่มีข้อสรุป				
	13. วัตถุประสงค์หลักของการเล่าเรื่องในการเปิดบทเรียนคือสิ่งใด ก. เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสนใจ และสนุก ข. เพื่อให้เวลาในการจัดการเรียนรู้เหมาะสม ค. เพื่อฝึกทักษะการเชื่อมโยงของผู้สอน ง. เพื่อกระตุ้นความสนใจและเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน				
	14. ข้อใดคือความผิดพลาดของผู้สอนในการอธิบาย ก. การใช้อุปกรณ์ประกอบการอธิบาย ข. การตรวจสอบความเข้าใจระหว่างอธิบาย ค. การอธิบายโดยใช้ภาษาที่ซับซ้อน ง. การสรุปประเด็นสำคัญหลังจบการอธิบาย				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	15. หากต้องการอธิบาย กระบวนการทดลองทางวิทยาศาสตร์ เทคนิคใดจะเหมาะสมที่สุด ก. เล่าประวัตินักวิทยาศาสตร์ ข. อธิบายขั้นตอน พร้อมภาพประกอบในการทดลอง ค. อธิบายคู่มือการทดลองโดยละเอียด ง. บรรยายภาพรวมของการทดลอง				
	16. หากผลลัพธ์การเรียนรู้มุ่งให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ได้ วิธีการอธิบายใดเหมาะสมที่สุด ก. ยกกรณีศึกษาและชวนผู้เรียนแยกองค์ประกอบ ข. อธิบายลำดับขั้นตอนอย่างละเอียด ค. ให้คำนิยาม หลักการ สูตรสำเร็จ ง. สรุปแนวคิด สาระสำคัญหลักอย่างชัดเจน				
	17. ข้อใดไม่สอดคล้องกับหลักการอธิบายและเล่าเรื่องตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ก. มีโครงสร้างเรื่องที่ชัดเจน ข. เชื่อมโยงประสบการณ์ผู้เรียน ค. สรุปสาระสำคัญเพื่อสะท้อนผลลัพธ์ ง. เน้นการอธิบายของผู้สอนเป็นหลัก				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	−1	
ทักษะการตั้งคำถาม – สามารถตั้งคำถามเพื่อการเรียนรู้ โดยเลือกใช้คำถามที่มีระดับความยากง่ายสอดคล้องกับเนื้อหาและเหมาะสมกับผู้เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด	18. การตั้งคำถามที่ดีควรคำนึงถึงสิ่งใด ก. เวลาที่ใช้ ข. ระดับผู้เรียน ค. จำนวนผู้เรียน ง. ความยากของเนื้อหา				
	19. การรอเวลา (Wait time)หลังจากการตั้งคำถามมีความสำคัญอย่างไร ก. ควบคุมบรรยากาศในชั้นเรียน ข. เปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้ ค. ลดความตึงเครียดในการเรียนรู้ ง. ให้ผู้เรียนคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ถี่ถ้วน				
	20. คำถามสะท้อนคิด (Reflective Question) มีเป้าหมายอย่างไร ก. กระตุ้นการทบทวนประสบการณ์ ข. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ค. การประเมินที่แม่นยำ ง. ทดสอบความจำ				
	21. ข้อใดเป็นการใช้คำถามระดับการวิเคราะห์ ก. ใครคือผู้คิดค้นทฤษฎีนี้ ข. ทฤษฎีต่อไปนี้มีองค์ประกอบใดบ้าง ค. จงยกตัวอย่างสถานการณ์ที่ใช้ทฤษฎีนี้มาอย่างน้อย 1 ตัวอย่าง ง. เพราะเหตุใดแนวคิดนี้จึงมีความสำคัญกว่าแนวคิดอื่นในสถานการณ์ปัจจุบัน				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	−1	
	22. เป้าหมายสำคัญของการตั้งคำถามในชั้นเรียนคือข้อใด ก. ตรวจสอบความจำของผู้เรียน ข. กระตุ้นความคิดและการมีส่วนร่วม ค. ควบคุมชั้นเรียน ง. ประเมินผู้เรียน				
	23. หากครูต้องการวัดความเข้าใจเบื้องต้น ควรใช้คำถามระดับใดมากที่สุด ก. วิเคราะห์ ข. ประเมินค่า ค. สร้างสรรค์ ง. ความจำ ความเข้าใจ				
	24. ครูตั้งคำถามว่า “ทำไมจึงคิดเช่นนั้น?” จากนั้นผู้เรียนตอบคำถามเบื้องต้น การกระทำดังกล่าวสะท้อนทักษะด้านใด ก. การขยายความคิดเชิงลึก ข. การควบคุมชั้นเรียน ค. การตรวจสอบคำตอบ ง. การสรุปบทเรียน				
	25. ข้อใดสะท้อนการพัฒนาทักษะการตั้งคำถามของครูอย่างยั่งยืน ก. ใช้คำถามชุดเดิมเป็นประจำ ข. ตั้งคำถามซ้ำ ๆก่อนทดสอบ ค. ใช้คำถามตามหนังสือแบบเรียน ง. วางแผนคำถามล่วงหน้าให้สอดคล้องกับผลลัพธ์ที่กำหนด				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	−1	
	26. ข้อใดเป็นลักษณะของ คำถามนำ ที่ควรหลีกเลี่ยงในการฝึกการคิดของผู้เรียน ก. เป็นเพราะเหตุผลนี้ใช่ไหม ข. มีหลักฐานใดมายืนยันคำตอบนี้ ค. ถ้าเป็นคุณ คุณจะแก้ปัญหานี้อย่างไร ง. คุณคิดอย่างไรกับเรื่องราวที่นำเสนอนี้				
ทักษะการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ – สามารถออกแบบและจัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวเลาและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างเป็นระบบได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด	27. สิ่งที่ผู้สอนควรพิจารณาเป็นขั้นตอนแรกในการออกแบบกิจกรรมตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ ก. การเลือกวิธีการสอน ข. การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ ค. การเลือกเนื้อหาสาระสำคัญ ของเรื่องที่สอน ง. การจัดบรรยากาศและสถานที่ในการเรียนรู้				
	28. กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะกับการพัฒนาทักษะด้านใด ก. ความรู้ ความจำ ข. การอ่านจับใจความ ค. การวิเคราะห์เนื้อหา ข้อมูล ง. ทักษะทางสังคมและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	–1	
	29. การออกแบบกิจกรรมควรมีลักษณะอย่างไร ก. กิจกรรมที่ใช้สื่อจำนวนมาก ข. กิจกรรมที่สามารถทำคนเดียวได้เป็นหลัก ค. กิจกรรมที่ทุกคนมีส่วนร่วมได้ตามศักยภาพ ง. กิจกรรมที่สามารถเลือกผู้นำผู้ตามในทีมเรียนรู้ได้				
	30. การเลือกเทคนิค Jigsaw ในการจัดการเรียนรู้เน้นผลลัพธ์เรื่องใด ก. การแข่งขัน ข. การทำงานของตนเองได้อย่างรวดเร็ว ค การร่วมมือกัน และการรับผิดชอบต่อหน้าที่ ง. การประหยัดทรัพยากรที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้				
	31. บทบาทหลักของผู้สอนตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์คือข้อใด ก. ผู้ออกแบบการเรียนรู้ ข. ผู้ถ่ายทอดความรู้ ค. ผู้ควบคุมชั้นเรียน ง. ผู้ประเมินผล				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	−1	
	32. การออกแบบกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางควรมีลักษณะใด ก. ใช้สื่อจำนวนมากกระตุ้นการเรียนรู้ ข. ทำตามแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเคร่งครัด ค. ผู้สอนอธิบาย อภิปรายตลอดการจัดการเรียนรู้ ง. ผู้เรียนลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมสะท้อนคิด				
	33. ข้อใดเป็นตัวอย่างกิจกรรมที่ส่งเสริมผลลัพธ์ด้านการสังเคราะห์ได้เหมาะสมที่สุด ก. ออกแบบแนวทางแก้ปัญหาใหม่จากข้อมูลที่ศึกษา ข. ตอบคำถามทบทวนท้ายบทได้อย่างถูกต้อง ค. สามารถสรุปใจความสำคัญในเรื่องที่เรียนได้ ง. เลือกคำตอบที่ถูกต้องในการทดสอบ				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	–1	
	34. การกำหนดกิจกรรมที่ชัดเจนและมีขั้นตอนแน่นอนช่วยการจัดการชั้นเรียนอย่างไร ก. ลดความสับสนและพฤติกรรมเบี่ยงเบน ข. ทำให้ครูลดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ค. ลดเวลาในการจัดการเรียนรู้ ง. เพิ่มบทบาทการควบคุมชั้นเรียน				
ทักษะการใช้สื่อการเรียนรู้ – สามารถประเมินการใช้สื่อการเรียนรู้โดยการสังเกต บันทึก รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด	35. ข้อใดเป็นหลักการสำคัญในการเลือกสื่อการเรียนรู้ ก. กิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งไปสู่ผลลัพธ์ ข. ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน ค. ราคาประหยัด ง. ทันสมัย				
	36. สื่อการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยผู้เรียนอย่างไร ก. จดจำเนื้อหาได้เร็ว ข. ทำกิจกรรมได้เร็วขึ้น ค. ทำแบบทดสอบได้แม่นยำ ง. สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้เรียน				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	37. การเลือกสื่อการเรียนรู้ในยุค Digital ควรพิจารณาจากสิ่งใดเป็นหลัก ก. ราคาและคุณภาพสูง ข. ตอบสนองต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ ค. ความสะดวกของผู้สอน และผู้เรียน ง. ความล้ำสมัยของเทคโนโลยี				
	38. ประโยชน์สำคัญของการใช้ Infographic ในการจัดการเรียนรู้ ก. สีสันสวยงาม ข. ควบคุมจำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในถ่ายทอด ค. ย่อยข้อมูลที่ซับซ้อนให้เป็นภาพที่เข้าใจง่าย ง. แสดงความเชื่อมโยงไม่ต้องอธิบายเพิ่ม				
	39. การใช้ "Gamification" เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ มีเป้าหมายหลักอย่างไร ก. เพื่อกระตุ้นความสนใจและตรวจสอบความเข้าใจแบบสนุกสนาน ข. เพื่อให้นักเรียนได้เล่นเกมเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนรู้ ค. เพื่อใช้เป็นกิจกรรมแทนครูผู้สอน ง. เพื่อเป็นการสะสมคะแนน				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	−1	
	40. หากผลลัพธ์การเรียนรู้กำหนดว่า “ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์กระบวนการได้” การใช้สื่อข้อใดเหมาะสมที่สุด ก. ใบงานแบบเลือกตอบ ถูก–ผิด ข. คลิปวิดีโอกรณีศึกษา ค. อินโฟกราฟิกแสดงขั้นตอน ง. สไลด์ข้อความสรุป				
	41. หากผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกันมาก ผู้สอนควรปรับการใช้สื่อการเรียนรู้อย่างไร ก. ใช้สื่อที่ซับซ้อนน้อยที่สุด ข. ปรับเพิ่มเนื้อหาให้มากขึ้น ค. ใช้สื่อเดียวกันร่วมกัน ง. ใช้สื่อหลากหลายและปรับระดับความง่ายยาก				
	42. การใช้สื่อที่มีภาพ เสียง และข้อความพร้อมกันจำนวนมาก อาจส่งผลอย่างไรต่อผู้เรียน ก. เพิ่มภาระทางความคิดเกินจำเป็น ข. ลดภาระทางความคิดของผู้เรียน ค. ทำให้เรียนรู้ได้เร็วขึ้น ง. เพิ่มความจำ				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	−1	
	43. หากผลลัพธ์การเรียนรู้กำหนดว่า “ผู้เรียนสามารถอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้” ผู้สอนควรเลือกใช้สื่อดิจิทัลใดเหมาะสมที่สุด ก. เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ข. สไลด์นำเสนอออนไลน์ ค. แบบทดสอบออนไลน์ ง. กระดานสนทนาออนไลน์				
ทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ – สามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ และประเมินตนเองเพื่อการพัฒนาได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด	44. ข้อใดเป็นเป้าหมายหลักของการประเมินแบบ Formative Assessment ก. ประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน ข. ประเมินเพื่อคัดเลือกนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน ค. ประเมินเพื่อเปรียบเทียบแบ่งกลุ่มผู้เรียน ง. ประเมินเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ระหว่างทาง				
	45. Rubrics แบบ Analytic แตกต่างจาก Holistic อย่างไร ก. การให้คะแนนภาพรวมในสิ่งที่ประเมิน ข. ประเมินผลจากการทดสอบแบบปรนัย ค. แยกประเมินตามเกณฑ์แต่ละด้านอย่างชัดเจน ง. ประเมินตามพฤติกรรมของผู้เรียนที่ผู้สอนสังเกต				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	–1	
	46. การให้ผู้เรียนประเมินตนเอง (Self – assessment) มีประโยชน์อย่างไร ก. ลดภาระผู้สอนในการประเมินผู้เรียน ข. ฝึกการสะท้อนคิด (Reflection) และความรับผิดชอบ ค. ฝึกให้ผู้เรียนได้ให้คะแนนตัวเอง ง. เป็นการประเมินที่ไม่เป็นทางการลดความเครียดของผู้เรียน				
	47. การทดสอบก่อนและหลังเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร ก. เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้แนวทางของแบบทดสอบ ข. เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการเปรียบเทียบความก้าวหน้า ค. เพื่อเป็นการเก็บคะแนนของผู้เรียน ง. เพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อม				
	48. การให้ผลย้อนกลับ (Feedback) ที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร ก. ชื่นชมโดยไม่สนใจข้อบกพร่อง ข. ตำหนิข้อผิดพลาดอย่างเดียวเพื่อการจดจำ ค. เฉพาะเจาะจง ทันเวลา และชี้แนะวิธีปรับปรุง ง. สะท้อนผลโดยการบอกคะแนนและแนวทางเพิ่มคะแนน				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	−1	
	49. หากผลลัพธ์การเรียนรู้ระบุว่า “ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผลได้” เครื่องมือใดเหมาะสมที่สุด ก.โจทย์สถานการณ์พร้อมคำอธิบายเหตุผล ข. แบบฝึกหัดคำนวณตามตัวอย่าง ค. ข้อสอบแบบชนิดเลือกตอบ ง. แบบทดสอบชนิดเติมคำ				
	50. ข้อใดสะท้อน การประเมินเพื่อพัฒนา (Assessment for Learning) ก. ให้ข้อเสนอแนะระหว่างเรียนเพื่อปรับปรุงงาน ข. ให้คะแนนเพื่อจัดอันดับ ค. จัดทดสอบปลายภาคเรียน ง. ทดสอบมาตรฐานเทียบมาตรฐานระดับชาติ				
	51. ผู้สอนใช้ข้อสอบที่วัดเฉพาะความจำ ทั้งที่ผลลัพธ์การเรียนรู้เน้นการคิดวิเคราะห์ ปัญหาที่เกิดขึ้นคือข้อใด ก. ข้อสอบง่ายเกินไป ข. นักเรียนทำคะแนนต่ำ ค. ใช้เวลาออกข้อสอบนาน ง. ขาดความตรงเชิงเนื้อหา				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	−1	
	52. การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร ก. สอดคล้องกับเวลาเรียน ข. วัดผลได้และมีความชัดเจน ค. เน้นเนื้อหาและวิธีสอนเป็นสำคัญ ง. เนื้อหาที่กว้างและวิธีการที่ยืดหยุ่น				
ทักษะการจัดการชั้นเรียน – สามารถกำหนดและปรับแผนหรือวิธีการดำเนินการจัดการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน และแสดงความยืดหยุ่นในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในชั้นเรียนได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด	53. เมื่อผู้เรียนส่งเสียงดังขณะครูสอน วิธีการจัดการเชิงบวกอย่างไรจึงจะเหมาะสม ก. เดินไปใกล้ หรือใช้สายตาสื่อสาร ข. เรียกนักเรียนมาคุย ค. ตะโกนดุเพื่อให้เงียบ ง. หักคะแนนผู้เรียนคนนั้น				
	54. ข้อตกลง หรือกฎเหล็กในชั้นเรียนควรถูกสร้างขึ้นโดยใคร ก. ผู้สอนเป็นผู้กำหนดและกำกับอย่างเคร่งครัด ข. ผู้เรียนเสนอและปฏิบัติอย่างจริงจัง ค. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันกำหนด ง. ไม่จำเป็นต้องสร้าง ปล่อยตามสถานการณ์				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	55. ข้อใดเป็นการจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยทางจิตวิทยา ก. ทำให้ผู้เรียนอยู่ในกฎ ระเบียบอย่างเคร่งครัด ข. ยอมรับความแตกต่างและสร้างพื้นที่ปลอดภัย ค. แบ่งกลุ่มตามระดับผลการเรียนรู้เพื่อจัดกลุ่มให้เพื่อนช่วยเพื่อน ง. มีข้อจำกัดในการถาม ตอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนผู้สอน				
	56. ข้อใดเป็นทักษะการจัดการชั้นเรียนที่สำคัญที่สุดในบริบทปัจจุบัน ก. การเป็นผู้มีอำนาจเบ็ดเสร็จ ข. การเป็นผู้ตรวจสอบและควบคุม ค. การให้อิสระในทุกกิจกรรม และสถานการณ์ ง. การเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน				
	57. ข้อใดเป็นเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ ก. ผู้สอนจัดการเรียนรู้ได้ครบเนื้อหา ข. ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามผลลัพธ์ ค. ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ง. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	–1	
	58. ข้อใดเป็นตัวอย่างของทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของครูมากที่สุด ก. การจดบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้โดยละเอียด ข. การกำหนดคะแนนเพื่อการวัดและประเมินผลผู้เรียน ค. การเตรียมเอกสาร สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ง. การออกแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับผลลัพธ์ และบริบทผู้เรียน				
	59. ข้อใดเป็นการสะท้อนทักษะการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพมากที่สุด ก. ผู้สอนให้เนื้อหาครบถ้วน ตามจุดประสงค์ และแผนการจัดการเรียนรู้ ข. ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบได้คะแนนสูงกว่ามาตรฐาน ค. ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง ง. ผู้สอนใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย กระตุ้นความสนใจ				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลลัพธ์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	60. การจัดการชั้นเรียนตามแนวคิดการศึกษามุ่งผลลัพธ์ (Outcome-Based Education) ให้ความสำคัญสูงสุดกับสิ่งใด ก. วิธีการสอนของผู้สอน ข. เนื้อหาวิชาที่ครบถ้วน ค. ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ง. สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้				

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอย่างสูง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู

คำชี้แจง

แบบทดสอบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

ผู้วิจัยขอความร่วมมือนักศึกษาในการทำแบบทดสอบ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว ข้อสอบมี 40 ข้อ แต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก เวลา 60 นาที การทำแบบทดสอบตามที่กำหนดให้ จะไม่ส่งผลต่อผลการเรียน – การเรียนรู้ในหลักสูตรที่นักศึกษากำลังศึกษา และข้อมูลจะปกปิดถูกเก็บเป็นความลับซึ่งไม่สามารถระบุถึงบุคคลได้ ข้อมูลจะนำไปใช้เพื่อการศึกษาตามกระบวนการของวิทยานิพนธ์เท่านั้น

ทั้งนี้ การดำเนินการเป็นไปตามการขอเก็บข้อมูลการวิจัย ซึ่งได้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แบบเร็ว จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ COA NO. 062/2567 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ.2568 หากมีข้อสอบถามเพิ่มเติม สามารถติดต่อนางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
โทร 06 4493 5414

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์

QR Code แบบทดสอบ

1. การฟังผู้สอนอย่างตั้งใจช่วยส่งเสริมด้านใด

ก. การใช้สื่ออย่างเหมาะสม ข. การให้คะแนนพฤติกรรม

ค. การบริหารจัดการเวลา ง. ความเข้าใจผู้เรียนที่ถูกต้อง

2. หากต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านการคิดวิเคราะห์ ควรใช้แนวทางใด

ก. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย

ข. อธิบายขั้นตอนอย่างละเอียด

ค. สรุปประเด็นสำคัญให้ผู้เรียนเสมอ

ง. กระตุ้นด้วยคำถามปลายเปิดและให้เวลาในการคิด

3. หากผู้เรียนตอบคำถามผิด ครูควรแสดงพฤติกรรมอย่างไร

ก. บอกว่า ผิด และให้ผู้เรียนคนใหม่ตอบคำถาม

ข. เงียบแล้วให้ผู้เรียนคนอื่นช่วยตอบคำถาม

ค. ชื่นชมในความกล้า และให้คำชี้แนะเพื่อปรับแก้ไข

ง. ข้ามการตอบคำถามข้อนั้นไปทันที

4. การให้ Feedback ที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร

ก. ชัดเจน สร้างสรรค์ ทันเวลา ข. ข้อผิดพลาดที่ชัดเจนเท่านั้น

ค. เปรียบเทียบกับผู้อื่น ง. ทำทันทีที่มีโอกาส

5. ข้อใดเป็นความขัดแย้งกันระหว่างวัจนภาษาและอวัจนภาษาแล้วส่งผลต่อการเรียนรู้มากที่สุด

ก. ครูใช้มือประกอบการอธิบาย

ข. ครูพูดเสียงดังแต่ยิ้มแย้ม

ค. ครูเดินรอบ ๆ ห้องขณะการบรรยายในชั้นเรียน

ง. ครูพูดชมว่าดีมาก แต่สีหน้านิ่งเฉย และมองไปทางอื่น

6. การเปรียบเทียบสามารถช่วยผู้เรียนในเรื่องใด

ก. ความเข้าใจเชิงนามธรรม ข. การอธิบายเรื่องราว

ค. การจดจำเรื่องราว ง. การประเมินผล

7. การเล่าเรื่องที่ดีควรเชื่อมโยงกับสิ่งใดมากที่สุด

ก. ระยะเวลาการเรียน ข. เนื้อหาในบทเรียน

ค. สถานการณ์ผู้เรียน ง. ประสบการณ์ผู้เรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

8. การเล่าเรื่องแบบใดที่ทำให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้นานที่สุด

ก. เรื่องที่มีอารมณ์ ความรู้สึก และความหมายร่วม

ข. เรื่องที่มีลำดับเหตุการณ์ซับซ้อน

ค. เรื่องที่มีเนื้อหาไม่มาก

ง. เรื่องที่ไม่มีข้อสรุป

9. วัตถุประสงค์หลักของการเล่าเรื่องในการเปิดบทเรียนคือสิ่งใด

ก. เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสนใจ และสนุก

ข. เพื่อให้เวลาในการจัดการเรียนรู้เหมาะสม

ค. เพื่อฝึกทักษะการเชื่อมโยงของผู้สอน

ง. เพื่อกระตุ้นความสนใจและเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน

10. ข้อใดคือความผิดพลาดของผู้สอนในการอธิบาย

ก. การใช้อุปกรณ์ประกอบการอธิบาย

ข. การตรวจสอบความเข้าใจระหว่างอธิบาย

ค. การอธิบายโดยใช้ภาษาที่ซับซ้อนเกินระดับผู้เรียน

ง. การสรุปประเด็นสำคัญหลังจบการอธิบาย

11. ข้อใดไม่สอดคล้องกับหลักการอธิบายและเล่าเรื่องตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

ก. มีโครงสร้างเรื่องที่ชัดเจน

ข. เชื่อมโยงประสบการณ์ผู้เรียน

ค. สรุปสาระสำคัญเพื่อสะท้อนผลลัพธ์

ง. เน้นการอธิบายของผู้สอนเป็นหลัก

12. การตั้งคำถามที่ดีควรคำนึงถึงสิ่งใด

ก. เวลาที่ใช้ ข. ระดับผู้เรียน

ค. จำนวนผู้เรียน ง. ความยากของเนื้อหา

13. Wait time หลังจากการตั้งคำถามมีความสำคัญอย่างไร

ก. ควบคุมบรรยากาศในชั้นเรียน

ข. เปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้

ค. ลดความตึงเครียดในการเรียนรู้

ง. ให้ผู้เรียนคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ถี่ถ้วน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

14. คำถามสะท้อนคิด (Reflective Question) มีเป้าหมายอย่างไร

ก. กระตุ้นการทบทวนประสบการณ์

ข. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

ค. การประเมินที่แม่นยำ

ง. ทดสอบความจำ

15. ข้อใดเป็นการใช้คำถามระดับการวิเคราะห์

ก. ใครคือผู้คิดค้นทฤษฎีนี้

ข. ทฤษฎีต่อไปนี้มีองค์ประกอบใดบ้าง

ค. จงยกตัวอย่างสถานการณ์ที่ใช้ทฤษฎีนี้มาอย่างน้อย 1 ตัวอย่าง

ง. เพราะเหตุใดแนวคิดนี้จึงมีความสำคัญกว่าแนวคิดอื่นในสถานการณ์ปัจจุบัน

16. หากครูต้องการวัดความเข้าใจเบื้องต้น ควรใช้คำถามระดับใดมากที่สุด

ก. วิเคราะห์ ข. ประเมินค่า

ค. สร้างสรรค์ ง. ความจำ ความเข้าใจ

17. ข้อใดเป็นลักษณะของ คำถามนำ ที่ควรหลีกเลี่ยงในการฝึกการคิดของผู้เรียน

ก. เป็นเพราะเหตุผลนี้ใช่ไหม

ข. มีหลักฐานใดมายืนยันคำตอบนี้

ค. ถ้าเป็นคุณ คุณจะแก้ปัญหานี้อย่างไร

ง. คุณคิดอย่างไรกับเรื่องราวที่นำเสนอนี้

18. กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะกับการพัฒนาทักษะด้านใด

ก. ความรู้ ความจำ

ข. การอ่านจับใจความ

ค. การวิเคราะห์เนื้อหา ข้อมูล

ง. ทักษะทางสังคมและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

19. การออกแบบกิจกรรมควรมีลักษณะอย่างไร

ก. กิจกรรมที่ใช้สื่อจำนวนมาก

ข. กิจกรรมที่สามารถทำคนเดียวได้เป็นหลัก

ค. กิจกรรมที่ทุกคนมีส่วนร่วมได้ตามศักยภาพ

ง. กิจกรรมที่สามารถเลือกผู้นำ ผู้ตามในทีมเรียนรู้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

20. การเลือกเทคนิค Jigsaw ในการจัดการเรียนรู้เน้นผลลัพธ์เรื่องใด

ก. การแข่งขัน

ข. การทำงานของตนเองได้อย่างรวดเร็ว

ค การร่วมมือกัน และการรับผิดชอบต่อหน้าที่

ง. การประหยัดทรัพยากรที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้

21. การออกแบบกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางควรมีลักษณะใด

ก. ใช้สื่อจำนวนมากกระตุ้นการเรียนรู้

ข. ทำตามแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเคร่งครัด

ค. ผู้สอนอธิบาย อภิปรายตลอดการจัดการเรียนรู้

ง. ผู้เรียนมีลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมสะท้อนคิด

22. การกำหนดกิจกรรมที่ชัดเจนและมีขั้นตอนแน่นอนช่วยการจัดการชั้นเรียนอย่างไร

ก. ลดความสับสนและพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ข. ทำให้ครูลดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

ค. ลดเวลาในการจัดการเรียนรู้

ง. เพิ่มบทบาทการควบคุมชั้นเรียน

23. สื่อการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยผู้เรียนอย่างไร

ก. จดจำเนื้อหาได้เร็ว

ข. ทำกิจกรรมได้เร็วขึ้น

ค. ทำแบบทดสอบได้แม่นยำ

ง. สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้เรียน

24. การเลือกสื่อการเรียนรู้ในยุค Digital ควรพิจารณาจากสิ่งใดเป็นหลัก

ก. ราคาและคุณภาพสูง

ข. ตอบสนองต่อผลลัพธ์การเรียนรู้

ค. ความสะดวกของผู้สอน และผู้เรียน

ง. ความล้ำสมัยของเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

25. ประโยชน์สำคัญของการใช้ Infographic ในการจัดการเรียนรู้

ก. มีสีสันสวยงาม

ข. ควบคุมจำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในถ่ายทอด

ค. ช่วยย่อยข้อมูลที่ซับซ้อนให้เป็นภาพที่เข้าใจง่าย

ง. มีการแสดงความเชื่อมโยงไม่ต้องอธิบายเพิ่ม

26. การใช้ "Gamification" เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ มีเป้าหมายหลักอย่างไร

ก. เพื่อกระตุ้นความสนใจและตรวจสอบความเข้าใจแบบสนุกสนาน

ข. เพื่อให้นักเรียนได้เล่นเกมเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนรู้

ค. เพื่อใช้เป็นกิจกรรมแทนครูผู้สอน

ง. เพื่อเป็นการสะสมคะแนน

27. หากผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกันมาก ผู้สอนควรปรับการใช้สื่อการเรียนรู้อย่างไร

ก. ใช้สื่อที่ซับซ้อนน้อยที่สุด

ข. ปรับเพิ่มเนื้อหาให้มากขึ้น

ค. ใช้สื่อเดียวกันร่วมกัน

ง. ใช้สื่อหลากหลายและปรับระดับความง่ายยาก

28. การใช้สื่อที่มีภาพ เสียง และข้อความพร้อมกันจำนวนมาก อาจส่งผลอย่างไรต่อผู้เรียน

ก. เพิ่มภาระทางความคิดเกินจำเป็น

ข. ลดภาระทางความคิดของผู้เรียน

ค. ทำให้เรียนรู้ได้เร็วขึ้น

ง. เพิ่มความจำ

29. หากผลลัพธ์การเรียนรู้กำหนดว่า ผู้เรียนสามารถอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ ผู้สอนควรเลือกใช้สื่อดิจิทัลใดเหมาะสมที่สุด

ก. เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ข. สไลด์นำเสนอออนไลน์

ค. แบบทดสอบออนไลน์ ง. กระดานสนทนาออนไลน์

30. ข้อใดเป็นเป้าหมายหลักของการประเมินแบบ Formative Assessment

ก. ประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน

ข. ประเมินเพื่อคัดเลือกนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน

ค. ประเมินเพื่อเปรียบเทียบ แบ่งกลุ่มผู้เรียน

ง. ประเมินเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ระหว่างทาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

31. Rubrics แบบ Analytic แตกต่างจาก Holistic อย่างไร

ก. การให้คะแนนภาพรวมในสิ่งที่ประเมิน

ข. ประเมินผลจากการทดสอบแบบปรนัย

ค. แยกประเมินตามเกณฑ์แต่ละด้านอย่างชัดเจน

ง. ประเมินตามพฤติกรรมของผู้เรียนที่ผู้สอนสังเกต

32. การให้ผู้เรียนประเมินตนเอง (Self – assessment) มีประโยชน์อย่างไร

ก. ลดภาระผู้สอนในการประเมินผู้เรียน

ข. ฝึกการสะท้อนคิด (Reflection) และความรับผิดชอบ

ค. ฝึกให้ผู้เรียนได้ให้คะแนนตัวเอง

ง. เป็นการประเมินที่ไม่เป็นทางการ ลดความเครียดของผู้เรียน

33. การทดสอบก่อนและหลังเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร

ก. เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้แนวทางของแบบทดสอบ

ข. เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการเปรียบเทียบความก้าวหน้า

ค. เพื่อเป็นการเก็บคะแนนของผู้เรียน

ง. เพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อม

34. ผู้สอนใช้ข้อสอบที่วัดเฉพาะความจำ ทั้งที่ผลลัพธ์การเรียนรู้เน้นการคิดวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นคือข้อใด

ก. ข้อสอบง่ายเกินไป ข. นักเรียนทำคะแนนต่ำ

ค. ใช้เวลาออกข้อสอบนาน ง. ขาดความตรงเชิงเนื้อหา

35. การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร

ก. สอดคล้องกับเวลาเรียน

ข. วัดผลได้และมีความชัดเจน

ค. เน้นเนื้อหาและวิธีสอนเป็นสำคัญ

ง. เนื้อหาที่กว้างและวิธีการที่ยืดหยุ่น

36. ข้อตกลง หรือกฎเหล็กในชั้นเรียนควรถูกสร้างขึ้นโดยใคร

ก. ผู้สอนเป็นผู้กำหนดและกำกับอย่างเคร่งครัด

ข. ผู้เรียนเสนอและปฏิบัติอย่างจริงจัง

ค. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันกำหนด

ง. ไม่จำเป็นต้องสร้าง ปล่อยตามสถานการณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

37. ข้อใดเป็นเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้

ก. ผู้สอนจัดการเรียนรู้ได้ครบเนื้อหา

ข. ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามผลลัพธ์

ค. ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

ง. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

38. ข้อใดเป็นตัวอย่างของทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของครูมากที่สุด

ก. การจดบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้โดยละเอียด

ข. การกำหนดคะแนนเพื่อการวัดและประเมินผลผู้เรียน

ค. การเตรียมเอกสาร สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย

ง. การออกแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับผลลัพธ์ และบริบทผู้เรียน

39. ข้อใดเป็นการสะท้อนทักษะการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพมากที่สุด

ก. ผู้สอนให้เนื้อหาครบถ้วน ตามจุดประสงค์ และแผนการจัดการเรียนรู้

ข. ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบได้คะแนนสูงกว่ามาตรฐาน

ค. ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง

ง. ผู้สอนใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย กระตุ้นความสนใจ

40. การจัดการชั้นเรียนตามแนวคิดการศึกษามุ่งผลลัพธ์ (Outcome-Based Education) ให้ความสำคัญสูงสุดกับสิ่งใด

ก. วิธีการสอนของผู้สอน

ข. เนื้อหาวิชาที่ครบถ้วน

ค. ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

ง. สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้

****

แบบประเมินความสอดคล้องของรายการประเมินกับเนื้อหา นิยามศัพท์ ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู

คำชี้แจง

1. แบบประเมินมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู

2. ขอความอนุเคราะห์ท่านผู้เชี่ยวชาญประเมินโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อหาค่าความเหมาะสมของแบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

+1 หมายถึง แน่ใจว่ารายการประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและนิยามศัพท์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ารายการประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและนิยามศัพท์

–1 หมายถึง แน่ใจว่ารายการประเมินไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและนิยามศัพท์

นอกจากนี้ ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในช่องข้อเสนอแนะในรายการประเมินในแต่ละข้อ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์

นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์

นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ เรียงตามลำดับการพัฒนาทักษะย่อยสู่ทักษะการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. การสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของครูในการใช้วิธีการ เครื่องมือสำหรับการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูลไปยังผู้เรียนด้วยคำพูด ภาษา การกระทำ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน การเข้าใจบริบทและความต้องการของผู้ฟัง การฟังที่มีประสิทธิภาพ การใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านและการเขียนที่ชัดเจน ตอบสนองกับความต้องการระหว่างผู้รับสารกับผู้ส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ

2. อธิบายและเล่าเรื่อง หมายถึง ความสามารถของครูในการจัดระเบียบเนื้อหาเพื่อถ่ายทอดข้อมูลหรือความคิดให้ผู้เรียนเข้าใจด้วยการอธิบาย ชี้แจงเนื้อหา ข้อมูลหรือแนวคิด โดยใช้ภาษาที่ชัดเจน ตรงไปตรงมา เพื่อให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่าย หรือการบอกเล่า ตัวละคร หรือเหตุการณ์หรือเรื่องราวให้มีความน่าสนใจ สามารถสื่อสารอารมณ์ ความรู้สึกได้ตรงประเด็น กระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วม ยกตัวอย่างประกอบและสรุปประเด็นสำคัญ

3. การตั้งคำถาม หมายถึง ความสามารถของครูในการสร้างคำถามที่กระตุ้นความสนใจ ความคิด การมีส่วนร่วม และการเรียนรู้เชื่อมโยงกับเนื้อหาและประสบการณ์ เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่การเสาะแสวงหาความรู้ ข้อมูล คำตอบตามที่ต้องการ ทั้งยังเป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ดีขึ้น และช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ที่มีอยู่เดิมกับความรู้ใหม่ การใช้คำถาม 5W 1H (Who, What, Where, When, Why, How) จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ออกแบบและเลือกกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน การกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและทำให้บรรลุผลลัพธ์ที่ตั้งเป้าหมายไว้ผ่านการออกแบบที่มีประสิทธิภาพและการประเมินผลที่มีความหมายต่อการเรียนรู้

5. การใช้สื่อการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการนำวัสดุอุปกรณ์ วิธีการหรือกิจกรรมต่างๆ หรือการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม การวางแผนและเตรียมการใช้สื่อ การใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติ และสมรรถนะของผู้เรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และผลลัพธ์ที่คาดหวัง รวมถึงการสร้างการมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ การประเมินผลการใช้สื่อและการปรับปรุงแก้ไข

6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูในการตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างชัดเจนและมีคุณภาพ การสร้างความเข้าใจในเกณฑ์การประเมิน การใช้วิธีวัดผลที่หลากหลาย การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการประเมิน การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจนและเป็นการประเมินเพื่อการพัฒนาที่เป็นประโยชน์กับผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้ครูเข้าใจถึงผลลัพธ์ของการเรียนรู้ สามารถนำข้อมูลจากการประเมินผลมาปรับปรุงหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

7. การจัดการชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถของครูในการวางแผนและเตรียมการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมต่างๆ ในห้องเรียนที่สนับสนุนการเรียนรู้ทั้งการเรียนรู้เชิงวิชาการและปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน การตั้งกฎระเบียบที่ชัดเจน การสร้างความคาดหวังที่ชัดเจน การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนและการจัดการพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบประเมินความสอดคล้องของรายการประเมินกับเนื้อหา นิยามศัพท์ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาครู

ทักษะ/ผลลัพธ์	ระดับคุณภาพ	คำอธิบาย	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	−1	
ทักษะการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้	3 (ดี)	วิเคราะห์และสรุปสาระสำคัญได้ครบทุกประเด็น งานเขียนมีบทนำ เนื้อหา และสรุปชัดเจน ใช้ภาษากระชับ ถูกต้อง และนำเสนอข้อมูลเป็นลำดับตามเกณฑ์ทุกข้อ				
	2 (พอใช้)	วิเคราะห์และสรุปสาระสำคัญได้เกือบครบทุกประเด็น งานเขียนมีโครงสร้างชัดเจน ใช้ภาษากระชับ และนำเสนอข้อมูลเป็นลำดับได้ชัดเจน แต่ไม่ครบเกณฑ์ 1 ประเด็น				
	1 (ปรับปรุง)	วิเคราะห์และสรุปสาระสำคัญได้อย่างน้อยครึ่งหนึ่งของประเด็นที่กำหนด งานเขียนมีโครงสร้างพื้นฐาน ใช้ภาษาไม่กระชับ และนำเสนอข้อมูลได้ชัดเจนเป็นลำดับ แต่ไม่ครบเกณฑ์มากกว่า 1 ประเด็น				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ทักษะ/ผลลัพธ์	ระดับคุณภาพ	คำอธิบาย	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	−1	
ทักษะการอธิบายและเล่าเรื่อง	3 (ดี)	อธิบายและเล่าเรื่องเนื้อหาได้ครบตามประเด็น จัดลำดับสาระจากง่ายไปยากชัดเจน เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาอย่างเป็นระบบ				
	2 (พอใช้)	อธิบายและเล่าเรื่องเนื้อหาได้บางประเด็น จัดลำดับสาระจากง่ายไปยากได้บางส่วน เชื่อมโยงเนื้อหายังไม่เป็นระบบ				
	1 (ปรับปรุง)	อธิบายหรือเล่าเรื่องไม่ตรงประเด็น ไม่จัดลำดับสาระจากง่ายไปยาก ขาดการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหา				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ทักษะ/ผลลัพธ์	ระดับคุณภาพ	คำอธิบาย	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	−1	
ทักษะการตั้งคำถาม	3 (ดี)	ตั้งคำถามเพื่อการเรียนรู้ได้ตรงประเด็น เลือกใช้ระดับคำถามที่หลากหลายและสอดคล้องกับเนื้อหา และมีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน				
	2 (พอใช้)	ตั้งคำถามได้ตรงประเด็นบางส่วน เลือกระดับคำถามที่หลากหลายและสอดคล้องกับเนื้อหาและมีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียนเป็นบางส่วนเหมาะสมกับผู้เรียน				
	1 (ปรับปรุง)	ตั้งคำถามไม่ตรงประเด็นหรือไม่ส่งเสริมการเรียนรู้ เลือกใช้ระดับคำถามไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและมีระดับความยากง่ายไม่เหมาะสมกับผู้เรียน				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ทักษะ/ผลลัพธ์	ระดับคุณภาพ	คำอธิบาย	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	–1	
ทักษะการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้	3 (ดี)	ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ มีความสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ครบถ้วน ใช้เวลาได้อย่างเหมาะสม				
	2 (พอใช้)	ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้ มีความสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้บางข้อ ใช้เวลาเหมาะสมกับกิจกรรมบางส่วน				
	1 (ปรับปรุง)	ไม่สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้ กิจกรรมไม่สอดล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ ใช้เวลาไม่เหมาะสมกับกิจกรรม				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ทักษะ/ผลลัพธ์	ระดับคุณภาพ	คำอธิบาย	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	–1	
ทักษะการใช้สื่อการเรียนรู้	3 (ดี)	ใช้สื่อการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถสังเกต บันทึก รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลการใช้สื่อการเรียนรู้ได้อย่างครบถ้วน				
	2 (พอใช้)	ใช้สื่อการเรียนรู้ได้เหมาะสมบางส่วน สามารถสังเกต บันทึก รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลได้บางขั้นตอน				
	1 (ปรับปรุง)	ใช้สื่อการเรียนรู้ไม่เหมาะสมกับกิจกรรม ไม่สามารถสังเกต บันทึก รวบรวม หรือวิเคราะห์ข้อมูลได้				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ทักษะ/ผลลัพธ์	ระดับคุณภาพ	คำอธิบาย	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	−1	
ทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3 (ดี)	มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ประเมินอย่างชัดเจน ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม ประเมินตนเองได้ตรงตามเกณฑ์และใช้ผลประเมินเพื่อการพัฒนาได้				
	2 (พอใช้)	มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ประเมินบางส่วน ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ได้ยังไม่ชัดเจน ประเมินตนเองได้บางประเด็นและใช้ผลประเมินเพื่อการพัฒนาได้บางส่วน				
	1 (ปรับปรุง)	ไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ไม่สามารถตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ได้ และไม่สามารถประเมินตนเองหรือนำผลประเมินมาใช้เพื่อการพัฒนา				

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ทักษะ/ผลลัพธ์	ระดับคุณภาพ	คำอธิบาย	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	−1	
ทักษะการจัดการชั้นเรียน	3 (ดี)	กำหนดและดำเนินการตามแผนหรือวิธีการจัดการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน ปรับวิธีการได้เหมาะสมตามสถานการณ์ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในชั้นเรียนได้อย่างยืดหยุ่น				
	2 (พอใช้)	มีแผนหรือวิธีการจัดการเรียนรู้แต่ยังไม่ชัดเจนทั้งหมด ปรับวิธีการได้ในบางสถานการณ์ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในชั้นเรียนได้เป็นบางครั้ง				
	1 (ปรับปรุง)	ไม่มีแผนหรือแผนไม่ชัดเจน ไม่สามารถปรับวิธีการจัดการเรียนรู้ได้ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในชั้นเรียนได้				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การกำหนดค่าถ่วงน้ำหนักสำหรับการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้

ทักษะ/ผลลัพธ์	ผลการประเมิน	ถ่วงน้ำหนัก	คะแนน
1. ทักษะการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้	3	1.5	4.5
2. ทักษะการอธิบายและเล่าเรื่อง	3	1.5	4.5
3. ทักษะการตั้งคำถาม	3	1.0	3.0
4. ทักษะการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้	3	1.0	3.0
5. ทักษะการใช้สื่อการเรียนรู้	3	2.0	6.0
6. ทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3	2.0	6.0
7. ทักษะการจัดการชั้นเรียน	3	1.0	3.0
รวมคะแนนประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้			**30**

ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอย่างสูง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้โปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

คำชี้แจง

1. แบบประเมินมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้โปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

2. ผู้เชี่ยวชาญประเมินโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อหาค่าความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจที่ตรงกับกับความคิดเห็นของท่าน

5 หมายถึง ข้อคำถามมีความเหมาะสม ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ข้อคำถามมีความเหมาะสม ในระดับมาก

3 หมายถึง ข้อคำถามมีความเหมาะสม ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ข้อคำถามมีความเหมาะสม ในระดับน้อย

1 หมายถึง ข้อคำถามมีความเหมาะสม ในระดับน้อยที่สุด

นอกจากนี้ ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในช่องข้อเสนอแนะในรายการประเมินในแต่ละข้อ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแบบสอบถามความพึงพอใจ

ขอขอบพระคุณที่ให้ความอนุเคราะห์

นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์

นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
ตอนที่ 1 ประเมินความพึงพอใจต่อโปรแกรม							
ด้านหลักการ							
1	หลักการของโปรแกรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย						
2	หลักการของโปรแกรมมีความสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษา						
3	หลักการของโปรแกรมสะท้อนแนวคิดการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ที่เหมาะสมกับบริบทการเรียนรู้ปัจจุบัน						
4	หลักการของโปรแกรมสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ได้จริง						
ด้านวัตถุประสงค์ของโปรแกรม							
5	วัตถุประสงค์ของโปรแกรมมีความชัดเจน						
6	วัตถุประสงค์ของโปรแกรมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละโมดูล						
7	วัตถุประสงค์ของโปรแกรมกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์						
8	วัตถุประสงค์ของโปรแกรมมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา						
ด้านสาระ/เนื้อหา							
9	สาระ/เนื้อหาในโปรแกรมสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้						
10	สาระ/เนื้อหาจากกิจกรรมในโปรแกรมที่สามารถฝึกได้ด้วยตนเอง						
11	สาระ/เนื้อหาในโปรแกรมมีความครอบคลุมทั้งสาระและการปฏิบัติ						
12	การเรียงเนื้อหาสาระในโปรแกรมมีการเรียงลำดับจากง่ายไปยากทำให้ท้าทายความสามารถของนักศึกษา						

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
13	สาระ/เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ได้						
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้							
14	กิจกรรมการเรียนรู้ของโปรแกรม มีความหลากหลาย น่าสนใจ						
15	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง						
16	กิจกรรมมีความสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของโปรแกรม						
17	กิจกรรมเอื้อต่อการฝึกฝนหรือการลงมือปฏิบัติจริง						
18	กิจกรรมมีความเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์						
ด้านการวัดและประเมินผล							
19	วิธีการและเกณฑ์การวัดและประเมินผล						
20	การประเมินผลกับกิจกรรมและผลลัพธ์การเรียนรู้						
21	การประเมินผลสะท้อนระดับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม						
22	รูปแบบการประเมินผลที่มีความโปร่งใส และยุติธรรม						
ด้านสื่อการเรียนรู้							
23	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม						
24	สื่อการเรียนรู้สามารถช่วยส่งเสริมความเข้าใจสาระ/เนื้อหา						
25	สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ						

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
26	สื่อการเรียนรู้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา						
ด้านลักษณะผู้เรียน							
27	การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรม						
28	การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรมที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล						
29	การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรมที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะของนักศึกษา						
30	การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรมที่มีลักษณะเปิดกว้างสำหรับผู้ที่สนใจในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้						

ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอย่างสูง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้โปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้โปรแกรมการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

2. นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความพึงพอใจของท่านตามความเป็นจริงมากที่สุด

5 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับ มาก

3 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับ น้อย

1 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

นอกจากนี้ ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในช่องข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาต่อไป

ขอขอบคุณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ตอนที่ 1 ประเมินความพึงพอใจต่อโปรแกรม						
ด้านหลักการ						
1	หลักการของโปรแกรมมีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
2	หลักการของโปรแกรมมีความสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษา					
3	หลักการของโปรแกรมสะท้อนแนวคิดการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ที่เหมาะสมกับบริบทการเรียนรู้ปัจจุบัน					
4	หลักการของโปรแกรมสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ได้จริง					
ด้านวัตถุประสงค์ของโปรแกรม						
5	วัตถุประสงค์ของโปรแกรมมีความชัดเจน					
6	วัตถุประสงค์ของโปรแกรมสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละโมดูล					
7	วัตถุประสงค์ของโปรแกรมกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์					
8	วัตถุประสงค์ของโปรแกรมมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา					
ด้านสาระ/เนื้อหา						
9	สาระ/เนื้อหาในโปรแกรมสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้					
10	สาระ/เนื้อหาจากกิจกรรมในโปรแกรมที่สามารถฝึกได้ด้วยตนเอง					
11	สาระ/เนื้อหาในโปรแกรมมีความครอบคลุมทั้งสาระและการปฏิบัติ					
12	การเรียงเนื้อหาสาระในโปรแกรมมีการเรียงลำดับจากง่ายไปยากทำให้ท้าทายความสามารถของนักศึกษา					
13	สาระ/เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ได้					

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้						
14	กิจกรรมการเรียนรู้ของโปรแกรมมีความหลากหลาย น่าสนใจ					
15	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง					
16	กิจกรรมมีความสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของโปรแกรม					
17	กิจกรรมเอื้อต่อการฝึกฝนหรือการลงมือปฏิบัติจริง					
18	กิจกรรมมีความเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์					
ด้านการวัดและประเมินผล						
19	วิธีการและเกณฑ์การวัดและประเมินผล					
20	การประเมินผลกับกิจกรรมและผลลัพธ์การเรียนรู้					
21	การประเมินผลสะท้อนระดับการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์ของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม					
22	รูปแบบการประเมินผลที่มีความโปร่งใส และยุติธรรม					
ด้านสื่อการเรียนรู้						
23	สื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม					
24	สื่อการเรียนรู้สามารถช่วยส่งเสริมความเข้าใจสาระ/เนื้อหา					
25	สื่อการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ					
26	สื่อการเรียนรู้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา					
ด้านลักษณะผู้เรียน						
27	การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรม					
28	การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรมที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล					
29	การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรมที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะของนักศึกษา					
30	การระบุลักษณะผู้ใช้โปรแกรมที่มีลักษณะเปิดกว้างสำหรับผู้ที่สนใจในการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้					

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อมูลของท่านเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาต่อไป ขอขอบคุณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ง

การวิเคราะห์ข้อมูล และคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผลการศึกษาองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้
สรุปผลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ทักษะในการจัดการเรียนรู้ของครู ประกอบด้วยทักษะใดบ้าง

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 กล่าวว่าองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทักษะการวิเคราะห์หลักสูตร 2) ทักษะในการออกแบบกิจกรรม 3) ทักษะในการศึกษาผู้เรียน 4) ทักษะการสื่อสาร 5) ทักษะการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ 6) ทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 7) ทักษะการบริหารชั้นเรียนเชิงบวก 8) ทักษะความเป็นผู้นำ

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 กล่าวว่าองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทักษะการคิด 2) ทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 3) ทักษะการพัฒนาและบริหารด้านหลักสูตร 4) ทักษะในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ 5) ทักษะการอธิบายและบูรณาการ

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 กล่าวว่าองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ มี 4 ประกอบ ได้แก่ 1) ทักษะการออกแบบ กำหนดจุดประสงค์ 2) ทักษะในการออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม 3) ทักษะการเตรียม ใช้สื่อที่เหมาะสม 4) ทักษะการวัดและประเมินการเรียนรู้

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4 กล่าวว่าองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทักษะการสื่อสาร 2) ทักษะในการวางแผน ออกแบบการเรียนรู้ 3) ทักษะการใช้สื่อ 4) ทักษะการจัดการชั้นเรียนแบบองค์รวม 5) ทักษะการพัฒนาตนเอง 6) ทักษะการตั้งคำถาม 7) ทักษะการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5 กล่าวว่าองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ มี องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทักษะการเป็นโค้ช 2) ทักษะการสื่อสาร 3) ทักษะในการจัดบรรยากาศชั้นเรียน 4) ทักษะการใช้สื่อ 5) ทักษะการอธิบายและเล่าเรื่องเชิงบูรณาการ 6) ทักษะการวัดและประเมินผล 7) ทักษะการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล 8) ทักษะในการกำหนดวัตถุประสงค์ 9) ทักษะชีวิต

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ สรุปผลการสัมภาษณ์ ดังตาราง 43

ตาราง 43 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

ลำดับที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ / องค์ประกอบ	ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิที่ 5	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่ไม่มุ่งศึกษา
1.	**ทักษะการกำหนดจุดประสงค์**					√	3	60	
	– ทักษะด้านการออกแบบ กำหนดจุดประสงค์			√					
2.	**ทักษะการออกแบบกิจกรรม**	√					3	60	
	– ทักษะในการออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม			√					
	– ทักษะในการวางแผน ออกแบบการเรียนรู้				√				
3.	**ทักษะการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล**					√	2	40	
	– ทักษะในการศึกษาผู้เรียน	√							
4.	**ทักษะการสื่อสาร**	√			√	√	4	80	
	– ทักษะการเตรียม ใช้สื่อที่เหมาะสม			√					
5.	**ทักษะการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้**	√					3	60	
	– ทักษะการใช้สื่อ				√	√			
6.	**ทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้**	√		√		√	4	80	
	– ทักษะการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง				√				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 43 (ต่อ)

ลำดับที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ / องค์ประกอบ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่มุ่งศึกษา
7.	**ทักษะการบริหารชั้นเรียนเชิงบวก**	√					3	60	
	– ทักษะการจัดการชั้นเรียนแบบองค์รวม				√				
	– ทักษะในการจัดบรรยากาศชั้นเรียน					√			
8.	**ทักษะความเป็นผู้นำ**	√					1	20	
9.	**ทักษะการคิด**		√				1	20	
10.	**ทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21**		√				2	40	
	– ทักษะชีวิต					√			
11.	**ทักษะการพัฒนาและบริหารด้านหลักสูตร**		√				1	20	
	– ทักษะการวิเคราะห์หลักสูตร	√							
12.	**ทักษะในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ**		√				2	40	
	– ทักษะการพัฒนาตนเอง				√				
13.	**ทักษะอธิบายและเล่าเรื่องเชิงบูรณาการ**					√	2	40	
	– ทักษะการอธิบายและบูรณาการ		√						
14.	**ทักษะการตั้งคำถาม**				√		1	20	
15.	**ทักษะการเป็นโค้ช**					√	1	20	
รวม		8	5	4	7	9			

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูแต่ละทักษะควรมีลักษณะหรือพฤติกรรมอย่างไร

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 กล่าวว่าองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ มี 8องค์ประกอบ ซึ่งควรมีลักษณะหรือพฤติกรรม ดังนี้

1) ทักษะการวิเคราะห์หลักสูตร คือการรู้ เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร สามารถวิเคราะห์หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการจัดการกำหนดวัตถุประสงค์และการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

2) ทักษะในการออกแบบกิจกรรม คือความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อวางแผน ออกแบบกิจกรรมได้อย่างหลากหลาย มีความเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน เป็นไปตามเป้าหมายของการเรียนรู้ และการพัฒนาผู้เรียน

3) ทักษะในการศึกษาผู้เรียน คือความสามารถในการรู้ เข้าใจและการนำหลักจิตวิทยามาใช้ในการวิเคราะห์ ทำความรู้จัก เข้าใจผู้เรียนรายบุคคล

4) ทักษะการสื่อสาร คือความสามารถ และการปรับตัวในการอธิบาย ชี้แนะแนวทางที่สอดคล้องกับเรื่องราว เนื้อหา ผู้เรียน หรือบุคคลที่ต้องการสื่อสาร

5) ทักษะการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ คือความสามารถในการเรียนรู้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่มีความทันสมัย รู้จักเลือกใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อย่างเหมาะสม

6) ทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ คือความสามารถในการพิจารณาวางแผน เลือกใช้ ออกแบบวิธีการ เครื่องมือเพื่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างเหมาะสม และสามารถสะท้อนผลที่เป็นประโยชน์

7) ทักษะการบริหารชั้นเรียนเชิงบวก คือความสามารถในการควบคุมชั้นเรียนการจัดสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้แก่ผู้เรียน เช่น การมีข้อตกลงในชั้นเรียน มุมเสริมประสบการณ์ สื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย

8) ทักษะความเป็นผู้นำ คือความสามารถในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง มีความสม่ำเสมอ และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 กล่าวว่าองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ มี 5 องค์ประกอบ ควรมีลักษณะหรือพฤติกรรม ดังนี้

1) ทักษะการคิด คือความสามารถในการใช้กระบวนการทางจิตใจพิจารณาประมวลข้อมูล เพื่อการแก้ไขปัญหา การพัฒนาในสิ่งต่างๆ มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นนวัตกรทางการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

2) ทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 คือความสามารถในการเรียนรู้พัฒนากรอบความคิด แนวคิดของตนเองให้สามารถปรับตัว ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์กับความต้องการ และการใช้ชีวิตในปัจจุบันและอนาคต

3) ทักษะการพัฒนาและบริหารด้านหลักสูตร คือความสามารถในการเรียนรู้ ทำความเข้าใจ และการบูรณาการศาสตร์ และทักษะเพื่อการวางแผน พัฒนาแผนการศึกษาอย่างเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

4) ทักษะในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ คือความสามารถในการเรียนรู้ทักษะชีวิต ทักษะสังคม มีความเชี่ยวชาญด้านคุณธรรม จริยธรรม การปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรม ความสามารถในการพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และตื่นตัวอยู่เสมอ

5) ทักษะการอธิบายและบูรณาการ คือความสามารถในการนำหลักจิตวิทยามาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายมิติ และสามารถบอก เล่าสิ่งต่าง ๆได้อย่างเข้าใจ ตรงประเด็น เช่น การเป็นนักจิตวิทยาประจำโรงเรียน สามารถสังเกตรู้และเข้าใจผู้เรียน การเป็นผู้ประกอบการ รู้หลักการบริหารจัดการ การตลาด การทำความเข้าใจและร่วมมือกับผู้บริหาร การยืดหยุ่นและปรับตัวได้ ส่งเสริมศักยภาพรายบุคคลให้ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 กล่าวว่าองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้มี 4ประกอบ ควรมีลักษณะหรือพฤติกรรม ดังนี้

1) ทักษะการออกแบบ กำหนดจุดประสงค์ คือสามารถออกแบบ กำหนดจุดประสงค์โดยพิจารณาหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด วิธีการ เครื่องมือที่มีความเกี่ยวข้องอย่างสอดคล้องและมีประสิทธิภาพ

2) ทักษะในการออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม คือความสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่แสดงถึงการวางแผน ออกแบบ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเลือกใช้วิธีการ สื่อ แหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบทเรียน กิจกรรม ผู้เรียน

3) ทักษะการเตรียม ใช้สื่อที่เหมาะสม คือความสามารถในการเตรียม ใช้สื่อในการจัดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ปฏิสัมพันธ์ในการใช้เทคโนโลยี และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

4) ทักษะการวัดและประเมินการเรียนรู้ คือความสามารถในการพิจารณาวัตถุประสงค์เพื่อเลือกเครื่องมือ วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4 กล่าวว่าองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ มี 7 องค์ประกอบ ควรมีลักษณะหรือพฤติกรรม ดังนี้

1) ทักษะการสื่อสาร คือความสามารถในสังเกต โต้ตอบอย่างมีวิจารณญาณ ปรับตัวเพื่อการมีปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสมทั้งที่เป็นวัจนะ อวัจนะ ระดับของภาษา รวมถึงความสามารถในการเข้าสังคม เรียนรู้กับสภาพจริงทางสังคม

2) ทักษะในการวางแผน ออกแบบการเรียนรู้ คือความสามารถในการวางแผน ออกแบบ เลือกและดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ทักษะการใช้สื่อ ความสามารถในการเตรียม เลือกใช้สื่อในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ เน้นการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ มีความเป็นนักพัฒนาและนักออกแบบสื่อเพื่อเป็นเครื่องมือกระตุ้นการเรียนรู้

4) ทักษะการจัดการชั้นเรียนแบบองค์รวม คือความสามารถในการประยุกต์ใช้หลักจิตวิทยา การเรียนรู้เชิงรุกเพื่อการออกแบบวิธีการที่หลากหลายสอดคล้องกับการรับรู้ของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน พัฒนาสุขภาวะของผู้เรียน (ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา) และมีความสามารถในการแก้ปัญหา

5) ทักษะการพัฒนาตนเอง คือความสามารถในการพัฒนาบุคลิกภาพ การสร้างแรงบันดาลใจในการปฏิบัติหน้าที่ มีการเรียนรู้ ตื่นตัวอยู่เสมอ

6) ทักษะการตั้งคำถาม คือความสามารถในการกระตุ้นกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้เพื่อการคิดที่หลากหลาย และมีเป้าหมายของการใช้คำถาม

7) ทักษะการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง คือความสามารถในการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ มีวิธีการ เครื่องมือที่หลากหลายปรับตามบริบทของผู้เรียน กิจกรรม และการมีส่วนร่วม คำนึงถึงการประเมินเพื่อการพัฒนาผู้เรียน

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5 กล่าวว่าองค์ประกอบของทักษะการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบ ควรมีลักษณะหรือพฤติกรรม ดังนี้

1) ทักษะการเป็นโค้ช คือความสามารถในการให้คำแนะนำ การจัดบรรยากาศที่ปลอดภัย และการแก้ปัญหาในชั้นเรียน

2) ทักษะการสื่อสาร คือความสามารถในการความเข้าใจผู้เรียนถ่ายทอดความรู้ อารณ์ ความรู้สึกได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน

3) ทักษะในการจัดบรรยากาศชั้นเรียน คือความสามารถในการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อ สนับสนุนต่อการเรียนรู้อย่างเหมาะสม

4) ทักษะการใช้สื่อ คือความสามารถในการเลือก ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย และมีความสามารถในการใช้ร่วมกันของสื่อ

5) ทักษะการอธิบายและเล่าเรื่องเชิงบูรณาการ คือความสามารถในการบอก เล่า โดยการนำความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ในการพิจารณาพัฒนา แก้ปัญหา หรือทำสิ่งใหม่ในการจัดการเรียนรู้อย่างเชื่อมโยง และมีประสิทธิภาพ

6) ทักษะการวัดและประเมินผล คือความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด วัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อพิจารณาเลือกหรือออกแบบวิธีการ เครื่องมือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาผู้เรียน

7) ทักษะการวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล คือความสามารถในการศึกษา รู้และเข้าใจข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการส่งเสริม พัฒนาผู้เรียนรายบุคคลอย่างเหมาะสม และการกระตุ้นผู้เรียนในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

8) ทักษะในการกำหนดวัตถุประสงค์ คือความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดทั้ง 8 กลุ่มสาระเพื่อการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน

9) ทักษะชีวิต คือความสามารถในการเรียนรู้ ปรับตัว พัฒนาตนเองให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเหมาะสม ไม่สร้างปัญหาหรือภาระให้กับบุคคลอื่นและสังคม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 44 ค่าความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					ความเหมาะสม		
	1	2	3	4	5	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.1	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.4	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.5	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
1.6	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.1	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.4	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
3.1	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.3	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
3.4	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3.5	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.6	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
3.7	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.8	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.1	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					ความเหมาะสม		
	1	2	3	4	5	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
4.5	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.6	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.1	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.4	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5.5	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.6	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.7	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6.1	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6.3	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6.4	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6.5	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
7.1	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7.2	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7.3	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7.4	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7.5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7.6	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม						**4.88**	**0.33**	**มากที่สุด**

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 45 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และการแปลความหมายค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 45 (ต่อ)

การวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
26	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
31	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
32	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
36	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
38	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
39	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
40	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
41	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
42	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
43	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 46 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่เป็นจริงของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

องค์ประกอบ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
1. การใช้สื่อการเรียนรู้	1.1	0.767*	0.879
	1.2	0.668*	
	1.3	0.633*	
	1.4	0.763*	
	1.5	0.737*	
	1.6	0.647*	
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.1	0.585*	0.797
	2.2	0.450*	
	2.3	0.637*	
	2.4	0.635*	
	2.5	0.627*	
3. การสื่อสาร	3.1	0.482*	0.864
	3.2	0.575*	
	3.3	0.741*	
	3.4	0.572*	
	3.5	0.460*	
	3.6	0.621*	
	3.7	0.833*	
	3.8	0.682*	
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.1	0.810*	0.915
	4.2	0.810*	
	4.3	0.654*	
	4.4	0.795*	
	4.5	0.766*	
	4.6	0.805*	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 46 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
5. การตั้งคำถาม	5.1	0.697*	0.900
	5.2	0.653*	
	5.3	0.709*	
	5.4	0.783*	
	5.5	0.694*	
	5.6	0.697*	
	5.7	0.714*	
6. การอธิบายและเล่าเรื่อง	6.1	0.745*	0.892
	6.2	0.799*	
	6.3	0.676*	
	6.4	0.812*	
	6.5	0.683*	
7. การจัดการชั้นเรียน	7.1	0.719*	0.845
	7.2	0.749*	
	7.3	0.698*	
	7.4	0.750*	
	7.5	0.605*	
	7.6	0.719*	

จากตาราง 46 พบว่าค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสภาพที่เป็นจริงรายข้อ (r) อยู่ระหว่าง 0.45 ถึง 0.83 และค่าความเชื่อมั่นรวมได้เท่ากับ 0.969 เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ ได้ดังนี้

1. การใช้สื่อการเรียนรู้ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.879
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.797
3. การสื่อสาร มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.864
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.915
5. การตั้งคำถาม มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.900
6. การอธิบายและเล่าเรื่อง มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.892
7. การจัดการชั้นเรียน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.845

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 47 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครู

องค์ประกอบ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
1. การใช้สื่อการเรียนรู้	1.1	0.426*	0.894
	1.2	0.589*	
	1.3	0.684*	
	1.4	0.628*	
	1.5	0.554*	
	1.6	0.484*	
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.1	0.633*	0.748
	2.2	0.602*	
	2.3	0.735*	
	2.4	0.426*	
	2.5	0.551*	
3. การสื่อสาร	3.1	0.663*	0.923
	3.2	0.687*	
	3.3	0.751*	
	3.4	0.816*	
	3.5	0.743*	
	3.6	0.714*	
	3.7	0.765*	
	3.8	0.843*	
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.1	0.888*	0.944
	4.2	0.862*	
	4.3	0.761*	
	4.4	0.796*	
	4.5	0.773*	
	4.6	0.798*	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 47 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
5. การตั้งคำถาม	5.1	0.831*	0.943
	5.2	0.661*	
	5.3	0.652*	
	5.4	0.773*	
	5.5	0.813*	
	5.6	0.773*	
	5.7	0.813*	
6. การอธิบายและเล่าเรื่อง	6.1	0.521*	0.843
	6.2	0.656*	
	6.3	0.648*	
	6.4	0.712*	
	6.5	0.735*	
7. การจัดการชั้นเรียน	7.1	0.748*	0.910
	7.2	0.641*	
	7.3	0.670*	
	7.4	0.776*	
	7.5	0.729*	
	7.6	0.736*	

จากตาราง 47 พบว่าค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) อยู่ระหว่าง 0.426 ถึง 0.888 และค่าความเชื่อมั่นรวมได้เท่ากับ 0.975 เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ ได้ดังนี้

1. การใช้สื่อการเรียนรู้ มีค่าความเชื่อมั่น 0.894
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าความเชื่อมั่น 0.748
3. การสื่อสาร มีค่าความเชื่อมั่น 0.923
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีค่าความเชื่อมั่น 0.944
5. การตั้งคำถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.943
6. การอธิบายและเล่าเรื่อง มีค่าความเชื่อมั่น 0.843
7. การจัดการชั้นเรียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.910

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 48 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

ข้อ	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	ผลการพิจารณา
1	0.4	0.4	ผ่าน
2	0.6	0.6	ผ่าน
3	0.9	0.2	ไม่ผ่าน
4	0.55	0.7	ผ่าน
5	0.6	0.8	ผ่าน
6	0.7	0.6	ผ่าน
7	0.75	0.5	ผ่าน
8	0.8	0.4	ผ่าน
9	0.75	0.5	ผ่าน
10	0.65	0.7	ผ่าน
11	0.4	0.8	ผ่าน
12	0.65	0.7	ผ่าน
13	0.75	0.5	ผ่าน
14	0.6	0.8	ผ่าน
15	0.85	0.3	ไม่ผ่าน
16	0.7	0.2	ผ่าน
17	0.5	1.0	ผ่าน
18	0.4	0.8	ผ่าน
19	0.55	0.9	ผ่าน
20	0.45	0.7	ผ่าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 48 (ต่อ)

ข้อ	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	ผลการพิจารณา
21	0.6	0.8	ผ่าน
22	0.8	0.4	ผ่าน
23	0.6	0.8	ผ่าน
24	0.95	0.1	ไม่ผ่าน
25	0.75	0.5	ผ่าน
26	0.65	0.7	ผ่าน
27	0.6	0	ไม่ผ่าน
28	0.65	0.7	ผ่าน
29	0.55	0.9	ผ่าน
30	0.55	0.9	ผ่าน
31	0.65	0.1	ไม่ผ่าน
32	0.55	0.9	ผ่าน
33	0.5	0.4	ผ่าน
34	0.6	0.8	ผ่าน
35	0.8	0.4	ผ่าน
36	0.6	0.8	ผ่าน
37	0.65	0.7	ผ่าน
38	0.6	0.8	ผ่าน
39	0.75	0.5	ผ่าน
40	0.4	0.2	ผ่าน
41	0.6	0.8	ผ่าน
42	0.6	0.8	ผ่าน
43	0.5	1	ผ่าน
44	0.4	0.6	ผ่าน
45	0.45	0.9	ผ่าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 48 (ต่อ)

ข้อ	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (r)	ผลการพิจารณา
46	0.55	0.7	ผ่าน
47	0.65	0.7	ผ่าน
48	0.6	0	ไม่ผ่าน
49	0.75	0.5	ผ่าน
50	0.65	0.7	ผ่าน
51	0.55	0.3	ผ่าน
52	0.6	0.8	ผ่าน
53	0.75	0.5	ผ่าน
54	0.45	0.7	ผ่าน
55	0.65	0.3	ผ่าน
56	0.75	0.5	ผ่าน
57	0.65	0.7	ผ่าน
58	0.65	0.7	ผ่าน
59	0.5	0.8	ผ่าน
60	0.6	0.8	ผ่าน

สรุปผลการวิเคราะห์ความยาก และอำนาจจำแนกของข้อสอบจำนวน 60 ข้อ นำผลการวิเคราะห์ความยาก และอำนาจจำแนก มาจัดเรียงลำดับ ตัดผลการวิเคราะห์ส่วนบน ส่วนท้าย เพื่อใช้เป็นข้อสอบ คงเหลือจำนวน 40 ข้อ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 49 ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นจากการคัดเลือกข้อสอบทั้งฉบับ

Reliability Statistics	
KR-20	N of Items
.965	40

จากตาราง 49 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ ด้วยวิธี KR-20 เท่ากับ 0.965

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 50 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และการแปลความหมายค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

การวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 50 (ต่อ)

การวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
26	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
31	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
32	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
36	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
38	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
39	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
40	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
41	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
42	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
43	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
44	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 50 (ต่อ)

การวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
45	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
46	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
47	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
48	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
49	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
50	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
51	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
52	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
53	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
54	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
55	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
56	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
57	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
58	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
59	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
60	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 51 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และการแปลความหมายค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษา

ทักษะ	เกณฑ์	การวิเคราะห์ค่า IOC					ผลการวิเคราะห์		
		ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 52 ความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อโปรแกรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์สำหรับนักศึกษาครู

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					ความเหมาะสม		
	1	2	3	4	5	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
9	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
10	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
12	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
13	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
14	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
15	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
16	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
17	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
18	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
19	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
20	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
21	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
22	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
23	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 52 (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					ความเหมาะสม		
	1	2	3	4	5	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
24	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
25	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
26	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
27	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
28	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
29	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
30	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 53 ความเชื่อมั่นของการสังเกต ระหว่างผู้ประเมิน 2 คน

Correlations			
		P.1	P.2
P.1	Pearson Correlation	1	.859**
	Sin (2-tailed)		.000
	N	25	25
P.2	Pearson Correlation	.859**	
	Sin (2-tailed)	.000	
	N	25	

**Correlations is significant at the 0.01 level

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ–สกุล	นางเพ็ญพรรษา อุ้ยปัดฌาวงศ์
วัน เดือน ปีเกิด	25 สิงหาคม พ.ศ.2526
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	527 หมู่ 5 ตำบลธาตุนาเวง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์
สถานที่ทำงาน	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2544	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสิรินธร อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
พ.ศ. 2548	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ.2549	ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ป.บัณฑิตวิชาชีพครู) สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พ.ศ. 2553	ปริญญาโท สังคมวิทยามหาบัณฑิต (สค.ม.) สาขาวิชาสังคมวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2569	ปริญญาเอก ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2548	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
พ.ศ. 2554	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร